

۱

شانانې مړوقايرنې

محمد
صلوات الله
وسلامه

پيغه مبهري ره حمهت بو جيهانيان

نوريزه

محمد فتح الله گولهن

منتدی اقرأ الثقافی

www.igra.afilamontada.com

منتدى اقرأ الثقافي

www.hqra.ahlamontada.com

شانانچى مرقايرنى
نورى نىر

پىغەمبەرى رە حمەت بۇ جىهانىان

شانازى مرقاينى

نورى نىر

۱

پېغەمبەرى رە حمەت بۇ جىهانىيان

محمد فتح الله گولەن

شانازلی مرقایه نوری نمر ۱

پیغمه مبهری په حممت بۆ جیهانیان

نووسینی

محمد فتح الله گولهن

وهزگێرانی

دهسته‌ی وهزگێرانی دهزگای چاپ و په‌خشی کانی عیرفان

جایی په‌که‌م

کانوونی په‌که‌م - ۲۰۱۲

تیراژ: ۵۰۰۰ دانه

جایی دووه‌م

کانوونی دووه‌م - ۲۰۱۲

تیراژ: ۱۵,۰۰۰ دانه

ژماره سپاردنی (۲۲۸) ی سالی ۲۰۰۸ ی پیدراوه.

شوینی چاپ

Nese
Baskın Yayıncılık

Nese Matbaacılık - İstanbul

+90 212 461 1111

www.nesematbaacilik.com

دهزایانی ناوه‌یه

دۆستی مینیا - همولیر

110 - 140 1218

هممو مافیکی چاپ و له‌به‌رگرتنه‌یه و بڵاوکردنه‌یه‌ی پارتیزاوه.

Copyright © Irfan Publishing ۲۰۱۲

دهزگای چاپ و په‌خشی کانی عیرفان

www.irfanpublishing.com

پیرستی بابه ته کان

۱

پیشه کی

ده سپك

پیشه مبهري ره حمهت بؤ جيهانيان

۲۱ ا - له چاوه پروانيى بهر به ياندا

۲۷ ب - سدرده ميكي تاريك

۲۷ ۱ - بت په رستى سدرده مى نه قامى

۲۹ ۲ - خونه چاكان زينده به چال ده كران

۳۴ ۳ - به ها بالاكان گوزرابوون

۳۶ ج - بهر له پيغه مبهرايه تيش وهك پيغه مبهريك ژياوه

۳۶ ۱ - ده ست پاكي

۳۸ ۲ - به بي دايك و باوك گه وره بوو

۴۰ ا - له لاي عه بدولوته ليب

۴۱ ب - روشتنى بؤ لاي نه بوو تاليب

۴۳ د - گه شته كانى

۴۳ ۱ - گه شتى شام و به حيراي راهيب

۴۴ ۲ - گه شتى دووهمى بؤ شام

۴۵ ۳ - هم مووان له چاوه پروانيى نه ودا بوون

۴۹ ۴ - بوچى نيمانيان نه هيتنا؟

۵۰ ا - غيره و حه سوودى

۵۵ ب - هه ستى كي به ركى

۵۸ ج - چه ند هژكارى كى تر

۶۰ ه - پيغه مبهري چاوه پروانكراو و مژده دراو

۶۰ ۱ - دوعاى نيراهيم (ﷺ) و مژده ي عيسا (ﷺ)

۶۱	۲- مژده کانی تهورات.....
۶۲	أ- چياکانی فاران
۶۴	ب- له نه وهی حمزره تی ئیسماعیل
۶۶	ج- تایبه تمه ندیه کانی تری
۶۹	۳- مژده کانی ئینجیل.....
۶۹	أ- فارقلیط
۷۲	ب- سه رۆکی جیهان.....
۷۵	و- نهو مړوڅی په همنده جیاوازه کان بوو.....

بهشی یه کهم

تایبه تمه ندی پیغه مبه ران و پیغه مبه ری سه روه رمان

۸۵	أ- نامانج له ناردنی پیغه مبه ران
۸۶	۱- به ندایه تی
۸۸	جیاوازی سه روه رمان
۸۹	۲- ته بلیغ
۹۱	ته بلیغ لای پیغه مبه ری خوا
۹۹	۳- سه رمه شق و نمونه ی چاک
۱۰۴	۴- داینکردنی هاوسه نگی له نیوان دنیا و قیامه تدا
۱۰۶	۵- داخستنی ده رگای پرو بیانوو
۱۰۹	ب- تایبه تمه ندی پیغه مبه ران
۱۰۹	۱- په بانییت
۱۱۱	۲- بۆ خوا لی بران
۱۱۶	۳- نیخلاس
۱۱۹	۴- نامۆزگاری چاک (الموعظة الحسنّة)
۱۲۴	۵- بانگه واز بۆ توحید
۱۲۶	ج- ناکاری پیغه مبه ران

- ۱ - پاستگۆیی (الصدق) ۱۲۶
- أ - پاستگۆیان شایانی ستایشن ۱۲۸
- ب - له سهردهمی نه قامیدا به "ئه مین" ناسرابوو ۱۳۲
- ج - هه میسه نامۆژگاریی راست پهویی ده کرد ۱۳۵
- د - خاوهنی قسهی خۆی بوو ۱۴۵
- ه - فهرماشته کانی ته صدیقی ده کهن ۱۴۵
- غەیب له روانگهی صیدقهوه ۱۵۰
- ههواله غه پهبیهکان** ۱۵۵
- یه کم: ئهو ههواله غه پهبیانی تایبهتن به سهردهمی خۆیهوه ۱۵۵
- دووهم: ئهو ههوالانهی په یوهندیان به داها تووه ههیه ۱۶۰
- أ - له سهردهمیکی نزیکدا ۱۶۰
- ۱ - فیتنهکان ۱۶۱
- ۲ - سهرکهوتن ۱۶۳
- ۳ - "تۆ یه کم که کسی که پیم ده گهیت" ۱۶۴
- ۴ - صوڤ و ناشته وایی ۱۶۶
- ۵ - سه ده یه کی ته و او ده ژێ ۱۶۷
- ب- داها تووی نزیک ۱۶۸
- ۱- ههواله کانی خه ندهق ۱۶۸
- ۲ - مزگینی ناسایش و دهوله مه ندیی ۱۷۱
- ۳ - شه هیدبوونی عه ممار ۱۷۳
- ۴ - تاقمینی بێ دین به ناوی دینهوه ۱۷۵
- ۵ - گهشت به کهشتی و "نوم حه رام" ۱۷۷
- ۶ - به نو قهنتورا ۱۷۹
- ۷- فتهی نهسته مه بول ۱۸۰
- ج- داها تووی دوور ۱۸۳
- ۱ - وهن (خۆشهویستی دنیا و ترس له مردن) ۱۸۳
- ۲ - فیتنه ی کۆمیونیزم ۱۸۷
- ۳ - گه غهینه که ی فورات ۱۸۸

۱۸۹	۴ - پالڦته بوونی مه سیحیه
۱۹۰	۵ - چاکسازی له کشتوکالدا
۱۹۱	۶ - ناهوسه نگییه کانی سهردهم
۱۹۳	۷ - بلاو بوونه وی زانست
۱۹۴	۸ - هه لتهاتن له قورنان
۱۹۵	۹ - چه مکی کات
۱۹۸	۱۰ - بلاو بوونه وی سوو (الرېا)
۲۰۰	۱۱ - نهو دهمی نیماندار خوئی ده شارپتهوه
۲۰۲	۱۲ - نهوت له تاله قان
۲۰۳	۱۳ - شوینکه وتنی نه هلی کیتاب
۲۰۵	سپههم: نهو هه واله غه بیپیانمی په یوه ندیان به لقه هه مه جوره کانی زانستهوه هه په
۲۰۶	۱ - هه موو نه خو شیهه چاره سهری هه په
۲۱۴	۲ - دهر دی گولی و په رژی نی ته ندروستی
۲۱۶	۳ - دهم و لیکي سهگ
۲۱۹	۴ - ده ست شتن له پیش و پاشی خواردن
۲۲۱	۵ - پاک و خاوینی دهم و ددان (سیواک)
۲۲۳	۶ - هه وسه نگی له خواردن و خواردنه وه دا
۲۲۵	۷ - "کل" ی چاو
۲۲۶	۸ - په شکه
۲۲۷	۹ - میش
۲۲۸	۱۰ - خوینی بینووی
۲۲۹	۱۱ - له "مه" دا دهرمان نییه
۲۳۰	۱۲ - خه نه کردن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ
 وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ

پیشہ کی

باسکردنی کہ سایہ تپی بہرز و ناوازی ہزرتی موحہ مدد موسٹہ فا (ﷺ)،
 زیاد لہ باسکردنیش پیشکےش کردنی وک چارہ یکہ بو پزگاری مروثایہ تی و،
 ٹیکسیریک بو دہردہ ناسزہ کانی، ہہروہا ناساندنی ژسانی موبارہ کی بہ
 شیوہ یکہ شایستہ تی ٹو زاتہ مہزنہ بیت، لہو بابہ تہ گرنگانہ یکہ کہ وک زور
 کہ سی تر، دنیا ی ہزر و ہستی منیشی خستبووہ ژیر فشاروہ و، لہ ہہموو
 پرووہ کہوہ بووبووہ خواست و خولیایہ کی بہرنہ گیراو...

ٹو (ﷺ) مایہی شانازی مروثایہ تیہ۔ ٹوہ تا چواردہ سہدہ یکہ لہ
 سہرانسہری دنیا دا، گہورہ ترین بیرمہند و کہ ٹہ فیلہ سوف و ٹو زانا و
 پرونا کبیرانہش کہ ہر یہ کہیان ٹہستیرہی گہشی ٹاسمانی ہزر و بیرمان، لہ
 دواہوہ دہستہ نہ زہر و ہستاوین و، لہ پرویدا دہلین: "تو ٹو مروثہیت کہ
 شانازی بہ شوینک و تہییتہوہ دہکہین۔"

بو گہورہ یی ٹو ٹوہندہ بہسہ کہ سہربازی ٹو ہہموو ٹیکدان و
 کاولکاریہ مادی و مہعنہ وییانہی لہم چہرخہ دا کراون، کہچی ہیشٹا لہ
 منارہ کانہوہ زایہ لہی "أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ" دہیستین و شابان گرتہی
 پڑچی پھوانی موحہ مددی بہ ہہموو لایہ کدا دہیین و، لہ گہل پڑحانیہ کاندا

پژوی پینج جار دیننه جۆش و خروّش.. دیسانهوه سهبارت به مهزنی و شکوی ئهو دهتوانین بلیّین: سه ره پای ههولئی سهرومپی دوژمنانی دین له ناوهوه و دهروهه دا، له پیتاو گومراکردن و له پئی لادانی نهوهی نوئی، کهچی وا ئه مرۆ چهنده ها لای تازه پیگه یشتوو، هه رچه ند له قوناغیکی زه مه نی ئه وتۆدا ده ژین که ده رک کردیان به "حه قیقه تی ئه حمه دی" وه ک پیویست سهخت و دژواره، کهچی چه شنی به ره و پیرچوونی په روانه بۆ پرووناکی، به ره و هه زره تی موحه مه د(ﷺ) ده رۆن و ، به م کاره شیان هه لۆیستیک ده نویتن که له دنیا دا هاوتای نییه. ده ستی زه مه ن کۆتاتر بوو له وه ی بتوانیّت ه یچ حه قیقه تیکی تایبەت به و له ناخاندا کۆن و په نگه پر بکات. به لئی، ئهو هیشتا ته رو تازه یه له سینه ماندا، ههروه ک زۆر جار به دوسته کانیشم ده لیتم: هه رکات ده چه مه مه دینه ی مونه ووه ره، بۆن و به رامه ی ئهو به جوړیک ده مه پچیت، ده لییت هه نگاوێک له ولاتره وه به خوی شاده بم و، به ده نگه ژیا نه خشه که یه وه پیم ده لی: ”مَرَحَبًا، أَهْلًا وَ سَهْلًا“ و به خیر ها تنم ده کات. جا ئیتر پیغه مبه ری خوا(عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) له نیوماندا تا ئهو راده یه زینده و تازه یه و، هه ر واش به تازه و یارایی ده مینتته وه.

بسازایه بۆ ږوشنایی خستنه سمر لایه نه کانی که سایه تیی نهو، هونه ر و گشت یه که و دامه زراوه کانی ژیان بۆ ناساندنی نهو سه فهریه ر بکرانایه، نهوا نهو کاته له دهروونی نهوه کانی نه مړوډا ته نهوا نهو ته ختی داده نا و، دلّه کانیش ته نهوا بۆ نهو لییان ده دا.. وپړای هه موو نه مانه، له خۆره له لات و خۆرئاوای دنیا دا، پوژ دواي پوژ مړوښه کان، هه ریه که و به گۆزه که ی ده ستیه وه به ره و نهو سه رچاوه سازگار و خاوینه ږاده که نه که به "منهل العذب المورود" ناوی ده به م و، کوښشی نهوه ده که نه بگه نه مه نزلتی نهو سولتانه ی که تاج له سه ری خۆره کان ده نیّت.

به لّی، نه مړو له زوړ به ی ولاتانی جیهاندا، له پیشی هه موو شیان هوه نه مریکا، به ریتانیا، فهره نسا و نه لمانیا تیبینی بووژانه وه یه که ده که یین ږوه و نهو. له زوړ جیڅکه شدا موسولمانان به که ره سته ی رستنی به رده ستیان، به چوستی سه رگه رمی رستنی بنه ماکانی به رنامه که ی نهون و، نه خش و نیگاری ناسک و دل ږفین ده رباره ی نیسلام ده چنن. هه ر ده لّییت ږو حیه تی "عه صری سه عاده ت" سه رله نوئ له نیو موسولماناندا زیندوویوه ته وه. بارودوخی جیهانی نیسلامیش جیاوازیه کی نهوتوی له گه لّ ته مه نییه... نهوه تا له بری نهوانه ی که یه که دوو سه ده له مه و به ر به ی هیچ داوه ریه کی ژیری و هه روا به ساکاری هاتبونه ریزی موسولمانانه وه، نه مړو چینیکی ږوشنیر و خوینده وار هاتووه ته گوږی، که لیکنولینه وه ی زانستیانه ی لایه نه کانی نیسلام ده کات و، له ژیر شه به نگي پرشنگذاری زانستدا شوین هه زره تی موحه مه ده (ﷺ) که وتووه... نهوانه ی تا نه مړو تویروی خوینده وارانیان بۆ مه رامی خوینان به کارده هیئا و، زانکو و مه لبه نده کانی فیروونیان کردبوه شوینکه وته ی تاقمیک "...یزم" و، ده زگا نیشتیمانیه کانیشیان بۆ به رژه وه ندی کو فر

وه گه پڅستېوو، له مه وودوا هه روهك توانه وهى شه خته سه هؤلینه كان يهك له دواى
يهك ده توينه وه و به خيږايى به ره و رسول الله (صلى الله عليه وسلم) ده چن.

نه وانهى چنده ها ساله هه زارها جار شوينيان گورې و، وئلى لقيكن كه
خويانى پيوه راگيريكه، نه وانهش كه وا له م سيستم بؤ نهو سيستم و، له م
پيېاز بؤ نهو پيېاز له هه ناسه بركيډان، زوو بيت يان درهنگ، مايه پوچى و بئ
ناكاميى كرد و كوششه كانيان ده بينن و، به پرتاو به ره م دكته به كهى
حه زره تى موحه مده (ﷺ) راده كهن، نهو م دكته بهى كه هه رگيز نشوستى
به خوږه وه نه ديووه. نهو م ورىس بؤكاى و روجى گارودى و چنده هاى ترى
نه ناسراوېش...

به لام داخو ئيمه وهك پيوست نهو سولتاني دلانه مان ناسيوه كه
سولتانه كان فيرى سولتانداریى ده كات؟ جا بؤچى ئيوه سه غلته بكه م! ناي
منيك كه له پينج سالييه وه سه رم له سوجه دايه و، خو م به "قطمير" ى
گه ردن به ستراوى ده رگانه كهى ده زانم، توانيومه به ته ووى بيناسيتم؟ يا خود تا
چهند سه ركه و توو بووم له گه ياندنى نه وهى كه ده يزانم؟ جا ليړه دا پروى
گوفتارم ده كه مه هه مو نه وانهى وان له مه قامى ناساندنى نه ودا و، خو شم
ده خه مه ريزيانه وه و ده ليم: ناي توانيومانه نهو سه روه روى كه شاهى ته ختى
دلانه، به شيويهك شايانى قه در و قيمه تى نهو بيت، به مروقي نه م سه رده مه
بناسينن و، بلنسهى تاسه و شه دايى له ناخياندا تاو بده ين؟.

نه خيږ! نه گه ر مروفايه تى نه وى بناسيايه، ده بووه مه جنونى و ده دايه نهو
كه ژ و هه رده. هه ر كاتيش يادى شيرينى نهو پوچه كانى پيچابا، دلى ده كه و ته
جوش و، چاوه كانى نه سرينيان بؤ ده رشت. نيتر نهو كات بؤ چوونه نيو

١ - قطمير نهو ناوېه كه له سه گه كهى "اصحاب الكهف" نراوه.

جیهانی پاکی پیغه مبهرایه تییه که یه وه، ده که و ته په رواز و له پیناو گیان به بهردا کردنه وهی خۆله میشی دلّی سووتاوی، که له تاو عه شقی نه و گری سەندبوو، خۆی ده دایه بهر شنه ی با تا به ره و هه وارگهی نه وینی نه و راپیچی بکا...

له کاتی کدا ناده میزاد هینده ی ناشنایی و ناسینی، خۆشه ویستی ئاراسته ی شتان ده کات، بهرام بهر نه و شتانه ش که نایزانیّت و ناشنایی نییه، هه رده م جوړیک له دوژمنایه تی نواندوه. هه ر بۆیه نه و خالّی که دوژمنان به درپژایی ته مه نیان هه ولّه کانیانی تیا دا چر ده که نه وه، بریتییه له سرپنه وهی "نامی جه لیلی موحه مه دی" له یادگه کاند و، گوشت کردنی نه وهی نوێ له سه ر دوژمنایه تی کردنی فه خری کائینات (عَلَيْهِ السَّلَام). به لام نه وه چ دره و شانه وه یه کی لوتف نامیزه که سه ره پای خواستی دوژمنان بۆ ریشه که ن کردنی ناوی نه و له ده روونه کاند، که چی وای نه مپوژ تیکر پای به ربه سته کانی گه یشت به و ته ی کراون! نه خوازه لا لاوان که وه ک دلّخو شیی یه کی که له بیاباندا له تینواندا خه ریک بوویّت بریّت، له پرپیکدا و به شیوه یه که هه رگیز چاوه روانی نه کردیّت، له په نا سه ریدا ئاو یکی سازگاری که و سه ر ناسای ده سته که و تبیّت، ئاوه ها به و چه شنه خۆیان هه لده نه نامیزی پر سۆزی نه وه وه. بیگومان نه و سینه پر سۆز و میهره ش له نامیزیان ده گریّت و، هه رگیز نه وانه مه حرووم ناکات که به ره و لای نه و دین.

نازنام، قهت سه رنجی نه و که سانه تان داوه که له پوژانی هه یینیدا مزگه و ته کان سه رپرپو ده که ن؟ نه گه ر به دیقه ته وه سه رنجتان دابیّت، نه وای بیینیوتانه که زۆری بهی نه و که سانه له گه نجان. داخۆ ده بیّت نه و پالنه ره چی بیّت که له بهرام بهر په لکی شکاری بهرنامه بۆ دارپژراوی نه وه کان بۆ نیو گیژاوی ترسناکی گومرایی و توغیاندا، وای له و گه نجانه کردوه که به بی

گویدانه ساردو سړی زستان و، له گهل نه وه شدا که هه لده له رزن له سه رمادا، ده ستونږو بگرن و له ناهه موارترین بارود څخه کاندا بهره و مزگه و ته کان هه نگاو بنين؟ گهر پيتان باش بيت من وه لام دده ده مه وه: نه وه جازيبه ی قودسیی حه زره تی موحه مه ده (ﷺ)...

نه گهر عقل و هه سته کانیشمان هه رگیز په یی پی نه بهن، نه وا دهروونه کان بوونه ته په روانه ی ده وری نه و شه معه، نه و خوره.. له داهاتویه کی زور نریکدا، نه و عقله دهر به دهر و په ریشانه ی که تا نیستا نیان توانیوه بهره و نه و بدنه پرتا و، به وینه ی میشی زستان له مللاو نه ولادا په کیان که و توه، بو نه م حاله یان دهستی په شیمانی ده گزن و به خویان ده لین: ”شاخ و داخ! نیمه بو نه بوینه په روانه و بهره و نه و نه ریشتی؟“ به لام نه و کات له وانه یه بو هندیکیان زور درهنگ بیت و هه موو شتیك کوتای پی هاتیت...

جیهان به هه لده داوان بهره و لای نه و دیت. نه وه تا ناو نه ده زانستی و نه کادیمییه کان لیکولینه وه ی له سه ر ده کمن و، نه و دهروونه اش که والا ن بهرووی جیهانی فیکردا شوینی ده که ون و، زوریکش له وانه ی که تا پژوانیک له بهره ی دوزمنانیدا بوون، دهنه دوستی زور نریک و ده چنه دالده ی نه وه وه، ههروه که به راستیش چون... نیدی نه مړو ته نانه ت به پیوانه و کیشانه کانی بهره ی بهرام به ریش حه زره تی موحه مه ده (ﷺ) سهنگی خوی هدی و، نه و انیش دان ده نین به قدر و گه وره ییه کهیدا... پیغه مبهری خوا له فهرمووده په کدا ده فهرموئ: ”به ده کس له نومه ته که م کیشرام، من سهنگینتر ده رچوم. نه و جا به سه د، له پاشان به هه زار کهس کیشرام، دیسان هه ر من سهنگینتر بووم. له بهرام بهر نه مه وه نه و دوو مه لایکه ته ی بهم کاره پاسپیرابوون، وتیان: وازینه، خو نه گهر به هه موو نومه ته که شی بکیشری، هیشتا هه ر نه م

قورستر ده‌بیټ. “^۱ جا خوْ نه‌وه‌ش هاته دی. پیغه‌مبه‌ری خوا یه‌کیتک له‌و خه‌وانه‌مان بوْ ده‌گیټ‌یتته‌وه که دیویه‌تی: ” له تیه‌کی ته‌رازوودا من و له تاکه‌ی تریشیدا هه‌موو ئوممه‌ته‌که‌م دانرا، من سه‌نگینتر بووم.”^۲

به‌لئ، نه‌گهر سه‌رجه‌م ته‌صحاب و تابیعین و شوینکه‌وتوانی تابیعین و نه‌وانه‌ی دوا‌ی نه‌وانیش و، نه‌و که‌سایه‌تییه مه‌زنانه‌ش که تا پوژی قیامه‌ت دین و نه‌و خواناسانه‌ش که پێچکه‌ی چوونه نیو دلانیان دۆزیوه‌ته‌وه و تیک‌پرای نه‌ولیا و نه‌صفیا و موقه‌رپه‌بین، هه‌ر هه‌موویان له‌ تای ته‌رازوویه‌کدا دابنرین، نه‌وا دیسان سولتانی دلان، نووری چاوان قورستر ده‌بیټ. ئاخ‌ر بوون له‌به‌ر حورمه‌تی رووی نه‌و به‌دی هیټ‌راوه.

پیغه‌مبه‌ری خوا هو‌ی به‌دیها‌تنی بوونه‌وه‌رانه. له‌ وته‌یه‌کدا که وه‌ک فه‌رمووده‌ ناوبانگی ده‌رکردووه، به‌م جو‌ره باسکراوه: لَوْلَاكَ لَوْلَاكَ مَا خَلَقْتُ الْأَفْلَاكَ.^۳ ” نه‌گهر توْ نه‌بوویتایه، بوونم به‌دی نه‌ده‌هیټنا.” به‌لئ، نووسینی کتیبیک که تیگه‌یشتنی مه‌حال بیت، کاریک‌ی بئ هوده‌یه. خوا‌ی گه‌وره‌ش له‌هه‌موو کاریک‌ی بئ هوده و به‌هه‌وانته پاک و بیگه‌رده. به‌م جو‌ره، زو‌ر پی‌ویست بوو که رابه‌ریکی ده‌نگ زولال‌تی وه‌ک سه‌رداری زه‌مان و مه‌کان، هه‌زهرتی عالی مه‌قام (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) واتای دپه‌رکه‌کانی گه‌ردوون پوون بکاته‌وه. هه‌روه‌ک چو‌ن بوونی رافه‌کاریک (شارح) و گه‌یه‌نه‌ریک (مُبَلِّغ) پی‌ویست بوو، تا راستییه‌کانی پشت په‌رده‌ی بوون ئاشکرا بکات. هه‌روه‌ها نه‌و مرؤفه‌ی که گه‌ردوونی بئ بن به‌ خو‌ر و مانگ و نه‌ستی‌ره‌کانی ناویه‌وه بوْ خزمه‌تی پام

۱- الدارمی، المقدمة، ۳- بزار، المسند ۴۳۷/۹- الهیثمی، مجمع الزوائد ۲۵۵/۸

۱- أحمد ابن حنبل، المسند ۷۶/۲- الهیثمی، مجمع الزوائد ۵۸/۹

۲- علي القاري، الأسرار المرفوعة ۳۸۵- العجلوني، كشف الخفاء ۲۱۴/۲

کراوه، ئاگادار بکاتمهوه لهوهی که له کوئوه هاتوه.. بۆ کوئ دهروات.. و نامزه دی چ شتیکه... کهوابی، نهگهر شهو نهبوایه، گهردوونیش و مرۆفیش هیچ مانایهکیان نهدهبوو... بهائی، ههزرهتی موحهعمه(ﷺ) شهو مرۆفهیه که واتای بۆ شتان گهراندوه. شهو له نازدارترین خۆشهویست خۆشهویستره لامان.

لیره دا - لهگهڵ دان ناام بهوهی که خۆم به گوناهاوهرترینی باوهپداران دهزانم - ههستیکم ههیه، بێ باسکردنی تیناپهرم. نیازیشم له گێرانهوهی شهویه: نهگهر من تا شهو رادهیه پیغهمبهری خوام خۆشبویت، کێ دهزانێ مهشخهلی شهوینی شهو لهو دلانه دا که لیها تینان ههیه، تا چ پلهیهک بلیسهی سهندوه!!.. بۆیه دهبیته لهم سۆنگهیهوه پروانریته شهو حالته رهحیهی دهیگێرمهوه. گهرنا، پیم شهرمه له خزور تاندا باسی شتی کهم که پهیههندی به خۆمهوه ههبیته.

شهو کاتهی خوای گهوره کردی به نسیم دهموچاوی گوناهاکارم بسووم بهو خا که موباره که دا، شاره کهی پیغهمبهری خوا هیته درهوشاوه بسو لهلام و چیژیکی رهحیی وام چهشت، که نهگهر لهو کاته دا - به فهرزی مه حال - له هه موو درهوازهکانی بهههشتهوه بانگهیشت بکرامایه، باوهپکهن نهدهچووم بۆ هیچ کامیکیان و، مانهوه له شاره کهی رسول الله دا پهسهند دهکرد. لهپاستیدا بهههشت ئاوات و ئارهزووی هه موومانه، تاکه موسولمانیکیش نییه که ئهم ئاواتی نهبیته. ئهی مهگهر هه موو بهیانی و ئیوارانی که له دوعا کاغاندا، له پهروهردگار ناپارێینهوه که په نامان بدات له دۆزهخ و باغخاته بهههشته کهیهوه؟ لهگهڵ قبولکردنی هه موو نه مانه دا، ده لیم: نهگهر لهو کاته دا بانگ بکرامایه بۆ به دهست هینانی شهو پایه بهرزی که له دواڕۆژدا به دهست دیت، لهوانهیه مۆله تم له پهروهردگارم بخواستایه و عهرزی ئارهزووی مانهوه بکردایه له پهروهزی پاکی رسول الله دا. تکه ده کهم وا گومان نه بهن

به مانه شایسته‌یی و لیها توویی خۆم بۆ ئەو مهقامه به‌رزانه ده‌ربڕیبت. به‌لکو تنه‌ها و یستوومه ئاماژه‌یه‌ك بۆ ئەو خۆشه‌ویستییه بكم كه بۆ پیغه‌مبه‌ری خوام هه‌یه. نه‌گه‌رنا به‌دریژایی ژيانم له‌و كه‌سانه‌ بووم كه دوعا ده‌كهن و ده‌پاریتیه‌وه كه خوای گه‌وره شه‌ره‌فمه‌ندیان بكات به‌وه‌ی كه ببه‌ كۆیله‌ی گه‌ردن به‌ندی بچوكترین سه‌حابیی پیغه‌مبه‌ری خوا. زۆر جاریش ئەم دوعایه‌ ویردی سه‌ر زبانه‌مان به‌وه: ” په‌روه‌ردگارا، بۆ ساتنكیش بی‌ت، له‌ خولیای ده‌موچاو سوینمان به‌ تۆزی به‌ر پێیان به‌دوورمان مه‌گه‌ره. “ نامین.

له‌ ”مالی خوا” شدا ناخم له‌ هه‌مان جۆش و خروش ته‌ژی به‌وو. له‌وانه‌یه‌ نه‌مانه‌ هه‌ست و نه‌ستی هاویه‌شی هه‌موومان بی‌ت. ماوه‌ ته‌وه‌ بلێم، نه‌وانه‌ی پر‌اپ‌ر له‌م هه‌ستانه‌دا ده‌ژین تنه‌ها من و چه‌ند كه‌سیكی هاوشیوه‌ی من نین، به‌لکو پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) شه‌یدا و نه‌وینداری وای هه‌یه، ئەم حاله‌ ته‌ ره‌حیه‌ی من گێڕامه‌وه به‌لای نه‌وانه‌وه‌ زۆر كچه‌ و كاڵ و سه‌ره‌تایی ده‌بی‌ت.

جا ماده‌م باس كه‌یشته‌ نێره، پێم خۆشه‌ بیره‌وه‌یه‌كه‌ی تریشتان عه‌رز بكم: له‌گه‌ڵ كاك عارف حيكمه‌ت كه‌ ئەو كاته‌ نه‌ندام په‌رله‌مان به‌وو، له‌ هه‌ج پێكه‌وه‌ به‌وین. كاك عارف په‌یمانی دا به‌وو كه‌: ” نه‌گه‌ر به‌چه‌ مه‌دینه، شه‌رت بی‌ وه‌ك گوێدریژ له‌ خۆله‌كه‌یدا خۆم بگه‌وزێتم. “ جا هه‌ر كه‌ پێی نایه‌ خاکی مه‌دینه‌وه‌، په‌یمانه‌كه‌ی هێنایه‌ جێ و، ئەو ره‌وحه‌ به‌رزه‌ خۆی له‌ خۆلدا گه‌وزاند و ته‌پاوتلی تیا ده‌كرد. لێره‌ و له‌وێ هه‌ركات ئەو دیمه‌نم دیته‌وه‌ یاد، خۆم پێناگیرێ و چاوانم پر ده‌بن له‌ فرمێسك.

هه‌زه‌تی موحه‌مه‌د پیغه‌مبه‌ریكه‌. به‌لام پیغه‌مبه‌ریك كه‌ گشت پیغه‌مبه‌رانی پێش خۆی، له‌ مناره‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تیانه‌وه‌ مزگینسی هاتنیان داوه‌. خوای گه‌وره‌ له‌ قورئانی پیرۆزدا ئەو په‌یمانه‌مان بۆ تۆمار ده‌كات كه‌ له‌

سەرجهه پيغه مبهه رانی وهرگرتووه سه بارهت به باوه رهه تان و پشتیوانی کردنی
 نهو پيغه مبهه ری که خزیان مرژده ی هاتیان داوه:

﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُم مِّنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ
 جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُّصَدِّقٌ لِّمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ
 وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي ۖ قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ
 الشَّاهِدِينَ﴾ (آل-عمران: ۸۱)

” (یادیان بینه) کاتی که خوا پهیمانی له یه که یه که ی پيغه مبهه ران وهرگرت،
 کاتی که کتیب و دانایی پيغه خشین بهوه ی که نه گهر: له ټاینده دا پيغه مبهه ری کم یو
 پهوانه کردن و بهر استدانه ری نهوه ی ئیوهش بوو، نهوه ده بیت باوه ری پی بهین
 و پشتگیری بکه، ئینجا خوا فهرمووی: ئایا بهر یار تاندا و پهیمانی منتان بهو
 جوړه وهرگرت که پیم راگه یانندن؟ وتیان: بهر یارماندا و (ههروا ده کهین) نهوسا
 خوا پی فهرموون: ده بهشایهت بن و منیش له که ټان یه کی کم له
 شایه ته کان.“^۱

نیر نهو پيغه مبهه رانهش لهو پهیمانه یاندا که به پهروه رد گاریان دابوو،
 راستگو بوون و له هه موو جووله و کرده یه کیاندا لهو چوارچیوه یه دا مانه وه.
 نهوه تا کاتی که سهروه رمان میعراجی کرد، هه موویان به رو حیانهت له دوایه وه
 نویژیان کرد. “به ټی، وه که بلتی هه موو پيغه مبهه ران (ﷺ) له پیشی
 هه موو شیان وه، هه زره تی ئیبراهیم و هه زره تی نوح و هه زره تی موسا و
 هه زره تی عیسا ده یانو یست بینه بانگیو و قامهت خوینی. هه زره تی مه سیح

۱- بز پافه ی نایه ته کان سوود له “تهفسیری ناسان” نویسی بورهان محمد آمین وهرگیراوه.

۲- مسلم، الايمان ۲۷۸.

لە ئىنجىلدا ئەو پىغەمبەرە قەدر بەرزەى دەخستە بەر چا و، دەيوت: ”مَن دەپۆم تا سەردارى زەمان يىت.“^۱ بەلئى، ئەو دەمەى بەرەو ئاسمان بلىند بوو، دامىنى ئاسمانەكان پىر بوون لە گەوھەر و ئەستىرەكان بەويىنەى بەردى سەرپى، لەژىر پييدا پاخران . كاتىكىش خۆر گەيشتە ئاسۆى حەزرەتى موحەممەد(ﷺ)، خوليا و سەوداى سەرى بووبوو ئەوەى بېيتە گەوھەرىك لە تاجەكەى موستەفادا. بەلئى، ھەموو ئەمانە وەك پەروانە بەدەورى پىغەمبەرايەتییەكەيدا پەرواز بىوون و دەسووپانەو. ئىتر لەمانەوە چى دەربچىت:

”لەتاو شەمەى نوورى ئەحمەد جبرىل بوو پەروانە،

لەتاو جەمالئى نوورى موحەممەد مەلەك پەروانە ئاسا

سەرگەرمى سووپانە...“

ھاو دەم لەتەك ئەمانەشدا، لە روانگەى خەسلەتە ئادەمییەكانىشەو لە لوتكەدا بوو و رابەرايەتى و پىشەنگىي ئىمەى ئادەمىي دەکرد. بۆ نمونە، پىغەمبەرى خوا سەركۆ خىزانىكى كاملى بى ھاوتا بوو. ئەو تا لە ماوہىەكى ديارىكراوى ژيانيدا، نۆ دانە ئافرەت لە ژىر نىكاح و بەرپۆەبردنى ئەودا بوون.^۲ لەگەن ئەمەشدا بواری ئەدا لە نىواياندا ھىچ جۆرە دەمەقائى و بارگرژىيەك پرويدات. جا ئەگەر ئەو پۆلانەى لەو خانەيەدا - كە ئىكسىرى نبووەتى تىنۆك تىنۆك لىدەچۆرى - گۆش و پەروەردە کران، ھەريەكە و بەسەر سەدەيەكدا دابەش بکرانايە، ئەوا دەبوونە موحتەھىد و موحەددىدانىك كە

۱ - يوحنا، باب: ۱۶، رستەى: ۷-۱۵.

۲ - البخاري، النكاح ۴، ۱۰۲.

بەس بن بۆرۆشن کردنەوێ ئەو سەدەییە. داخۆ دەبیست چەند کەس لەم ڕووەوە
پێغەمبەری خۆیان ناسیبیست!..

هەزرەتی فەخری عەلەم (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) لە هەمان کاتدا سەرکردەییەکی
سەربازیی بۆ وێنە بوو. ئەوەتا بە مشتیک مەرۆقەوێ کە وەک خەرمانەیی مانگ
دەوریان داو، جەنگی بەرووی جیهاندا ڕاگەیاند و، تەخت و سەرای چەندین
گەورە سولتانی یەكسانی خاك کرد و، چەندینی تریشیانی کردە بەندەیی بەر
دەرگەنەکی. ئەمە لە کاتی کدا کە بە ڕۆڵەت هونەر و زانستی جەنگیی لە
کەسەوێ فیڕنەبەو.

ئێنجا پێغەمبەری نازدار، ئەو مەرۆقە مەزنە بوو کە زانستەکان لای ئەو
دەگەشتنە پایان. دەتوت لە شاشەیکدا تەماشای ئەو ڕووداوانە دەکات کە
تا ڕۆژی قیامت دێنە سەر شانۆی بوون. یان هەر وەک ئەوێ لە تۆمارێکی
غەیبیدا بیاخوینیتەو، ئاوا لەیەک بە یەکیان دەدوا. تەنانەت دوا
تێپەربوونی ئەو هەموو سەدەییەش بەسەر کۆچکردنیدا بۆ خانەیی جاویدانی،
کەچی وا ئەمڕۆ هەموو لایەکمان لەو کۆتا خالەدا کە زانست و تەکنەلۆجیای
پیشکەوتووی سەردەم پێی دەگات، ئەو بەیداخە شەکاوەیی دەبینن کە رسول
الله (ﷺ) چواری سەدە لەمەوپێش هەڵی کردووە.. ئیدی ئەوانەیان کە خۆی
گەورە هیدایەتی لە چارە نووسین، "کەلیمەیی قودسییەیی تەیبە" دەهێنن و،
هەر یەکیکیان دەبیستە ئەلقەییەکی نوورین لە زنجیرە کاروانی موسوڵماناندا.
ئەمەش نمونەیکە لە نێو هەزاران نمونەدا:

لە کاسیتێکی ئیدییدا تەماشای دکتۆرێکی بەرەگەز کەنەدیم کرد کە
ناوی "کیث مۆر" بوو. ئەم دکتۆرە پەسپۆری زانستی کۆپەلەزانی و
پروفیسۆری تویکارییە لە کۆلیژی پزشکی زانکۆی تۆرۆنتۆ. مۆر کاتێک لە

نايه ته كانى قورئانى پيرۆزه وه گوڤيستی قوناغه كانى گه شهى كۆربه له ده بێت له سكى دايكدا، كه راستيه كى زانستيه و تنها له ږنگه تهنه لوجياي پيشكه وتوى ئهم سهرده مه وه دۆزراوه ته وه، يه كسهر "أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ" ده لیت و ته سلیمیه تی خوی بو پیغه مبهری خوا ده رده بریت. ههروه ها زانایه كى فیسۆلوجی یابانیش، كاتیک نایه ته كانى قورئان سه باره ت به بواره كهی خویه وه ده بینیت "أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ" - هه رچهنده له سه ر زاریشی گران بو - ده لیت و، ساتیک دوودل ناییت له وهی كه بێته ناو ئیسلامه وه.

به لێ، ههروه ك ناشكرایه، له و شوینه دا كه زانسته كان ده چه قن و په كیان ده كه ویت، قورئانى پیرۆز چهندين ده روازه یان به پرودا والا ده كات. كۆتا خالیش كه زانست و زانیاری پێی بگات، له گه ل خالی ده سپیكى پیغه مبهری خوا دا یه كده گریته وه. باشه، به لām كئ ته مانهی فیژكردوه؟ نه و درسی له زاتی "العلیم" و "الخبیر" وه وه گرتبو و، "موعه لیمی نه زه لی" له و دیو ره حله ی ته درسه كه یه وه بوو. هه ربۆیه ده ستی زه مه ن نه گه یشته چمكى مه عریفه ته كه ی تا كۆنى بكات. به لكو به پیچه وانه وه، به تیپه ربوونی رۆژگار پاراو تر و نوێتر ده بێته وه. هه تا دنیا ش دنیا بێت، هه میشه له تازه بوونه وه دا ده بێت.

ئینجا هه زره تی حبیب الله (ﷺ) به شیوه یه ك كه بو هیچ كه سیكى تر نه ره خسابیت، له لایه ن هاوه لانییه وه خۆشه و یسترا. بو نمونه: له كۆتایی پرووداوی "ماء الرجیع" دا، كاتیک كافرانی دل پر له قین "خوبه یی كورپی عه دی" یان راپیچی په تی سیداره ده كرد، ئهم پرسیاره یان ئاراسته كرد: "نایا پیت خۆش بوو ئیستا موحه مه د له جینگه ی تۆدا بووا یه و، تۆش له ناو مال و

منالې خوتدا به ناسوودهیی بڼیایتایه؟ “ وهلامی نهم پرسیاره، پروون و به کلابی و بڼی پەروا بوو:

” نهخیر، وهلامی له پای پزگار یوونی مندا، رازی نام تهنانت درکینکیش بچیت به پیتی پیغه مبهری خوادا.“

جا له پاش نواندنی نهم تابلو مهردانهیه له سهر سه کزی سیداره دا، حه زره تی خو به یب (رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهَا) دهسته کانی بهرز ده کاته وه و، ده لیت: ” خواجه گیان، به بڼی مالتاوی کردن له خو شه ویسته که ت هاتم بو نیره. ده سا سهلامی منی پی بگه یه نه.“ پیغه مبهری خوا که له و کاته دا له نیو نه صحابدا دانیشتبوو و قسه ی ده کرد، له پر هه ستایه وه سهر پی و، فهرمووی: ” سهلامی خوا له تو ش نه ی خو به یب.“ کاتیکیش هاوه لان پرسیاران کرد، به چاوی پر فرمی سکه وه فهرمووی: ” موشریکه کان خو به ی بیان شه هید کرد. له دوا ساته کانیدا سهلامی بو ناردم، منیش وهلامی سهلامه که یم دایه وه.“^۱

دیمه نیکی تر، که تا نیستاش دلگوشادی ده به خشیته دهروونی هه موو نیمانداریک: کاتیک حه زره تی ”سومه یرا“ له غه زای ثو حوددا دهنگوی شه هید کردنی پیغه مبهری خوا ده بیستیت، ده سته جی خو ی ده گه یه نیته دامینی چیا ی ثو حود... جا که له و پی پی ده لین: ”باوکت“.. ”میرده که ت“.. ”کوړه کانت“ شه هید بوون و، تهرمه کانیانی پی نشان ده دریت، نهم شیر ه ژنه گو ی به هیچ کام له مانه نادات و، به ملاو نه ولادا هدر به دوا ی پیغه مبهری خوادا ده گه را و، له بهر خو به وه ورته ی ده هات و، ده یوت: ” رسول الله چی به سهر هاتو وه؟ “ نینجا که شوینی پیغه مبهری

۱ - سعید بن منصور، السنن ۳۴۹/۲ - الطبرانی، المعجم الکبیر ۲۶۰/۵ - ابن کثیر، البدایة و النهایة ۶۶/۴.

خوایان نیشاندا، به ږاکردن بهرهو تهوې پږیشت و له بهرده میدا خوږی دا به زه ویدا و، دهیوت: کُلُّ مُصِیْبَةٍ بَعْدَکَ جَلَلٌ. ”نیر پاش تهوې تو له ژیاندايت، ههرچی به لاړ موصیبت ههیه، سووک و بښ تهرزشه.“^۱ به لئ، رسول الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نا بهو شیویه له دل و دهر و نه کاندا جیځی خوږی کردبووه.

نمونه یه کی تر: ممدی ناسوکان، لهودیوی ناسمانه کانهوه بانگهیشت کرابوو و، نیلی تهو دۆستانه ی به جیځی ده هیشت که ۲۳ سال پینکه وه بیان هه بوو. له بهر نه مه له دوا پږه کانی تمه نیدا که میځ به دلته نگي و خهفته وه ده چوه لای هاوه لانی. نم حالته ی پیغه مبهری خوا هیته کاری له نه صاحب ده کرد و ههستی ده بزواندن، به جوریک که پیغه مبهری ده چوه وه خانه ی سه عاده تی، ده توت له سینې هدر یه کیکیاندا شنه ی خهزان هلی کردوه. موعاډی کوری جه بل (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) له لایم پیغه مبهری خواوه پاسپردرابوو که بجیت بو یه من. نیر تهویش لهو نیوانه دا هاتوچوږی ده کرد. کاتیک ده پږیشت په یامه کانی پیغه مبهری ده برد و که ده شاته وه تهو مه سه له و گرفتانه ی ده هینا که چاوه پروانی چاره سمر بوون. بهر لهوې دوا یه مین گه شتی نه غام بدات، چوه خزمهت پیغه مبهری (ﷺ)، داوای دوعای لیده کرد، ننجا ده پږیشت. به لام نه مجارهیان هه زرهت جیاواز له جارانی پیشوو، پیږی فرموو: ”له سمر خیر پږیت تهی موعاډ، به لام نه مجارهیان له گه پانه وه تدا لهوانیه تنها بتوانیت سمدانی مزگوته کهم و گږه کهم بکهیت.“^۲ تهم چهند وشهیه، برووسکه یک بوو و دای له هه زره تی موعاډ. له په لویو کهوت و فرمیسک له

۱ - ابن هشام، الصراط النبویه ۵/۴ - الطبری، تاریخ الامم و الملک ۷۴/۲ - الهیثمی، جمع الزوائد ۱۱۵/۶.

چاوانی داده‌بارین و ده‌توت نه‌ژنۆی شکاوه. چوون بۆ یه‌مه‌ن با له‌ولاوه بوه‌ستیت، ته‌نانه‌ت توانای نه‌بوو له‌ شوینی خوشی هه‌ستیت.^۱

له‌لایه‌کی تهره‌وه، پیغه‌مبه‌ری خوا هه‌روه‌ک موو له‌ ماست ده‌ربه‌یتیت، ناوها به‌ ئاسانی سه‌رجه‌م نه‌و گرفت و کیشانه‌ی چاره‌سه‌ر ده‌کرد که تاییه‌ت بوون به‌ ژیا‌نی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه. "به‌رناردشۆ" که سیازده‌ سه‌ده‌ دوا‌ی نه‌و هاتوه‌وه، ته‌نها یه‌کینکه‌ له‌و سه‌دان مرۆفه‌ی به‌ره‌ی به‌رامبه‌ر، که به‌و وتانه‌ی خواره‌وه‌ی نه‌م پاستییییه‌ی قبول کردوه: "مرۆفایه‌تی چه‌نده‌ ناتاجی چه‌زه‌تی موحه‌مه‌ده‌، که هه‌موو کیشه‌و گرفته‌ که له‌که‌بووه‌کانی نه‌م چه‌رخه‌ی به‌ وینه‌ی سانایی خواردنه‌وه‌ی کوپێک قاوه‌ چاره‌سه‌ر ده‌کرد." فه‌زیله‌ت و گه‌وره‌یی نه‌وه‌یه‌ که دووژمنیش دانی پێدا بنیت.

به‌ئێ، نه‌و کاته‌ی مرۆفایه‌تی بۆ لای چه‌زه‌تی موحه‌مه‌د(ﷺ) ده‌گه‌ڕێته‌وه‌، به‌ ئاسوده‌یی و دل‌نیا‌یی شاده‌بیته‌وه‌. ئیتر نه‌وکات ده‌ستی ده‌گاته‌ ئاسۆ پرشنگه‌کان و، له‌ ده‌ربه‌ده‌ری و گالته‌جاری ده‌ستی رۆژگار و په‌ژموورده‌یی دنیاو ناخیه‌ت رزگاری ده‌بێ و به‌ره‌و ئاسمانی مرۆفایه‌تی به‌رزده‌بیته‌وه‌. ته‌نانه‌ت له‌گه‌ڵ کۆسپ و رێگری هه‌موو هیزه‌ نه‌یاره‌کانیشدا، سروه‌ی نه‌م دووه‌مین بوژانه‌وه‌یه‌ ده‌ستی پێکردوه‌وه‌. نه‌وه‌تا قورئانی پیرۆز ده‌فه‌رمویت:

﴿يُرِيدُونَ لِيطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُنِيرُ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ
هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾ (الصف: ۸-۹)

۱ - احمد ابن حنبل، المسند ۲۳۵/۵ - البزار، المسند ۹۱/۷-۹۲ - ابن حبان، الصحيح ۴/۱۴۷ - الطبراني، المعجم الكبير ۲۰/۱۲۱

” ئەوانە دەیانەوێت بە فوو، بە قەلەى دەم نوورى خوا بکوژێننەوه!!
 (خەيالێان خوا) خوا نوورى خۆى، ئاينى خۆى، تەواو دەكات و دەچەسپێت
 ھەرچەندە کافر و بى پرواكان پى سەغەت بن و پىيان ناخۆش بێت. ھەر ئەو
 خوايە پىغەمبەرەكەى خۆى پەوانە كردوو ھاوێى لەگەڵ ھىدايەت و پىئەمووى
 و ئاينى ھەق و راستىدا، تا سەرى بخت بەسەر ھەموو ئاين و بەرنامەكاندا،
 ھەرچەندە موشرىك و ھاوہلگەران پىيان ناخۆش بێت.“

بەئى، خۆاى گەورە دىنەكەى خۆى سەردەخات، سىنەو دلە ناتاجەكانىش
 كەمەندكىشى دەبن و، بەختەوہرى و دلنباى خۆيان لەودا دەبيننەو و دەگەنە
 ناستىك، ھەر لە دنىادا وا دەزانن چوونەتە بەھەشتەوہ. جا كافر و
 ستەمكارانى دنىاي ئەولا و، مونافىقانى ئاسياش كە ئىستىشارى مرۆفەكان
 دەكەن و بىئاگايانى ناوخورشان پىيان خۆش بىت يان نا، پۆژىك دىت ئەو
 شاھى شاھانەى لەلايەن پىغەمبەرەنەو بە "سولتانى ئەنبيا" ناسراو و،
 پۆژى پىنج جار ناوى پرشكۆى بە گوێى جىھاندا دەدرىت، دەچىتە نۆر گشت
 دلەكانەو و دەبىتە خۆشەويست و لە دلدا ھەلگىراوى ھەموو لايەك.

ئەو كانگای دلنباى و ئارامىشە. ئىمە باوہرى تەواومان ھىە بەوہى كە
 ئەو پەيامەى ئەو ھىناوہىتە، لەھەمان كاتدا سەرچاوہى ئاسودەى و
 دلنبايشە. مێژووش گەورەترىن شاھىنى ئەم راستىيە. تاكە رىگەى دووبارە
 چەشتەوہى ئەم ئارامىشە بە مرۆفایەتە، برىتيە لە ناساندنى ئەو سەروەرە
 و ئەو نوورەى ھىناوہىتە. چونكە ھەركات مرۆفایەتە چاكتر ئەو پىغەمبەرەى
 ناسى، خۆشەويستى بۆى زياتر دەبى و، لە سايەى ئەو خۆشەويستىيەشدا
 سىماى كۆمەلگە دەگۆررىت.^۱

۱- ھەزرىتى عەلى (عليه السلام) بەم شىوہە باسى پىغەمبەرەى خۆاى دەكرد: مَنْ خَالَطَهُ مَعْرِفَةُ أَحَبَّه .
 ” ھەركەس - ئاكارە بەرزەكانى - بزانيايە و تىكەلاوى بكردايە، ئەوى - لە ھەموو شتىك -

جا له چوارچیوهی نهم پیشه‌کیه‌دا که پیشینان به "دیباچه" ناویان ده‌برد، پشت نه‌ستوور به لوتف و که‌ره‌می په‌روه‌دگار، هه‌ولماندا به‌کورتی چه‌ند شتیکی پی‌پست ناسا ده‌بارهی لایه‌نه جیاوازه‌کانی سه‌روه‌ری هه‌ردوو جیهان، مایه‌ی شانازی بوونه‌وه‌ران عه‌رز بکه‌ین.

له‌پاستیدا، هه‌ر وته‌یه‌ک باس له‌و بکات جوان و شیرینه. نه‌وه‌ش که جوان و په‌سه‌ند نییه، ده‌بیٚت بدریته پال ده‌رپرین و شیوازه‌که‌ی. جا نه‌گه‌ر له ده‌رپرین و شیوازا که موکورتیه‌ک هه‌بیٚت، نه‌وا به‌ته‌واوی بۆ من ده‌گه‌ریتته‌وه، نه‌وه‌شی تایبه‌ته به پیغه‌مبه‌ری خواوه (ﷺ) ته‌نها و ته‌نها جوانیه.

خۆشتره‌ریست. "الترمذی، المناقب ۸ - ابن أبي شیبة، المصنف ۳۲۸/۶ - البیهقی، الشعب الايمان ۱۵۰/۲.

دەسپىك

پىغەمبەرى

رەحمەت

بۇ جىھانىان

۱. له چاوه پروانیی بهره به یاندا

جیهان شه وه زهنگیکى تاریک دایو شیبوو. شه وه زهنگیک له هه گبهیدا نووریکی چاوه پروانکراوی هه لگرتبوو. زایه له کانی ئاسۆ مزگینى ده رکهوتن و هاتنى پیغه مبهریکی نوییان ده دا. شوینکاری ئەم مژدانه له ویزدانه کاندایهینه زالبوو، ئەوه تا باس و خواسی دوا هه مین په یامبهه بۆته بابتهی کۆر و دانیشتنی زۆریک له مه کههیه کانه. ئامۆژگاری له دووی ئامۆژگاری: "ههه که ئەو پیغه مبهه ده رکهوت زوو بگه نه لای و ئاویتته بن له گه ل پۆحیدا." ^۱

مرۆفایه تی تیکرا به جاریک دلی داخو رپابوو. هه موو هیواکان وابهسته بووبوون به دوا یینی فریاده سانه وه. دایکان و باوکان به ئومید بوون ئەم پیغه مبهه له نه وهی خۆیان بیته. هه ره بهه نه مهش بوو زۆریکیان مناله کانیان ناوده نا "موحه مه د" ^۲.

به لام پیغه مبهه ری چاوه پروانکراو، له پشتی زنجیره یه کی زیترینه وه ده هات، که له هه زه تهی ئیبراهیم و ئیسماعیل وه ده ستی پی ده کرد و به عه بدو له وت له لیب و عه بدو له کۆتایی پی ده هات. به لێ دله کان له م پییه وه چاوه پی ئەو نووره یان ده کرد. روودا وه کان هه وائی هاتنی نه ویان ده دا. چرپو نه وهی تاریکیش، نزیک بوونه وهی سپیده یه کی راده گه یاند که تاریکی له بن ده رده هیئا.

۱ - بۆ نمونه پروانه: ابن سعد، الطبقات الکبری ۱/۱۶۱-۱۶۲ - الطبری، تاریخ الامم و الملک ۵۲۹/۱.

۲ - ابن سعد، الطبقات الکبری ۱/۱۶۹.

مرؤفی ئەو سەردەمە لە ھەموو ئەو مەبەستە مەزن و بەھا بالایانە مەحرووم بوو کە گیانیان بە بەر ژياندا دەکرد و مانایان پێدەبەخشی، ھەرچی کردە و کۆشیشیانە : ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَلُوا كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ تَحْسَبُهُ الظَّمْثَانُ مَاءً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْعًا﴾ (النور: ۳۹) " ئەوانەى کە ڕێبازی کوفریان گرتۆتە بەر کردەووەکانیان وەک تراویلکە و سەرابێک وایە لە بیابانێکدا بریسکە بداتەووە، کەسێکی تینوو وا بزانیت ئاو (بەتالوکە بۆی بچیت)، ھەتا کاتێک گەیشتە لای دەبینیت ھیچ نییە."

ھەست و ھزر و ڕەفتاریشیان زۆر جیاواز نەبوو لە وینای ئەم ئایەتە :

﴿أَوْ كُذِّبَتْ فِي نَحْرٍ لَّحِيٍّ يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ ظُلُمَتْ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدُهُ لَمْ يَكَدْ يَرَهَا﴾ (النور: ۴۰)

" یاخود (کردەووەیان) وەک چەندەھا تاریکایی وایە کە لەناو دەریایەکی قولدا شەپۆل لەسەر شەپۆل بدات بەسەریدا، لە سەروشێووە ھەوڕیکی تاریک داگیرتییەت، تاریکاییەکان چینی چینی لەسەریەک نیشتبێن، کاتێک دەستی دەریھێنیت خەریکە دەستی خۆی نەبینیت."

"جاهیلیەت" ناوی ئەم سەردەمە بوو، بەلام ئەمە جاهیلیەتێک نییە کە پێچەوانەی زانست بیت، بەلکە ھاوواتای کوفرە و لە بنەرەتدا دژی نیمان و بیروباوەرە. جا لێرەدا نامەوێت تابلۆ دزیو و قیزەونەکانی ئەو سەردەمەتان بگەمە پێشچاو، چونکە - ئەگەر چی بۆ کاتێکی کەمیش بیت - نامەوێت پەردەیەکی تاریک بە ڕووی ڕۆحاندا بکێشم. ئەوەش راستییە کە ویناکردنی باطل و کارە ناپەواکان، زینەکان دەشیوینیت و سازگاری بیروھۆشەکان لێڵ دەکات، وە پێم وایە بوونە ھۆکاری ئەمەش جۆریکە لە تاوان. بەلام سەرباری ئەمە، لێرەدا ھەول دەدەین - بە کورتی و لە چوارچێوەی چەند ناماژەیکدا -

تیشك بجهینه سەر هەندێك لە داب و نەریته‌كانی ئەو پڕۆژگاره، تاوه‌كو ده‌ركه‌وێت پێغه‌مبه‌ری خوا(ﷺ) چ په‌حمه‌تێكه‌ بۆ تێكپاری بوونه‌وه‌ران و ناردنیشی چ لوتفێکی ئیلاهییه‌.

به‌پراستی هاتنی پێغه‌مبه‌ر(ﷺ) مه‌زنترین لوتفی په‌روه‌ردگار و فراوانترین چا‌كه‌یه‌تی به‌سه‌ر هه‌مووانه‌وه‌. هه‌ریۆیه‌ قورئانی پیرۆز له‌ پوانگه‌ی ئاماژه‌کردن بۆ ئەم پراستییه‌وه‌ ده‌فه‌رموی: ﴿لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾ (آل عمران: ۱۶۴) ”سوێند بێت بێگومان خوا منته‌ی ناوه‌ته‌ سه‌ر ئیمانداران کاتێک پێغه‌مبه‌ریکی بۆ په‌وانه‌ کردوون له‌ خۆیان ئایه‌ته‌کانی ئەویان به‌سه‌ردا ده‌خوێنێته‌وه‌، دڵ و ده‌روونیان پاک و پوخت ده‌کاته‌وه‌، هه‌روه‌ها فی‌ری قورئان و دانا‌یان ده‌کات.“

جا بپروان بۆ لوتف و په‌حمه‌تی خ‌وای بالا‌ده‌ست، که‌ له‌ نێو مرۆفه‌کاندا و هه‌ر له‌ خودی خ‌و‌یان پێغه‌مبه‌ریکی بۆ ناردوون که‌ سروشتی هاوشیوه‌ی نه‌وانه‌ و هاویه‌شیان ده‌کات له‌ ته‌رزى ژياندا. ده‌بیته‌ پێشه‌وا و پێش‌پ‌شانه‌ه‌ری پێگه‌ی گه‌یشتیان به‌ ”حه‌ق“. ئەگه‌ر پێوستیان به‌ پێشه‌وا بوو، ئەوا پێشیان ده‌که‌وێت و ئەبیته‌ ئیمام و پێشه‌وايان. ئەگه‌ر پێوستیشیان به‌ وتاریژ بوو، ئەوا سه‌رده‌که‌وێته‌ سه‌ر مینبه‌ر و په‌وانترین په‌یامیان به‌سه‌ردا په‌خش ده‌کات. هه‌ر ئەو پێغه‌مبه‌ره‌ش ده‌بیته‌ سه‌رکرده‌ و کاروباری سوپا به‌پێوه‌ده‌بات، له‌م کاره‌شیدا هه‌نده‌ لیته‌اتوه‌، به‌ توانا‌ترین سه‌رکرده‌کانی جه‌نگ له‌دواوه‌ به‌جێ ده‌هێلێت.

مه‌سیحیه‌کان بپرواوه‌پێکی هه‌له‌یان هه‌یه‌. ئەوان باوه‌ریان وایه‌ که‌ خ‌وای گه‌وره‌(سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) قوربانی به‌ هه‌زه‌رتی عیسا(عَلَيْهِ السَّلَام) داوه‌، بۆ نه‌وه‌ی بیه‌ته‌ قوچی یه‌که‌مین هه‌له‌ی مرۆفایه‌تی. واته‌ باوه‌ریان وایه‌ که‌ خ‌وای گه‌وره‌ -

پاك ويڻگهردىي بۆ خوا له وهى نهوان نهيلين - قوربانى به مهسيحى كورى
خوى داوه! بۆ نه وهى چاوپوشى له هه موو مرؤفايه تى بكات. بۆ نه وه مه بهسته
و به پيى نه و بيروباوه ره هه له مه مهسيح له خاچ درا. بهم جوړه چاوپوشى كرا
له و به كه تاونهى كه له باوكه ئاده مه وه ده ستپيده كات و هه مرؤفيكىش
كه دپته دنياوه له گهڻ خويدا ده پيپيت. نه مه بيروباوه ريكي هه له و
گومرايانه به. وپراى نه مه ئا ماره به كي راستيشى تپدا به كه نه و يش نه وه به:

خوای ميه ره بان بۆ نه وهى له ئاده ميزاده كان خو ش بي ت و له تاريك ستانى
نه فامى و گومرايى و ئاره زو په رستيدا به ته نها به جييان نه هيلئ،
خوشه ويست ترين به ندهى خوى كه هه زه تى موحه ممه ده (ﷺ) وهك پيغه مبه ر بۆ
ره وانه كردن، سه ربارى نه وهى كه ده يزانى چ ئازار و ده رده سه ريه كي له و
پينا وه دا دپته ري. به ئئ، خوای گه و ره به ندهى خوشه ويستى خوى به نه ركي
پيغه مبه رايه تى ره وانه كرد بۆ مرؤفايه تى، تا وه كو سه رليش يواوى نه بيته
چاره نو سيان و له نيو گيژاوى بي مه به ستيدا له نا و نه چن... تا وه كو به ره و
ئاسمانى مرؤفايه تى سه ري كه ون و هه ريه كه يان بن به مرؤفيكى كامل (الانسان
الكامل)... له نا خياندا ره هه نده كان تهى بكه ن و هه موو ساتي ك له ر و حياندا
هه ست به مه زنى و چاوديري په روه رد گاريان بكه ن. به ده رپرينى شاعيري
خواناس "ئيه راهيم هه ققى" ، پتويسته له سه ر ئيمان داران په روه رد گاريان
وه كو گه نجينه به له دلّه كانياندا بناسن.

به ئئ، دل گه نجينه به كي بي سنو و ره، به جوړي ك كه ئاسمانه كان و زه وى
ناتوانان له ده ركي نا وه جوان و سيفاته به رزه كانى خوای گه و ره دا، كه چى نه وه

١- شاعهر و زانا و گه شتيا ر و زا هيدتيكى مه زنه. له نيوان ساله كانى (١٧٠٣-١٧٨٠ ز) دا ژياوه. به نا و يانگه ترين
به ره مه كانى نا وى: "مه ريفه ت نامه" و "گولده سته" به.

دله كه والايه به پرووی ریژنه‌ی ته‌جه‌للییاتی ناسین و ده‌رکی په‌روه‌رد‌گاریدا.

نه په‌راوه‌كان، نه عه‌قل و هزر و فله‌سه‌فه‌كان، نه په‌وانبېژی و زمان پاراوی و، نه زه‌وی و ناسمانه‌كان و نه بوونه‌وران هیچیان نه‌یانتوانی به ته‌واوی له‌خوای گه‌وره (عَزَّوَجَلَّ) تیښگن و حالی بن، بگره‌ کۆله‌وارن له‌گوزارش‌کردن له‌زاتی‌ئو، ته‌نها دله‌كه‌نه‌گر به‌پتوهری‌کی بچووکیش‌بیټ، ده‌توانی بیټه‌تەر‌جومانی‌ئو و په‌ی به‌ناوه‌جوان و سیفه‌ته‌به‌رز و پیرۆزه‌کانی‌ببات.

به‌لې، دل‌زمانی‌کی‌ئو‌تۆی‌هه‌یه‌كه‌گوټیه‌كان‌ده‌ربرینسی‌وه‌كه‌ئو‌ویان‌نه‌بیستووه، په‌وانبېژی ویننه‌ی‌ئو‌ویان‌گوټ‌لینه‌بووه. كه‌واته‌پتویسته‌له‌سهر‌مرؤځ‌كه‌له‌دلی‌خویدا، دووریه‌كان‌برپټ و ههر‌له‌ویدا‌تینوټی‌عه‌ودالی‌بشکینیت. نیت‌له‌وې‌بگاته‌خزمت‌په‌روه‌رد‌گاری و له‌خۆشه‌ویستی‌ئو‌دا‌ه‌نا‌بیټ. جا‌خو‌ناردنی‌پیغه‌مبه‌ری‌سهر‌وه‌رمان (ﷺ) ههر‌له‌به‌ر‌ئهم‌مه‌به‌سته‌بووه...

به‌لې، نامانج‌له‌ناردنی‌سهر‌داری‌جیهانیان‌ئو‌ه‌بوو‌كه‌ثایه‌ته‌کانی‌خوای‌گه‌وره‌به‌سهر‌خه‌لكیدا‌بخوټینیت‌ئو‌ه‌و، مو‌عجیزه‌کانی‌په‌یتا‌په‌یتا‌له‌پیش‌چاوانیاندا‌پیشان‌بدات و ناشنایان‌بكات‌به‌ماهیته‌ی‌راسته‌قینه‌ی‌خوین. ئیدی‌له‌سایه‌ی‌ئو‌دا، مه‌ردووم‌له‌چلکی‌سروشتی‌ئاده‌می‌پالفته‌ده‌بوو و، به‌پزگار‌بوونیشی‌له‌زیندانی‌دا‌خا‌زیه‌نزمه‌جه‌سته‌یه‌کانیشی، به‌ره‌و‌پله‌ی‌ژیانی‌دل و پوځ‌بلند‌ده‌بووه‌و، له‌راستیشدا‌ههر‌به‌و‌جوړه‌بلند‌بووه‌و.

به‌لې، ئو‌خه‌لكی‌فی‌ری‌کتیب و دانایی‌کرد. له‌به‌ر‌نووری‌کتیب و پوښنایی‌داناییدا‌مرؤځایه‌تی‌خوی‌ده‌دۆزیت‌ئو‌ه‌و، ئاوړ‌له‌دواپوژی‌ده‌داته‌و.

ئىتر بەم جۆرە پىڭگەي بەختەۋەرى ژيانى ھەتاھەتايى دەگىتەبەر، بەراستىش ئەو پىڭگەيەي گرتەبەر.

لەناو ئىمەدا پۇژانى پىرۇز و گىرنگ ھەن. ھەندىكىيان بۇ ئىمانداران بە جەژن دادەنرىن. لە ھەموو ھەفتەيەكدا ئىمانداران خۇشى پۇژى ھەينى دەچىژن. پىتەرەكە گەۋرەتر بىكرى لە جەژنى رەمەزان و قوربانىشدا لەم خۇشپىيەدا دەژىن. لە جەژنى قورباندا، مۇسلمانان قوربانىدانى ھەزەرەتى ئىبراھىميان بىردەكەۋىتەۋە. پىر بەدل و لە ناخيانەۋە دەلاڭتەۋە لە خوا داۋا دەكەن لىيان خۇش بىت. ھەر لەبەر ئەمەشە ھەندىكىيان بە پىرتاۋ پروو دەكەنە مالى خوا بۇ ئەۋەي خۇيان بە پەردەكانىدا بىسون. كاتىكىش لە كىۋى عەرەفاتدا دەۋەستەن، پروۋى دىيان دەكەنە پەروەردگار و، بە گىيانىكى موحەممەدىيانەۋە لىي دەلاڭتەۋە تا لىيان بىورى و چاۋپۇشيان لى بىكات.

جەژنى پەمەزانىش جەژنىكى گەۋرەيە و چەندەھا واتاي مەزنى لەخۇ گرتوۋە. چونكە كاتى نىزىكبونەۋەي بەندەيە لە پەزامەندى خۋاي گەۋرە لە پاش مانگىك لە پەرىستش. بەلام جەژنىكى تر ھەيە، كە جەژنە بۇ گىشت مەۋقايەتى، بىگرە بۇ جىھانى بونەۋەران. ئەۋىش ئەۋ پۇژەيە كە دىيەي پى مەۋقايەتەند بوو بە ھاتنى پىغەمبەرى خوا (ﷺ). بەگوزارشتىكى دى، پۇژى "ۋىلاھەتى ئەمەدىيە"يە. واتە ئەۋ پۇژەي خۋاي گەۋرە نوۋرى ئەمەدى ھەلگىرد و چىراي موحەممەدى لە ئاسمانى مەۋقايەتەندا ۋەك پۇژى پروۋاك درەۋشانەۋە. ئىتر بەم نوۋرە، تارىكايى نەفامى پەۋىيەۋە و، نوۋر و پۇشنايى ھەموو جىھانى داۋۇشى. بەلئى، ئا ئەمە مەزنىن نىعمەت و بەخشايشى خۋاي گەۋرەيە بۇ ئىنس و جىن.

ب - سەردەمىكى تاريك

ھەر سەردەمىك بىروياوھى يەكتاپەرستى تىدا لەق بىيىت، سەردەمىكى تاريكە. چونكە بالادەست نەبوونى باوھى بە خوا، كە نوورى ئاسمانەكان و زەمىنە لە سەرجەم دەروونەكاندا، پۇچ و ويژدانەكان پەش و تاريك دەكات. جا لەبەر ئەوھى چۆنىيەتى پوانىنى ئەم جۆرە دل و ويژدانە بۆ شتان و پروداوھەكان تووشى لىلى و كورت بىنى دەبيىت، ئىتر ئەو مەروۇفە لە دنيايەكى تاريكدە، بۆ ھەمىشە ەك شەمشەمەكوئىرە دەژى.

لەوھە سەردەمىكدە كە دىن بە ھەموو پاىەكانىيەوھە كەوتبەوھە لەرزە و، پەيامە ئاسمانىەكانىش لەلايەن شوپىنكەوتوانىانەوھە دەسكارى كرابوون، چەند كەسىكى كەم مابوون يەكتاپەرست بن و ئيمانىان بە خوا ھەبى. بەلام وەنەبى ئەوانىش ئەو زاتە بە سيفەت و ناوھە جوانەكانىيەوھە بناسن. ھەر بۆيە نەيان دەزانى چۆن ئەركى بەندايەتى بۆ ئەو خوايە ئەنجام بەدن.

۱ - بت پەرستى سەردەمى نەھامى

موشرىكەكان ئەو بتانەيان دەپەرست كە ناوھە و دەروھى كەعبەيان لى پىكرەدبوو. شانازيان بەو پەرستەنەوھە دەکرد و دللى خويان پى خوش دەکرد. ئەوانەشيان كە زانستىكى كەمىان ھەبوو، دەيانوت ئىمە تەنيا ەك ھۆكارتىك بۆ نزيك بوونەوھە لە خوا ئەو بتانە دەپەرستىن. قورئانى پىرۆز لەسەر زمانى خويان ئاماژە بۆ ئەم وتەيەيان دەكات و، دەفەرموئى: ﴿مَا تَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى﴾ (الزمر: ۳) "ئىمە ئەم بت و شتانە ناپەرستىن تەنھا لەبەر ئەوھە نەبيىت كە لە خوا نزيكمان بخەنەوھە."

۱ - ابن كثير، البداية والنهاية ۲/۲۳۸.

بەم شێوەیە هەستی بەندایەتی - کە وەك سپاردەییەکی گەرنج بە فێتەرەتی
 مەرووف سپێدرادوە - ناپاکیی لەگەڵدا کرا و خراب بەکارهێنرا. باشە کە
 گونجاو بەرد و دار و گل و خۆر و مانگ و ئەستێرەکان، بپەرستێن؟ خو
 بەمەشەووە نەووەستابوون، کارگەشیستبووە ئەوێ هەندێک خواردنی وەك شیرینی
 و پەنیر، کە بەدەستی خوێان دروستیان دەکرد، دەیانپەرستن و کاتیکیش
 برسییان دەبوو دەیانخواردن!

قورئانی پێرۆز ئاماژە بۆ نمونەی ئەم جۆرە بپەرستەرە پوچ و تێگەشیستە
 پزێوانە دەکات و، دەفرموی: ﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ
 وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَئُلَاءِ شَفَعَتُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا
 يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾

(یونس: ١٨) ”بێ باوەڕان و خوانەناسان شتیکی دەپەرستن لەجیاتی خوا نە
 زیانیان پێدەگەیەنێت نە قازانج، دەشڵێن: ئا ئەو بت و شتانە تەکاكارمان لای
 خوا، پێیان بلێ ئەو موحەممەد باشە ئایا ئێوە خوا ئاگادار دەکەنەو لە شتیکی
 کە لە ئاسمانەکان و زەویدا هەبێت و خوا نەیزانی؟! (خوای گەورە) پاک و
 بێگەرد و بەرز و بلندە لەوێ کە نەفامان دەیکەن بە هاوێلی.“

هەر وەها ﴿أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا
 نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ
 يَخْتَلِفُونَ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ﴾ (الزمر: ٣)

”ئاگادارب، دینی پاک و خاوێن تەنها بۆ خواوە، ئەوانەش جگە لەو زاتە
 کەسانی تر و شتی تر دەکەنە پشتیوانی خوێان دەشڵێن: ئێمە ئەم بت و شتانە
 ناپەرستین تەنها لەبەر ئەوە نەبێت کە لە خوا نزیکمان بخەنەو. بێگومان خوا
 داوێری دەکات لە نێوانیاندا، لەو شتانەدا کە کێشەیان لەسەری هەیە و پێیان

دەربارەى جۆراو جۆره. بەپراستی خوا ئەو بیروباوهره چهوتهیان لێوه رناگریت و هیدایهت و پڕنموویى ئەو کهسانه ناکات که درۆزن و بێ باوهرن.

ئینجا هەر خۆیان لەدووی بیانوویهك دهگهڕێن بۆ ئەم بیروبوچوونه لار و لەوێرهیان و، شونکەوتەیی باوایپیرانیان دهخهنه پیش چاو: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا أُولَٰئِكَ ءَابَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ﴾ (البقرة: ۱۷۰)

”ئەگەر بهو خهڵکه نادانه بوتريت: شوینی ئەو بهرنامهیه بکهون که له لایهن خواوه پهوانه کراوه، دهلێن: نهخێر، هەر شوینی ئەوه دهکهوین که باو و باپیرانمان پێوهی ئالووده بوون و لهسهری راهاتوون، ئایا ئەگەر باو و باپیرانیشیان تێ نهگهیشوو هیچ نهزان و ناشارهزا و پڕنموویش وهرنهگرن (هەر شوینیان دهکهون)؟! “

۲. خونهچەکان زینده به چال دهکران

قورئانی پیرۆز ئاماژه بۆ خراپه و بهدرهفتارییهکی تری سهردهمی نهفامیی دهکات و، دهفرموی: ﴿وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنْثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٥٨﴾ يَتَوَرَّى مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ ۚ أَيَسْكُتُ عَلَىٰ هُونٍ ۚ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ ۚ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ (النحل: ۵۸-۵۹) ”خۆ ئەگەر مژدهی بوونی کچ بدریت به یهکیک لهو نهفامانه، پرووی گرز و تال دهییت و پهش دادهگیرسیت و سینهی پڕ دهییت له خهم و پهژاره... له داخ و خهفتهی ئەو مژده ناخۆشه، خۆی دهشاریتهوه له خهڵکی و بهتهنھا (بیر دهکاتهوه): ئایا بیهێڵیتهوه به زهلیلی و سووکی و بێ نرخ، یاخود زینده بهچالی بکات و بیهخته تویی خاکهوه؟! ئای چهنده خراپه ئەو بپارهی که دهیدن!! “

به‌ئى، هەركات يەككىيان مەزگىنى ئەوئى بەرايەتئى كە كچى بوو، يەكسەر دەموچاوى تورەيى لئى دەنيشت و رەش هەلەگەرا. لەتاو ئەو مۇدە ناخۆشە، هەستى بە شەرمەزارى دەکرد بچىتە ناو خەلگى. هەوالەكەى هەندە بەلاوہ سەخت بوو، حەزى دەکرد خۆى لە چاوى خەلگى تەرە بەكات و بچىتە كونىكەوہ و خۆى حەشار بەدات. ئيتەر دەكەوتە دلەراوكتى و نەيدەتوانى بربار بەدات. بەم جۆرە خۆى بە ناچار دەزانى يەككىك لەم دوو رىگەيە بگريتە بەر:

يان ئەوہتا كچەكەى لە ژياندا دەهيلىتەوہ و بەرگەى ئەو شەرمەزارىيە دەگريت كە لە كۆمەلگەدا پروبەرپرووى دەبيتەوہ، ياخود لەپىناو پاكدەندەوہى شەرەفیدا (!) كيژۆلەكەى زىندەبەچال دەكات.

ئىدى ھەرەك دەبينن ئافرەت لە سەردەمى نەفامىدا تا ئەو رادەيە بئى ئەرزش بوو. جا وەنەبئى ئەم سووكايەتتى كردن و بە كەم سەيركردنەى ئافرەت، تەنھا لە كۆمەلگەى عەرەبى سەردەمى نەفامىدا بووييت، بەلكو لە ئىمپراتۆريەتتى رۆم و فارسىشدا ھەمان زىھنەت بەربلاو بوو. بۆيە دەكرئى بليين: ئەو شۆرشە مەزن و، گۆرانكارىيە ريشەمىيەى ئىسلام لە نئو عەرەبى سەردەمى جاھيليدا سەبارەت بە دۆزى ئافرەت بەرپاى كرد، لە ھەمان كاتدا دەستكەوتىكە بۆ تىكراى ئافرەتانى جىھان و، كەدەيەكە لە مەژوووى مەروفايەتيدا ھاوشىوئى نىيە.

به‌ئى، بۆ يەكەم جار قورئانى پيروز بەر بە ناوہا دەرندەيەك دەگريت و لەبەر ھەر ھۆيەك و بە ھەر شىوہيەك بيت، كوشتنى مندالان قەدەغە دەكات:

﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِمَّنْ إِمْلَقِي نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ﴾ (الانعام: ۱۵۱)

”مندالانى خۇتان لەبەر برسپىتى و نەدارى مەكوژن، چونكە ئىمە (پەكتان ناخەين) رزق و پۇزى ئىوہش و ئەوانيش دەدەين.“

ههروهك خواى گهوره پييان بهرموى: بۆ مندالەكانتان دهكوژن؟ من خۆم
 رۆزى ئيو و ئهوانيش ددهدم. مهگهر نابيين كه سهر زهوى پريهتى له
 هزارهها سفره و خوانى پازاوهى جۆراوجۆر بۆتان؟ نابيين كه ئاسمان
 دانهچلهكئ بۆ فرياكهوتنتان. پهو به ههورهكانى ئاسمانيش دهكرئت بۆ ئهوى
 بهفرو بارانتان بهسهردا ببارئين؟ ئهم مليونهها پوههكه جۆراوجۆرهى سهر پوهى
 زهوى، جگه له من كئ پواندوونى؟ لهكاتيكدا ئهم ههموو شتانه دهبين، ئهى
 چ ئهقل و ژيرى و فام و ويژدانىك واتان ليدهكات له رزق و رۆزى خۆتان
 بترسن، به رادهيهك دهستان بهچيته كوشتنى مندالەكانتانهوه؟ قهت لهبیرتان
 نهچئ ئهوى دهستى دهچيته ئهم تاوانهوه، ههركيز نابيته مروفئيك شياو و
 شايستهى ئهوه بئ خواى گهوره گوشتارى لهگهڤدا بكات. بهلكو خواى گهوره
 ئهم بيتاوانانه ئهدوئنى و لىيان دهپرسئ: ناخۆ چ گوناھيكتان كردبوو ناوا
 لهسهرى كوژران. ستهمكاران لهسهر ئهجامدانى ئهو ستهمه قيزهونه بهتۆلهى
 دادپهروهراڤهى خويان دهگن. ئايهته پيروژهكش دهفرموى: ﴿وَإِذَا
 الْمَوُءَدَةُ سُئِلَتْ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ﴾ (التكوير: ۸-۹) ”كاتيك كچى زينده
 بهچالكراو پرسيارى ليدهكرئت، به چ گوناھيک، به چ تۆمهتيك كوژرا؟!“ به
 شيوازيكى ئهوتۆ بۆمان باس دهكات كه پهفتار و نهرىتى ئهو سهردهمه
 موچرك به لهشدا دههينيت.

رۆژتيكيان يهكيك له هاوهلان ئهم ديمهنه درپندانهيهى سهردهمى نهفامى بۆ
 پيغهمبهر(ﷺ) گيڤايهوه و، وتى: ”ئيمه له سهردهمى نهفاميدا كيژۆلهكانى
 خۆمان زينده بهچال دهکرد. ئيمهش تازه كچيکمان بووبوو. كچهكهمان
 مايهوه تا زمانى پوا. ئهوجا رۆژتيكيان به دايکيم وت: بيگۆره دهيبهم بۆ
 مالى خالى. دايکه بيچارهكهى دهيزانى كه ماناي ئهم قسهيه چيه. مندالە

خۆشه‌ويسته‌كه‌ی، جگه‌رگۆشه‌كه‌ی، پاش نه‌ختیكى تر فری ده‌دریته‌ ناو چالێكه‌وه و پاش په‌له‌قاژه‌یه‌كى كه‌م گیان ده‌سپێریت. به‌لام ئافره‌ت مافی نه‌وه‌ی نه‌بوو پێش به‌وه‌ها كارێ بگري. تاكه‌ شتێك كه‌ ده‌یتوانی بېكات نه‌وه بوو پر به‌دل و له‌ ناخه‌وه بگري و فرمیسك برێژی. هاوسه‌ره‌كه‌م نه‌وه‌ی كه‌ پێم وتبوو جێبه‌جێی كرد. منداڵه‌كه‌ش هه‌ر به‌راست وای ده‌زانی بۆ مالى خالى ده‌چیت، بۆیه له‌ خۆشیدا بازبازین و یاری ده‌كرد. به‌لام شوینى مه‌به‌ست مالى خالى نه‌بوو، به‌لكو نه‌و چاله‌ بوو كه‌ پێشتر بۆم هه‌لكه‌ندبوو و ده‌بووه‌ گلكۆی ناديارى. كه‌ گه‌يشتینه‌ لیواری چاله‌كه‌، به‌ كچه‌كه‌م وت كه‌ ته‌ماشایه‌كى ناو چاله‌كه‌ بكات. ئیدی هه‌ر كه‌ سه‌رى نه‌وى كرده‌وه، منیش كێشام به‌ پشتیدا و له‌ناو چاله‌كه‌دا گرمۆلهم كرد. كه‌چی نه‌و هه‌ر هه‌ولێ دها به‌ قه‌راغی چاله‌كه‌دا وه‌رگه‌رپیت و بێته‌ ده‌ره‌وه. له‌لایه‌كه‌وه په‌له‌قاژه‌ی ده‌كرد و له‌لایه‌كى تریشه‌وه ده‌یووت 'بابه‌ گیان، تۆزای بووت.' ده‌یووست بته‌كه‌ینیت، به‌لام من دانیه‌كه‌ی ترم پیا كێشا و له‌و بیابانه‌ چۆله‌دا به‌زیندوویی كردم به‌ژێر خاكه‌وه. "كاتێك نه‌و پیاوه‌ ته‌م رووداوه‌ی ده‌گێرپاوه‌، پێغه‌مبه‌ر(ﷺ) و نه‌و هاوه‌له‌ به‌رێزانه‌ی له‌ ده‌وری دانیشتبوون هه‌نسكى گریانیاپێ پانه‌ده‌گه‌را. یه‌كێك له‌ هاوه‌لان وتی: "كابرا، پێغه‌مبه‌رت خه‌مبار كرد." كه‌چی ئازیز و سه‌ره‌رمان فه‌رمووی: "جاریكى تریش بیه‌گێرپاوه‌." نه‌ویش دیسانه‌وه به‌سه‌ره‌اته‌كه‌ی گێرپاوه‌. پێغه‌مبه‌رى خواش دووباره‌ گه‌را، تاكو فرمیسك ریشی پێرزیانی ته‌ركرد. "وه‌ك بلی به‌ دووباره‌ كرده‌وه‌ی ته‌م به‌سه‌ره‌اته‌، پێغه‌مبه‌ر(ﷺ) ده‌یووست ته‌م په‌یامه‌ بگه‌یه‌نیت: "ئێوه پێش ئیسلام ته‌مه‌ حالتان بوو. بۆیه ته‌م رووداوه‌شم پێ دووباره‌ كرده‌وه، تا ته‌و به‌ها مرو‌یانه‌تان

ياد بخښمده که ئيسلام خه لاتى کردوون.

وهک لهم نمونه دلته زينه وه دهرده که ویت، مرؤفى شو سهرده مه له نيو سهرگه ردا نيه کى ناهه موارد ا زياوه. له گه ل هه زاره ها پرو داوى جه رگيرى تر، له تاريخى هه موو روژگار هه کانى شو بيا بانه دا چهندين چالى قوول و گه و ره هه لده که نران و، چهندين مندالتى بى تاوانى تى فرى نه درا تا له ويدا بمرن. به لى مرؤفايه تى له درنده بى و وه حشيه گريدا پيشى که متياره درنده کانى دابو وه وه. نه وهى که ليه و چرنوکى نه بوايه ده بو وه نيچير و له لايهن خاوه ن که ليه و چرنوک هه کانه وه له ناوده برا. کومه لگه ش له و کاته دا به ده ست چهنده ها کاره ساتى سه خته وه ده تلایه وه، که سيکيش نه بو له پروى شو هه موو په ريشانى و نه هاهمه تيانده دا بوه ستيتته وه و، بلنى: "ئيدى به سه"

ئا لهم کاتانه دا بو که مايه بيه پنهانى بوونه وه ران(ﷺ) خوى له خه لکى ده کيشايه وه و له نه شکه وتى "حيرا" دا ده چوه خه لوه ته وه - له وه دوا نومه ته کهى، به و چيايه يان ده وت "چياى نور" - چاوى ده برييه ناسوکان و چاوه پروانى به ره به يانى پرزگارى ده کرد. پيده چى نه و زاته بو ماوه يه کى زور سهرى له سهر زهوى دانابى و له پهروه ردگارى پاراپيته وه بو پرزگارى مرؤفايه تى. داواى کردبى که فريادره سيکى بو بنيرت. ههر بويه کاتيك تيمامى بوخارى و موسليم باسى شو سهرده مه ده گيرنه وه زاراهى "فَيَتَحَنَّتْ فِيهِ" به کار ده هينن. نه م زاراهيه واته له خه لک دوور ده که وته وه و خوى تهرخان ده کرد بو په رستش.

به لى، پينغه مبر(عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ههندي جار له وي ده مايه وه تا هه گبهى خوراكيشى ته واو نه بووايه، نه ده گه پايه وه بو مه کهه. پاشان خوراكي پيوستى

له گهڻ خوی دهبرد و جاريکی تر نه گه پايه وه بۆ نه شکوه ته که.^۱

به ئی، نهو له لایه که وه سه رقالي پامان بوو له پاستیه کانی بوون و نه ییه کانی نهو دیو پرده ی بوون و نامانجی به دیهینان، له لایه کی تریشه وه له بیری سه رگه ردانیی مرؤفایه تی و حالی په ژمورده ی نهودا بوو.

۳. به ها بالاكان گۆرابوون

كۆمه لگه به رهو شیویکی قول و تاريك تلۆر ده بووه وه. چونكه لهو كۆمه لگه یه دا هه موو به ها مرؤیه كان ئاوه ژوو كرابوونه وه. چاكه بووبوه نهنگی، نهنگی و كه میش بووبوه چاكه و شانازی. درنده یی پژی لیده گيرا و، به زه یی و مرؤف دۆستیش بۆ پژی سهیر ده كرا. گورگه كان جیگه ی شوانه كانیان گرتبووه وه و فیزیان لیده دا، مه په كانیش كه هیچ هیژ و ده سه لاتیکیان نه بوو، له ژیرده ستی نهو شوانه بۆ به زه ییانه دا نیش و نازاریان ده چه شت. به درپه وشتی و خۆدامالین له به هاكان هینده ته شه نه ی كردبوو، زۆر كهس هه بوون نه یانده زانی باوكیان كییه. په چه لگه و نه ژاد له په گه وه وشك بووبوو و له ناویاندا باری كردبوو. قوما ربازی و مه ی نۆشی نهنگی نه بوون. پوانكردنیش شتیکی زۆر ناسایی بوو. هه رچی شیواز و هونه ری ده ست برین و مژینی خوینی خه لگیشه، به کاریکی زیره كانه و نازایه تی له قه لگه ده درا.

ئیدی دوا ی نه م هه مووه، زۆر پتویست بوو كه كه سیکی "گفت ئیكسیر" بیته مهیدان و به پرووی هه موو نه م دا پمانه نه خلاقیانه دا بلت: "بهو سه ته!" پتویسته ییه كه نه وه نده زۆر بوو، گه یشته ناستیك به زه یی خوا ی گه و ره

۱ - البخاري، بدء الوحي ۳ - مسلم، الأيمان ۲۵۲.

بجولینیت. خوای میهره بانیش هات به دهم نهم پیداو یستییه وه و، فه خری کائیناتی بۆ ناردن و، کردیه فرستاده و پیغه مبهری خوئی. به ته شریف هیئانی نهو، هه موو شتیک گۆرا. به لئی شاعیری مه زن " نه حمد شهوقی " راستی وتووه که ده لیت:

وُلِدَ الْهُدَى فَالْكَائِنَاتُ ضِيَاءُ وَ قُمْ الزَّمَانِ تَبَسُّمٌ وَ تَنَاءُ

” پینوین هاته دنیا و پروناک بوونه وه بوونه وه ران
هه به خنده و پیزانینه دهم و زاری پۆژ و زه مان “

دوای نه وهی که کات و شوین (الزمان و المكان) نوقمی تاریکی بووبوون، بهو نوورهی که هه زه تهی موحه مه د (ﷺ) هیئانی، هه روه که چه پکه گولیکی دهم به خنده یان لیها توو و، پاش چه ندین سالیس له ده می هیج هه تا خه لکی مه دینه له پیشوازی نه ودا:

طَلَعَ الْبَدْرُ عَلَيْنَا مِنْ ثَنِيَّاتِ الْوَدَاعِ
وَجَبَ الشُّكْرُ عَلَيْنَا مَا دَعَا لِلَّهِ دَاعٍ

” وا مانگی تابان هه لها ت له شنیاتی وه داعیه وه
شوکرانه واجبه له سه رمان تا ناوی خودا ده نگ بداته وه. “^۲

ده وته وه و، له گه ل ده رپینی هه موو نهم هه ستانه دا به خیر هاتیان ده کرد. به لئی، ئیدی نهو سیما پیگهردانه به زاری خاوینیان نهم بهسته پر واتایانه یان ده چری.

۱- ابن کثیر، البداية و النهاية ۱۹۷/۳، ۲۳/۵ - ابن حجر، الفتح الباری ۱۲۹/۸.

ج - بهر له پيغهمبهرايه تيش وهك پيغهمبهريك ژياوه

۱ - دهست پاكي

ئەگەر سەرنجێك له سیره ی بۆنخۆشی هەزره تی موسته فا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بدەین، دەبینن كە هەموو قوناغەكانی مندالی و لاوی و پێگە یشتنی، وهك پێشه کی و پلیكانه، رێخۆشكەر بوون بۆ قوناغی پيغهمبهرايه تيه كه ی. بهرادهیهك كاتی پەيامه كه ی راگه یاند، زۆریك له وانە ی كه ده یانناسی دهستبه جی ئیمانیا ن پێی هینا.

ئەو راستگۆیه ی كه هیچ كات وتهیه کی درۆ ی لی نه ییستراوه، ئیستا له باره ی خواوه قسه ده كات و ده لێ نیرراوی خوام. جا چۆن ده گونجی مرۆفێك تاكه درۆیه کی له بچوكتیرین ئیش و كاریدا نه كردبێ، ئیستا درۆ له بابە تیکی وه ها مه زن و گرنگدا بكات و ئەو كارەش پە یوه ندی به خواوه هەبیت؟^۱ ئەمه شتیکی مه حاله. به لێ، ئەمه بیركردنه وه ی مرۆفی ئەو سەرده مه بوو. گەر هەمووشیا ن نه بێت، ئەوانه یان كه عینادی و هەسوودییا ن وه لا نابوو، زوو به زوو ئیمانیا ن پێ دهینا .

راسته ئەو سەرده مه ی ئەو ی تیدا ده ژیا سەرده می نه فامی بوو. به لام ده بێت ئەو راستیه ی لا ی هەمووان پروو بێت كه ئەم په سن و ناساندنه، ناویك بوو له ژیا نی ئەو كه سانه نرابوو كه له دهره وه ی زه مه نه تایبه تیه كه ی ئەودا ده ژیا ن. ده نا پيغهمبه ری خوا (ﷺ) هەرگیز له نه فامیدا نه ژیاوه. ئەو كه سیکی ئەمین بوو، هەمووانیش به م سیفه ته وه ده یانناسی. بۆ نموونه ده ته وی بۆ

۱ - البخاری، بدء الوحي ۳.

گەشتىك بېرۇيت و بەنيازيت تا دەگەرپىتەوۋە خىزانەكەت بەكەسىپكى ئەمىن
 بىسىپىرى. بەبى دودولتى نەتوانى لاي موحەممەدى ئەمىن بەجىي بھىلتىت و،
 دلتىبايىت لەوۋى تا كاتى گەرپانەوۋەت چاۋ بەرز ناكاتەوۋە تاكو بىۋى پروانىت.
 ئەگەر پىت خۇش بوو مال و سامانەكەت لاي كەسىك دابنىيت، ئەوا يەك
 سات توۋشى دلتەراۋكى نايىت لەوۋى بچىت مالەكەتى پى بىسىپىرى و،
 دلتىبايىت كە تۇسقالىكى توۋشى زىان نايەت و بەچاكتىن شىۋە بۇتى
 دەپارىزى. ئەگەر ويستت شىكت بەتەواۋى و بە يەقىنى لە ھەر كاروبارىكدا
 بۇ دەرگەوۋىت و پاۋىژ بە كەسىك بەكى، ئەوكلات ئەبى بە زوۋىسى خۇت
 بگەيەنپتە پاستىگۋى ئەمىن، بۇ ئەوۋى گۋى لى بگىرى و بابەتەكە لەبەر
 پرووناكى وتەكانى ئەودا ھەلبەسەنگىنىت. چۈنكە لە ژيانىدا تەنھا درۋىەكىش
 چىيە، بەدەمىدا نەھاتەوۋە.

ئايا بەلگەت لەسەر ئەمە دەۋى ؟ زۆرباشە:

ئەوۋەتا سەرئەكەۋىتە سەر گردى "صفا" و لە خەلگەكەى دەۋرۋەرى
 دەپرسىت: " ئەگەر ھەۋالتان بەدەمى كە كۆمەلىك سوارە و شەپكەر لە پەناى
 ئەو شاخەدان و خەرىكە ھىرستان بۇ دىنن، ئايا پروام پى دەكەن؟ " ھەموۋيان
 بە يەك دەنگ وتيان: " بەللى پروات پى دەكەين، چۈنكە ھەرگىز درۋمان لى
 نەبىستۋى. " ^۱ لەنىۋ ئەو خەلگەدا دوژمنانى دىنى ۋەك ئەبوۋ لەھەبىش
 ھەبوۋن، كەچى لەگەل ئەوۋەشدا ھەموۋيان تەصدىقى پاستىگۋى پىتغەمبەرى
 خۇايان كرد و، دانپان نا بە ئەمىنى و پاستەۋىيەكەيدا.

ئەو دەمەى لە سكى دايكىدا بوو، باۋكى كۆچى دوايى كرد. كە تەمەنى

۱ - البخاري، تفسير(سورة المسد) ۱-۲ - مسلم، الايمان ۳۵۵-۳۵۶.

گه‌یشته شه‌ش سالان، دایکیشی وه‌فاتی کرد. نه‌وجا عه‌بدولموته‌لیبی باپیری بریدییه لای خۆی. کاتیک بووه هه‌شت سالان، باپیریشی مرد. هه‌روه‌ک بلتی قه‌ده‌ر له هه‌موو شتیک دایده‌مالی و سازی ده‌کرد تا‌کو هه‌موو کار و فه‌رمانه‌کانی به‌ خوای گه‌وره‌ ب‌سی‌ری. هه‌رکه‌سیک پارێزگاری و سه‌ره‌رشتی کردنی ئه‌وی ب‌گرتایه‌ته ئه‌ستۆ، زوو به‌ زوو مال‌ئاوایی له ژیان ده‌کرد. وه‌ک بلتی به‌ ده‌رکه‌وتنی نه‌ینی نه‌حه‌ددیه‌ت له دوو‌تویی نووری ته‌وحیددا، پاسته‌وخۆ و به‌ کرده‌یی چاودیری و پارێزگاری خوای گه‌وره‌ی بیرده‌خرایه‌وه.

به‌لێ، ئه‌و ده‌بوو "که‌لیمه‌ی ته‌وحید" و پرستی "حسبنا الله" هه‌ر له ده‌سپیکێ ژیا‌نیه‌وه ب‌کاته ویردی زمانی و له قوولایی ویردانیدا هه‌ست به‌ واتا‌کانی ب‌کات. هه‌ربۆیه پێویست بوو هۆکاره‌ ر‌واله‌تییه‌کان تیکرا به‌ جارێک ده‌ست ب‌کێشنه دواوه و له‌کار ب‌که‌ون. جا هه‌ر واش بوو...

"عبدالله" که به‌ واتای به‌نده‌ی خوا دیت و، "نامینه"ش که به‌ مانای ئافره‌تی ر‌اسپارده‌ناس و دروست ده‌هات، ناوی ئه‌و باوک و دایکه‌ به‌رێزه‌ بوون که بوونه هۆکاری هاتنه‌ دنیای سه‌روه‌رمان. به‌لێ، ئه‌و له دایکێکه‌وه هات‌بووه دنیا که سه‌رچاوه و ئه‌مینداری ئه‌منیه‌ت بوو. ناوی باوکی ئه‌م زاته‌ش (ﷺ) - که به‌ر له پێغه‌مبه‌رایه‌تیش سه‌رفراز بوو به‌ به‌نده‌گی - واتای به‌نده‌ی خوای ده‌گه‌یاند. هه‌لبه‌ت هه‌یج کام له‌مانه‌ ر‌ێککه‌وت و له‌ خۆوه نه‌بوون، به‌ل‌کو به‌ گوێره‌ی نه‌خشه‌سازی و ته‌قدیری ئیلاهی پ‌رویا‌نده‌وه.

٢ - به‌بێ دایک و باوک گه‌وره‌ بوو

ئه‌و به‌بێ دایک و باوک گه‌وره‌ بوو. کۆلێکی قورس و فه‌رمانبه‌رییه‌کی زۆر گ‌رنگ چاوه‌ڕێی ده‌کرد. بۆیه ده‌بوو هه‌ر له سه‌ره‌تاوه خۆی بۆ ئاماده‌ ب‌کات.

دەبوايە بىگاتە چلەپزەي تەوەككول و، نامادەباش بى بۆرۈبەرۈو بوونەوہى
 ھەموو كىشەكان. ئەوہتا خۇاي گەورە پاراستى لە دەولەمەندىيەكى زۆر كە
 بەرەو خۇ بەزل زانىيى ببات. ھەرۈك چۆن بەدووريشى گرت لە ھەژارەكى
 پسواكەر كە تووشى كەساسى و زەبوونى بكات. خۇاي گەورە خۇي بە
 مرقۇئىكى مامناوہند و راسترەو دروستى كردووە و لە گشت قۇناغەكانى
 ژيانيدا لە زيادەپەروى و كورتبىرى (الافراط و التفریط) پاراستوويەتى.

زۆر گرنگە بۆ پىشەوايەك بەم جۆرە پۆژگارە ناھەموارانەدا تىپەرپرى.
 پىويست بوو ماناسى ھەتيويى زۆر بە باشى تىبگات، تاكو لەگەل
 بەردەستەكانيدا ۋەك باوكىكى بەسۆز و دلۇقان رەفتار بكات. ھەر كەسيش بى
 دايك و باوكىي چەشتى، دەتوانى بىتە باوكىكى بە بەزەيى و بەسۆز بۆ
 نەتەوہەكى. ھەرۈہا پىويست بوو تامى ھەژارى و نەداريش بچىژى، تاوہكو
 ھەست بە گىروگرفتى ئەوانە بكات كە ھەلدەسى بە بەرپەوہەردنى لايەنەكانى
 ژيانيان. بەم جۆرە خووپەوشتى يارمەتيدانى ھەژارە بى نەواكان و دەست
 ھىنان بەسەرياندا و، بەخىوكرديان و بايەخ پىدانيان، لەو ئاكارە بەرزانى
 پىغەمبەرى خوا بوون، كە رەگ و پىشەيان دەگەرايەوہ بۆ ئەم قۇناغەى ژيانى.
 بەلئى، ئەو خۇي چاك ھەتيويى چەشتبوو، لەو ئاوەى نۆش كردبوو و
 ھەواكەشى ھەلمىبوو. بۆيە تەنانەت كاتىكىش گەيشە لوتكە، دەستبەردارى
 ئەم خووپەوشتە جوانانە نەبوو و، ئەو ژيانە ساكارەى ھەروا مايەوہ.

لەھەموو ژيانيدا دلئى ھەتيويىكى نەپەنجاندووە، ھەر كەسيك داواى
 شتىكى لىكردبى، دەستى بە پرويدا نەناوہ و تەرىقى نەكردووەتەوہ. چونكە
 پەرۋەردگارى فىرى ئەم پەوشتە جوانى كردووە و لەسەر ئەم ئاكارە پەرۋەردەى
 كردووە: ﴿أَلَمْ يَجْعَلْ يَتِيمًا فَاوَاتِي ۖ وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَى ۖ وَوَجَدَكَ عَائِلًا

فَأَغْنَىٰ ۖ فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ ۖ وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ۖ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿۱۱۰﴾ (الضحیٰ: ۶-۱۱) ” ٲایا په‌روه‌ردگارت نه‌ییښت به هه‌تیوی و خیرا ده‌رووی لیک‌ردیته‌وه و لانه‌ی یو سازندیت؟! ئه‌ی له‌ حه‌یره‌تدا نه‌بوویت و، هیدایه‌تی دایت؟! ئه‌ی نه‌ییښت هه‌زاریت و ده‌ولمه‌ندی کردیت؟! که‌واته تو‌ش (ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر(صلی الله علیه وسلم)، ئه‌ی ئیماندار) هه‌تیو مه‌چه‌وسینه‌ره‌وه. دل‌ی سوال‌که‌ر مه‌ړه‌نجینه. (به‌لکو) ده‌رباره‌ی ناز و نیعمه‌ته‌کانی په‌روه‌ردگارت هه‌میشه‌ بدوئ و باسیان بکه.“

هه‌ر کات‌ی ئم سوره‌ته ده‌خوینه‌وه، بئ باوکی‌ی خو‌م - له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا که باوک‌م چه‌ندین ساله‌ وه‌فاتی کردوه - له‌ جزووری پیغه‌مبه‌ری خوادا(ﷺ) وه‌ک شه‌فاعه‌تکاریک ده‌رده‌برم و، به‌و ئومیده‌ی منیش له‌به‌ر ده‌رگا‌که‌ی وه‌ده‌ر نه‌نئ، عه‌رزی حال‌م ده‌کم و، ده‌لیم: ” وا نه‌مش هه‌تیویک له‌به‌ر ده‌رگا‌که‌تدا! چی ده‌بئ، له‌به‌ر ده‌رگا‌که‌ت ده‌ری مه‌که.“

أ. له‌لای عه‌بدولوته‌لیب

ده‌مینک بوو باپی‌ری نووری پیغه‌مبه‌رایه‌تی تیا به‌دی کردبوو. چونکه هه‌موو نه‌و ر‌ؤژانه‌ی له‌گه‌لیدا ده‌ژیا، ر‌ؤژانی پر‌پیت و به‌ره‌که‌ت بوون. نه‌وه‌تا له‌گه‌ل خویدا بو ک‌وړی پیاوماق‌ولانی ده‌برد و، ر‌ی‌زی شایسته‌ی لیده‌نا. ۱ دوور نییه‌ ر‌زگار‌کردنی مر‌وفایه‌تی له‌ناو‌چاوانیدا به‌دی کردبئ. چونکه له‌ نیگا و پوانینه‌کانی پیغه‌مبه‌ری خوادا(ﷺ) هی‌نده‌ ناما‌ژه‌ی ق‌وول و ناوه‌ر‌وکی واتادار هه‌بوون، نه‌سته‌مه له‌ یه‌کیکی تر‌دا بوونیان هه‌بی‌ت.

۱ - ابن هشام، السيرة النبوية ۱/۱۲۷.

لهوانه شه نهو ههوالانهی له "لونهی" هه بیستی، که یه کیکه له باپیره کانی و له باره ی دهرکه وتنی پیغه مبهریک له نهوه ی خۆیه وه گێراویه ته وه. پیده چی به هۆی نهم مزگینییه وه نیشانه کانی پیغه مبهرایه تی تیدا به دی کردبی و نهمه بوویته هۆکاری نهو هه موو خۆشه ویستی و هۆگریه ی هه ییوه بو کوره زاکه ی. به راده یه که غیره ی له چاری خۆشی ده کرد به رامبه ری. نهم پیاوه مه زنه، کاتیک واده ی مهرگی هاته پیش، زۆر غه مگین بوو و به کول ده گریا. چونکه ئیتر نهیده توانی موحه مه ده که ی له نامیز بگری و بیگوشی به خۆیه وه. بروان، نهو پیاوه ی له هیرشى سوپای "نهبره هه" دا بو سه ر شارى مه که چاری نه تروکانه و، له جهنگی "فیجار" یشدا، که جهنگیکى چهند ساله بوو دژی چهندین خیل، چاوه کانی ئه سرینیکیان نه پرژاند. که چی ئیستاکه نهم پیاوه گه وره یه ههروهک مندا لیکى بچووک له تاو دوا ساته کانی جیهیشتنى کورهزا به خته وه ره کهیدا به کول ده گری. بهم شیوه به مردن و مائتاوی کردنی له ژیان، سه ره به رشتی و پارێزگاریی عه بدولمه لیب کۆتایی هات. ده بویه گه وه ره و مرواری بوونه وه ره ان بدریته دهستی "نه بوو تالیب" ی مامی.

ب. رۆشتنى بۆ لای نه بوو تالیب

نه بوو تالیبی مامیشی په یانه که ی خۆی برده سه ر. نزیکه ی چل سال پیغه مبه ری خوای گرت ه خۆی و بوو به پالپشت و یارمه تیده ری. به لام نهم چاکه یه ی بی به رامبه ر نه مایه وه. چونکه خوای گه وره کورپیکى وهک نیمامی عه لی (رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ) پی به خشی. نهمه جگه له وه ی که نه وه ی هه ره پیغه مبه ریک له پشتی خۆی ده بیست، که چی نه وه و وه چه ی پیغه مبه ری سه ره ورمان له رپنگه ی هه زه رته ی عه لییه وه به رده وام ده بوو. له مباره یه شه وه رپویه تیک له

حه زه ته عه لی نوینه ری لایه نی ویلایه تی پیتغه مبه ری خوا بوو. له م پرووه وه نهو به گه وره و سه رتاجی هه موو نهو لیاکان ده ژمی ریت. تا کو رۆزی قیامه تیش خواناسان و شوینکه وتوانی هه موو ته ریه ته کان زۆر به رپز و شکۆه یادی نیمام ده کهن و شوینی ده کهن. هه زه ته عه لی - که شاهی مهردان و هه یده ری که پار و زاوای پیتغه مبه ره - وه ک بلتی خه لاتی خوای گه وره بوو بۆ نه بوو تالیب، له پاداشتی نهو چا کانه ی به رامبه ر پیتغه مبه ری خوا نواندی.

نه بوو تالیبیش هه و ره ک عبدو لموته لیبی باوکی ته نها هو کاریکی پوالتی بوو. دهنه خوای گه وره (سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) خۆی پاریزه ر و چاو دیری راسته قینه ی نهو بوو، خۆی سه روکاری ده کرد و فه رامۆشی نه ده کرد.

له کاتی که دا خوای گه وره نه م که سایه تیه ناوازه یه ی به رز ده کرده وه بۆ پله و مه قامی نبووه ت، کۆمه لگه شی ناماده ده کرد بۆ وه رگرتن و قبول کردنی نهو پیتغه مبه ره. رۆژ دوا ی رۆژ نیشانه کانی پیتغه مبه رایه تی خۆریان له سه ر هه لدهات و ناشکرا ده بوون. تا نه وه ی هه زه ته موحه مه د (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بوو به و که سایه تیه ی که هه موو خه لک باسیان ده کرد و ده یاناسی.

د - گهشته‌گانی

۱ - گهشتی شام و به‌حیرای راهیب

هموو کتیبه‌گانی سیره ناماژه به‌وه ده‌کن که له ته‌مه‌نی دوانزه سالیدا و به هاوړپیه‌تی نه‌بوو تالیبی مامی، یه‌که‌مین گهشتی به‌وه شام کردووه. کاتیک قافله‌که له ریگه‌دا بو حه‌وانه‌وه خستیان، موحه‌مه‌دیان وه‌ک پاسه‌وان و چاودیری قافله‌که به‌جی هیشت. له‌م کاته‌دا راهیبیک به‌ناوی "به‌حیرا" - که هندیک به‌هله به‌بوچه‌یرا ناوی ده‌بن - شتیکی سه‌رنج پاکیش و سه‌یری بینی که له‌گهل قافله‌که‌دا به‌ده‌م ریوه به‌رده‌وام بوو. نه‌وه‌بوو هه‌ورنکی بینی سیبه‌ری بو کردبوون و له‌گهلان ده‌بوو. کاتیک نه‌وان ده‌ریشتن، نه‌ویش له‌گهلان ده‌ریشتن. کاتیکیش ده‌ه‌ستان، نه‌ویش له‌گهلان ده‌ه‌ستا.

هه‌ربویه راهیبه‌که خوانیکی سازکرد و، یه‌کیکی نارد بو نه‌وه‌ی بانگه‌یشتی هموو نه‌ندامانی کاروانه‌که بکات. نه‌ندامانی کاروانه‌که زور سه‌رسام بوون به‌م بانگه‌یشت کردنه. چونکه پیشت نه‌م راهیبه‌گوئی به‌و قافلانه نه‌ده‌دا که له‌ویوه هاتوچویان ده‌کرد. هموو نه‌ندامانی قافله‌که چون به‌ده‌م بانگه‌یشته‌که‌وه، جگه له‌هه‌زرتی موحه‌مه‌د(ﷺ). به‌لام دیاربوو راهیبه‌که مه‌به‌سته‌که‌ی نه‌پینکابوو و، له‌نیو ناماده‌بوواندا نه‌و که‌سه‌ی نه‌دۆزیبووه‌وه که به‌دوایدا ده‌گه‌را. بویه‌پرسی که‌نایا هیچ که‌سیک له‌کاروانه‌که ماوه نه‌هاتبیّت بو ده‌عه‌ته‌که‌ی؟ کاتیک وتیان که‌سیکمان به‌جی هیشتوه بو چاودیری کاروانه‌که، داوای کرد نه‌و که‌سه‌ش بانگه‌یشت بکه‌ن. هه‌ر که به‌جی‌ماوی کاروانی بینی، یه‌کسه‌ر برپاری خوی دا و زانی نه‌مه نه‌و که‌سه‌یه که به‌دوایدا ویله. ئینجا پرووی کرده نه‌بوو تالیب و پرسى که نه‌وه

کټيځه؟ که نه بوو تالیب وتی نهوه ”کورمه“ به حیرا نه یو یست پړوای پیښکات. چونکه نه بیت باوکی پیش نهوهی هم له دایک بیټ ، مرد بیټ. به لټی، زما خاڼی سیمای هم که سه نهوهی ده گه یاند که: ”خوښه تی“. له پاشان به حیرای راهیب نه بوو تالیبی برده که ناریکه وه و ناموژگاری نهوهی کرد که پیو یسته هم گه شته نه کات و، پیی وت: ”جووله که گه لیکن نیرهی به سهریاندا زاله، جا هر کاتیک به سیمایدا بزنان که نهوه دواين پیغه مبه ره، به لایه کی به سهردا دینن، چونکه له خوڼان نییه.“ نه بوو تالیب گوټی بو ناموژگاریه که ی گرت و بیانویه کی بو هاوړیکانی هیڼایه وه و له قافله که کشایه وه و، حه زره تی موحه مده دی گه پرانده وه بو مه کهه.^۱

به حیرا راستی ده وت. به لام شتیک هه بوو که لټی بی ناگا بوو، نه ویش نهوه بوو که حه زره تی موحه مده له سایه ی چاودیری و پاریزی خنوی بالاده ستدایه و تا کوټای ته مهنی و، کاملجونی نیسلام و نازل بونی دواين نایه تی قورنان ده یاریزی. هه روه که هم نایه ته نامازه ی بو کردوه: ﴿وَاللَّهُ يَعِصُكَ مِنَ النَّاسِ﴾ (المائدة: ۶۷) ”(دلنیاش به که) خوا ده تپاریزیت له شهړ و خراپه ی خه لکی.“ به لټی، په روه ردگاری هم به لټنه ی پیدابوو، هر به و جوړه ش به لټنه که ی بو به جی هیڼا.

۲ - گه شتی دووهه می بو شام

فه خری کاینات گه شتی دووهه میشی هر بو شام کرد. نهو کات ته مهنی پیروزی بیست و پینج سال بوو. له م گه شته دا سهر قافله ی نهو کاروانه

۱- ابن هشام، السيرة النبوية ۱/۳۱۹-۳۲۲.

بازرگانییه بوو که خه دیجه (ﷺ) ږیکي خستبوو. ههروه ها به حیراشی بینیییه وه. به لّام نه مجاره پاهیبه که زور پیر بوو بوو. کاتیک هه زه رته می موحه مده دی بیني زور دلخوش بوو، چونکه نهو هه ره له چاوه پوانی پوژتیکسی وادا سوو. نهو جا به پیغه مبه ری خوی وت: ”تو ده بیت به پیغه مبه ره، نای خوژگا بهو پوژه ده گیشتم که پیغه مبه رايه تیه که ت ناشکرا ده بیت، تا پیلاره کانت هه لبرگرم و خزمه ت بکهم.“^۱ نه م ناو ته نه هاته دی و پیره پاهیبیش بهو پوژانه نه گیشتم. به لّام نهو په راستییه که نهو قبول کردنه ی له پوژی دوا پیدا سوودی زوری پی ده گیه نیّت...

۳ - هه مووان له چاوه پوانی نه ودا بوون

نهوانه ی که مژده ی هاتنی نهویان ددها و له چاوه پوانییدا بوون، یهک و دوان نه بوون، به لکو زور بوون. زهیدی کوری عه مری کوری نوفیل یه کیك بوو لهوانه. زهید، باوکی سه عیدی کوری زهیده، که یه کیك له عه شه ره ی مویه ششه ره و مامی هه زه رته می عومره (ﷺ). نهو یه کیك بوو له هه نیفه کان (أحناف). واته نیمانی به خوا هه بووه و له سه رده می نه فامیشدا پشته ی له بته کان هه لکردووه و وتویه تی که لک و زیانیان به ده ست نییه. به لّی، نه می ش یه کیك بوو لهوانه ی که به ماویه کی کورت بهر له هه لّه اتنی خوژی نبووت، مائناوایی کرد و ناوا سوو. مژده ی زوری داوه، گرنگترینیان نهویه که وتویه تی: ”من ده زانم که ناینیکی نوی سر هه لده دات، به لّام دلنیا نیم فریای ده که وم یان نا.“

۱ - ابن حجر، الاصابه ۱/۳۵۳، ۵۰۶/۶.

شنه يه كه وهك خه لاټينكي خوايي بهر دلّي زهيد كه وتبوو. ده روازه كانى دل و ويژدانى خستبوونه سهرېشت بۆ نه وهى به ته واوى پيشوازي له حق و راستى بكات. نيمانى به خوايه كي تاك و ته نها هه بوو و خوځى ته تسليمى نه و زاته كردبوو. به لام نه و خوايه ي نيمانى پيى بوو، به باشى نه يده ناسى و نه يده زانى چۆن بيبهرستى.

يه كيڅك له هاوه له بهر پژه كان كه عامرى كورى ره بيه عيه (رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْه) بۆمان ده گيرتته وه و، ده لى:

” جاريكيان له زهيدى كورپى عه مرى كورپى نوفه يله وه بيستم كه ده يوت: ’من چاوه پروانى پيغه مبه ريك ده كه م له نه وهى نيسماعيل، دوايش له نه وهى عه بدولموته ليب. نه گه ر تا نه و كاته بمينم، نيمانى پي ده يينم و پشگيري ده كه م و شايه تى ده ده م كه پيغه مبه رى خوايه. به لام نه گه ر تو به ديدارى گه يشتى، سه لامى منى پي بگه يه نه. ناو نيشانه كه يت پي ده ليم بۆ نه وهى لات پروون بيت: نه زۆر دريژه و نه زۆر كورته. قزى به ته واوى خا و نيه و زۆريش لول نيه. هه رده م پرومه تى سوور هه لگه پراوه. نيشانه ي پيغه مبه رايه تى له نيوان هه ردوو شانيدايه و، ناوى نه حمده. له م شاره دا له دايك ده بى و ده بيت به پيغه مبه ر. نينجا گه له كه ي ده رى ده كهن، قينيان له وه يه كه بۆي هيناون، به ناچارى كوچ ده كات بۆ يه شريب و له وى سه رده كه وى. ناگادار به، ليى دوانه كه وى. من هه موو ولا ت گه پراوم به دواى ناينى نيراهيم دا. پرسيارم له جووله كه و فه له و مه جوسى كردوو، هه مويان وتويانه خه ريكه نه و زاته سه ره لده دات. نه و ناو نيشانانه ش كه ده ياندا، به و جوژه بوو كه پيم وتى. نه لىن هيج پيغه مبه ريكيش له دوايه وه نايه ت.“

عامرى كورپى ره بيه ده لى: ” كه موسلمان بسوم، نه م وتانه ي زهيدى

كۆپى غەمىرم بۆ پىغەمبەرى خوا گىرپايەو و سەلامەكەيم پىگەياندى.
 پىغەمبەرىش(ﷺ) وەلامى سەلامەكەى دايەو و سۆزى بۆى خروشا و
 فەرمووى: "لە بەهەشتدا بىنىم لىواری دامىنى كراسەكەى بە زەويدا
 دەخشا،" ۱

"وەرەقەى كۆپى نەوفەل" یش زانايەكى مەسىحى بوو و، نامۆزای دايكى
 ئىمانداران ەزەرتى خەدىجە بوو. كاتىك بۆ يەكەم جار وەجى دابەزىيە سەر
 پىغەمبەرى خوا، ەزەرتى خەدىجە ەردى بۆ لای وەرەقەى كۆپى نەوفەل تا
 بزائىت چى پرويداو. رسول اللہ ئەوۋى كە دىيووى بۆى گىرپايەو. ئەوجا
 وەرەقە پىي وت: "ئەمە ئەو ياسايەيە كە بۆ موسا نازل بوو. خۆزگە زىندوو
 بوومايە كاتىك گەلەكەت ەرت دەكەن." لەبەرامبەر ئەمەدا پىغەمبەر(ﷺ)
 فەرمووى: "بۆ ئەوان ەرم دەكەن؟! " وەرەقە وتى: "بەلى، ەەر پىغەمبەرىك
 بەم پەيامەو ەاتىي، دژايەتى كراو. ئەگەر بەو رۆژە بگەم، دەبە پالېشتت و
 پىشتىوانىي تەواوت لى دەكەم." ۲

"غەبدوللاى كۆپى سەلام" یش زانايەكى جوولەكە بوو. با گوئى لى بگرىن
 تا خۆى سەرگوزشتەى موسولمانبونى خۆى بگىرپىتەو: "كاتىك پىغەمبەرى
 خوا گەيشتە مەدينە، مىنىش وەك خەلكى چووم بۆ دىتنى. ئاپۇراي خەلكى
 دەورەيان لى دابوو. ەەر كە دەموچاوىم دى، يەكسەر زانىم كە ئەو دەموچاوى
 درۆزن نىيە.

يەكەم شتىك كە لىم بىست ئەوەبوو فەرمووى: أَفْشُوا السَّلَامَ وَأَطْعِمُوا
 الطَّعَامَ... "ئاسايش و ئاشتىى بلارىكەنەو و خواردن بىدن بەوانەى كە

۱- ابن كثر، البداية والنهاية؛ ۲/۲۹۸ - ابن حجر، الإصابة ۲/۶۱۵.

۲- البخارى، بدء الوحى ۳

پټويستيانه...“ ټيتر منيش دلم هوگري وټه ناوازه کاني و پوخساره پر واکاهي بوو. هر بږيه له وټدا شايه توماښم هيټا و موسلمان بووم. چونکه نهو سيمايه ي لودا به ديم کرد، تنها سيمای پټغه مېهران بوو.”^۱

عبداللای کوری سلا م که سایه ټييه کی دیار بوو. “ټيبن حجه ر” له کټيبي “الاصابة” دا ده فرموي: عبداللای که سيکی ناودار بووه و له نهوه ي يوسف پټغه مېهر (عَلَيْهِ السَّلَام) بووه.^۲

قورثانی پېرور ستایشی شايه ټييه که ي عبداللای کوری سلا می کردوه و، وه که به لگه يه کيش دږی کافره کان ده پټيټته وه. نهوه تا ده فرموي:

﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنَ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ فَقَامَ فَا مَنَ وَاسْتَكْبَرْتُمْ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾

(الاحقاف: ۱۰) ” پټيان بلای: هه والم بدېني، باشه، نه ي نهوه چونه و حالتان چون ده بټ نه گهر نه م قورثانه له لايهن خواوه بټ و، ټيوه ټاوا بر وای پټنه که ن؟! هاوکات له گهل نهوه دا که شايه ټيک له نهوه ي ټيسرائيل شايه تي داوه که چ تهورات و، چ قورثان له يه که سه رچاوه وه، نهو باوه پي هيټا به محمد (صلى الله عليه وسلم) و قورثان که چي ټيوه خوټان به گه وره زانی و، باوه پټان نه هيټا... بېگومان خوا هيديايت و پټنموويي ده سته ي سته مکاران ناکات.“

نهو شاهيده ي نهوه ي ټيسرائيل که ليږده نا ماږه ي پټدراوه، عبداللای کوری سلا مه. هر چنده هندی له ته فسیرنوسان پټيان وايه نهو شاهيده

۱ - أحمد ابن حنبل، المسند ۵/ ۴۵۱.

۲ - ابن حجر، الإصابة ۴/ ۱۱۸.

حه زره تی موسایه (ع). بهو پییهی نهم سورته - سورتهی نه حقاف - له مه ککه نازل بووه. ^۱ بهلام بۆچوونی په سهند نهوهیه که نه گهرچی سورتهی نه حقاف مه ککیه، بهلام نهم نایه ته مه دهنیه - واته له مه دینه نازل بووه - و ناماره بۆ عه بدوللای کوری سه لام ده کات. ^۲

۴ - بۆچی ئیمانیا نیهینا؟

له گهل نهوه شدا که هه موو گاور و جووله که کان زۆر باش ده یانزانی که نهو پیغه مبهری خوایه، که چی رق و کین و نیریهی ده بوونه رینگر له بهرده میان و نه یانده هشت باوه ر بهینن. نهم زانینه شیان نه و نه ده روون و ناشکرا بوو، به جوریک که ته نهها سه رنج دانیکی پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بهس بوو بۆ نهوهی ئیمانی پی بهینن، چونکه نهوان ناشنا بوون به وهسف و ناکاره کانی پیغه مبهری خوا. قورئانی پرۆز تیشک ده خاته سه ر نهم راستیه و ده فهرموی: ﴿الَّذِينَ ءَاتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ (البقرة: ۱۴۶) " نهوانه ی کتیبمان پی به خشیوون پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ده ناسن ههروهک چۆن نهوه کانی خویان ده ناسن، بیگومان دهستهیهک لهوان نهو راستیه ده شار نهوه، له کاتی که ده شزانن محمد (صلی الله علیه وسلم) فرستاده ی خوایه."

لهم نایه ته دا خوی گه وره ناوی پیغه مبه ره که ی ناهینیت، به لکو به "نهو" ناوی ده بات. نه مهش نامارهیه بهوهی که هه موو نه هلی کیتاب دوایه مین

۱ - الطبری، جامع البیان ۹/۲۶.

۲ - الطبری، جامع البیان ۱۲/۲۶.

پیغهمبهریان باش ناسیووہ. واتہ ٹہوان دہزانن کہ ٹہمہ ٹہو پیغهمبہرہیہ کہ
لہ تہورات و نینجیل دا باسی ہاتووہ. ٹہویش سہرداری مروّفاہیتی ہزرتی
ٹہحمد یان موحممدہ (عَلَيْهِ السَّلَامُ)، چونکہ ٹہوان لہ منالہکانی خوّیان
باشتر دہیانناسی.

جاریکیان ہزرتی عومہر (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) لہ عہدوللای کوری سہلام
دہپرسی:

- نایا ہزرتی رسول اللہ ت وک کوری خوّت دہناسی؟

ٹہویش لہ وہلامدا دہلّی:

- بہلّی لہویش چاکتر دہمناسی.

جا کاتیک ہزرتی عومہر لیّ دہپرسیّت ”چون؟“ ٹہم وہلامی دہداتہوہ:
”لہوانہیہ سہبارہت بہ کورہکہم بکہومہ گومانہوہ. چونکہ دہگونجیت
ہاوسہرکہم فریوی دایم. بہلام ہیندہی توّسقالیک گومانم نییہ لہوہی کہ
ہزرتی موحممد دواہیمین پیغهمبہری خواہ.“

ٹہم وہلامہ ہیندہ دلّی ہزرتی عومہر خوّش دہکات، ہلدہستی سہری
عہدوللا ماچ دہکات.^۱

۱- غیرہ و حہسوودی

بہلّی، ٹہوان بہ چاکی پیغهمبہری خویان دہناسی. بہلام ٹیمان شتیّکہ و
ناسین شتیّکی تر. ٹہوان دہیانناسی، بہلام نہیان دہتوانی ٹیمانی پیّ بہینن،
چونکہ غیرہ و ٹیرہیی ببوونہ بہرہست لہبہردہم ٹیمان ہینانیندا:

۱ - ابن کثیر، تفسیر القرآن العظیم ۱/۱۹۵ - سیوطی، الدر المنثور ۱/۳۵۷.

﴿وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِندِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِن قَبْلُ
يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ
اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ (البقرة: ۸۹)

”کاتیک له لایهن خواوه کتیییک (قورئان) هات بۆیان که: نهو کتیبانهی
تهوانیش پهسهند دهکات و بهراستی دهزانیت، تهوان پښتر داوای سهرکهوتن و
زال بوونیان بهسهر تهوانه ی بی باوهپ بوون له خوا دهکرد به هوئی
شوینکهوتیان بۆ پیغهمبهرا(صلی الله علیه وسلم)، کهچی کاتیک نهو
پیغهمبهریان بۆ هات که دهیانناسی، برهوان پښ نهکرد. کهواته با نهفرین و
لهعنه تی خوا لهسهر کافران بیټ.“

خوای گهوره لهم نایهتهدا هوئی راستهقینهی یمان نههینانیان به
پیغهمبهرا(ﷺ) باس دهکات. ههموو گرفتهکesh لهوهدا خوئی دهبینیتتهوه، که
خاته می پیغهمبهرا ن جووله که نهبووه. نهگهر پیغهمبهری خوا له جووله که کان
بوايه، بی گومان ههلسوکهوتیان زور جیاواز دهبوو.

بهلگesh لهسهر نهمه، عهبدوئلای کورپی سهلامه. پاش موسلمان بوونی
هاته خزمهت پیغهمبهری خوا و نهم پیشنیازهی کرد: ”تهی پیغهمبهری خوا،
له جیگهیه کدا من بشارهوه و، ههرچی زانای جووله که هیه له مه دینه دا
بانگیان بکه. نهوجا پرسپاری من و باوکیان لی بکه. به دلنیا یهوه
وه لاهه که یان نه رینی ده بیټ. دواتر من خوم ناشکرا ده کهم و موسلمان
بوونه کهم راده گهیه نم.“ پیغهمبهری خواش نهم پیشنیازهی پهسهند کرد. نیتر
عهبدوئلای کورپی سهلام له جییه کدا خوئی هشار دا و، زانا جووله که کانیش
ناماده بوون. پیغهمبهری خوا لی پرسین: ”عهبدوئلای کورپی سهلام چون
پیاویکه له ناوتاندا؟“ وه لامیان دایه وه: ”خوئی و باوکیشی زاناترین و

به پرتزترینی ئیمهن. " پاشان پیغه مبهه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی: " باشه نه لَین چی نه گهر ئیمانم پی بهیئی؟ " وتیان: " مه حاله، ههرگیز شتی وا نابیت. " ریک له و کاته دا عهبدو لَلائی کوری سه لام (رَحِمَ اللَّهُ عَنْهُ) هاته دهره وه بۆ ناویان و، شایه تمانی هیئا و ته سدیقی پیغه مبهه ری خوی کرد. جووله که کان سهریان سوورما بوو. له بهرام بهر نه مه لویسته وه، ده سته جی و ته ستایش نامیژه کانی پیشوویان گهرانده وه و، کهوتنه بوختان هه لبه ستن: " نه و خراپی کوری خراپانه. " له پاش نه مه پیغه مبهه ری خوا پئی نه دا چی تر نه و دوو پروانه له جزوریدا دابنیشن.^۱

نه مه پرووداوه به پروونی دهیسه لمینیت که جووله که پیغه مبهه ری خویان ده ناسی. به لام بریاری پیش وهخت و چهق به ستوویان بوو بووه به ربه ست له وهی باوه بهیئن.

" سه لمانی فارسی "یش خۆی بۆ خۆی به لگهیه کی هه میشه ییه له م بابه ته دا. یه که م جار ناگره رست بوو. به لام بۆ دۆزینه وه و گه یشتن به دینی حق به تاسه وه ده سووتا. دواتر چوه ناو ثانی مه سیحیه وه. ئیتر له کلێسادا ده مایه وه و خۆی ته رخان کرد بوو بۆ خوا به رستی. نه و راهیبه ی شوینی کهوتبوو زۆر به سالآچوو بوو و، واده ی مه رگی نزیک بوو بووه وه. بۆیه سه لمان داوای لی کرد وه سیه تی بۆ بکات تا وه کو بجیت بۆ لای راهیبه یکی دیکه. نه ویش ناویشانی پێدا. به م شیوه یه لای زۆر ریک له راهیبه کان مایه وه. تا له کو تایدا کاتیک هه مان داوای له راهیبه یکی به ختیار کرد که له دواسته کانی ژیانیدا بوو، نه م زانا مه سیحیه نه م نامۆژگاریه ی کرد:

۱ - البخاری، الأنبياء ۱ - مناقب الأنصار ۴۵.

”كۆرى خۆم، كەسنىك شك نابەم لەسەر ئەم پىيازەى ئىمە مايتت و بتنىرم بۆلاى. بەلام كاتى ھاتنى پىغەمبەرىك نىزىكە. ئەو بە ئايىنى ئىبراھىم پەوانە دەكرىت. لەو جىيە سەر ھەلەدەدات كە ئىبراھىم كۆچى بۆ كرد. ئىنجا كۆچ دەكات بۆ جىگايەك كە كەوتووەتە نىوان دوو چىاوە كە بەردەكانى پەشن. لەوئى نىشتەجى دەيتت. ھەندىك نىشانەى ھەيە ناشاررەتتەو. دىارى وەردەگرىت، بەلام خىر و سەدەقە وەرنەگرى. نىوان دوو دەفەى شانى نىشانە و مۆرى پىغەمبەرايەتى پىتەيە. ئەگەر توانىت بگەيتە ئەو ولاتە، ئەوا بپۆ بۆلاى.“

با پاشاۋەى بەسەرھاتەكە لە خۆيەوە بىستىن: ”ماۋەيەك لە عامورىە مامەۋە بەدۋاى كارۋانىكدا دەگەپام تا بىگەيەنەتە ئەو جىگايەى كە راھىبەكە ناۋنىشانى بۆ ھەلداۋوم. لە كۆتايدا كارۋانىكم دىتەو و، پىنكەكەوتىن لەسەر ئەۋەى بەرامبەر بە كرىيەك منىش لەگەل خۆياندا بەرن. بەلام كاتىك گەيشىنە ئەو ناۋچەيەى كە بە ”ۋادى القرى“ ناسراۋە، سەتەمىيان لىكردم و ەك ئەۋەى كۆيلە بىم، فرۆشتىام بە كابرايەكى جوولەكە. جا كاتىك بىستانى خورمام دى، وتم پىندەچى ئىرە ئەو جىگەيە بى كە راھىبەكە بۆى باسكردبوم. ئىتر لەوئى مامەۋە ھەتا يەكىك لە جوولەكەكانى ”بەنو قورەيزە“ منى لەو كابرايە كرىيەۋە و بردمى بۆ مەدينە. لەوئى لە باخە خورماكاندا ئىشم دەكرد. بوارىشم نەبوو ھىچ ھەۋالىك دەربارەى پىغەمبەرى خوا بەدەست بەيىنم. جارنىكيان ھەروەك پۆژانى ئاسايى، سەرگەوتبومە سەر دارىك و خەرىكى لىكردنەۋەى خورما بوم. كابراى جوولەكەش لە ژىر دارەكەدا دانىشتبوم. لەوكاتەدا يەكىك لە ناموزاكانى ھات و، بە توورپەيەۋە وتى: ”خو لەناۋايان بەرى، خەلكى ھەموو بەرەو ”قوبا“ دەرۆن. لە مەككەۋە پىاۋىك ھاتوۋە و بانگەشەى پىغەمبەرايەتى دەكات، خەلكەكەش ۋادەزانن پىغەمبەرە.“

هەر که ئەو قسەیم بیست، لەرزێکم لێ نیشیت و خەریک بوو بکەومە
 خوارەو بەسەر خاوەنەکەمدا. بە پەلە لە دارخورماکە دابەزیم و بە کابراکەم
 وت: ئەو دەلێی چی؟ ئەو دەلێی چی؟ ئەمە چ هەوالتیکە؟ کاتێک
 خاوەنەکەم ئەم پەرۆشیەمی بینی، بە پشتی دەستی زلەلیەکی توندی لێدام و
 وتی: 'بە تۆ چی؟ برۆ بەلای کاری خۆتەو.' منیش وتم: 'هیچ.. تەنھا ویستم
 بزائەم چی پرویداوه؟' دووبارە چوومەو سەر درەختەکە. هەر که ئێوارە هات،
 چیم هەبوو کۆمکەرەو و بە ئاراستەی قویا ملی پێم گرتە بەر. پێغەمبەری
 خوا (ﷺ) لە گەڵ هاوێڵانیدا دانیشتبوو. چوومە پێشەو و وتم: 'ئێو کەسانێکی
 هەژارن، منیش بەدوای شۆنێکدا دەگەڕام سەدەقەی بدەم. فەرموون بۆن.'
 پێغەمبەری خواش پزۆی کردە ئەوانە ی دەورسەری و فەرمووی: 'ئێو
 فەرموون.' بەلام خۆی دەستی بۆ نەبرد. ئێر منیش لە دڵی خۆمدا وتم:
 'ئەمە یەکەم نیشانە کە راهیبه کە باسی کرد.' پزۆی دواتر دیسانەو
 چوومەو. بەلام ئەجارەیان وتم: 'ئەمە سەدەقە نییە، بەلکو دیارییە، فەرموون
 بۆن.' ئەجار پێغەمبەری خوا فەرمووی لە هاوێڵان کرد و خوشی خواردی.
 وتم: 'نیشانە ی دووهمیش هاتەدی.'

ئەجا چووم بۆلای پێغەمبەری خوا لە "بقیع الغرقد" - کە گۆرستانی
 مەدینە - شۆن جەنازی یەکیک لە ئەصحابەکانی کەوتبوو. چوومە لایەو
 و سەلام لێکرد. دواتر چوومە پشتیەو و هەولمدا مۆری
 پێغەمبەرایەتیەکی ئێو شانی ببینم. زانی کە نییەتم چییە.. جا خۆ
 سەرشانەکانیشی بەدەرەو بوو.. ئێر مۆری پێغەمبەرایەتیشم بینی. نیشانە ی
 سییەمیش هەرەو ئەو بوو کە چەندین سال پێشتر راهیبه کە بۆی باس
 کردبووم. خۆم پێنەگیرا و باوێش پیاکرد و دەستم کرد بە ماچکردنی مۆرەکە.
 ئنجا پێغەمبەری خوا فەرمووی: 'ئارامبەو' منیش لە حەزوری دانیشتم و

به دريژي به سهرهاته كه مم بۆ گيڙايه وه. پيغه مبه ر(ﷺ) به مه زۆر خوشحال بوو و ويستی هاوه لانیش گوییستی به سهرهاته كه م بن...^۱

به لئی، ئهوانه ی ده سته ردار ی حه سوودی و كه له ره قیی بوون و ته ماشای ئهویان کرد، ئهویان دۆزیه وه و مه فتوونی بوون. له پرووی چۆنیه تیشه وه له نیوان ئه مپۆ و دوتینیدا تۆسقالیک جیاوازی نییه. وا ئه مپۆش هه زاران كه س راستیی پيغه مبه رایه تییه كه ی به چاوی خۆیان ده بینن و، ته سدیقی ده كه ن و به هه موو جیهانی شدا جار ده ده ن كه ئه و دوا هه مین پيغه مبه ری خواجه. ئه مه له لایه ك، له لایه كی تریشه وه دیسان له نیوان دوتنی و ئه مپۆدا جیاوازیه كی ئه وتۆ نییه سه باره ت به وانه ی كه واز له عینادی و سه ركه شی ناهینن و، پینداگری ده كه ن له سه ر نكوولی كردنیان، وێرای ئه وه ی كه ده شرانن ئه و زاته نیراوی په روه ردگاره ...

ب. ههستی كینه رکی

موغیره ی كوپری شوعبه (رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهَا) ده گيڙپیتسه وه: "من و ئه بوو جههل پینكه وه دانیشته بووین. پيغه مبه ری خوا هات بۆ لامان و، چهند شتیکی پی راگه یان دین. ئه بوو جههل به بی ڕیزیه وه وتی: 'ئه ی موحه مه د، ئه گه ر بۆ ئه وه وا ده كه یت كه یه كێك بدۆزیتسه وه له دوا ڕۆژدا شایه تی ت بۆ بدات له سه ر ئه وه ی كه ته بلیغت كردوه و ئه رکی خۆت ته نجام داوه، ئه وا هیچ پیتیست ناكات خۆت ماندوو بكه یت، من شایه تی ت بۆ ده ده م. به لام ئیستا وازی نه و بیزارم مه كه. ' له پاش ئه وه ی پيغه مبه ری خوا جیتی هیشتین، پروم کرده ئه بوو جههل و لیم پرسى: "ئهری به راستی باوه ری پینا كه یت؟" وه لامی دامه وه:

۱- ابن هشام، السيرة النبوية ۴۱/۲-۴۷.

” له راستیدا ده زانم که نهو پیغه مېهره. به لّام هر له کۆنه وه له نیتوان نيمه و هاشمیه کاندای کپړکې هیه. نهوان شانازی به وه وه ده کمڼ که ريفاده و سيقایه له ده ستی نهواندایه. جا نه گهر بشلّین پیغه مېهر له نيمه یه، نیدی نه مه شتی که بهر گهی ناگرم.“^۱

پیاوړی قورېش کۆبونو وه و برپاریاندا ”عوتبه ی کورې په یعه“ بنیړن تا کو له گه لّ پیغه مېهری خوا دا گفتوگو بکات و قه ناعه تی پی بکات تا ده ست له بانگه وازه کوی هه لگړی. عوتبه یه کیل بو له بیرمه ندانی نهو سهرده مه و، شاره زاییه کی ته وای له نه ده بیاتی عه ره پیدا هه بو و خاوه ن سهره و ت و سامانیکی زور بو. عوتبه چو و بۆ لای سهره وری هه ردو و جیهان و، وای دانابو ژیر بازی پیچا و پیچی لۆژیکی بکات. بۆیه پرسى: ” نه ی موحه ممد، تو باشتی یان عه بدوللای باوکت؟ “ پیغه مېهری خوا وه لّامی پرسیا ره کوی نه دایه وه. نا، به لکو به یی ده نگبون وه لّامی دایه وه، که جوانترین وه لّامه بۆ گيژ و گه و جه کان. عوتبه بهر ده و ام بو: جا نه گهر پیت وایه نهو له تو باشته، نهوا به دلنیا یه وه نهو، نهو خویانعی ده په رست که نیستا تو سوکایه تی یان پی ده که یت. نا، نه گهر خوتت له وان پی باشته، نهوا نه وکات قسه بکه و با منیش گویت لی بگرم.

پیغه مېهری خوا (ﷺ) پرسى: ” نایا قسه کانت ته و او بوون؟ “ عوتبه و تی به لّی و بیده نگ بو. نه و جا پیغه مېهری خوا له سهر چوک دانیش ت و ده ستی کرد به خویندنه وه ی سوره تی ” فصلت “ له سهره تا وه، تا نایه تی سیانزه:

﴿ فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ ﴾

۱ - ابن إسحاق، السيرة ۱۹۱/۴ - ابن أبي شيبة، المصنف ۲۵۵/۷-۲۵۶.

”جا ئه گهر له گهڵ ئهم هه موو باسی ده سه لات و توانایی و زانایی خوای گه وردها پشتیان هه لکرد و گوێیان نه گرت، پێیان بلێ: من ئاگادارتان ده کهم له وهی که شریخه و بروسکه و کاره ساتیکتان به سه ر بێت، وهک ئه وهی که به سه ر عاد و سه موود هات ...“

کاتیك پێغه مبه ری خوا گه یشته ئهم ئایه ته، عوتبه خۆی پێ نه گیرا و وهک یه کیك تووشی گه شکه بوویت ناوها ده له رزی. له تاوا دهستی خسته سه ر ده می پێغه مبه ر و به پارانه وه پێی وت: ”بۆ خاتری ئه و خوایه ی باوه رت پێیه تی، بێده نگ به.“

له م نێوه نده شدا گه وره پیاوانی مه که که چاوه رپوانی ده ره نجامی سه ردانه که ی عوتبه یان ده کرد. ئه بوو جه هل گه رانه وه ی عوتبه ی به دل نه بوو. بۆیه پرووی کرده ئه وانه ی ده وره به ری و، وتی: ”چۆن رۆشتبوو، ئاوه اش گه رایه وه.“ عوتبه ده سته جێ رۆشته وه ماله وه. ئه و ئایه تانه ی که بیسته بونی، وهک بروسکه ی ئاسمان له سه ری دابوون. زۆری نه خایاند که ئه و که سه ی ده رسی شه ی تانه کانی ده دا - ئه بوو جه هل - خۆی گه یاندی. چونکه ده ترسا عوتبه باوه ری هینابیت. وای به باش ده زانی ده سته جێ گوێبیستی درێژه ی پرووده که بێت.. خالی لاوازی عوتبه ی زۆر چاک ده زانی. ده ماری فیز و لوتبه رزی عوتبه ی ده گه ست. که وته خۆی و، وتی:

”ئه ی عوتبه، بیستومه موحه مه د زۆر پرووی پێداویت. میوانداری کردوویت و، خوانی بۆ ساز کردوویت. تۆش به رامبه ر به و پێشوازیه ی خۆت پێنه گیراوه و باوه رت پێ هیناوه. به ئێ، له ناو خه لکدا ئه مه بلاوه..“ عوتبه

بەم قسانە توورە بوو و، وتی: ” ھەمووتان زۆر باش دەزانن من پێویستم بە نان و ناوی ئەو نییە و، لە ھەمووشتان دەوڵەمەندترم. بەلام وتەکانی موحمەد منیان ھەژاندوو. چونکە ئەوەی خوێندێوە شیعەر نەبوو، لە قسە ی قەشە و کاهین و جادووگەرەکانیش نەدەچوو. نازانم چی بلیتم؟! ئەو کەسیکی راستگۆیە. کاتیکی گۆیم لێگرتبوو، ترسام لەوەی ئەوەی بەسەر ھۆزی عەد و سەموددا ھاتوو، بەسەر ئێمەشدا بقمومی...“^۱

ج - چەند ھۆکاریکی تر

لە راستیدا ئەم دان پێدانانە تاییەت نەبوون بە یەک دووانیکەو، بەلکو ئەو قەناعەتیکی گشتی بوو لایان. بەلام ھۆکارە نەرێنییەکانی ھاوشیوێی ترس و تەماع و ھەڵپە و کەللەپرەقی، ریتی باوەرپێنانی لێدەرگرتن. بەلێ، سەرەرای ئەوەی دەشیانزانی، کەچی نەیاندەتوانی باوەری پێ بەیئین.

جا بۆیە دەبینین قورئانی پێرۆز بە مەبەستی باسکردنی پرەوشی ئەوان و، دڵنەوایی کردنی پێغەمبەری سەرورەمان (ﷺ) دەفەرموی:

﴿ قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَٰكِنَّ

الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَحْجَدُونَ ﴾ (الأنعام: ۳۳)

”بەرەستی چاک دەزانن کە گوشتاری نادروستی خوانەناسان غەم و پەژارەت بۆ پێش دەھێنێت، چونکە بەرەستی ئەوانە وەنەبێت تۆ بەدرۆزن بزانی، بەلکو ستەمکاران ھەر داننانێن و ئینکاری ئایەت و فەرمانەکانی خوا دەکەن.“

۱ - ابن کثیر، البداية والنهاية ۳/ ۶۱-۶۴ - ابن هشام، السيرة النبوية ۲/ ۱۳۰-۱۳۲

ئەوان چەندىن تۆمەتت بۆ ھەلەدەبەستىن، تۆش بەو تۆمەتە نارەوايانە دلتەنگ دەيىت. بەلام ئەكەي بە قسە و گوڧتارى ئەو بەدبەختانە دلتەنگ بىيىت كە وا لە ژيىر داخوازىيەكانى جەستەياندا پليشاۋنەتەۋە و بوۋنەتە دىل و زەبوۋنى نەفسىيان و، ناتۋانن دەسبەردارى نەريىتەكانىيان بىن. لەپاستيدا ئەوان تۆ بەدرۆ ناخەنەۋە، چونكە ناتۋانن درۆ بدەنە پال تۆ، چونكە تۆ زۆر دوورى لە درۆ. ئەۋەتا پيىشتەر خۇيان پيىيان دەۋتى "ئەمىن". كەۋاتە بېروانە ئاستى گەۋجى و نەفامى ئەۋانە، تانەنەت خۇشيان باۋەپيان بەۋە نىيە كە دەيدەنە پالت. كەچى ھەر بەردەۋامىشنى. كەۋابى چ پيىۋىست بە دل تەنگىي دەكات!

بەلئى، ئەگەر كەسنىك ھەيىت شايانى دل تەنگى و خەمبارى بىت، ئەۋا دەيىت ئەۋانە بىن كە دەروازەكانى دل و ويژدانىيان بە پروى ئەۋ زاتەدا داخستۋە كە جلەۋى دنيا و ناخىرەتى بەدەستە. بەلئى، دەبى خەم و پەژارە بەشى ئەۋ كەسانە بىت كە بېريارىيان داۋە لە تاريكستاندا بىژىن، لەكاتىكدا دىنيەكى چراخان وا لەپالئاندا...

هـ - پیغهمبهری چاوه پروانکراو و مژده دراو

۱ - دوعای نبیراهیم (ﷺ) و مژدهی عیسا (ﷺ)

پروژیکیان یدیک له هاوه له بهرزه کان عهززی پیغهمبهری خوی کرد: " یا رسول الله، هندیك باسی خوت ده کهیت؟ " تهویش له وه لاما فهرمووی: " من دوعای ههزرتی نبیراهیم و مژدهی ههزرتی عیسای کوری مه ریهم. " ^۱ قورثانی پیرۆزیش ئەم بابەتە ی له دوو ئایەتی سەریدخۆ و جیاوازا باس کردوو:

یه کهم: ههزرتی نبیراهیم (ﷺ):

﴿رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (البقرة: ۱۲۹)

" پهروهردگارا، بۆ ئه وه خه لکه ی که له ئاینده دا دین پیغهمبهریک له خویان پهوانه بکه، تا ئایه تهکانی تویان به سهردا بخوینیته وه و فیری کتیبه پیرۆزه که ی تۆ (واته قورثان) و داناییان بکات، تا دل و دهروونیان له ژهنگ و، کرده وه یان له پهوشتی ناپه سه ند پاک بکاته وه، به راستی هه ر تۆ خوی بالاده ست و دانایت."

دوهم: مژده که ی ههزرتی عیسا (ﷺ): ﴿وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَنْبَغِي لِإِسْرَءِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا

۱ - أحمد ابن حنبل، المسند ۵/۲۶۲ - الطبراني، المعجم الكبير ۸/۱۷۵ - حاكم، المستدرک ۶۵۶/۲

بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٦﴾ (الصف: ٦)

”بیریان بخه‌ره‌وه، کاتیک عیسی کوری مه‌ریه‌م به‌نه‌وه‌ی ئیسرائیلی: وت: منیش به‌پراستی پیغه‌مبه‌ری خوام بۆ ئیوه، پراستی ته‌وراتیش ده‌سه‌لمینم که له پیش مندا هاتوو، هه‌روه‌ها مژده‌ده‌ریشم به پیغه‌مبه‌ریک که دواى من دیت و ناوى ”أحمد“ ه، که‌چی کاتیک به‌به‌لگه و نیشانه‌ی تیر و ته‌واو و موعجیزه‌ی ئاشکراوه پئی پراگه‌یاندن، وتیان: ئه‌مه جادوو‌یه‌کی ئاشکرایه.“

به‌ئێ، پیغه‌مبه‌ری خوا (عَلَيْهِ السَّلَام) هه‌روا له‌پریکدا ده‌رنه‌که‌وت. به‌لکو پیغه‌مبه‌ریک بوو مژده‌ی هاتنی، پیش چه‌نده‌ها سه‌ده درابوو و هه‌موو جیهان له‌چاوه‌روانیی هاتنیدا بوون.

گه‌وره‌ترین به‌لگه له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌رایه‌تییه‌که‌ی بریتیه له‌م قورثانه پیرۆزه‌ی که هه‌تاهه‌تایه موعجیزه‌یه‌کی نه‌مر و جاویدانه. سه‌دان نایه‌تی قورثانی خاوه‌ن ”ئیعجازی به‌یان“ به‌لگه‌ی سه‌لمینه‌ری پیغه‌مبه‌رایه‌تی فخری عاله‌من. هه‌رکس نه‌توانی نکوولێ هه‌موو قورثان بکات، هه‌رگیز ناشتوانی‌ت نکوولێ له پیغه‌مبه‌رایه‌تی هه‌زه‌تی موحه‌مه‌د (ﷺ) بکات. ئه‌مه بابه‌تیکی سه‌ربه‌خۆیه و لی‌ره‌دا باسی ناکه‌ین. به‌لام له‌و شوێنه‌دا که نایه‌ته‌کانی قورثانی پیرۆز وه‌ک به‌لگه ده‌هینینه‌وه، که‌م تا زۆر تیشک ده‌خه‌ینه سه‌ر ئه‌م بابه‌ته‌ش.

٢ - مژده‌گانی ته‌ورات

لی‌ره‌دا باسی هه‌ندیک له‌و مژدانه ده‌که‌ین که تاوه‌کو ئیستاش له‌باره‌ی پیغه‌مبه‌ری خواوه له‌ناو ته‌ورات و ئینجیل و زه‌بوردا ماون. ئه‌مه سه‌رباری

نډه‌وی نهم کتیبانه دووچاری سهدان ده‌ستکاری کردن بوونه‌ته‌وه. وورده‌کاری و دریځه‌وی نهم بابته‌ش ده‌سپیرین بهو سهرچاوانه‌ی که به شیوه‌یه‌کی پراسته‌وخو پهبویه‌ندیدارن به بابته‌که‌وه. به‌تاییه‌ت کتیبی "الرسالة الحمیدیه"ی زانای گه‌وره "حسین الجسر". نیمه لیږه‌دا به ناماژه‌کردن به چهند به‌لگه‌یه‌ک — که به‌گرنگیان ده‌زانین — واز دینین.

۱ - چپاکانی فاران

له تهرجه‌مه‌ی عه‌ره‌بی نوسخه‌یه‌کی ته‌وراتدا که سالی ۱۹۴۴ له ټینگلته‌را چاپ کراوه هاتووه: (جَاءَ اللَّهُ مِنْ سَيْنَاءَ، وَأَشْرَقَ مِنْ سَاعِيرٍ، وَاسْتَعْلَنَ مِنْ جِبَالِ فَارَانَ.)^۱

واته: "خوای گه‌وره له سینادا پروی په‌جمه‌تی کرده گړی ئاده‌میی. له ساعیریشدا ته‌جه‌للی کرد. له چپاکانی فارانیشدا به‌ته‌واوی ده‌رکه‌وت."

په‌جمه‌ت و چاکه‌ی په‌روه‌دگار بو سهر مروّفايه‌تی له "سینا"دا ده‌رکه‌وت. نهمه‌ش نهو شوینه‌یه که خوای گه‌وره له‌گه‌ل حه‌زرتی موسادا دوا. نهم په‌جمه‌ته‌ش نهو پیغه‌مبه‌رایه‌تیی بهو که به حه‌زرتی موسا درا. به‌لام له "ساعیر"دا — که فه‌له‌ستینه — په‌جمه‌تی خوای میهره‌بان له پښتگی وه‌حیه‌وه هات و، حه‌زرتی عیسا و نه‌وانه‌ی ده‌وروبه‌ریشی داپوښی. له هه‌مان کاتدا حه‌زرتی مه‌سیح له پیغه‌مبه‌ره پایه به‌رزه‌کانه و، جیگه‌ی دره‌وشانه‌وه و به‌خششه زوره‌کانی خوای گه‌وره‌یه. به‌لام له‌به‌رنه‌وه‌ی زوریک له خه‌لکی هه‌ردوو چه‌مکی دره‌وشانه‌وه (تَجَلَّى) و ده‌رکه‌وتن (ظهور)یان ټیکه‌ل

۱- التثنیه، الباب ۳۳ رسته‌ی: ۲.

(التباس) کردووه، ئەوا دووچاری سەرلێشیوان بوون.

بەلێ، تەجەللی لە حەزەرەتی عێسادا بریتییە لە نەفخەی ئیلاهی. بەلام لە شاخەکانی "فاران" دا خۆی بالادەست بە نەیتنی ئەحەدیەت و مەقامی فەردییەت دەرکەوت.

"فاران" یش واتە مەککە. ئەوەتا لە شوێنێکی تری تەوراتدا هاتووێ کە حەزەرەتی ئیبراھیم، ئیسماعیلی کۆپی لە فاران بەجێ هێشت. کەواتە مەبەست لە فاران مەککە. شایانی باسە ئەم سێ مژدەییە پەڕیوەندیان هەیە بە پیغەمبەران: حەزەرەتی موسا، حەزەرەتی عیسا و حەزەرەتی فەخری کائینات موحەممەد (عَلَيْهِمُ السَّلَام) کە دوایە مینی پیغەمبەرانە.

درێژە ئایەتە کە بەم جۆرە: (وَمَعَهُ أَلْفُ الْأَطْهَارِ، فِي يَمِينِهِ سِنَةٌ النَّارِ) واتە: " هەزاران یاوهری پاك و گەوهر ئاسای لە گەڵدا. لە دەستی راستیشیدا تەوڕیکی دووسەرە ئاگرینی پێیە. " ئەمەش بەلگەیە لە سەر ئەوەی ئەو زاتە فەرمانی جیهادی پێداوێ.

ناشکرایە کە پیغەمبەر (ﷺ) پێش دابەزینی وەحی لە ئەشکەوتی حیرادا دەچوو خەڵوەتەو و سەرگەرمی پەرستش و بیرکردنەوە دەبوو. یەكە عجاریش لەم ئەشکەوتەدا وەحی بوو نازل بوو. ^۱ ئەگەر فاران مەککە نەبێ، ئەو دەبێ کۆئ بێ؟ لە چ شوێنێکی تری دنیا دا نوورێکی وەك دینی ئیسلام پەرشنگی داو و بە خۆرەللات و خۆرناوادا بلابوووەتەو؟

بەو پێیە لە دنیا دا شوێنێکی تر نیە ئەم وەسفانە بەسەردا بچەسپیت، ئەوا ئەو وشە "فاران" ه جگە لە مەککە، هیچ شوێنێکی تر نییە. هەر وەکو

۱ - البخاري، بدء الوحي ۳.

بیشتريش وتمان، نایه‌تی ژماره ۲۱ ی "تکوین" که باس له جیگه‌ی نیشته‌جی بوونی حه‌زهرتی ئیسماعیل ده‌کات: (وَسَكَنَ بَرِيَّةَ فَارَانَ) واته: "له چۆله‌وانی فاران نیشته‌جی بوو." گه‌وره‌ترین و پوونترین به‌لگه‌ی سه‌لمینه‌ری قسه‌که‌مانه. که‌سیش ناتوانی‌ت پیچه‌وانه‌ی نه‌مه به‌سه‌لمینی‌ت. نه‌و په‌خانه‌ش که له‌م باره‌یه‌وه ده‌گیرین، ته‌نھا په‌خنه‌ی پروکه‌ش و نازانستین. نینجا کوتای‌ی نایه‌ته‌که، که ناماژه به‌هاوه‌له به‌پژده‌کانی ده‌کات و به‌وه‌ش که پاسپی‌راون به‌جیه‌اد کردن له پیناوی خوادا، هیچ که‌لینیک بۆ گومان و دوودلی ناهیل‌یت‌ه‌وه که مه‌به‌ستی حه‌زهرتی موحه‌مه‌ده (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

ب. له نه‌وه‌ی حه‌زهرتی ئیسماعیل

نایه‌تی دووهم له ته‌ورات ده‌لی: (وَسَوْفَ أَقِيمُ لَهُمْ نَبِيًّا مِثْلَكَ مِنْ بَيْنِ إِخْوَتِهِمْ، وَأَجْعَلَ كَلَامِي فِي فَمِهِ، وَيُكَلِّمُهُمْ بِكُلِّ شَيْءٍ أَمْرُ بِهِ.)^۱ خوی گه‌وره له‌م نایه‌ته‌ی ته‌وراتدا، به‌م شیوه‌یه له‌گه‌ل حه‌زهرتی موسادا ده‌دو‌یت: "له‌مه‌ولا له‌نیو براکانیاندا (نه‌وه‌کانی ئیسرائیل) پیغه‌مبه‌ریکی وه‌ک تۆیان بۆ ده‌نیرم. قسه‌ی خۆم ده‌خه‌مه سه‌ر زمانی نه‌و و، فه‌رمانی هه‌رشتیکی پی بدهم، به‌وانی ده‌لیت."

نایه‌تی ۱۹ ش ته‌واوکاری نه‌مه‌یه: (وَمَنْ لَمْ يُطِعْ كَلَامَهُ الَّذِي يَتَكَلَّمُ بِهِ بِاسْمِي فَأَنَا أَكُونُ الْمُنْتَقِمَ مِنْ ذَلِكَ.) واته: "هه‌ر که‌سی‌که‌ش گو‌پرا‌یه‌لی نه‌و قسانه‌ی نه‌کات که به‌ناوی منه‌وه ده‌یانکات، نه‌وا هه‌ر خۆم تۆله‌ی لی

۱- التثنیه، باب ۱۸ رسته‌ی: ۱۸.

دهسته واژه‌ی "براکانی بنی‌ئیسرائیل" که له‌نایه‌ته‌که‌دا هاتروه، ناماژه
 بۆ پیغه‌مبه‌ری‌ک ده‌کات که له‌نه‌وه‌ی هه‌زره‌تی ئیسماعیله. تاکه
 پیغه‌مبه‌ری‌کی زانراویش که له‌نه‌وه‌ی هه‌زره‌تی ئیسماعیله‌وه هاتیبت،
 هه‌زره‌تی موحه‌مه‌ده (ﷺ). هه‌روه‌ها وه‌ک هه‌زره‌تی موسا (ﷺ) به
 شه‌ریعه‌تی‌که‌وه دیت. له‌لایه‌کی تره‌وه، نایه‌ته‌که ناماژه به‌وه ده‌کات نه‌و
 پیغه‌مبه‌ره مژده دراوه‌ی دیت، نه‌خوینده‌واره.

بابه‌تی تۆله‌کردنه‌وه له‌یاخیبووانیش که له‌نایه‌ته‌که‌دا باس کراوه،
 ناماژه بۆ سنور و سزاکان (العقوبات) ده‌کات، که ئه‌مه‌ش ته‌نها له‌ئاینی
 ئیسلامدا بوونی هه‌یه. ناگونجی هه‌زره‌تی عیسا یان هه‌زره‌تی یوشه‌ع (ﷺ)
 نه‌و پیغه‌مبه‌ره بیت که له‌ته‌وراتدا مژده‌ی له‌باره‌وه دراوه. چونکه ئه‌م دوو
 پیغه‌مبه‌ره له‌نه‌وه‌ی ئیسرائیلن. سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ش هه‌زره‌تی عیسا له‌زۆری‌ک
 له‌بابه‌ته‌کاندا یاسا و شه‌ریعه‌تی‌کی تازه‌ی نه‌هیناوه. به‌لکو په‌ی‌په‌وه‌ی یاسا و
 شه‌ریعه‌تی هه‌زره‌تی موسا بووه.

ئه‌وه‌ش که هه‌زره‌تی یوشه‌ع له‌هه‌زره‌تی موسا ناچیت، هه‌روه‌ک پۆژی
 پرووناک ناشکرایه. چونکه هه‌زره‌تی یوشه‌ع خاوه‌نی شه‌ریعه‌تی‌کی نوێ نه‌بووه.
 سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی که ئه‌م نایه‌ته‌ی قورئانی پیرۆز: ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا
 شَهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا﴾ (المزمل: ۱۵) "خۆ به‌راستی
 ئێمه پیغه‌مبه‌ری‌کمان بۆ په‌وانه‌کردوون که بووه‌ته‌شایه‌ت به‌سه‌رتانه‌وه، هه‌روه‌کو
 چۆن بۆ لای فیرعه‌ونیش پیغه‌مبه‌ری‌کمان په‌وانه‌کرد." ناماژه بۆ لیکچوونی
 هه‌زره‌تی موسا و پیغه‌مبه‌ری پیشه‌وامان ده‌کات. له‌پاستیدا دوا‌ی به‌لگه‌ی
 نه‌م نایه‌ته، پتویست به‌هیچ به‌لگه‌یه‌کی تر ناکات.

ج - تائبہ تمہ ندیبہ کانی تری

عہد ولّائی کوہی عہد مری کوہی عاص و عہد ولّائی کوہی سہلام و کہعبی نہ حبار (ﷺ) ناوبانگیان بہوہ دہر کردبوو کہ شاره زاترین و زاناترینی نہو سہردہ مہ بوون لہ کتیبہ کؤنہ کاندہ۔ لہوانہوہ پریوایت کراوہ کہ تہورات پیش نہوہی نہم دہسکاریہی نیستای بکری، نہم نایہ تہی تیدا بسوہ: (يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا وَحَرِّزًا لِلْأُمِّيِّينَ أَنْتَ عَبْدِي وَرَسُولِي سَمِيتُكَ الْمُتَوَكَّلَ لَيْسَ بِقَظٍ وَلَا غَلِيظٍ وَلَا سَخَابٍ فِي الْأَسْوَاقِ وَلَا يَذْفَعُ بِالسَّيِّئَةِ السَّيِّئَةَ وَلَكِنْ يَغْفِرُ وَيَغْفِرُ وَلَنْ يَقْبِضَهُ اللَّهُ حَتَّى يَقِيمَ بِهِ الْمِلَّةَ الْعَوْجَاءَ بَأَنْ يَقُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)¹ واتہ: ”نہی پیغہ مہبر! وا توّمان نارد و کردمانیت بہ شایہت و مزگینیدہر و ترسینہر و دالّہی نہ خویندہ وارن۔ توّ بہندہ و نیروای منی، ناوم ناوی (الْمُتَوَكَّلُ) (پشت بہ خوا نہستور)۔ زور بلی و دلّہرق نیبہ و لہناو بازاردا ہات و ہاوار ناکات۔ پاداشی خرابہ بہ خرابہ ناداتہوہ، بہلکو لیبورده و لیخوشبووہ۔ خوا نایاتہوہ بو لای خو، تا نہوکاتہی ریبازی لار و لہویری پی راست دہکاتہوہ و خہلکی دہلّین: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)۔“

نیستا با بیرکہینہوہ: نایہ تہکہی تہورات مہبہستی کتیبہ؟ پیوست بہ توژینہوہیہ کی قول ناکات تاوہ کو تیبگہین کہ مانای پروالّہتی نایہ تہ کہ پہیوہندی بہ پیغہ مہبر تہکہوہ ہدیہ کہ ہیشتا نہ ہاتوہ۔ لہ نایہ تہکہوہ لہوہش دہگہین کہ جگہ لہ پیشہوای مروّقایہتی حہزرتی موحمہد موسستہفا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ہیچ کہ سیکی تر نیبہ بو ہموو خہلک و سہرانسہری جیہان نیّرراپی۔ ہہروہ نایہ تہ کہ پی بفہرمویت:

۱- البخاری، البیوع: ۵۰ - تفسیر (سورۃ الفتح) ۳ - أحمد ابن حنبل، المسند ۱۷۴/۲

ئەي پىغەمبەر، ئىمە تۆمان بە رېبازى پاست و دروست و مژده بەخشەوه
 بۆ ھەموو جىھانىيان پەوانە کردووه. بە ترسىنەريش بۆ ئەوانەي رېچکەي
 خواروخىچيان گرتووه و لە پاشەپۇژى خراپ ئاگاداريان دەکەيتەوه. لەبەردەم
 ھەموو خراپەکارى و پەوشتە نزمەکاندا دەوہەستى تاکو خەلگان نەکەونە ناو
 ئاگرى بلێسەدار. ھەروەھا بېتە مەشخەل و پووناکی بۆ سەرليشیواوانى ناو
 تاريکايى. دەستى ئەوانەش بگريت بەرەو بەهەشت و پەزنامەندى خوا
 بيانبەيت. ئىمە ناردومانى تاوہکو لە سەروہەندى نەفاميدا بېتە پالېشت و
 قەلأ بۆ نەخويندەواران. ھەركاتىك ئەوان شوپنت كەوتن و تۆيان کردە پالېشت
 و پەناگەي خۆيان، ئەوسا پارىزراو دەبن و، مېھر و بەزەي پەروەردگار
 دەيانگریتەوه. تۆ بەندە و پەوانەکراوى منى. (بەلئى، ئەوہ تا ئىمەش ھەميشە
 لە نوژەکاغاندا کاتى تەحيات دەخوينن شايبەتى دەدەين كە ئەو بەندە و
 پىغەمبەرى خودايە). بەراستى سيفەتى "المُتوکل"م بۆ دانایى. ئەگەر ھەر
 ھەموو جىھانىش دژايەتيت بکەن و بەرامبەرت بوەستن و لەگەلت بەشەر بێن،
 ناتوانن تالە موویەکت بژاکیئن. بەلئى ھەموو پىغەمبەرىك لە پشت بەستن
 بەخوادا ئاسۆيەكى تايبەتى ھەيە. بەلام تۆ لەم بواردە تايبەتمەندييەكى تەرت
 ھەيە، ھەر لەبەر ئەمەيە كە ناوم ناويت "المُتوکل".

ئىنجا وتارەكە پوو دەکاتە جىناوى ناديار (ضَمير الغائب) - كە ئەمەش
 جۆرىكە لە ستايش - و دەلئى؛ ئەو ھەرگىز كەسێكى توورە و دل پەنجين و
 نەفرين خواز نيبە. بەلکو داراي ئەدەب و پەوشتيكى سەنگين و بەسام و
 ويقارە. ئەو كەسێك نيبە لە بازەرەکاندا ھاوار بکات و وتەي نەشیاو بەزاريدا
 بێت. چونكە بەکارھێنانى ئەو شیوازە بۆ راکێشانی سەرنج و بايەخى خەلکى،
 بەلگەي لاوازی و نیشانەي لەخۆبايى بوونە، كە بە دلئاييسەوه "ئەو" لەم
 ناكارە نەخوازوانە پاك و بەريیە.

ئەو ھەرگىز ۋەلا مى خراپە بە خراپە ناداتە ۋە. ئەو ھەتتا ۋە ھەر بىكى دەشتەكى دىت بۆلەي و كراسەكەي لە مىلى جەم دەدا و، پىتى دەلى ھەقى خۆم بەرەي! ئەم پەتارە زېرە كە دەمارى توورەيى لە دەروونى ھاۋەلەندا دەورۇتتى، زەردەخەنە دەخاتە سەر لىۋى پىغەمبەرى خوا - كە نمونەي بەرجەستە بووى سۆز و مېھرەبانييە - و بە ھاۋەلەكانى دەفەرمۇي: " مافى خۆي بەدەي." ^۱

بەلى، ئاكارى بەرزى ئەو بە جۆرىك بوو كە تەنەت لەو تاوانانەش خۆش دەبوو كە ھەرگىز شايانى لى خۆشبوون نەبوون، بە مەرجىك بەزاندىنى سنوورەكانى شەرى تىدا نەبووى. ئەو ھەتتا سەرنج بەدن چۆن پاش فەقى مەككە لىتووردنى نواند لەگەل خەلكى مەككەدا كە چەندىن سال نازار و ئەشكەنجەيان دابوو. سەربارى ئەۋەي ھەر چىيەكى بوىستايە دەيكرد بەرامبەريان، كەچى پىتى و تن: إِذْهَبُوا فَأَنْتُمْ الطُّلُقَاءُ. ^۲ " بۆن، ئىۋە نازادن."

تەقدىرى ئىلاھى ۋە ھەي بىر يار دابوو تا ئەو كاتەي مەۋقائىك كە لەئىو گومرايدان و نەروى ژىنى جەھالەتن، بەو نوروى كە پىغەمبەر ھىناۋىيەتى، ئىستىقامەت ۋەردەگرن، خۋاى بالادەست خۆشەويستەكەي بۆلەي خۆي نەباتەۋە. نەشېر دەۋە...

ۋاتە، بلىندبوونەۋەي بەرەو " الرَّفِيقَ الْأَعْلَى " لەپاش كامىل بوونى دىن و كۆتايى ھاتنى ۋەزىفەكەي دەبوو. ئەو كاتەش كە ھاۋەلەكانى -دەرچوانى مەدرەسەي نبوۋەت- مەقامى غايىندەيى ئىۋيان بەدەست دەھىنا، لە خەلكى دادەپرا و دەچوۋە خزوورى دۆستى ھەقىقى. ئەمەش لەبەر ئەۋەيە ئەو

۱- البخاري، فرض الخمس ۱۹ - ابروداد، الادب ۶۸ - مسلم، الزكاة ۴۴.

۲- ابن هشام، السيرة النبوية ۷۴/۵ - الطبري، تاريخ الامم و الملوك ۱۶۱/۲ - البيهقي، السنن الكبرى ۱۱۸/۹.

فەرمانبەرییەکی که پرووی له ژیاانی دنیا، ئەو دەم دەگەشتە پایان.

بەلێ، تەورات بەم خەسلەتە وەسف دەکرد. ئەو کاتیش که تەشریفی هینا، سیرەیی پێرۆزی بوو، نمونەیکە بەرجەستەیی ئەو وەسف و ناوێشانانە. لەپراستیدا ئەوەی لە تەوراتدا هاتبوو، تەرزێ ژیاانی پێغەمبەری خوا (ﷺ) بوو. کەواتە دەبێ ئەو پێغەمبەرە کێ بێ که تەورات باسی دەکات؟ ئایا لە مێژوودا کەسێکی تر هەبوو ژیاانی بەو شێوەیە بووبێت که لە سەرەوێ باس کراو؟ بەبێ هیچ گومانێک نەخێر، کەواتە ئەو کەسایەتیەکی باس کراوێ جگە لە پێغەمبەری سەرورمان هیچ کەسێکی تر نییە.

٣ - مژدەکانی ئینجیل

١ - فارقلیط

لە ئینجیلی یوحەننادا هاتوو: (قال المسیح: إني ذاهب إلى ربي و ربكم لكي يرسل لكم فارقلیط، الذي سيأتي اليكم بالتأويل.) واتە: "مەسیح وتی: من دەروم بۆ لای پەرورەدگاری منیش و ئێوەش، بۆ ئەوەی "فارقلیط" تان بۆ بنێرێت، که ئەو تەئویل و پڕوونکردنەوێ تان بۆ دێنێت."^١

وشەی "فارقلیط" بە مانای گیاانی حق دێت که حق و ناحق لە یەکتەر جیا دەکاتەوێ. بەلێ، بەدڵنیاییەوێ پێغەمبەری خۆشەویستمانە که گیاانی حەقە. چونکە دڵە مردووێ کان بەو حەقە نەبێت که ئەو هیناویەتی، زیندوو نابنەوێ. ئەو پێغەمبەرە نازدارە هەموو شتیکی بەخت کرد و هەول و کۆششیکی زۆری دا تا هیدایەت و حەقی گەیانەدە خەڵک. ئەگەر ئەو

تیکۆشانه بئی وچانهی نهو نهبوايه، حهق له ناحهق جيا نه ده بووه وه. کهواته فارقلیط نهو کهسهیه که مهسیح (ﷺ) مژدهی پی داوه. نهویش دوايين پیغه مبهه و نیردراوه که فهخری کائینات، ههزهرتی موحه مهدی نه مینه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

له ئینجیلی یوحه ننا، بابی ۱۴، ئایه تی ۱۵ و ۱۶ دا هاتوه:

(إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونِي أَطَعْتُمْ أَوْامِرِي، أَمَّا أَنَا، فَسَأَبْتَهِلُ إِلَى الرَّبِّ لِیُرْسِلَ لَكُمْ مُعِينًا آخَرَ، وَرُوحُ الْحَقِيقَةِ (فارقلیط) لَكِي يَبْقَى مَعَكُمْ عَلَى الدَّوَامِ.) واته: "نه گهر ئیوه منتان خۆش بوی، نهوا به گویم ده کهن. منیش له لای خۆمهوه له پهروه دگار ده پاریمهوه تاكو هاوکار و یاریده ده ریکێ ترتان بۆ بنیری که رۆحی حهقیقهت و "فارقلیط" ه. بۆ نهوهی هه میشه له گه لئاندا بمانیتتهوه."

ئێستا با به ریز سه رنج له م ئایه تانه بدهین:

(فارقلیط هو روح القدس الذي سِيرسلُهُ الرَّبُّ بِاسْمِي أَيَّ نَبِيًّا مِثْلِي. سَيَعْلَمُكُمْ كُلَّ شَيْءٍ وَ سَيَذَكِّرُكُمْ بِمَا قُلْتُهُ لَكُمْ.)^۱ واته: "فارقلیط بریتیه لهو رۆحه پیرۆزهی که خدا به ناوی منهوه دهینیری و وهک منیش پیغه مبهه. نهوسا نهو هه موو شتیکتان فیر ده کات و، نهو هشتان بهیرو ده هیئتتهوه که من پیشتی پیم وتبون."

(عندما يَأْتِي فارقلیط سَيَشْهَدُ لِي وَ سَتَشْهَدُونَ أَنْتُمْ لِي.)^۲ واته: "کاتیک فارقلیط دیت، شایه تیم بۆ ده دات، ئیوهش شایه تی بۆ من ده دن."

(ولكن أقول لكم الحق: من الأنفل لَكُمْ أَنْ أَذْهَبَ، لِأَنِّي إِنْ كُنْتُ لَا أَذْهَبُ

۱- یوحنا، باب: ۱۴، رستهی: ۲۶

۲- یوحنا، باب: ۱۵، رستهی: ۲۶-۲۷

لَا يَأْتِي فَارْقَلِيطُ إِلَيْكُمْ، وَلَكِنِّي إِن دَهَبْتُ، أَرْسَلُهُ إِلَيْكُمْ).^۱ واته: "به لّام من راستی و حقیقه تان پی ده لّیم: بۆ ئیوه وا چاکتره من برۆم. چونکه تا من نه برۆم فارقلیط نایدت بۆ لاتان. به لّام که من پویشتم نهوسا خوا بۆتان ده نیری."

(و عندما يأتي فارقليط يبكت العالم على الخطيئة).^۲ واته: "کاتی که فارقلیط دیت، هه موو دنیا له سهر گوناح و تاوان سهرزه نشت ده کات."

له سهره تادا ئینجیل به زمانی عیبرانی بووه. دوایی ته رجهمه کراوه بۆ زمانی یۆنانی. جا نهو ته رجهمه عهره بیانهی له بهرده ستماندان، نهوانه ن که له زمانی یۆنانیه وه وه گیراوان. وشه ی "فارقلیط" له ته رجهمه یۆنانیه که ی یه که مجاردا هاتوه، به لّام ئیمه نهو وشه ره سه نه نازانین که له زمانی عیبریدا له بهرام به ریه وه هاتوه.

وشه ی فارقلیط له یۆنانیه وه ته رجهمه کراوه بۆ زمانی عهره بی. واته چوه ته ناو زمانی عهره بییه وه، له شیوه ی به عهره بی کردن. به لّام ئیمه بابه ته که مان له سهر ئهم وشه یه بنیات نانین. به لکو هه ول ده ده یین هاتنه دی هه موو تایبه ته ندیه کانی پیغه مبه ری چاوه روا نکراو - که له ئینجیلدا مژده ی هاتنی دراوه - له سهر وه رماندا ببینین.

با وشه کانی شه یدایه کی پیغه مبه ر بکه ینه سهر دپ... به لّی، مه ولانا جه لاله ددینی پۆمی چهند جوان گوتیه تی:

۱- یوحنا، باب: ۱۶، رسته ی: ۷

۲- یوحنا، باب: ۱۶، رسته ی: ۸

بود در انجیل نعت مصطفی أن سر پیغمبر آن بحر صفا
 بود ذکر حلیها و شکل او بود ذکر غز و صوم اکل او
 واته:

”وهسفی موسته فا له ئینجیلدا بوونی هه‌بوو

هه‌ر خۆی نه‌یئنی پیغه‌مبه‌ران و به‌حری سه‌فا بوو

ئاکار و په‌فتار و غه‌زا و پوژوو و خواردنی

بوونی هه‌بوو له ئینجیلدا یه‌ک به‌یه‌کی.

ب - سه‌روۆکی جیهان

له ئینجیلی یوحه‌ننا، بابی ۱۴، ئایه‌تی ۳۰ دا هاتوو:

(لَنْ أَكَلُمُكُمْ كَثِيراً بَعْدَ، فَاِنْ سَيِّدَ هَذَا الْعَالَمِ قَادِمٌ عَلَيَّ، وَلَا شَيْءَ لِي فِيْ)
 واته: ”حه‌زه‌تی مه‌سیح وتی: له‌مه‌ولا زۆر قسه‌تان له‌گه‌ڵ ناکه‌م، چونکه
 سه‌رداری جیهان له‌ سه‌روه‌یه‌دی هاتنی‌دایه. هیچ شتی‌کی نه‌و له‌مندا نییه‌...”

له بابی ۷۲، ئایه‌تی ۸ و دواتری زه‌بورد دا هاتوو که:

(سَتَمْتَدُ مَمْلَكَتُهُ مِنَ الْبَحْرِ إِلَى الْبَحْرِ، مِنَ النِّهْرِ إِلَى أَقْصَا الْأَرْضِ..
 أمامه یرکع أهل البادية -ملوك ترشيش و الجزر يحملون اليه الهدايا، ملوك
 الشُّبَا و سبا يقدمون العطايا..ینحنی أمامه جميع الملوك، و تتعبد له كل
 الامم، لأنه ينقذ المسكين المستغيث البائس الذي لا معونة له... يعطف على
 الفقير و المحتاج، و يخلص نفوس المساكين أذ يفتدى نفوسهم من الظلم و العنف،
 و يحفظ حياتهم، لانها ثمينة في عينيه ليحيي الملك، ليعط له ذهب شبا، و

ليصلوا من أجله دائما، و يطلبوا له بركة الله كل نهار. و تتكاثر الغلال فى الارض، و على رؤوس الجبال، و تتماوج مثل أرز لبنان، و يزهر أهل المدينة كعشبا الارض- يخلد اسمه الى الدهر و يدوم اسمه كديمومة الشمس، و يتبارك الناس به، و تطوّر به كل الامم.)

واته: ” پرويهرى مهمله كه ته كهى له ده ریاوه دريژ ده بیته وه بۆ ده ریا، له روباره وه بۆ نه و په رى زهوى. خه لكى بيا بان له به رده مي دا چۆك ده دن. پاشايانى ته رشيش و دورگه كان ديارى و خه لاتى بۆ دینن، پاشايانى شه ببا و سه با شاباشى پيشكهش ده كن، هم مو پاشايان له ناستيدا چۆك دا ده دن، سه رجه م نه ته وه كان ده بنه گو پرايه لى. چونكه هه ژار و بيدار و داماو و بيكه سه كان پرگار ده كات. سۆز و ميه رى خۆى ده پيژى به سه ر هه ژاراندا. دلّ و ده روونى بئ نه و و داماو ان له سته م و چه و سانه وه پرگار ده كات و ژيانيان ده پاريزيت. چونكه گيانى نه وانى به لاوه به نرخه. زيڤرى شه با پيشكهش ده كات، بۆنه وهى هه ميشه دوعاى بۆ بكه ن و، سه لاواتى لى بده ن و پۆژانه داواى به ره كه تى خواى بۆ بكه ن. هه روه ها دانه ويژه زۆر ده بيت له ده شته كاندا و به سه ر چيا كانه وه ده وييت و وهك چه لئوكى لوبنان قه ف و گولّ ده كات.. خه لكى شاره كان وهك گژوگياى زهوى زۆر و جه نجاّ ده بن. ناوى نه و تا هه تايه نه مر ده بيت و وهك خۆر به رده وام ده مي نيت. خه لك به هۆى نه وه وه تووشى فه رو به ره كه ت ده بن.“

هه روه كو له پيشتر وتمان، هه لويسته كردمان له سه ر نه م برگانه، به مه به ستى ده ست خستنى بپۆكه يه كى گشتى بوو له مه ر باب ته كه. گه رنا نيازى قولبونه وه مان نيبه. به لام لي ره دا خو مان نا گرین نه لّين: له گه ل هه موو نه و هه ولّه به رده وام و كۆششه سه روم په رى كه له مپۆ و دوينيدا له لايه ن هه نديك له و مه سيحى و جووله كانه وه كه هه سادته و ئيره يى له ناخياندا

بنجی داکوتاوه، ده درین بۆ شتواندن و تهریفکردنی کتیبه کانیان، که چی نهو تهورات و نینجیلانهی که نیستا له بهره سندان، چهنین مزگیننی و ناماژه یان سهبارته به پیغه مبه رمان تیدایه. پشت به خوا له داهاتودا، له سایه ی کۆششی میژوونوسه وردبین و دلسۆزه کامانه وه، گهر نهو نوسخانه ی تهورات و نینجیل و زه بوورمان دهست بکهون که که متر دهستیان تی وهر دراوه، نهوکاته هه مووان بگره گشتینه ی خه لکیش نهو ناماژه ناشکرا و دیارانه ده بینن که له باره ی پیغه مبه رایه تی هه زه ته ی موحه مده وه (ﷺ) هاتوون و، پیویست به هه یچ پروونکردنه وه و لیکدانه وه یه ک ناکهن. له وانه یه نهو فه رمایشتانه ی هه وائی پالغته بوونی مه سیحیه ت ده دن له ناخر زه ماندا، دیسان ناماژه یه کی تر بیت بۆ نه م بۆچونه.^۱

نه مه سه رباری نه وه ی له قورشان و سوننه تدا چه سپاوه که تهورات و نینجیل ناماژه به پیغه مبه ر و یارانی ده کهن. جا بۆیه نکوولی کردن له م باسه به لادان و کوفر داده نریت.^۲

۱ - بۆ نمونه بپروانه: البخاری، الانبیاء ۴۹ - مسلم، الايمان ۲۴۴-۲۴۷.

۲ - ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْنُوتًا عِنْدَهُمْ فِي الْتَوَارِثِ وَالْإِنْجِيلِ﴾ (الاعراف: ۱۵۷) ”نه وانه ی که شوینی نه م (محمد صلی الله علیه وسلم) پیغه مبه ره هه واده ره نه خوینده واره ده کهون نه وه ی که (گاورو جوو، ناو و نیشانیان) دهستیان ده که ویت نووسراوه لای نهوان له تهورات و نینجیلدا.“

﴿يُحَمَّدُ رَسُولَ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَرَزٍ أُخْرِجَ شَطْلُهُ فَفَازَرَهُ فَاسْتَقَلَطَ فَاسْتَوَى عَلَى سَوْفِهِ يُعْجَبُ الْزُّرَّاعُ لِيَغِظَ بِهِمُ الْكُفَّارُ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾.

و. نهو مروّفى په هه ننه جياوازه کان بوو

مروّفى سرگهردانى نهم سهرده مه ههروهك چۆن زۆر يك له پيـوهـرى بهـها بالاكانى بزرگدووه، ناوهاش روانين و پهفتارىي بهرامبهر به پيغه مبهـران و به تايـبهـتى تـريـش سـهـردارى پيغه مبهـران (ﷺ) سهرغخون بووه تهـوه. دياره ههله يه كى گهـوره يه نه گهر نهـو زاته به پيـوهـر و تهـرازوهـكانى مروّډ ههلبسه نـگـيـنـرى، تهـنـانـهـت مهـحـالـيـشه. چونكه به رۆح و توانايه كى ناوازه و بى وينه ي تهـوتـوه نيـرـاوه، كه نهم دنيايه سهرله نوئى ريك بختـهـوه و چهـنـدين ناسوى پرشنـگـدار له بـهـرـدهـم مروّفايه تيدا والا بـكـات. له بهـرـنهـوه نـرـخـانـدنـى له توانست و ههله سـهـنـگـانـدنـى نيمه بهـدهـره. بويه ههرچونيك شاعيران وهـسـفى بـكـهـن هيشـتا مافى خوى نادهـنى. نا لهـم سـۆنـگـهـيـهـوه بووه كه "حهـسـانـى كـورـى ثابت" - كه له ههـموو كهـس باشتري ناسيوه - وتويهـتى:

وَمَا مَدَحْتُ مُحَمَّدًا بِمَقَالَتِي وَلَكِنْ مَدَحْتُ مَقَالَتِي بِمُحَمَّدٍ.

(الفتح: ٢٩) "محمد (ﷺ) پهـوانه كراوى خوايه، نهـوانـهـش كه له خـزـمهـتـيدان و شـوئـنى كهـوتـوون توند و تيزن بهرامبهر بى باوهـران و بهـبهـزهـي و ميهـرهبانن له نيوان خويناـند، دهـيانـبـيـنـيت سهرگهرمى نوږ و خواپهرستين، كرنووش و سوژده دهـبن، ههـردهـم ناواتيان بهـدهـست هيـنانى پهـزامهـندى و پايه بهـرزـيه لهـلاى خوا، نيشانهـى چاكى و پاكـيـان لهـناوچهـوانـياندا دياريه و دهـرهـوشـيـتهـوه لهـتهـنـجامى سوژده بردن و خوا پهـرستـيـاندا، جا نهـو بهـرـنـزانه نهـوه نمـوونه و پيـنـاسهـيانه له تهـورـاندا، نمـوونه و پيـنـاسهـشـيان له نينـجـيـليـشـدا وهـك پهـوـكـيـك وايه كه له سهرهـتاوه چهـكهـره بـكـات، جا چهـكهـره كـهـي بهـيـز كـردـيـت، پاشان تهـسـتـوور بيـيـت و پهـوهـسـيـت لهـسـهـر قهـدهـكهـي، نهـوهـنده زوو پي بـكـات كـشـتـيـارهـكان سهرسام بـكـات و پيـان سهرير بيـت؛ چـۆن وا پيـگهـي؟! چـۆن ناوا خوى گرت؟! نهم پيـنـاسهـيه بـۆ نهـويه خوا كافران داخ لهـدل بـكـات، جا خواى بهـدهـسهـلات بهـلـيـنى بهـوانه داوه كه باوهـريان هـيـتاوه و كـردهـوه چاكهـكانـيان تهـنـجام داوه لهـوان: كه لـيـخـۆـشـبوون و پاذاشتى گهـوره و بى سنووريان پيـبهـخـشـيـت." ۴

ههروهـها پـروانـه: البخاري، البيوع ٥٠ - تفسير (سورة الفتح) ٣ - احمد ابن حنبل، المسند ١٧٤/٢. بـۆ دريـژهـي نهم باسه پـروانـه: سيوطى، الخصائص الكبرى ٢٦/١-٤٤.

”من مهدح و ستایشی هزره‌تی موحه‌مهدم به وته‌کاتم نه‌کردووه..

به‌لکو وته‌کاتم به ستایشی هزره‌تی موحه‌مهد مهدح و سه‌نا کردووه“

باس و خواسی پی‌رۆزو بۆ‌نخۆشی نه‌وه، که جوانی و پازوه‌یی ده‌به‌خشی به
گوفتار و وشه‌کان. نه‌گینا هیچ کام له ده‌برینه‌کانی نی‌مه ناتوانن هیچی پی
به‌خشن. ”نه‌بوو ته‌مام“^۱ یش هه‌مان واتا و ناوه‌رۆک به‌لام به‌که‌می
ده‌سکاریه‌وه دووباره ده‌کاته‌وه. بیرمه‌ندی گه‌وره‌ی سه‌رده‌میش،
به‌دیعووزه‌مان سه‌عیدی نوورسیش له وه‌سفی قورئانی پی‌رۆزدا هه‌مان واتا
دووباره ده‌کاته‌وه و ده‌لێ:

وَمَا مَدَحْتُ الْقُرْآنَ بِكَلِمَاتِي وَلَكِنْ مَدَحْتُ كَلِمَاتِ الْقُرْآنِ^۲

هه‌موو نه‌مانه، ده‌ره‌نجامی هاوبه‌شی کردنی هه‌مان هه‌ست و هزره و،
سه‌رچاوه‌ی ئیلهامی هه‌مووشیان هه‌ر یه‌که. به‌چهند گوزارشت و پرگه‌یه‌کی
جیاواز ئاماژه‌یان بۆ هه‌مان راستی کردووه. نه‌وه‌ی هه‌ندێکیان به‌کورتی لێی
دواون، نه‌وانی تر درێژه‌یان پێ داوه، که‌چی یه‌کیکی تر به‌چهند کۆپله‌ شیعریک
ده‌ری برپیه‌وه. به‌لام هه‌موویان به‌ ده‌وری هه‌مان مه‌به‌ست و ته‌وه‌رده‌ا
ده‌خولێنه‌وه.

بۆ ئێمه‌ش هه‌مان شته. نه‌وه‌تا ده‌مانه‌وی گوزارشت له‌و نی‌عه‌ته‌هه‌ره

۱- ضیاء‌الدین الموصلي، المثل السائر ۳۵۷/۲ - القلقشندي، صبح‌الاعشى ۳۲۱/۲

۲ - ”من مهدح و ستایشی قورئانم به وته‌کاتم نه‌کردووه.. به‌لکو وته‌کاتم به ستایشی قورئان
مهدح و سه‌نا کردووه.“ به‌دیعووزه‌مان، مه‌کتوبات، مه‌کتوبی. ۲۸، مه‌سه‌له‌ی هه‌وتم، هۆکاری
چواره‌م. وه‌رگێڕانی فاروق په‌رسول په‌حیا.

مەزىنە بېكەين كە خەلۋان كراۋە، لە ناخى دلمانەۋە شوكر و ستايشى خوا
 بېكەين كە نىمەى كىردۈۋە بە نۇمەتى حەزرىتى مۇھەممەد مۇستەفا (ﷺ). ئەمە
 فەزلىكى ئىلاھىيە، خۇاى گەۋرە فەزلى خۇى دەبەخشىت بەۋ كەسەى
 دەپەۋىت و، بەۋ ئەندازەپەش كە تەقدىرى فەرمۇۋە. بەلى، قەدر و بەھەى ئەم
 نىعمەتە لەۋدىۋى ھەمۇ كىشانە و مەزەندە كىرىكەۋەپە. ئەۋ نىعمەتەى
 لەچاۋ نۇمەتەكانى تردا بەنىمە بەخشاۋە، دەرياپەكى بى كەنارە لە فەزلى و
 چاكە.

بەلام ئەم بابەتە پەۋىپەكى تىرى ھەپە كە ناتوانم فەرامۇشى بېكەم و نەپرسم:
 ئاىا نىمە دلىكى وامان ھەپە شاىستەى ئەۋ زاتە بىت كە سولتانى دلانە؟ ئاىا
 ئەۋ سولتانە ئاسۋودەپە بەۋ سەلتەنەتەى لە دلەكاندا ھەپەتەى؟ ئاىا
 دەرۋازەكانى ناخمان ھەمىشە بۇى لەسەر پىشتن؟ ئاىا لە ھەلسان و دانىشتن و
 خواردن و خواردنەۋە و گىشت چالاكىەكاناندا ھەست بە حىزورى ئەۋ دەكەين؟
 ئاىا پەۋرەۋى ژىانمان لەسەر ئەۋ راستەشەقامەپە كە ئەۋ بۇى كىشاۋىن؟ جا
 نەگەر ۋەلامان نەرتىنى بى، ئەۋا زۇر بەختەۋەرىن. چۈنكە ئەمە ئەۋە
 دەگەپەنى كە ئىدى سىماى دەرەخشان و نۇورى جەمالى، خەۋن و خولياكانان
 دەرۋازىنىتەۋە و بوۋىنەتە كۆمەلىكى مۇھەممەدى. جا ئەۋ كۆمەلەش كە كالالى
 پەۋشتى ئەۋ دەپۇشى و، ژيانى بە ئەدەب و پەۋپەى مۇھەممەدى دەرۋازىنىتەۋە،
 دەبىتە پاىپەى ھاسەنگىى لە جىھاندا. پىم واپە تاكە ھۆكارى
 نەگەپىشتىشمان بەم ھاسەنگىە، ئەۋەپە كە ھىشتا نەگەپىشتۋىن بە ئاستى
 پىۋىست لە ئاۋىتە بوۋغان بە پۇجى مۇھەممەدى.

ئەۋ مەۋلىكى ھەلباردە بوو و، بە چاۋدىرى تاىپەتى خۇاى
 بەدەپىنراۋو. خۇ تەنبا تەشرىف ھىنانى ۋەك مەۋلىك بۇ نىۋمان بە
 گەۋرەترىن بەختەۋەرى دادەنرى. چۈنكە خۇدى بەھەشت و فەردەۋسىش

شهره‌فمه‌ند دهن به تەشريفی. گەورەترین ئەركينكش بکەوتیتە ئەستۆی ئیمە، ناساندن و باسکردنیتە بە شتوێهەك كە شایستەى قەد و قامەتى ئەو زاتە مەزنە بێت. دیارە مەزۆفایەتى هەرگیز ناگاتە پلەى راستەقینەى خۆى، تا بەتەواوى ئەو زاتە تێنەگات و هەنگاوەکانى هەنەگرێت. ئە راستیدا منیش نیتەى ئەوەم هێناوە. بەلام هەروەك ئە سەرەتاوە وتم، من سوار چاکى ئەو مەیدانە و وتارییى ئەو وتارە نیم. لەگەڵ ئەوەشدا تاكە ئاوات و خولیاى ژیايم بریتى ئە ناساندنى ئەو زاتە.. تاقە هونەر و سەرمایەشم، دڵسۆزىم..

بۆ ماوەیه‌كى زۆر دلى خۆم بە‌وه دە‌دايه‌وه كە "قطمير" يكى به‌ر ده‌رگاكه‌يم. به‌لام به‌ تێپه‌ر بوونى رۆژگار خه‌ريك بوو ئەو هیوايه‌شم لە‌ده‌ست بده‌م. پاشان بە‌خۆم وت: خۆزگە لە‌برى ئە‌وه‌ى وەك مەزۆ بە‌ديهێنراوم، تالە موویه‌ك بوومايه‌ لە‌ شوێنێكى جەستەى موبارە‌كى ئەو سەر‌وه‌ردا. بە‌لێ، كاشكى تا ئەو ئە‌ندازيه‌ نزیک دە‌بوومه‌وه ئەو زاتەى كە بووه‌تە مەزەه‌رى لوتف و میه‌رى په‌روه‌ردگار. رۆژگارێكى تریش بە‌ سەرمدا گۆزه‌را و هەر به‌و ئاواته‌وه دە‌ژیا. بە‌لام تا زیاتر ناسیم، باشتەر دلیا بووم لە‌وه‌ى كە من شایان و لە‌بارنیم بۆ هاتنە‌دى ئەو ئاوات و خۆزگانه. ئیتر ئیستا هەموو هیوا و ئاواتم بریتى ئە‌وه‌ى بێهە تاكىك ئە ئومەتە‌كه‌ى. چونكە ئومیدم وایە خ‌واى میه‌ره‌بان هیچ یه‌كىك ئە ئومەتە‌كه‌ى بێ به‌ش ناكات ئە شه‌فاعەتى پیغه‌مبەرە‌كه‌ى، بۆیه‌ منیش ده‌خاته‌ ناویانه‌وه و، ده‌فه‌رموی: هُمُ الْقَوْمُ لَا يَشْفَى بِهِمْ جَلِيسُهُمْ^١.

سەرە‌پای هە‌موو ئە‌مانە، لە‌ قوولایی دڵه‌وه‌ نییه‌تى باسکردن و ناساندنى ئەو زاتەم هێنا. سەرجه‌مى كۆشش و ته‌قه‌لاشم، هاویشتنى پزىسكىكە كە

١- مسلم، الذکر ٢٥ - الترمذی، الدعوات ١٢٩ - أحمد ابن حنبل، المسند ٢/٣٨٢، ٣٥٨، ٢٥١.

گرې ئەوينى موحەممەدى لە دلى ئەوې ئىستادا بلىسە پى بسىنىت. بەلام چى بکەم؟! لەم کارەدا وەك مېروولەيەکم نيازى حەجى هېنابى. خۆ دەزانى کە قاچە کورتهکانى ناتوان ئەو هەموو پىگا دوورە بېرن. بەلام لەگەل ئەوەشدا دلخۆشە، چونکە ئەگەر بشمىت لەو پىگەيەدا دەمرى کە بەرەو حەج دەروات. خۆ هەموو ئاواتى منىش ئەوېە لەم پىگەيەدا بېرم...

بەللى، پىغەمبەرى. خوا خاوەن ماھىەتیکى تايبەتییە و پەيوەندى و مامەلەى لەتەك پەهەندە جياوازه کاندە هەيە. ئەوەش کە دەکەوتتە ئەستۆى ئىمەو، ئەوېە کە خۆمان بە گوێرەى لەرەلەرى شەپۆلى دنياکەى ئەو پىک بچەين. هەرکاتىکىش ئەمە دەستەبەر بوو، نىتر لەو نىوەندەدا ئاخاوتنى ئاشکرا و، گفتوگۆى هېمانامىز دەست پى دەکات. جا ئەوکات رسول الله خۆى فەرمان دەدات و بەرپۆهەردن دەگرتتە دەست. ئەو کۆمەلەى ئەو سەرکردايەتى دەکات و ئەو کۆمەلگەيەش کە ئەو بەرپۆهەى دەبات، کۆمەلگەيەکى پەگ داکوتاو و بەرزى ئەوتۆيە، تەنانەت فرىشتەکانىش خۆزگەى پى دەخوازن. هەموو ستايش و گوزارشتيکيش لە ناست وەسفکردنیدا کۆلەوارە.

لەوانەيە ئەوې دەيللىن بەلای هەندىکەوە بابەتى نەبى، چ خەم! لە کاتىکدا هەموو پۆژىک چەندىن لاوى نوورانى، چەندەها مزگىتى مەعنەوييان لە پىغەمبەرەو پىدەگات؟ چ خەم! لە دواى ئەوې هەندىک کەس راستەوخۆ و بى پەرە و لە عالەمى شەهادەتدا پەيوەندى لەگەل پىغەمبەرى خوادا (ﷺ) دەبەستن؟

ئەو هەميشە بە پۆحيانەت و، بەلای هەندىکيشەو، بە جەستەى نوورانىيەو لەناوماندايە. ئىمامى "سيوطى" دەگيرپتەو کە زياتر لە هەفتا جار بە ئاشکرا بە خزمەت پىغەمبەرى خوا گەيشتوو و قسەى لەگەلدا

کردووه.^۱ به لئی، پیغه مبهری خوا - بهو شیوهیهی که ئیمه دهیزانین - نه مردووه. به لکو تنها په هندی گوپیوه. ده که وینه هه لوه نه گهر وه فاتی نهو، وه کو وه فاتی هه که سیکی تری ئاسایی وه ربگرین. نهو تا قورئان بۆمان باس ده کات که ناییت به شه هیدان - که دوو پله له خوار مه قامی پیغه مبهرا نه وهن - بوتری مردوون.^۲ دهی که وایی چۆن ده کری بلین پیغه مبهری خوا (ﷺ) مردووه - بهو جوړه ی که ئیمه له مردن حالئ بووین - ؟ به لئی، هه نه وهنده نه توانین بلین که: نهو گوازاوه ته وه بۆ مه ودايهك و په هه نديكي تر.

هه ربویه نهو که سانه ی روانینه کانیان ده گاته نهو په هه ندانه، به دلنیا ییوه له ویدا نهو ده بینن و بهرده وام بۆی ده روان.

نهوانه ی توانیویانه له زیندانی جهسته پرگار بڼ و گه یشتون به پله ی ژبانی دل و پوځ، ده توان له یه کاتدا له رابردو و داهاتو شدا بڼ. نهو تا ده بینن مړوخی نهو په هه ندانه له هه مان ساتدا، هه م له ته نیشته تودا دانیشته وه و هه م له چاخی به خته وه ریشدا (عصر السعادة) له حزووری فه خری کانیان دایه. ته نانه ته له نیو زاته وه لیه کاند که سانیك هه ن به "نه بدال" ناسراون و، خوی گه وړه توانایه کی وه های پی به خشیون که له یه کاتدا له

۱ - النبهاني، الفتح الكبير ۷/۱ - جامع الکرامات الأولیاء، ۱۵۸/۲.

۲ - ﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمُوتَ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ﴾ (البقرة: ۱۵۴) "جا هه رگیز بهو که سانه ی له پڼگه ی خوادا ده کوژرین و شهید ده بن، ملین: مردوون، نه خیر نهوانه زیندوون و به لام ئیوه هه سته به زیندوویه تی نهوان ناکه ن." ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمُوتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ﴾. (ال-عمران: ۱۶۹) "هه رگیز و مه زانن و وا دامه نین نهوانه ی له پیناوی خوادا کوژران (شهید بوون)، مردوون، نه خیر و نییه، به لکو نهوانه زیندوون، لای په وړه رډگاربان له ږق و ږزی به هه وده بن."

چهندين شوين بونيان دهبيت. دهسا ئى بۆ سولتاني پيغه مبهران هم له
ئاخيرهت و هم له دنيا، هم له نيوان ئيمه دا و هم له پيش چاوى فرشته كان
و پيغه مبهراندا (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ) له هه مان كات و ساتدا بوونى نه بيت؟ به ئى،
بوونى ههيه و بوونيشى دهبيت.

دهمه و يت هم موو ئه و شتانهى باس كران، بكه م به بناغه يه ك بۆ ئه و
بابه تانهى له مه و دوا باسيان ده كه ين. چونكه كاتيك دهرواينه
پيغه مبهران (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ) به گشتى و پيغه مبهرى سهروه رمان (ﷺ) به تاييه تى،
گوشه نيگاي روانين و نييهت زۆر گرنگه. داخۆ نه گهر تيگه يشتن و حالى بوون
له ئه و ليا و نه صفا و نه برار و موقه رره ين - چ جاي ئه نيائى عيزام -
داخوازي پالته يى رۆح و پاكرى دى بيت، دهبيت دهركى پيغه مبهران له
كه شى ته ماوى و دوو كه لاوى جيسمانيه تا چۆن مه يسر بيت؟..

جا بۆ ئه وهى لىيان حالى بين، ده بى به جزورى دى و هم موو لايه نه ناسك
(له طيفه) كاغانه وه پرويان تى بكه ين. جا نه گهر ئه و كه سه خودى پيغه مبهرى
خوا (ﷺ) بيت، ئه و پيوسته ئه و ورده كارى و تهركيزه چهنده ها قاتى تريش
زياد بكرىت. با ئه وهش له ولاوه بوه ستى كه ناستى تيگه يشتنى هه ر يه ك له
ئيمه، شويكه وتهى هيزى بينينى چاوى دليه تى. سه ره راى هم موو ئه مانه ش،
هيج كه س ناتوانى به ته واوى مانا دهركى بكات و لى تيبگات. به ئى:

وَكَيْفَ يُدْرِكُ حَقِيقَتَهُ قَوْمٌ
نِيَامٌ تَسْلَوْنَ عَنْهُ بِالْحُلُمِ

”دهى چۆن كه سانىكى نووستوو دهركى حهقيقه تى پيغه مبهر (ﷺ) ده كه ن،
كه بيانه وى به خه و بينين دلى خويانى پى خوش بكه ن؟! “ (بوصه يرى)

بهشی یه کهم

تایبه تمه ندیی پیّغه مبه ران

و

پیّغه مبه ری سهروه رمان

أ - ئامانج له ناردنی پیغه مبه‌ران

هه‌رچه‌نده پیغه مبه‌ران (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ) له پله و پایه‌یاندا جیاوازن،^۱ به‌لام هه‌موویان له‌وه‌دا هاوبه‌شن که که‌سانیکه هه‌ل‌ب‌یراون و مه‌زه‌ری ته‌جه‌للی زاتی په‌روه‌دگاران. خوای گه‌وره کردوونییه‌ته به‌نده نزیك و تاییه‌تییه‌کانی خۆی و له ژێر چاود‌یری خۆیدا په‌روه‌ده‌ی کردوون. پ‌یی نه‌داوه جگه له زاتی خۆی، هیچ شتیکی تر له دل‌یاندا ته‌خت دا‌بنیت.

وه‌ك سه‌رجه‌می پیغه مبه‌ران - بگه‌ره له‌وانیش زیاتر - هه‌زه‌رتی موحه‌مد (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) جگه له خوای گه‌وره، چاوی هیچی تری نه‌دیوه و هه‌میشه‌ پ‌رووی له‌و بووه. به‌ل‌ئێ، جگه له‌و خوايه (وَعَلَيْهِ السَّلَامُ) هیچ شتیك نه‌یتوانیوه دیدیه‌ی پیغه مبه‌ر بۆ لای خۆی لار بکاته‌وه و پ‌رووی پ‌ئێ وه‌رگ‌یرئ. هه‌ر له‌وساته‌وه که چاوی به دنیا هه‌ل‌ه‌یناوه، خوای خۆی دیوه. کاتیکیش بۆ دوا‌جار چاوه‌کانی لی‌کنا، ده‌یفه‌رموو: " اَللّٰهُمَّ الرَّفِیقَ الْاَعْلٰی ". با نه‌وه له دایکی نیمانداران هه‌زه‌رتی عائیشه‌وه (رَضِیَ اللّٰهُ عَنْهَا) بیستین:

" هه‌رکاتیک پیغه مبه‌ری خوا نه‌خۆش بکه‌وتایه، ده‌هات بۆ لام و ده‌یفه‌رموو: 'دوعام بۆ بکه'. منیش به‌و نیازهی به‌ره‌که‌تی ده‌ستی بی‌تته مایه‌ی شیفای، ده‌ستی موباره‌کیم ده‌گرت و ده‌ستم ده‌خسته سه‌ر سه‌ری - نه‌و سه‌ره‌ی که له سه‌روو کات و شو‌ینه‌وه‌یه - و ده‌که‌وتمه دوعا کردن.^۲ که‌چی له دوا‌ین نه‌خۆش که‌وتنیدا، کاتیک ویستم ده‌ستی بگرم، به توندی ده‌ستی

۱ - پ‌روانه سو‌ره‌تی: البقرة: ۲۵۳، الاسراء: ۵۵

۲ - البخاری، فضائل القرآن ۱۴ - المغازی، ۸۳ - مسلم، السلام ۵۱

کیشایه دواوه و فەرمووی: ' اَللّٰهُمَّ الرَّفِیقَ الْاَعْلٰی ' ۱

دیاریبو ئیتر پیڤه مبه‌ری خوا ده‌یویست دۆسته دنیا‌یه‌کانی به‌جی به‌یئیت و، له‌ ره‌ه‌ندیکی تردا بگات به‌ ح‌زوری په‌روه‌ردگاری، که دۆستی راسته‌قینه‌یه. که‌واته هۆکاری هاتنی ئه‌و هه‌موو پیڤه مبه‌ره - به‌تایبه‌تی پیڤه مبه‌ری پیڤه‌وامان - بۆ دنیا چی بووه، که هه‌ر له‌ ساتی یه‌که‌می هاتنیانه‌وه بۆ دنیا، هه‌تا مالتاوا‌یی و جیا بو‌ونه‌وه‌یان، هه‌ر له‌و چه‌شنه ژيانه‌دا ژیاون؟ بۆ به‌ده‌ست هی‌نانی چ مه‌به‌ستی‌ک هاتوون؟

تو‌ی‌ینه‌وه له‌م بابه‌ته گ‌رن‌گه، له‌ دوو پرووه‌هه گ‌رن‌گی و بایه‌خی زیاتر به‌ده‌ست ده‌هی‌ئیت:

یه‌که‌م: خسته‌نه‌ رووی کۆمه‌له به‌ل‌گه‌یه‌کی گومان بر بۆ ئه‌وانه‌ی که مه‌قامی بلندی پیڤه مبه‌رایه‌تی (نبوه‌ت) نابینن و هه‌روه‌ک که‌سانی ئاسایی ته‌ماشای پیڤه مبه‌ران ده‌که‌ن.

دووه‌م: تیشک خسته‌نه سه‌ر ئه‌و ر‌ی‌باز و شی‌وازه‌ی که میرات‌گرانی ده‌عوای نبوه‌ت پ‌ی‌ویسته له‌م‌ر‌ۆدا ره‌چاوی بکه‌ن.

ل‌یک‌کۆل‌ینه‌وه له‌م بابه‌ته - له‌ هه‌ر پروویه‌ک له‌ پرووه‌کانیه‌وه بی‌ت - پانتایی و فراوانی بابه‌ته‌که ناگۆر‌یت. بۆیه ئیمه‌ش به‌بی گۆی دانه هیچ ر‌یزه‌ندی‌یه‌ک، هه‌ول ده‌ده‌ین بیرو بۆ‌چوونه‌کا‌مان له‌ شی‌وه‌ی چه‌ند بر‌گه‌یه‌کدا ب‌ج‌ه‌ینه‌ پ‌یش‌چاو.

۱ - به‌ندایه‌تی

نامانجی ناردنی پیڤه مبه‌ران له‌گه‌ل نامانجی به‌دی‌ه‌ینانی مر‌ۆڤ، له‌ هه‌مان

۱- مسلم، السلام ۴۶ - أحمد ابن حنبل، المسند ۱۲۰/۶

خالدایهك ده گرنهوه، شهویش هیلی به ندایه تییه. قورئانی پیروز ئامازه بهم لایه نه ده کات و، ده فهرموئ: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (الذاریات: ۵۶) ”بیگومان من جین و ئاده میزادم دروست نه کردوه تهها بۆ ئه وه نه بیئت که من به رستن.“

کهاته مه بهستی سه ره کی و ئامانجی هه ره مه زن له به دیه ئینانان، بریتییه له ناسینی خوای گه وه و ئه بامدانی نه رکی به ندایه تی به و جوړه ی که شایانیه تی. نه گهر نا پیکه وه نانی سامان و کۆشک و ته لار، یان نه و سنی و رابواردن و بوونه خاوه ن مال و منالیک که تهها پرووی له دنیا بیئت، نابنه ئامانج. به لئ پاسته ئه مانه پینداویستی سروشتیی ئاده میزادن، به لام هه رگیز نابنه ته وه ره و ئامانجی به دیه ئینانان. جا ئیتر پیغه مبه ران بۆ پیشانسانی ئهم پیکه راز ئامیزه هاتوون.

قورئانی پیروز تیشک ده خاته سه ر ئهم پاستیییه و ده فهرموئ: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ (الانبیاء: ۲۵) ”ئیمه پیش تۆ هیچ پیغه مبه ریکمان په وانه نه کردوه، که وه حیمان بۆ نه ناریدیئت به وه ی که: بیگومان هیچ خوایه ک نییه جگه له من و ده بیئت هه ر من به رستن.“

له نایه تیکی تریشیدا ده فهرموئ:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الصُّلُوفَ ۚ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ ۚ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ

فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٦﴾ (النحل: ٣٦)

”سوڻند به خوا، ڀيڳومان ٿيڻه له ناو هر گهل و نه ته وهه ڀه ڪدا ڀيڻه مبهريڪمان ڀهوانه ڪردوه و ڀيمان ڀاڳه ياندوهه ڪه ڀيڻان ڀليٽ: ته نهها خوا ڀيهرستن، خوتان دووره ڀهرڙ بگرن له ههموو ڀهرستراوڀي ٿر. جا هه ڀوو لهو خه لکه (که بير و هوڻ و ژيري خوڻ خسته کار و به شوڻ ڀاستيدا ده گه ڀا) خوايش هيداڀه تي ده دا. هه شيان ڀوو خوڻ شايسته ي گومراڀي ده ڪرد و به سه ري دا ده چه سپا، ڪه واپوو بگه ڀڙڻ به سه ر زهوي دا و سه رنج بدن، بزنان چوڻ ڀوو سه ر نه نجامي ٿو ڪه سانه ي بروايان به به رنامه ي ٿيڻه نه ڀوو.“

نهم نایه‌ته به‌ناشکرا ناماژه به‌حیکم‌تی نیرانی پیغه‌مبه‌ران
(عَلَيْهِمُ السَّلَامُ) ده‌کات، که‌دوور که‌وتنه‌ویه له‌پهرستی بت و په‌یکه‌ره‌کان و،
راه‌براه‌تی کردنی مړوځه بو‌پهرستی خوی بالا‌ده‌ست.

جیاوازی سہروہ رمان

پرهوشی پیغه مبه‌رمان (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) جی‌اوازتره. له‌پاڼ نه‌وه‌دا که
بدره‌حمه‌ت نیراوه‌ بۆ سه‌رانسه‌ری جیهانیان، له‌همان کات‌دا پاس‌پیراوه‌ که
بانگه‌وازی جین و ئاده‌می بکات بۆ ړینگ‌ی عیباده‌ت. نه‌وه‌تا هاو‌ه‌لی به‌ر‌پز
"عبداللای کوری مه‌سعود" ده‌گ‌یرته‌وه‌:

” لەگەڵ پێغەمبەری خوادا چووین بۆ شوئێتێك. بە چوار دەورمدا خەتێكی كێشا و پێی فرمووم لێی نەیمە دەرهو، ئەوجا خۆشی دووركەوتەوه. پاشا كەمێك گۆیم لە دەنگە دەنگ و ژاوه ژاویك بسو. ئەمە نینگەرانى كردم، چونكە دەترسام پێغەمبەرى خوا شتێكى بەسەردا هاتبێت. لەگەڵ ئەوەشدا نەمدەتوانى لە جێگەى خۆم بچوولێم چونكە پێی فرموویبوم كە نەچوولێم. لە پاشان رسول الله (ﷺ) گەڕایەوه و منیش ھۆكاری ئەو دەنگانەم لى پرسی. پێغەمبەرى خواش فرمووی: ‘بەرەى جینى ئىمانیان ھتيا و بەیەتیان

پیدام. بدم هۆیهوه مشت و مړ له نیوانیاندا سدری هه‌لدا. ئینجا ئیماندار و
بښ ئیمانه‌کانیان کهوتنه گیانی یه‌کتری. هۆکاری نه‌و ده‌نگانه‌ش نه‌مه بوو.
هه‌روه‌ها هه‌والی مردنیشم پښ ږاگه‌یه‌ندرا^۱.”

وهك بلیتی ناوه‌ړۆکی کۆتا وشه‌کانی پیغه‌مبه‌ری خوا هم په‌یامه‌ی له‌خو
گرتبوو:

نهرکی من، کردنه‌وی نه‌و شارپ‌نگه‌یه‌یه که ئینس و جین ده‌گه‌یه‌نیتته
هیدایه‌ت. جا به‌و پییه‌ی نه‌مړۆ گړۆی جینیش باوه‌ریان هینا و گوپ‌رایه‌لیان
کردم، نه‌وا نهرکم له دنیا‌دا ته‌واو بووه و مانه‌وهم هیچ مانایه‌کی نییه. ئیتر
له‌مه‌ودوا مالتا‌وا‌یش بکه‌م ده‌بښ...

به‌لښ، بیرکردنه‌وی پیغه‌مبه‌ری خوا به‌م جوړه بوو. له دوو‌توپی
وته‌کانیشیدا، ناما‌ژه‌ی به‌ نه‌یننی و حیکمه‌تی ریساله‌ت ده‌کرد. ئی خو هه‌ر
خوی له بابته‌ی هه‌ل‌ب‌ژاردن له نیوان دنیا و قیامه‌تدا فیری نه‌م دو‌عا‌یه‌ی
کردو‌وین:

اَللّٰهُمَّ اَحْيِنِيْ مَا كَانَتْ الْحَيَاةُ خَيْرًا لِّيْ وَتَوَفَّنِيْ اِذَا كَانَتْ الْوَفَاةُ خَيْرًا لِّيْ.^۲
”خوایه گیان بم‌یینه تا نه‌و کاته‌ی ژیان خیره بۆم، بشم‌رینه نه‌گه‌ر مردن
چاک‌تره بۆم.“

۲. ته‌بلیغ

مه‌به‌ستیکی تر له ناردنی پیغه‌مبه‌ران بریتیه له‌ږاگه‌یاندن (ته‌بلیغ)ی دین.
خو نه‌گه‌ر نه‌وان نه‌نی‌ررانا‌یه، نه‌وا هیچ شتی‌کمان له‌باره‌ی عیبا‌ده‌ته‌وه

۱ - الطبري، جامع البيان ۳۳/۲۴ - أحمد ابن حنبل، المسند ۴۴۹/۱

۲ - البخاري، المروضة ۱۹ - مسلم، الذكر ۱۰

نده زانی. هیچ نهمر و نه هییه کمان پی نده ده گیش و نهرک و بهر پرسیاریتی
خومان نده زانی. واته بی ناگا ده بوین له نویژ و پژوو و زه کات و حج.
هدروه ها همرگیز هه لویتستی خومان له مهر قه ده غه کراوه کانی وه تارهق و
قوسار و زینا و جهردهیی و سوو خواردن نده زانی. به لئی، ئیمه نه مانه و
چندین مه سه لهی هاوشیوهی نه مانه، تهنه له ریگی پیغه مبه رانه وه
فیرویین. بهم فرمانبهریه مه زنهش ده وتریت: "وه زیغه ریسالهت" چونکه
سهرجهم پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ السَّلَام) به هه مان په یامه وه هاتون. تنانته نه گهر
جیاوازی له هندی لق و ورده کاری په یامه کانیشیاندا بوو ییت، به لام له
بابه ته سهره کیه کانیندا هه مان شتیان راگه یاندوه.^۱

نهم مبه ست و نهرک گشتیه له قورنانی پیروژدا بهم شیوهیه باس
ده کړیت: ﴿الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَحْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ
وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا﴾ (الاحزاب: ۳۹) "نه وانیه که په یامه کانی خوا ده گه یهن، وه
لهو ده ترسن و جگه لهو، له هیچ کهسی تر ناترسن، خوا خوئی به سه که
پاداشتی (چاکه کاران بداته وهو له بی باوه رانیش بیرسیته وه)."

به لئی، پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ السَّلَام) بو به دیهینانی مبه ستیکی و نیرابوون.
هه ریویه سهرجهم نهو کوپ و ته گهرانه له به رده میاندا قوت کرانه وه و، نهو
که سانهش که له روویاندا وهستان، کاری لی نه کردن و به لایانه وه هیچ
بایه ختیکی نه بوو. نه یانده زانی ترس چییه، چونکه هه میسه له ترسی خوی
گه ورده دا بوون.

۱- الانبیاء إخوة لِعَلَّات، أُمَّهُاتُهُمْ شَتَّى وَ دِينُهُمْ وَاحِد. واته: "پیغه مبه ران کومه له براه کن، که
باوکیان په کتیکه و دایکیان جیا به. په یام و دینه که یان په که." واته پیغه مبه ران ده رباره ی بناغهی
دین (توحید) په کده نگ و په یام، به لام له شرع و لق و پزیدا به نامه ی جیاواز له
په کتریان هتانه. البخاری، الانبیاء ۴۸ - مسلم، الفضائل ۱۴۵.

نا لهم روانگه یهوه، وه حیی پهروه ردگار پیغه مبه رمان ده دوتیت و ده فهرموی:

﴿يَتَأْتِيهَا الرُّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾
(المائدة: ٦٧)

”تهی پیغه مبه ر و فرستاده، هه رچی فهرمان و په یامیکت بو دابه زبوه له لایه ن پهروه ردگار ته وه (بی دوودلی، بی ماتلی) پای بگه یه نه، خو نه گهر به و کاره هه لئه سایت، ته وه مانای وایه په یامه که یت (به ته وایوی) نه گه یاندووه (دنیش به که) خوا ده تپاریژیت له شه ر و خراپه ی خه لکی، چونکه به راستی خوا هیدایه ت و پړنمووی قه و و هؤزی بی باوه پان نادات.“

واته نه گهر تو که مته رخم بیت له کاره که تدا - که گه یاندنی په یامه که ته - ته و نه و که مته رخم میبه که مته رخم میبه که نابی که ته نها په یوه ست بیت به ژبانی که سی خوته وه، به لکو بابه تیکه ژبانی که سی و کومه لایه تی هه مووان ده گریته وه. چونکه کاری تو بریتیه له پرووناک کردنه وهی پښگای سهرجم مروقیایه تی. خو نه گهر که مته رخم یت کرد و مافی خویت پی نه دا - که هه رگیز شتی و نه بووه و ناشیت - ته و هه مو مروقیایه تی له تاریکیدا ده میننه وه. له راستیدا پیغه مبه ری نازیز (ﷺ) زور باش ده رکی به گرنگی په یامه که ی کرد بوو. خو نه گهر و نه بووایه، ته و هه رگیز به و نه رکه وه نه ده نیړا و، ته و به رپرسیاریتیه ی له چاره نه ده نو سرا.

ته بلیغ لای پیغه مبه ری خوا

پاش نه وهی ته و نه رکه پیروژه به پیغه مبه ری خوا (عَلَيْهِ السَّلَامُ) سپیړا، سهرجم ژبانی له پتناوی گه یاندنی په یامه که یدا به سهر برد. مال به مال

ده‌گه‌ړا و له سؤراخی دۆزینه‌وه‌ی که‌سانیکدا بوو که قبول کړنی په‌یامه‌که‌ی
لې‌ږاده‌بینن.

کاردا نه‌وه‌ی به‌ره‌ی نه‌یار له‌سه‌ره‌تادا بریتی بوو له‌بایه‌خ پینه‌دان و
فهراموښ کردن. پاشان گوږا بو لاقرتی و گالته پې کردن. له دوا قوناغیشدا
په‌نایان برده به‌ر به‌کاره‌ینانی گشت جوړه‌کانی زهر و زه‌نگ و نه‌شکه‌نجه‌دان.
دړک و دالیان فرې ده‌دایه‌ سر ریگا‌که‌ی و، کاتی‌کیش بو نویژ ده‌وستا،
پاشه‌پړوی ناژه‌لانیان به‌سه‌ردا ده‌کرد و هم‌مو چه‌شنه‌ بې حورمه‌تییه‌کی پې
ره‌وا ده‌بینرا. به‌لام پیغه‌مبه‌ری خوا به‌هیچ کام له‌مانه، بې نومید نه‌بوو و
وره‌ی نه‌روو‌خا. چونکه‌ نه‌و له‌ پیتاو نه‌مه‌دا نی‌را بوو. بویه‌ ده‌بینی ته‌نانه‌ت
چه‌ندین جار سه‌ردانی سه‌رسه‌خترین دوژمنه‌کانیشی ده‌کرد و په‌یامی خوای
بې‌ږاده‌گه‌یاندن.

به‌لې، ده‌بې چه‌ند جار روشتبې بو لای دوژمنانی دینی هاو‌شی‌وه‌ی: نه‌بوو
جهل و نه‌بوو له‌هه‌ب و، حق و حقیقه‌تی بو باس کړدېن؟! پیغه‌مبه‌ر(ﷺ)
له‌ناو بازاره‌کاندا ده‌گه‌ړا و به‌ نومیدی نه‌وه‌ی بیت‌ه‌ می‌ه‌ی هیدایه‌تدانی
که‌سینک، یه‌که‌ یه‌که‌ی ده‌واره‌کان ده‌گه‌ړا. به‌لام گشت ده‌رگا‌کانی به‌روودا
داده‌خران. له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا له‌ ده‌رفه‌تیکی تردا له‌ هه‌مان ده‌رگای ده‌دایه‌وه‌ و،
هه‌مان شتی دووباره‌ ده‌کرده‌وه. کاتی‌کیش نومیدی به‌ مه‌که‌ نه‌ما، به‌ره‌و
" طائف " که‌وته‌پې. طائف شو‌نی‌کی گه‌شتیاری و باخ و باخات بوو. ناز
و نیعه‌ته‌کانی طائف خه‌لکه‌که‌بی تووشی لووتبه‌رزی و پوچوون له‌ پابواردندا
کړدبوو. وه‌نه‌بې هه‌لو‌یستی خه‌لکی طائف له‌ هی مه‌که‌یه‌کان جیاوازتر
بوویت، به‌لکو - له‌ مه‌که‌یه‌کان خراپتر - هه‌رچی کوپ و کال و هه‌رزه‌یان
هه‌بوو، کو‌یانکرده‌وه و ده‌ستیان کړد به‌ به‌رد باران‌کړنی په‌سولی نه‌کرم.
به‌لې، نه‌و پیغه‌مبه‌ره‌ نازداره‌ی که‌ ته‌نانه‌ت فریسته‌کانیش تی‌ریان نه‌ده‌خوارد

له ته ماشاگردنی سیمای تابانی و پوخساری شیرینی، کهوته بهر ریژنه‌ی بهردی
 ټو دل بهردینه و، له طانیف وده‌ریان نا. پیغه‌مبه‌ری سهرور لم گه‌شته‌دا
 "زه‌یدی کوږی حارثه" (رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهَا) له‌گه‌لدا بوو. ټو زه‌یده‌ی که به "کوږم"
 بانگی ده‌کرد و زوړی خوشده‌ویست. هرچه‌نده زه‌ید هه‌ولئ دده‌ا به جه‌سته‌ی
 خوی پیغه‌مبه‌ری خوا له‌بارانی به‌رده‌کان بیاریژئ و بیټه‌ قه‌لغان بؤی، به‌لام
 لاشه‌ی پروژئ پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) چهن‌دین به‌ردی به‌رکه‌وت و خویناوی کړا.

پیغه‌مبه‌ری نازدار له‌تاو ټو هه‌لمه‌ته بی به‌زه‌ییانه‌یده‌ا، په‌نای برده بهر
 باخیک و له‌ژیر سیبهری داریکدا ووچانی دا. ده‌ست به‌جی جویره‌ئیلی ټه‌مین
 له‌به‌رده‌میدا ده‌رکه‌وت و پټی راگه‌یاند که ټه‌گه‌ر ټیزن بفهرمووئ، ټا نیستا
 ټو شاخه به‌رز ده‌کاته‌وه و به‌سر ټو درندنه‌دا قولی ده‌کاته‌وه. به‌لام
 پیغه‌مبه‌ری خوا ټه‌گه‌رچی زوړیش نازاری پیگه‌یشته‌بو، وه‌ک ټو بیري
 نه‌ده‌کرده‌وه، بویه فهرمووئ: "نا، نه‌خیر"

به‌لئ، ټه‌گه‌ر له‌ نیو ټه‌مانه‌دا - با له‌ داهاتویه‌کی زوړ دووریشدا
 بووایه - که‌سانیک ټیمانیان هی‌نابایه، ټه‌وا به‌رووی به‌لا و سزاکاندا "نه‌خیر" ی
 هه‌لده‌بژارد...

دوای ټه‌مه ده‌ستی نرای بو‌لای په‌روه‌دگاری به‌رز کرده‌وه و فهرمووئ:

اَللّٰهُمَّ اِلَيْكَ اَشْكُو ضَعْفَ قُوَّتِيْ وَهَوَانِيْ عَلٰى النَّاسِ، يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ اَنْتَ
 رَبُّ الْمُسْتَضْعِفِيْنَ وَاَنْتَ رَبِّيْ اِلٰى مَنْ تَكَلِّمْنِيْ؟ اِلٰى بَعِيْدٍ يَّتَجَهَّمُنِيْ اَمْ اِلٰى عَدُوِّ
 مَلِكْتَهُ اَمْرِيْ. اِنْ لَمْ يَكُنْ بِكَ غَضَبٌ عَلَيَّ فَلَا اُبَالِيْ، وَلَكِنْ عَافَيْتُكَ هِيَ اَوْسَعُ
 لِيْ. اَعُوْذُ بِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِيْ اَشْرَقَتْ لَهٗ الظُّلُمَاتُ وَصَلَحَ عَلَيْهِ اَمْرُ الدُّنْيَا
 وَالْآخِرَةِ مِنْ اَنْ تُنْزِلَ بِيْ غَضَبَكَ اَوْ يُحِلَّ عَلَيَّ سَخَطَكَ. لَكَ الْعُتْبٰى حَتّٰى
 تَرْضٰى وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِكَ

”پەروەردگارا، سكالای لاوازی هیز و توانام و، سووکیم لەلای خەلک تەنھا بۆ لای تۆ دینم. یا أرحم الراحمین، تۆ پەروەردگاری چەوساوە و داماوانی، پەروەردگاری منیشی.. بە کێم دەسپێری؟ بە کەسیکی دوور پووم لێ گەر بکا، یان بە دوژمنیک کە کاروباری منت داوەتە دەستی؟ ئەگەر خۆت لێم توورە نەبی، ئەوا گوێ نادەمە ئەو بەلا و نازارانەی دەیچیژم. بەلام بێسوەیی و لێبووردنت بۆ من گۆشاد ترە. پەنا دەگرم بە نووری دیدەت، کە هەموو تاریکییەکانی پووناک کردووەتەوه و سەرچەم کاروباری دنیا و قیامەتی لەسەر پاوەستاو، لەوێ کە توورەیی و قین و خەشمت بەسەرما بباری و گرفتارم بکات. هەموو ملکەچیەک هەر بۆ تۆیە تاوەکو پازی دەبیت. هیچ هەول و هیزیکیش بەبێ تۆ نابێ.“

لەو کاتەدا کە پیڤەمبەری خوا سەرگەرمی دوعا کردن بوو، بە ئەسپایی بەکێک هااتە پالیان و هیشوویەک تری خستە بەردەمیان. کاتیەک پیڤەمبەری خوا دەستی برد بۆ تریکە، ”بسم الله“ی کرد، پاشان خواردی. ئەمە پروداویکی چاوەروان نەکراو بوو بۆ ”عەدداس“ی کۆیلە. بۆیە عەدداس بە سەرسۆرمانەوه وتی: ”ئەمە قسەمی خەلکی ئەم ناوچەیە نییە!“ لەبەرامبەرەدا پیڤەمبەری خوا فەرمووی: ”تۆ خەلکی چ ولاتیکی و لەسەر چ دینیکی؟“ وتی: ”من مەسیحیم و خەلکی شاری نەینەوام.“ پیڤەمبەر(ﷺ) فەرمووی: ”واتە خەلکی شارەکە یونس کۆپی مەتتا“ پیڤەمبەری. ”عەدداس بە سەرسۆرمانەوه وتی: ”تۆ لەکوێ یونس کۆپی مەتتا دەناسی؟“ پیڤەمبەری خوا لە وەلامدا فەرمووی: ”ئەو بڕامە، ئەو پیڤەمبەر بوو و منیش پیڤەمبەرم.“ عەدداس لە تاو بیستنی ئەم قسانەدا خۆی پێ نەگێرا و خۆی دا بەسەر و قاچی پیڤەمبەری خوا و کەوتە ماچکردنی... بەلێ، ئەوێ چەندان سالا بەدوایدا وێڵە، ئیستاکێ و بە چەشنیک کە هەرگیز بە (خەیاڵیدا

نەدەھات، لە بەرامبەردا دانیشتوو... عەدداس ئەم ھەلەى لەدەست نەدا و
ئیمانى ھێنا.^۱

خۆ ئەگەر ئەم ڕووداوەى دواى نەبوایە، ئەوا پێغەمبەرى خوا بە دلتەنگى
و پەژارەو لە طائیف دەگەرپایەو. ئەک لەبەر ئەو ئازارانەى کە چەشتى،
بەلکە لەبەر ئەوەى ھەلیکی بۆ نەپەخسا تاكو بانگەوازەکەى بە ھیچ
کەسێکیان بگەیهنیت. بەلام ئیستا لە خۆشیاندا بەللى گرتوو، ئەوەتا
عەدداس لەسەر دەستی ھیدایەتى وەرگرتوو. بەراستى سەردارى پێغەمبەران
ھەرگیز خاوەنەدەبوو، لە گەران بەدواى ئەو دڵ و سیمای پاکانەى کە بۆ
حەقیقەت کراوە بوون. ھەر کە دەشیدۆزینەو یەكسەر دەچوو ناو ناخیانەو و
ئیلھامەکانى ڕۆحى بەسەردا پەخش دەکردن. بەم شیوەیە تریفە
پرسنگدارەکەى دەورى، ڕۆژ دواى ڕۆژ فراوان دەبوو و، ھەر فراوان بوونیکیش
رق و کینەى کوفرى ئەستوورتر دەکرد و بەرەو شیتى دەبێردن. ھەرەك چۆن
ئەمڕۆ کوفر لەبەردەم بیدارىبوونەو موسولماناندا لەخۆرھەلات و خۆرئاوای
جیھاندا، وەك شیتى لى ھاتوو و خەریكى وێنە کردنە.

ئەم شیتى، باوەڕى وای لا دروستکردن، ڕۆژ ھات وەك ئەوەى بیانەوێت
بە فووى دەم خۆرى ئاسمان بکوژێننەو، ئاوا بەیەكجار ویستیان ئەم
مەشخەلە ئیلاھییە بکوژێننەو. بەلام ھەبھات..! خۆر لێرەدا تەنھا
ئامرازى لىکچواندنە.. ئەگەرنا ئەو نوورەى پێغەمبەرى خوا(ﷺ)
ھێناویەتى بەجۆرىکە، ڕووناكى خۆر خامۆش دەکات. چونکە ئەو نوورە،

۱ - ابن سعد، الطبقات الكبرى ۱/۲۱۱-۲۱۲. ابن هشام، السيرة النبوية ۲/۲۶۶-۲۶۹. ابن
کثیر، البداية و النهاية ۳/۱۳۶... چەند بەشێكى ڕووداوەکە لە: البخاری، بدء الخلق ۷ - مسلم،
الجهاد ۱۱۱ یشدا ھاتوو.

نووری خوی گه ورهیه. قورئانی پیروژ نهم حاله پیکه نیناوییه یان بهم
شیوهیه وینا ده کات:

﴿يُرِيدُونَ أَن يُطْفِئُوا نَوْرَ اللَّهِ بِأَفْوَهِهِمْ وَيَأْتِيَ اللَّهُ إِلَّا أَن يُنِيرَ نُورَهُ
وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾ (التوبة: ۳۲)

” (ئهوانه بهو بیروباوه په پووچانه یانه وه) ده یانه ویت نور و ئاینی خوا به ده میان
بکوژینه وه و خاموشی بکه ن. (به لام خه یالیان خاوه)، خوا ناهیلیت ئاواتیان بیته
دی و هیچ شتیکی تری ناویت جگه له وه نه بیت نووری خوی ته واو بکات و
ئاینه که ی سه ربخات، هه رچه نده کافر و بی باوه پان پیی سه غلته و دلته نگ
بن.“

لهم سهرده مه ی خو شماندا چند پزیسکیک لهو مه شخه له ی پیغه مبهری خوا
دایگیرساندووه، دهروونی ئیمه ی تاوداوه و، سهدان هه زار کهس وه ک په روانه
بوونه ته ریتیاری نهم رینگه یه و، گیان له سهر دهست له پیناوی بهر زکر نه وه ی
بانگه وازه کهیدا سهرگرمی خزمه تن. که وابی خوی گه وره ویستی وا بووه
ئهو په هیله موحه مده یه سهر له نو ی بباریته وه و، ئهو زنجیره زیپینه ش هه
به رده وام بی. له بهرام بهر نه مه شدا نه رق و توندوتیژی کوفر و، نه شالای
سوپا کانی شهیتان نه توان بهری لی بگرن و کاروانه که ی پابگرن. به لی، ئهو
توانه ی به ئیخلاسه وه چیندراون، زوو بی یان درهنگ، هه ر سه وز ده بن و، ئهو
نووره ی پیغه مبهری خوا په خشی کردووه هه رگیز خاموش نابیت.

کاتیک مه که که چی تر نه ی توانی پیغه مبهری خوا (عَلَيْهِ السَّلَام) له نامیز
بگری، کوچی کرد بۆ مه دینه تا کو له وی به رده وام بی له بلا و کردنه وه ی نوور و
هیدایه تدا. به لام له وی ده بوایه خه ریک بی له گه ل جووله که و
مونا فیه کانی شدا، سهر کردایه تی جهنگ بکات دژی کافران و، ددانی پیروزی

بشکني و پروومەتي خويناوي ببيت و دووچاري برسييتي و تينووييتي ببیتەوه. تەنانەت زۆر جار برسييتي تەنگي پي هەلەهچني و لەتاوا بەردی بە سکیهوه دەبەست. بەلام لەگەڵ هەموو ئەمانەشدا، بۆ ساتیکیش ئەرکي تەبلیغی فەراغۆش نەکرد. سەرچەم لایەنەکانی دین، تا دەگاتە بچووکتەین مەسەلە، هەمووی پروون کردووه و گەیانیدی. بە درێژایی مانەوهی لە مەدینەي مومەنووەره‌دا و، وێرای دەستەویەخە بوونی لەگەڵ دەولەتانی تردا، کەچی هەرگیز نیرشادی تاکەکانی پشتگوێ نەخست. جاری وا هەبوو عەرەبیکی دەشتەکی دەهاتە خزمەتي و پرسیاریکی لی دەکرد، کە پێشتر سەدان جار وەلامی دابوووه، لەگەڵ ئەوه‌شدا بە شەوق و تاسەوه وەلامی دەدايه‌وه و هەرگیز بێزاری دەرنەدەه‌ری.

تەبلیغ واتە پێنمایی کردنی خەلکی بۆ سەر پێگەي راست - کە ئەمەش مەبەست و حیکمەتي ناردنی پێغەمبەرەن و پەوانەکردنی سوڵتانی پێغەمبەرەنە - ئەو پێگە راستەي کە تیکرایی ئیمانداران ناشان پێی و پێوستیشە باش شارەزای بن. پۆژانە زیاتر لە چل جار داوا لە خوا دەکەین کە هیدایەتمان بدات بۆ ئەو راستەپێی کە پێغەمبەرەن و راستگۆیان و شەهیدان گرتوویانەتە بەر و، وەك ئەوان بمانگەیه‌نیت بە مەبەست و نیازی خۆمان. پێگەي راست، پێگەيه‌کی پان و بەرینه و هەموو کەسێک بەشی خۆي تیدا هەیه، چونکە خاتەمی پێغەمبەرەن(ﷺ) پەحمەتە بۆ سەرچەم جیهانیان.^۱

ئینجا پێغەمبەر(ﷺ) شایەت و مژدەدەر و ناگادارکەرەوه‌شه. هەر وەك ئەم ئایەتە پێرۆزە باسی کردووه: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾ (الأحزاب: ۴۵) ”ئەي پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ و سلم) بە راستی

ئېمە تۆمان پەوانە کردووه وەك شایەت و مژدە بەخش و ئاگادار کردووه.

پێغه مبهري خوا (ﷺ) بیست و سی سالی پەبق بەرپر سيار تێبیه کی سهنگینی وەك پێغه مبهرایه تی هه لگرت و به سهركه و تووبیه کی بی وینه كه بۆ هیچ خاوهن بانگه وازیکی تر نه پەخساوه، فه رمان بهری سەر شانی به پایان گه یاند. بهم جوړه ش، تاوێته له گهژ نه م ههست و پوځیه ته دا، پوژ له دوای پوژ له "كۆتاییه پیرۆزه كه" نزیك ده بووه.

پێغه مبهري خوا حه جی مالتاوا یی (حجة الوداع) نه نجام ده دا - خو له ته مه نی موباره کیشیدا ته نها یه ك حه جی کردووه - ئیمه له هه مان کاتدا بهم حه جه ده لێن "الحج الاکبر"، چونکه پێغه مبهري نازیزمان تیایدا حه ج و عومره ی ههردوو پێکه وه نه نجام دان.^۱ جا ئیتر له و کۆتا حه جه دا پێغه مبهري خوا (ﷺ) سواری وشتره کی بوو و نه وه ی پنیوست بوو رایبگه یه نی جاریکی تر ته بلیغی کردووه. به لێ، هه ر له حوكمی کوشتن، خوین و مافی نافره ته وه، تا ده گاته باسکردنی سوو، په یوه ندی نیوان تیره و هۆزه کان، هه موو شتیکی باسکرد. جاریکی تر هه موو نه مانه ی پی گه یاند نه وه و، له هه ر جاریکی شیاندا پروی ده کرده کۆمه لێ ئیمانداران و، پی ده وتن: أَلَا هَلْ بَلَّغْتُ؟ "تایا گه یاندم؟" نه وانیش وه لامیان ده دا یه وه: "به لێ شایه تی ده ده یین که گه یانددت و، نه نجامت دا و ناموژگاریت کرد." نه ویش به په نجه ی موباره کی ناماژه ی ده کرد بۆ ناسمان و شوپی ده کرده وه بۆ سه ر خه لکه که و سی جار

۱ - الحج الاکبر: هه ندیک له زانیان نه م ناوه یان له حه ج ناوه، به گوێره ی هه ندیکی تریشان بریتیه له نه نجامدانی حه ج و عومره پێکه وه. به هه ل له نێر خه لکیدا به و حه جه ده ورتیت که تیایدا عه ره فات بهر پوژی ههینی ده کویت.

دهیوت: اَللّٰهُمَّ اشْهَدْ. "خوايه به شایهت به." ۱

له راستیدا فه خری کائینات نهرکه کهی به کاملی و تیروته سهلی به نه نجام گه یاند و به باشتین شیوه ته بلیغی کرد. بویه ویژدانی ناسووده و، دهروونی گوشاد و، دلی بیخه م بوو و ههنگاو به ههنگاو خوی بژ دیداری په روهردگاری ناماده ده کرد. نهو مهردی موراقه به (چاودیری کردنی ورد و لیپیچینه وهی توندی نه فسه له ورد و درشتی کاروباره کانیدا) بوو و، سهرتاپای ژیانی له چوارچیوهی نهو چاودیری به ههستیاره دا به سهر برد. له خوی ده پرسی: "نهری ده بی توانیبت نهو نامانجه به دیبیتیم که خوی گه وره له پیناویدا منی بژ خه لکی ره وانه کردوه؟"

۳. سهرمه شق و نموونه ی چاک

لایه نیکی تر که ده کری سهارهت به حکمه تی ناردنی پیغه مبه ران باسی بکهین، نهویه که ببه نمونه و پیشهنگ تا نومه ته کانیا ن چاویان لی بکهن.

خوی گه وره له قورثانی پیروژدا باسیان ده کات: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدَانِهِمْ آقْتَدِ﴾ (الانعام: ۹۰) "نه وانه نهو که سانه ن که خوا (به تاییهت) هیدایهت و پرینمووی کردوون. توش (نهی محمد (صلی الله علیه وسلم)، شوینی هیدایهت و پرینمووی نه وانه بکهوه."

جا بیر بکه نه وه! نه م نایه ته پاش ناوهیتانی پیغه مبه رانی پیش خوی، پروو ده کاته پیغه مبه رمان و ناموژگاری ده کات، که شوین پیغه مبه رانی پیش

۱ - مسلم، الحج ۱۴۷ - أبو داود، المناسک ۵۶ - ابن ماجه، المناسک ۷۶، ۸۴.

خزى بکهویت.

له لایهکی ترهه قورئانی پیرۆز پرو دهکاته ئیمه و پیمان پادهگهیهنیت که: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ
الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾ (الاحزاب: ۲۱) ”سویند به خوا به پراستی له پیغه مبهری
خوادا چاکترین نموونهی تهواو و پیک و پیک ههیه تا چاوی لی بکهن و
شوینی بکهن، به تایهت بو ئه و کهسانه ی پهزامهندی خویان مه بهسته،
سهر فرازی قیامت ئاواتیانه، هه میسه و بهردهوام یادی خوا به زوری ئه نجام
دهدهن.“

پیغه مبهران (ﷺ) ئیمام و رابهری کاملن بۆمان. ههروهک چۆن له نوێژدا
شوین ئیمام ده کهوین، ئاوهاش له گشت بوارهکانی ژیاغاندا ئاکاری
پیغه مبهران ده کهینه سهرمه شق و شوین پیمان هه لده گرین. چونکه بهش
به حالی خۆمان ژیاانی راسته قینه له سایه ی پیغه مبهری پیشهوا و
پیغه مبهرا نی ترهه به دی ده کهین. ئه و هاوه لانهش که له سهرده می
پیغه مبهرماندا ژیاون، ملیم به ملیم شوینی که وتن و جی پیمان هه لگرت.
هه ربۆیه هاوه لآن و شوینکه وتوانیشیان گه یشتنه ئه و مه نزله ی که
فه رموده که باسی ده کات:

”رؤڤگارێک به سهر خه لکدا دیت، کۆمه لێک له خه لکی غهزا ده کهن و
پیمان ده وتری:

- ئه ری له ناوتاندا کهس ههیه شه ره فمهندی دیداری پیغه مبهری خوا
بوو بیت؟

- جا که ده ئین: ”به ئی” بهوه فتمی ئه و ناوچه یه یان بو ئاسان ده کری.
پاشان کۆمه لێکی تر له خه لک غهزا ده کهن و پیمان ده وتری:

- ئایا کهستان تێدایه هاوه لێکی پیغه مبهری خوی دیبی؟

- ئەوانىش دەلەين: " بەلئى " بەو ئەو ناوچەيەيان بۆ فەتەح دەبى. پاشتر كۆمەلئىك لە خەلگ غەزا دەكەن و پىيان دەوترى:
- ئايا كەستان تىدايە هاوئەلئىتى ئەوانەى كەوا ئەصحابەى پىغەمبەريان ديوە؟
- دەلەين: " بەلئى " نىتر دەروازەى قەلاكان بۆ ئەوانىش دەكرىنەو و ئەو ناوچەيش فەتەح دەكەن.^۱

پىغەمبەرى خوا(ﷺ) لەفەرمايشتىكى تردا دەفەرئى:

حَيْرُ النَّاسِ قَرْنِي ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ.^۲

" باشترىن خەلگ ئەوانەى سەردەمى منن، پاشان ئەوانەى دواى ئەمان دىن، پاشان ئەوانەى دواى ئەوان دىن."

ئەم فەرمودەيە ناماژە بە فەزىلەتى ئەو سەردەمانە دەكات كە لە پىغەمبەرى خواوە نزىكن. ئەمەش لەبەر ئەوئە كە ئەوان ھەستىارىيەكى بى وىنەيان دەنۆند تا ئەوئە لە ھەموو پرووئە كەو ئەوانىيان ھاوشىوئەى ژيانى پىغەمبەرى خوا(ﷺ) بىت. لە راستىدا خۆچوواندن بە مەروئىك كە پەرورەدگارى زەمىن و ئاسمان بە نموونە و پىشەنگ ھەلئە بژاردووە، شايانى ئەو بوو بىكرىتە خوليا و ئامانجى ژيان. ھەرئەك بە راستىش وا بوو...

ئەصحاب و تابىعين و شۆئىكەوتوانى تابىعين لەم بابەتەدا زۆر وردەكار و ھەستىار بوون. ھەر بۆيە ئەوان لەم پرووئە لە مەروئى سەردەمەكانى تر بە باشتر دادەنرىن. بەلئى، ھەزەرەتى موسا(عَلَيْهِ السَّلَام) مەبەستى ئومەتى ھەزەرەتى

۱- البخاري، فضائل الأصحاب ۱ - مسلم، فضائل الصحابة ۲۰۸-۲۰۹.

۲- البخاري، فضائل الأصحاب ۱ - مسلم، فضائل الصحابة ۲۱۰-۲۱۶.

موحه مەد بوو کاتی دەیفەرموو: "ئالای قودسییەکانیان لە دەستدایە."^۱ ئەمەش خۆی لەخۆیدا پێژێناینیکی گەورە بوو. پێغەمبەر (ﷺ) لە فەرموودەیە کدا، هەرچەندە لاوازیشت، دەفەرموی: «لَمَّا أُمِّتِي كَأَنْبِيَاءِ بَنِي إِسْرَائِيلَ»^۲ "زانایانی ئومەتە کەم وەک پێغەمبەرانى بەنى ئیسرائیلن." ئەمەش دەبیستە بەلگەیەك لەسەر پلە و پایەى ئومەتى موحه مەد موستهفا (عَلَيْهِ السَّلَام).

ئەوان بە پابەندبوونیان بە پێغەمبەری خواوە، گەیشتن بە پلەیک کە تۆزێك لەواترەوه سنووری پێغەمبەرایەتى دەستی پێ دەکرد. حەزەرەتى عومەر (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) غونەیه کی پرشنگذاری ئەو جۆرە پیاوانیە کە پێغەمبەری خویان کردبوو سەر مەشق و، ژانیان بە شوێنکەوتەبێ ئەو پێشەوا مەزنە پازاندبوو. ئەوەتا ببینە لەپاش ئەوەش کە دەوڵەتان کەوتنە ژێر دەستی و، ئیمپراتۆریەتەکان لەسەر دەستی فەتح کران، کەچی ئەم تالە موویەك لە تەرزى ژيانى خۆى نەگۆڕی. "قودس" ی خەمبار و دیلی ئەمڕۆ - کە پەلەیه کی ڕەشە بە نێو چاوانی جیهانی ئیسلامییەوه - لە سەر دەمی ئەودا فەتح کرا. ئەگەر چی موسوڵمانان شارەکیان فەتح کردبوو، کەچی قەشە و ڕاهیبەکان پێداگریان دەکرد و، نامادە نەبوون کلیلێ شارەکە تەسلیم بکەن و دەیانووت: "وەسف و تایبەتەندیەکانی ئەو کەسە نابینن لە ناوتاندا کە کلیلێ شارەکە وەر دەگریت."...

جا کاتێک هەوڵە کە گەیشتەوه حەزەرەتى عومەر، خێرا و شترێك لە "بیت

۱- العهد القديم، التثنية، الباب: ۳۳، رستهی ۳.

۲- العجلوني، كشف الخفاء ۸۳/۲.

المال" قەر ز دھکات و لە گەڵ خزمەتکارە کەیدا کە بە نۆرە سواری دهبوون، کەوتنە پێ تا گەیشتنە قودس. جیلووی قەدەر وای بوو کاتیەک دهبوونە ناو شارە کەو، نۆرە ی خزمەتکارە کە ی بیست سواری و شترە کە ببیست. خەلیفە سەرەپای هەموو تکا و پێداگیری خزمەتکارە کە ی، لە و شترە کە دادە بە زێ و جلەوی و شترە کە دەرگرتە دەست و بەم حالەو دهبیستە ناو شارە کەو...

کاتیەک خەلکی شارە کە ئەم دیمەنە دهبینن، مۆم ئاسا دهبوونەو و بە یە ک دەنگ دهلین: " بەلێ، ئەمە ئەو کەسە یە لە کتیبە کاغاندا باسی هاتووە. "

ئینجا سەرنج بدە لە حالێ پاش ئەو ی کە کا برای مە جوسی خەنجەرە کە ی لیدە دات و بە بێ هۆشی لە جیگادا دهبویت. زامە کە ی هیندە سەخت بوو، هەرچی یە ک ی دەر خوار لە برینە کە یەو دەر هاتە دەر وە. ئە هیچ دەرگێکی لێو دەر هات، ئە بە دەرنگە کانی دەر و بریشی بە ناگا دەر هات. کاتیەک خزمەتکارە کە ی دەر هات تا بزانی هیچ دەر خوات یان نا، هیچ وە لامێکی نە دەر دایەو، یان بە چاوی ناماژە ی "نە خیر" ی دەر کرد. بە لام هەر کات پێیان دەر و: " ئە ی ئە میری ئیمانداران، نوێژ" یە کسەر بە ناگا دەر هاتەو و دەر فەر موو: " ها ئەو هە ستام. هەر کەس واز لە نوێژ بە ی نیت، لە ئیسلامدا بەشی نییە. " ئیتر بەو حالەو و بە جەستە ی بریندار و خویناوی یەو نوێژە کە ی دەر کرد.^۱

بەلێ خەزەرە تی عومەر بەو جۆرە بوو... چونکە لە سەر وەر و خۆشەویستە کە یەو و فێر ببوو. بۆ یە شوین پێی رسول الله ی هە لدر گرت و، بەم جۆرە ش دەبوو سەر مە شق و نمونە بۆ ئەوانە ی لە دوا یەو دەر هاتن. بەلێ، یە کێک لە حیکمەتە کانی ناردنی پێغەمبەر ان ئەو یە ببنە پێشەر و و رابەری چاک بۆ نۆمەتە کانیان.

۱- عبدالرزاق، المصنف ۱/ ۱۵۰ - ابن سعد، الطبقات الکبری ۳/ ۳۵۰

۴. دابینکردنی هاوسهنگی له نیوان دنیا و قیامهتدا

هه موو پیغه مبه ران بۆ ئه وه هاتوون هاوسهنگی له نیوان دنیا و قیامهتدا دابین بکهن. له سایه ی ئه وه هاوسهنگیه شدا، مرۆفایه تی له زیاده پره ی و کورتبیری (الأفراط و التفریط) رزگاری ده بی و ئیستیقامهت به دهست ده هیئت.

به لێ، دروست نییه مرۆڤ وهك راهیبهكان به تهواوی واز له دنیا بهیئت و خۆی بخزینیته كوڤی په رستگاكانه وه. ههروهك ناشیئت رۆیجیته به دنیادا و ببیته كۆیله ی دهستی ماده. به لكو هاوسهنگی له پهیره و كردنی ناوهنده پێ دایه. ئه مهش تایبه ته ندیه كه، ته نها و ته نها له دنیا روه ناكه كه ی "وه حی" دا به دهست دێ. ئه گه رنا عه ق و وێدان دهسته وسانن له بونیاتنانی وه ها هاوسهنگیه كدا. ناشكرایه كه زانستی روه تیش ناتوانی مرۆڤ بهرز بكاته وه بۆ ئه و ناسته.

قورنانی پیرۆز بهم جوړه باس لهم هاوسهنگیه دهكات:

﴿وَاتَّبِعْ فِيمَا ۤأَنۡذَرَكۡمُ ٱللَّهُ ٱلۡدَارَ ٱلۡآخِرَةَ وَلَا تَنۡسَ نَصِيبَكَ مِمَّا ٱلدُّنْيَا وَأَحۡسِنۡ كَمَا أَحۡسَنَ ٱللَّهُ إِلَیۡكَ وَلَا تَبۡغِ ٱلۡفَسَادَ فِی ٱلۡأَرۡضِ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَا یُحِبُّ ٱلۡمُفۡسِدِیۡنَ ۝﴾ (القصص: ۷۷)

”هه ولێده بهو شتانه ی خوا پێی به خشیووی مالی قیامهت و به هه شتی بهرین بکړه و به شی خۆشت له دنیادا به هه لالی فه رامۆش مه که. چاکه له گه ل بهنده کانی خوادا بکه ههروهک خوا چاکه ی هیناوه ته پێت. نه کهیت هه ولێ فه ساد و گوناخ و تاوان بده ی له زه ویدا، چونکه به پراستی خوا ئه وه که سانه ی خۆشناویت که تۆوی خراپه ده چێن.“

جا نهگەر تایه کی نهم تهرازووہ نیلاهییه، حهقیقه تی نایه تی پیروزی:
﴿وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ﴾ (الصی: ۱۱) ”دهرباره ی ناز و نیعمه ته کانی
پهروه ردگارت هه میسه بدوئ و، له جیی خویندا به کاریان بهیینه. “بیّت، نهوا
تاکه ی تری، ناوه رۆکی نهو ئاگادار کردنه وهیه که نایه تی پیروزی ﴿ثُمَّ
لَتَسْعَلَنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ﴾ (التکاثر: ۸) ”سویند به خوا، لهو پۆژهدا پرسیارتان
لی ده کریت دربارهی هه موو ناز و نیعمه ته کان. “گوزارشتی لی ده کات.

حه زه رته ی نه بو به کری صیددیق (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) چهند نمونه کی پرشنگداره لهم
بواره دا! حه زه رت هه موو مال و سامانه که ی له پیناوی خوادا به خه رجی دا و
هیچی لی نه هیشته وه. ئاخه مه قامی ”صیددیقیه ت” نه مه ی ده خواست.
جاریکیان له سه رده می خه لافه تیدا په رداختک ناوی ساردیان بۆ هیئا، نهویش
خواردیه وه و به دویدا دایه پر مه ی گریان. هیئده گریا تا نهوانه ی ده وریه ریشی
خسته گریان. ته نانه ت کاتیک گریانه که شی بری، نهوان هه ر ده گریان - لهوانه یه
تاو تیکیش بۆ گریانه که ی نهوان گریا بیّت - پاشان که روخساری سپی و هاته وه
سه ر خۆی، ئاماده بوانی مه جلیسه که پرسیان: ”ئه ی جینشینی پیغه مبه ری
خوا چی بوو تو ی ئاوا هیئایه گریان؟ “نهویش له وه لامدا فه رمووی: ”
جاریکیان له خزمه ت پیغه مبه ری خوادا بسووم، وهک شه وه ی به ده سته ی
موباره کی شتیک له خۆی دوور بخاته وه، هه ر ده یووت: ’دوور که وه وه لیّم..
دوور که وه وه لیّم.‘ منیش هیچم نه ده دی. بۆیه پرسیم: ئه ی پیغه مبه ری خوا،
ده بینم شتیک له خۆت دوور ده خه یته وه و منیش هیچ شتێ به دی ناکه م.
پیغه مبه ری خواش فه رمووی: ’نه وه دنیا بوو، به هه موو که یف و
خۆشییه کانی ناویه وه خۆی بۆ نواندم، ده یووست خۆیم لا په سه ند بکات.
منیش پیّم وت: (دوور که وه وه لیّم) ئیتر به ده م دوور که و تنه وه یه وه
ده یوت: ’سویند به خوا، نهگەر تو ش رزگارت بی له ده ستم، نهوانه ی دوا ی تو

ناتوانن له دهستم دهرچن.‘ جا له ترسی تهوهی دنیا بهم پەرداخه ئاوه خوی لا په سەند کردبیتم، گریام.‘^۱

بەلێ، ئەو و ئەوانەش کە وەک ئەو بوون، سەرەرای ئەوهی دەروازەکانی خۆش گوزەرانیان بۆ خرابووه سەرپشت و دنیا بە پرویاندا بزەوی دەکرد، کەچی هەمیشە ژانیان لە نێو هاوسەنگیدا بەسەربرد. جا خۆ سەرمەشقی هەمووان، پابەری هەرە کامل، حەزرەتی حەبیب الله ش هەروا ژیاو.‘^۲

۵. داخستنی دەرگای بڕو بیانوو

پێغه مبه‌رەان (ﷺ) بۆ ئەو نێراون تاوێکۆ له ئاخیرەتدا مەژۆنه‌کان له‌ حەزوری پەروردگاردا هیچ پەلپ و بیانوویەکیان بۆ نەمی‌نیتەوه.

خوای گەوره ئەم مەبەستە پروون دەکاتەوه و، دەفەرموی:

﴿رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِّعَلَّأ يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ

وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ (النساء: ۱۶۵)

” پێغه‌مبه‌رانمان (په‌وانه‌ کردووه) کە مژده‌ده‌رن (به‌ ئیمانداران) و ترسێنه‌رن بۆ (یاخیه‌کان)، تا خه‌لکی هیچ به‌لگه‌یه‌کیان به‌ده‌سته‌وه نەمی‌نیت (له‌سه‌ر بێ دینی و یاخی بوونیان) دوا‌ی ئەوه‌ی خوا پێغه‌مبه‌رانی بۆ په‌وانه‌ کردوون، بێگومان هەمیشە و به‌رده‌وام خوا بالاده‌ست و دانایه‌.”

سەرکرده و پێشپه‌وانی مەژۆنایه‌تی، له‌ ده‌ره‌وه‌ی پێغه‌مبه‌ران، هەرگیز

۱- البزار، المسند ۱/۱۰۶، ۱۹۶- الحاکم، المستدرک ۴/۳۴۴- البيهقي، شعب الايمان ۷/۳۴۳، ۳۴۵.

۲- بۆ نمونه‌ په‌وانه: مسلم، الاشربة ۱۴۰-۱۴۲.

نەیانئوانیوھ تا سەر بەردەوام بن لەسەر قەناعەت پێ کردن و ئاراستە کردنی کۆمەلگەکانیان. ئەگەر بۆ ماوەیەکی کەم کاربەریان هەبوو، ئەوا کاتی بوو و لەگەڵ هاتنی خەزاندەکانیان بەمەلا و لاوازی پەرش و بۆلەبۆلەبوو. هۆکاری ئەمەش دەگەڕێتەوە بۆ ئەو بەشە بونی بەنگەوازیەکانیان لە ئاسانی بوون و کۆمەکی خۆی. هەربۆیە لە هیچ کام لە بیرکردنەوە و هەنگاوەکانیاندا، نەیانئوانیوھ چوارچێوەی سروشتی ئادەمیانە تێپەڕ بکەن، کە لە بنەڕەتدا ئاوێتەیی بە نەزانی و کورت بینی و هەوێ سەبازی.

بەلام پێغەمبەرێکی پێچەوانەی ئەمەن. ئەوان کەسانێکن هەر لە سکی دایکیانەوە هەڵبژێران و ئامادەکران بۆ ئەو کە پێغەمبەراییەتی. ژێنیان چەشنێ کۆیلەییەکی مۆسیقی، و قەشەیان هاوشتووی پارچەییەکی شیعری لە پێکەوە گونجێ و هاوئاھەنگیدا. کاتێک ئەوان دێنە گۆ، گەردوون سەرتاپا دەبێتە گۆ و گۆییستی ئەوان دەبێ. بەئێ، بە تەشریف هێنانی ئەوان چەندەھا ڕووداو ڕێگەی کاروانیان دەگۆڕێ و چەندین دڵێش جێی خۆیان ڕادەستی ئەوان دەکەن. یاسا گەردوونیەکان هەندێک جار لەبەر خاتری ئەوان لەکار دەکەون، و هەندێ جاری دیش، لەسەر داوای ئەوان ڕێڕەوی خۆیان دەگۆڕن...

جا با تەماشایەکی ئەو سۆلتانی ئەنبیایە بکەین. ئەو تەخاک و خۆل، دارو بەرد و، زیندەوەرە جۆرەجۆرەکان وەک ئەوێ هەریەکیان نایندە "جۆر"ەکی خۆی بێت، دەهاتنە خەمەتی و تەصدیقی نەبوو تەکیان دەکرد. هەرە "بۆصیری" ییش دەت:

جَاءَتْ لِدَعْوَتِهِ الْأَشْجَارُ سَاجِدَةً^١

چونکە هەرچی شتە بە تەشریف هێنانی ئەو زاتە واتای بۆ گەڕایەو و

١- البصري، ديوان البصري ٢٤٤.

گهردوونیش له بیهودی و شیرزهیی رزگاری بوو. بهدهم خویندنی نایهتی: ﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ﴾ (الإسراء: ٤٤) ”هیچ شتیکی نییه لهه بوونهوهدها تهسبیحات و ستایش و سوپاسی نهو زاته نهکات، بهلام ئیوه له تهسبیحات و ستایشی نهو شتانه تیئاگهن.“ وهک بلیتی فووی زیانهوی به بهری بونهوهراندا دهکرد. بهلئ، ههرشتیک ئیمه بیزانین، سهراوهکهی نهوه و لهوهوه فیرووین. ههموو شتانیس له سایهیی نهودا لهسه تهختی حیکمهت گیرسانهوه.^١ بیگومان لهه نیوهندهشدا مروؤ دهرکی بهوه کرد که به خوڤایی و بۆ خوڤایی دروست نهکراوه.^٢

لهراستیدا ههریهک له پیغهمبهران(ﷺ) بهکۆمهلیک موعجیزهوه هاتوون، تاوهکو خهلکی باوهریان پی بهینن و، پروییانووی نهوانهش برین که نیمان ناهینن. بهلام نهوه سهردارای پیغهمبهران(ﷺ) که به موعجیزهیی سهرجهم

١- ﴿كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ﴾ (البقرة: ١٥١) ”ههروکو (بۆ تهواو کردنی نازو نیعمهه) له نیوتاندا پیغهمبهریکم له خوتان بۆ پهوانه کردوون که نایهتهکانی مستان بهسهردا دهخوینیتمهوه، دل و دهروون و پوالت و ناشکراتان خاوین دهکاتهوه، فیری قورنان و حیکمهت و دانایتان دهکات، نهو شتانهتان فیر دهکات که ههرگیز خوتان نهتانهزانی.“ ههرهوهاپهوانه: (البقرة: ١٢٩)، (ال-عمران: ١٦٤)، (الجمعة: ٢)، أحمد بن حنبل، المسند ٢٠٢/١ (نهو وتووێژهی له نیوان ههزرههتی جهعفر و نهجاشیدا پرویدا).

٢- نه نایهتانه چههند به جوانی نهه بابهته پروون دهکهنهوه: ﴿أَتَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى﴾ (القيامة: ٣٦) ”نایا نادهمیزاد وادهزانیته ههروا وازی لیدههینریت بهخوڤایی (لپیرسینهوهی نابیت؟“ ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنْمَّا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنْكُمْ عَلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ﴾ (المؤمنون: ١١٥) ”نایا گومانتان وادهبرد که به راستی ئیمه نیوهمان به بی مههسته دروست کردوه و نیوه بۆ لای ئیمه ناهینریتنهوه؟“

پيغهمبرانى پيش خويه وه هاتووه و سملاندوويه تى كه پيشهنگى هممووانه. همموو ئومەتيك موعجيزه‌ي پيغهمبەرى خوڤان ديووه يان بيستووه. دياره ئيمەش هەزاران موعجيزه‌ي پيغهمبەرى سەرهرمان بيستووه. موعجيزه‌يه‌كى ئه‌به‌دى وه‌ك قورئانى پيروزيش هه‌ميشه له پيش چاوماندايه. كه‌واته كه‌س بيانووي بۆ نه‌ماوه‌ته‌وه و، هيچ كه‌سيش مافي په‌خه‌ي نه‌ماوه. ئه‌و راستيانەش كه خواي گه‌وره فەرمانى باوه‌په‌ينانى پيكردوين، به‌ پرووتريين شيوه له لايەن پيغهمبەره‌كه‌يه‌وه - كه خواي گه‌وره هه‌مووكات پشتيوانيه‌تى - بۆمان پروونكراوه‌ته‌وه. ئه‌مه‌ش يه‌كيكه له مه‌به‌سته‌كاني نيترانى ئه‌وان. ئه‌وه‌تا خواي گه‌وره ده‌فه‌رموي: ﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا﴾ (الإسراء: ١٥) ”سزای كه‌سمان نه‌داوه هه‌تاوه‌كو پيغهمبەريكي بۆ نه‌ئيرين.“

ئەمە ئه‌وه ده‌گه‌يه‌نيته كه دانانى ته‌رازووي حيساب و، لپيرسيينه‌وه‌ي مرۆفه‌كان به‌ي گويدانه هيچ بيانوويەك، ده‌گه‌رپته‌وه بۆ نه‌وه‌ي خواي گه‌وره پيغهمبەرائى ناردووه.

ب. تايبه‌تمه‌ندي پيغهمبەران

١. ره‌ببانيه‌ت

هيچ پيغهمبەريك له ئاكامى بيركردنه‌وه و خه‌باتى هزرىي خويه‌وه ده‌ستى نه‌كردووه به‌م كاره و، پلانساڤى ئه‌وه‌ي نه‌كردووه كه: با سيسته‌ميكي له‌م جوړه دابريژم، وه ناشيكات. به‌لكو راسته‌وخۆ خواي گه‌وره خۆي كه‌سيكي دياريكراو له‌ناو مرۆفه‌كاندا هه‌لده‌بژيړي تا بيكاتە پيغهمبەر. جا كه وه‌ختى هات، ئه‌رك و به‌رپرسياريتى نبووه‌ت به‌م مرۆفه‌بژارديه - كه ته‌نها بۆ ئه‌م

مەبەستە بەدى ھىنراۋە - رادەگەيەنرېت. ئەۋىش پىغەمبەرەيەتتە كەي رادەگەيەنرېت. بەلئى، ھەموو پىغەمبەرلەك - ھەريەكەو بە گۆيرەي ئاستى خۆي - بە ۋەھىيەۋە دىت و بە ۋەھىيىش دەۋى. جا كاتىك ۋەھى كۆتايى پىدەيت، كۆتايى بە ژيانى ئەۋىش دىت. ئاۋ ۋ ھەۋا ۋ توخە بىنەرەتتە كەي تىرچى بىن بۆ بەردەۋام بوۋنى زىندەگى ئىمەي مەۋۇ، "ۋەھى" ىش بۆ پىغەمبەرەن ئەۋەيە. دەلئى سەۋەي "ئەس بەللە" (دۆستايەتى ۋ ھۆگىرىي لەگەل خودا) خۆراكى گيانى ئەۋانە. ھەردەم لە فەيزى ئەقدەس ۋ موقەددەسەۋە، شتاتىك بەۋىتەي شەمال بەسەرياندا ھەلدەكا ۋ، چەندىكىش ئەۋ شەمالە بەرەۋ ئەۋان شەنەي بىت، ئەۋەندە لەناۋ خەلكىدا دەمىنەۋە. جا ھەركات ئەۋ شەمالە بىرا، ئەۋانىش بەتاسەي لىقاي پەرۋەردگارەۋە بەلەفرې دەكەن ۋ دەكەۋنە چاۋەپروانىي ئەۋ ساتەي كە بەرەۋ "ئەۋدىۋ"ەكان دەفرىن. پىغەمبەرەن كەسانىكەن ھەموو بوۋىتكى خۆيان سىپاردەۋە بە خەۋا (سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى). ھەرگىز لەخۆيانەۋە قسە ناكەن، بەلكو تەنھا ئەۋە دەدركىنن كە خواستى پەرۋەردگارە ۋ، ھەر بەۋ شىۋاز ۋ چۆنەتتەش كە خەۋا گەۋرە ۋىستى لەسەرە. جا لەبەر ئەۋەي ئەۋ دىنەي ھىناۋيانە، بە تەۋاۋەتى لە لاين خەۋا گەۋرەۋە دانراۋە، ئەۋا ئەۋان لە ئەركەكەياندا رەببانىن ۋ، بەجى گەياندى ئەركىكى رەببانى لەم جۆرەشيان لە ئەستۋ نراۋە.

لەسەرۋەندى جى بەجىكرەنى ئەركەكەشياندا، ھەلۋىستى بەرامبەرەكەيان، قىۋول كەردن بىت يان بەرپەچدانەۋە، كار لەۋان ناكات ۋ لە ئاراستەي خۆيان لايان نادات. بەلئى، ئەركى ئەۋان تەنھا بىرەتتە لە تەبلىغ ۋ ۋوۋنكرەنەۋە. ھەرچى كەردە ۋ گوتەي نەيارەكانىشيانە، لە دەرەۋەي بازەنەي گىرەگى پىدانى ئەۋاندايە. سازش كەردىش لە پەيامەكانيان، مەھالەكە بە خەيالىشدا نايەت. ناۋەرۋكى ئەم ھەلۋىستەش: "ئەگەر خۆر بىخەنە دەستى لاي پاستم ۋ مانگىش

لای چه‌پم، بۆ شه‌وه‌ی واز له‌م کاره به‌ی‌نم، سویند به‌خوا واز ناهینم.^۱
ده‌ستووری هه‌میشه‌یی هه‌موویانه.

۲- بۆ خوا ئی بران

پێغه‌مبه‌ران له کاتی نه‌نجامدانی شه‌رکانیدا، چاو نابرنه هیچ پاداشت و به‌رامبه‌ریک، چ ماددی بی‌ت یان مه‌عنه‌وی. قورثانی پیرۆزیش له چه‌ندین ئایه‌ت و بۆنه‌ی جیاوازا تیشک ده‌خاته سه‌ر شه‌م بابه‌ته. بۆیه ده‌بینیت دروشمی یه‌ک‌گرتووی هه‌موو پێغه‌مبه‌ران بریتییه له: ﴿إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ﴾ (یونس: ۷۲) ”پاداشتی من له‌سه‌ر خودایه.“^۲

ئیمه‌ی مرۆڤگه‌لی ئاسایی، نه‌گه‌ر له چاوه‌پوانیی پاداشتیکی ماددیشدا نه‌بین، به‌ جوړنیک له جوړه‌کان چاو ده‌برینه پاداشتیکی مه‌عنه‌وی. به‌لام پێغه‌مبه‌ران چاوه‌پۆتی شه‌وه‌ش ناکهن. چونکه تاکه پالنه‌ر و بزوینه‌ری سه‌رجه‌م کرداره‌کانیان، فه‌رمانی خوا ی گه‌وره‌یه. واته به‌بێ چاوه‌پوانی کردنی هیچ نه‌نجام و پاداشتیکی و ته‌نها له پوانگه‌ی راپه‌راندنی شه‌مری ئیلاهییه‌وه شه‌ره‌که‌کانیان به‌جێ ده‌هینن. گریمان - که گرمانه‌یه‌کی مه‌حالیشه - سه‌ره‌نجام له‌نیو ناگری بلیسه‌داری دۆزه‌خدا ده‌سوتان، که‌چی هیشتا نه‌وان هه‌ر له خه‌می نه‌نجامدانی کارمه‌ندییه‌که‌یاند ده‌بن و، تۆسقاڵیک سارد نابنه‌وه.

پێغه‌مبه‌ران مرۆفانیکن له لوتکه‌ی قوربانیداندا به‌ ده‌سکه‌وته ماددی و مه‌عنه‌ویه‌کانیان. نه‌ هه‌ز و ئاره‌زووی به‌هه‌شت و نیعه‌مه‌ته‌کانی، نه‌ ترسی

۱- ابن هشام، السيرة النبوية ۱/۲ - الطبري، تاريخ الأمم والملوك ۵/۱.

۲- هه‌روه‌ها به‌روانه: سورة التوبة: ۷۲، سورة هود: ۲۹، سورة سبا: ۴۷.

ناگری دۆزهخ و نازاره کانی، نه بوونه ته پالنهر بۆ نه غامدانی نه و نه رکه قورس و گرانه. تاکه ئاوات و نامانجیشیان به دهست هینانی په زامه ندی خوای گه وره یه.

به ئی، سه رجه م پیغه مبه ران "حه سبی" ن. واته، خۆیان یه کلایی کردووه ته وه بۆ خوا و هه موو خواستیکیان رازی کردنی نه وه. نه م ناکاره ش له پیغه مبه ری خۆماندا (عَلَيْهِ السَّلَام) له چله پۆیه دایه. نه وه تا هه ر له دنیا دا فه رموویه تی: "أمتي" و، له پۆزی قیامه ت و مه حشه ریشدا هه ر ده ئی: "أمتي.. أمتي."^۱

نه مه چۆن حه سبی بوونیکه! نه وه تا به هه شت ده رگا کانی ده خاته سه رپشت و چاوه رپی ته شریف هینانی ده کات، که چی نه و له پیناو نه وه ی ئومه ته که شی به ریت به هه شته وه، ناخۆشترین ساته کانی مه حشه ر به سه ر به هه شتدا په سه ند ده کات! دووباره نه مه چ حه سبی بوونیکه، که ته نها به ته نگ خزم و که س و کاری خۆیه وه نییه، به لکو په رۆشی تیکرپای ئومه ته که یه تی، به گونا بهاره کانیشه وه...!

به ئی، ده لاقه ی رۆحی پیغه مبه ران ته نها به سه ر یه ک خالدا ده روانیت: په زامه ندی خوای گه وره. له غهیری نه ویش ده رگایان به پرووی هه موو شتیکی تر دا قفل کردووه.

هه ر بۆیه نه و که سانه ی له پۆژگاری نه مپۆماندا شانیان داوه ته به ر به رر سیاریتی ئرشاد و ته بلیغ و، بوونه ته میراتگری ده عوای نبوه و، پیویسته زۆر وریا بن و به هه ستیارییه وه مامه له بکه ن. چونکه کاریگه ریی قسه، له به لاغه ت و پیتۆل زانی دا نییه، به لکو له ئیخلا س و نییه ت

۱- البخاری، تفسیر (سورة البقرة) ۱، التوحید ۳۶ - مسلم، الإیمان ۳۲۲، ۳۲۶، ۳۲۷.

سافیدایه. هه‌لبه‌ت نه‌مه‌ش داخو‌زی حه‌سبی بوونه.

قورئانی پیرۆز ناما‌زه بو نهم واتایه ده‌کات و، ده‌فه‌رموی: ﴿اَتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْئَلُكُمْ اَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ﴾ (یس: ۲۱) ”شوینی ئهو که‌سانه بکه‌ون که پاداشت و کریتان لی داوا ناکهن، ئه‌وانه هیدایه‌ت درا‌ون و له‌سه‌ر به‌رنامه‌یه‌کی راست و دروستن.“ به‌ئی، شوین پیغه‌مبه‌ران بکه‌ون که له ئاسمانی هیدایه‌ت و ئیخلا‌سدا به‌رزه‌ فرین و، دا‌وای هیچ شتی‌کی دنیا‌یتان لی ناکهن.

ئهو که‌سانه‌ی ده‌یانکه‌نه رابه‌ر و شوینیان ده‌که‌ون، پتویسته زۆر به‌ چاکی هه‌لیان به‌سه‌نگینن و له‌ کێشانه‌یان به‌دن. شوین پتی که‌سانێک هه‌لبگرن، که‌ شه‌و و رۆژیان ته‌ژییه‌ به‌ عه‌شقی خزمه‌ت. به‌ئی، ئهو پێشه‌وا‌یه‌ی به‌دا‌یدا ده‌رۆن، ده‌بی‌ت ماندویتی و زه‌حمه‌تی ئاماده‌کردنی ئهو شه‌قامانه‌ی که‌ نه‌وه‌ی سه‌ره‌به‌ری دا‌هاتو‌وی پێدا گو‌زه‌ر ده‌کات، په‌سه‌ند بکات به‌سه‌ر که‌یشتن به‌و رۆ‌ژه‌ زرق و بریقانه‌ی که‌ به‌ری ماندویتی تێدا ده‌خوریت. ده‌سا ئی‌وه‌ش به‌دا‌وی که‌سی‌کی وه‌هادا بکه‌رێن و بیکه‌نه رابه‌ر و پێشه‌نگی خۆتان.

ئیدی به‌م جو‌ره، رێگه‌ نادات ته‌نانه‌ت تارما‌یی بچو‌وکترین سی‌به‌ریش بکه‌وی‌ته‌ سه‌ر دنیا‌ی نا‌خی، که‌ له‌ حه‌سبی بو‌ون چنرا‌وه.

پیغه‌مبه‌ری پێشه‌وامان حه‌سبی بو‌و. به‌ درێ‌ژایی ژیا‌نی ته‌نانه‌ت له‌ نانی جو‌ش سکی تی‌ر نه‌بو‌وه.^۱ جا‌ری وا ده‌بو‌و چه‌ندین رۆ‌ژ و هه‌فته، بگره‌ مانگیش تی‌په‌رده‌بو‌و و، له‌ ما‌له‌ پ‌ر به‌خته‌وه‌رییه‌که‌یدا بو‌ لی‌تانی چی‌شتێک یا‌ن شو‌ریابه‌ک نا‌گر نه‌ده‌کرایه‌وه.^۲

۱ - البخاري، فرض الخمس ۳، الرقاق ۱۶ - مسلم، الزهد ۲۷.

۲ - البخاري، الهبة ۱، الرقاق ۱۷ - مسلم، الزهد ۲۶، ۲۸.

ئەبوو ھورەيرە (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) دەگىرپتەو: ”چومە خزمەت پىغەمبەرى خوا دەيىنم بەدانيشتەنەو نوڭى دەکرد. وتم: ئەي پىغەمبەرى خوا، دەيىنم بەدانيشتەنەو نوڭى دەكەي، تووشى چى بووى؟ فەرمووى: ’برسىتىيى’ منىش دەستم كرده گريان، لە دلى خۇمدا وتم: وا بوونەوران لەبەر حورمەتى ئەو ئافرىئەراون، خۆشەويستەين بەندەي خوايە، كەچى لەبەر برسىتىيى ھىزى ئەوئى نىيە بە پتوہ راوہستيت و بەدانيشتەنەو نوڭى دەكات. كاتىك بينى من دەگريم، دلنەوايى كردم و، فەرمووى: ’ئەبوو ھورەيرە مەگري، چونكە ھەركەس لە دنيادا برسىتىيى بچيۆيت و دان بەخۇيدا بگري، دووچارى سەختىي لىپرسينەوئى پۆڭى قىامەت نابى’.”^۱

جاريكيان ژنيكى ئەنسارى شتيكى وەك دۆشەكى بۆ پىغەمبەرى خوا ھىنا و، دايكى نيمانداران ھەزەرەتى عائىشە (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) ش بەسەر ئەو ھەسەرەدا دايجست كە پىغەمبەر (ﷺ) بەردەوام لەسەرى پشوى دەدا. كاتىك گەرايەو و ئەم ديمەنى دى، پرسىارى لە ھەزەرەتى عائىشە كرد. لەبەرامبەر ئەو وەلامەي كە وەريگرت، فەرمووى: ”عائىشە، ھەر ئىستا بىبەرەو بۆ شوئىنى خۆي. سوئند بە خوا ئەگەر بمويستايە، خواي گەورە لە لاي راست و چەمەو، شاخى ئالتوون و زىوى لەگەلدا دەخستە پى.”^۲

بەلئى، ئەگەر پىغەمبەرى خوا بىويستايە، ئەوا لە خۆشگوزەرانيدا دەڭيا، بەلام نەيدەويست. پۆڭيكيان فريشتەيك ھاتە خزمەتى و سەلامى لە خواي گەورەو بۆ ھىنا و، پرسى: ”يا رسول الله، پەرورەدگار سەلامت ليدەكات و،

۱- أبو نعيم، حلية الأولياء ۱۰۹/۷، ۴۲/۸-۴۳.

۲- ابن أبي عاصم، كتاب الزهد ۱۴ - الطبراني، المعجم الأوسط ۱۴۱/۶ - البيهقي، شعب الايمان ۱۷۳/۲.

ده پرسیت: ده تهویت پیغه مبهړیکې پاشا بیت، یاخود پیغه مبهړیکې بهنده؟“

هزړه تی جوړه نیل یه کسر هات به هاناوه: تَوَاضَعُ يَا رَسُولَ اللَّهِ. ”نهی پیغه مبهړی خوا (له بهرامبهړ پوره ردگارته وه) خاکیتی بنوینه.“
پیغه مبهړیش (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه لېږاردنی خوۍ ده کات و، ده فرموی: ”
ده مهوویت بېمه پیغه مبهړیکې بهنده (که پوژتیک برسی بیت و نارامیی له سره
بگریټ، پوژتیکې تریش تیرې و شوکری له سره بکات.“^۱

نمونه له گهڼ خزمه تکار و هه ژاراندا داده نېشت و نانی ده خوارد.
جاریکیان نافره تیک هم دیمه نه ده بینیت و ده لیت: ”ته ماشاکه، وه کویله
دانیشتووه و نان ده خوا!“ فه خری کائیناتیش وه لامي ده داته وه و، ده فرموی:
”جا کوا کویله ی له من باشر! من کویله و بهنده ی پوره ردگارم.“^۲

سیره ی بڅخوښی گیانی دلان (ﷺ)، پراوپره له تابلوی حسبی بوون. دریځه ی
نمونه غومونانده ده سپړینه نمونه هزاره ها پرتووک و سرچاوانه ی که تایبه تن
به سیره ی هزړه تی موسته فاوه. به لې، هه موو پیغه مبهړان له پیش
هه موو شیانوه هزړه تی موحه ممد (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، خوښان یه کلایی
کردووه ته وه و ژبیان تهرخان کردووه بو خوا. له بهرامبهړ نمونه خزمه ته شیاندا
که نه نجامیان داوه، داوای هیچ پاداشتیکی دنیایی یان قیامه تیان نه کردووه.
نهیڼی کاریگر بوونی قسه کانیشیان نا لیره دایه. جا بویه نه وانه ی ده خوازن
گوفتاره کانیان وه ک ناوی ژبان کاریگر بی و، له ناخی بهرامبهړدا شوینه وار
به جی بهیلتیت، ده بی سره ها فیری نمونه بېن که له بهرامبهړ نمونه خزمه تانه ی

۱- ابن المبارک، الزهد ۲۶۴-۲۶۵ - أحمد ابن حنبل، المسند ۲/۲۳۱ - النسائي، السنن الکبری ۴/۱۷۱ - الطبرانی، المعجم الکبیر ۱۰/۲۸۸، ۱۲/۳۴۸ - البیهقي، السنن الکبری ۷/۴۸-۴۹ -
شعب الايمان، ۱/۱۷۷، ۲/۱۶۷، ۵/۱۰۷ - الهیثمی، جمع الزوائد ۹/۱۹-۲۰.
۲- الطبرانی، المعجم الکبیر ۸/۲۰۰.

دهيکهن، هيچ شتيک، له هيچ کهسيک داوا نهکهن...

۲. ئيخلاص

ئىخلاص واته هەرکارىک که دهیکهيت يان وازى لى دىنى، له پيښاو خوادا بيت. پيښه مبهران کهسانىکن هەر له سهره تاي کاره که يانه وه گهيه نراونه ته لوتکهى ناو ها ئىخلاصىک. ده گونجى مرؤقه کان به ههول و کوششى خوښان بگه نه پله يه کى ديارىکراوى مه قامى ئىخلاص، نه و نه ده هيه کوتا خال که پيى ده گهن، جگه له خالى ده سپيک بو پيښه مبهران چى تر نييه. ههروهک بلتي نه وان کراونه ته کاکلهى ئىخلاص و به پا يهى "مُخْلِصِينَ" خه لات کراون. قورئانى پيروز نهم تاييه تمه ندييهى پيښه مبهران، له هه نديکياندا به رجه سته دهکات و بهم شيويه باسيان دهکات: ﴿وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا﴾ (مریم: ۵۱) "يادى موساش باس بکه له قورئاندا، به پراستى نهویش کهسيکى ههلبژارده و دلسوز و پيښه مبه ر فرستاده بوو."

له باره ي حه زره تى يوسف (عَلَيْهِ السَّلَام) يشه وه ده فهرموى: ﴿إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ﴾ (يوسف: ۲۴) "به پراستى يوسف له بهنده ههلبژارده و پا که کانى ئيمه يه."

ههروه ها له که سا يه تى پيښه مبه رى خوادا (ﷺ) پروى گو فتار دهکاته نوممه ته کهى و، ده فهرمويت: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ بِالْحَقِّ فَاغْبُغْ أَلَّا تَكُونَ مِنَ الْخَالِفِينَ﴾ (الزمر: ۲) "بيگومان ئيمه نهم قورئانه مان په وانه کردووه بو تو (ئهى پيښه مبه ر صلى الله عليه وسلم) تا حه ق و پراستى پروون بکاته وه، که واته هه ر خوا به رسته و هه ر ملکه چ و دلسوز به بو ئاين و به رنامه کهى."

ديسان خواي گه وره (عَزَّوَجَلَّ) خو شه ويسته كه ي ده دوينيت و، ده فهرموي:
﴿قُلِ اللَّهُ أَغْبَدُ مُحْلِصًا لَهُ دِينِي﴾ (الزمر: ١٤) "بلي: من تهنه هه ر خوا
ده په رستم و ملکه چ و فهرمانبه رداری ثاين و بهرنامه كه ي تهو ده بم."

هو کاري عيبادت، نه مري خواي گه وره يه. نه نجامه كه شي به ده سه تهناني
په زامه ندي تهو، بهر و بوومه كه شي تهو شتانه يه كه له ناخيره تدا لوتفيان
ده کات. نه م په رستم هه موو ژيان ده گريته وه و کاري گهري و شوينه واري شي له
هه موو په فتار و هه لسوکه و تيکي نيمانداردا له شي تهوي شعور و اذعاندا په رنگ
ده داته وه. کاتيکيش بيرمه ندي گه وره ي سرده م "به ديعوززه مان" ده ليت: "له
پيناو خوادا کاربکن، له بهر خوا ده ست پيککن، له بو خوا هه ول بدن و، له
بازنه ي په زامه ندي تهو دا بجوولينه وه." ^١ تهوا پينا سه ي نيخلا س ده کات و،
جه ختيش له سهر پتيويستيه كه ي ده کاته وه.

نيخلا س ناو نيشاني مرؤفي راستپه وه. له ژياني مرؤفي موخليصدا نه ملاو
تهولا کردن بووني نييه. چونکه گه شتي پړوحاني (السير الروحاني) ي تهو،
هه رده م له گه شه و بهر زبونونه و ده ايه بهره و بلندي. نيتير بويه تهوا زوع و ساده يي
يه که م پړؤي چون بووه، کاتيک گه يشته وه ته لوتکه ش هه روا ماوه ته وه و
پاراستويه تي. به لام چهنده که من تهو جوړه مرؤفانه!

له ميژووي مرؤفاه تيدا ته نيا يه که س هه يه گه يشته لوتکه ي نه م
ناسويه، تهو يش رسول الله يه. تهو هتا هينده ي گه رديله يه که جياوازي نييه
له نيوان نيخلا س و تهوا زوع ي يه که م پړؤي بانگه وازه که ي، له گه ل نيخلا س و
تهوا زوع ي تهو پړؤي فه تي مه که که ي کرد.

مه که که به ريککه وتن فه تح کزا - به ده ر له چهنه روداويکي تان و ته را که

١ - به ديعوززه مان سه عيدي نوورسي، وته کان، وته ي يه که م. وهر گيژاني فاروق په سوول يه حيا.

دروست نیه گشتگیر بکریّت - کاتیک فەخری کائینات (ﷺ) چووە ناو ئەو
شارە پێرۆزەى کە پێش چەند سالتیک لێى دەرکراو، بە شیوەى سەرکردەىەکی
فاتیحى سەرکەوتوو نەچووە ناوشارەکە، بەلکە بەسەر ئیستەرەکیەووە سەرى
ئەوئەندە دانەواندبوو، وەخت بوو بدات لە پشٹی ئیستەرەکەى .^۱

لە مەدینەشدا هەرگیز رەفتارى نەگۆرا. ئەوئەتا کە ئەرپۆشت بۆ لای
هاوئەکانى، ئەوانیش لەبەرى هەلئەستان - دەشبوو هەئسانایە - تەنانت کە
ئەو تەشریفى دەهینا دەبوو مردووی گۆرستانەکانیش لە گۆرەکانیان
راییەپرنایە و پێزی خۆیان بنواندایە - بەلێ، ئەو شایانى زۆر لەمانە زیاتریش
بوو. کەچی بە لەبەر هەستانەوێ ئەصحاب زۆر نارەحەت دەبوو و هەموو
جاریک دەیفەرموو: لَا تَقُومُوا كَمَا تَقُومُ الْأَعَاجِمُ.^۲ "لەبەرم هەلئەسن، وەک
چۆن عەجەمەکان لەبەر گەورەکانیان هەلئەسنەووە."

بەلێ، چۆن دەستى کردبوو بە ئەرکە پێرۆزەکەى، ئاوەهەش کۆتایی پێ
هینا. ژيانى لەسەر هەمان ئاواز و لە نێو هەماهەنگیدا دەگوزەراند. بە چ
پەردەیهکی دەنگى دەستى پێ کردبوو، هەر بەو پەردەیهش گەیاندىە پایان.
تەنانت لە پرویەکەووە دەتوانین بڵێین: پێغەمبەرى خوا لە سەرەتادا بە
نەوایەکی کز دەستى بە چرپى ئەم بەستە ئیلاهییه کرد و، لە کۆتاییشدا
چریکەى گەیشتە ناستیک، ئاسمان و زەمینى دەهینایە لەرزە. ئەمەش خۆى
لەخۆیدا سەرکەوتنیکى بێ وێنە بوو. بەراستى هەموو ژيانى لێبەران بوو لە
پێناو پەرستشیکى خالیصانەى پەرورەگاریدا و دەروونى لە مەعریفەتى
ئیلاهى سەرپێژ بووبوو. روانینەکانى بەردەوام بەدووی شوێنەوارى مەزنیی

۱ - ابن هشام، السيرة النبوية ۶۳/۵ - أبو يعلى، المسند ۱۲۰/۶.

۲ - أبو داود، الأدب ۱۵۲ - ابن ماجه، الدعاء ۲ - أحمد ابن حنبل، المسند ۲۵۳/۵.

نمودا بوون و سهرجه م ههسته کانیشی بهو چیژه معنه وییانهی لهوه دههاتن، کهوتیوونه جۆش و خرۆش. چارۆکه کانی بهرووی حهقیقه تدا هه لکردبون و، به نیشتیهایه که تیرویونی نه ده زانی، له پهرستشی مه عبوده کهیدا بوو، ناخر نهو مهردی مهیدانی ئیخلاص بوو...

شعووری "ئیحسان" یش لهودا، رهه ندیکی تری دهه ویشته سهر نه مه. چونکه نه وه تا له چوارچیوهی پیناسه کهی خۆیدا، ئیحسان بریتی بوو له وهی خوا بهرستی ههروه که نه وهی دهییینی.^۱ جا نه گهر نه مه به نمونه یه که روونبه کینه وه، ده لێن: له کاتی کهدا کهسانی تر بۆ نوێژکردن پرویان له قبیله ده کرد، نهو نوێژه کهی له ناو خودی که عبه دا ده کرد.

۴. نامۆزگاریی چاک (الموعظة الحسنة)

هه رگیز پیغه مبه ران له کاتی به جیهینانی کاری ته بلیغ و بانگه وازدا، خۆیان دوو چاری مه رایی ناکن. به لکو به "حیکمه ت" و "نامۆزگاری چاک" له خه لکی نزیک ده بنه وه. قورئانی پیروژ روو له پیغه مبه ری خوا ده کات و، ده فهرموی:

﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجِدِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ (النحل: ۱۲۵)

"(ئه ی پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم، ئه ی ئیماندار) بانگه واز بکه بۆ لای بهرنامه و پێبازی پهروه ردگارت به حیکمه ت و دانایی و نامۆزگاری جوان و

۱- البخاری، الايمان ۳۷ - مسلم، الايمان ۵، ۷.

به‌جی. هه‌روه‌ها به جوانترین و چاکترین شیوه‌گفتوگو و مواجهه‌له‌یان له‌گه‌لدا بکه.

حیکمه‌تی شتان و نه‌ینیه‌کانی به‌دیته‌نایان به‌شیوازیکی نهرم و دل‌نیایی به‌خش بۆ پروونبکه‌روهه. واته، به‌بی نه‌وه‌ی هه‌ستیان بریندار بکه‌یت، هه‌رده‌م له‌هه‌وئی تیرکردنی دل و عه‌قلاندا به!

پێغه‌مبه‌ران پێگه‌ی ده‌مه‌ده‌می و مشتومر ناگره‌به‌ر و، هه‌یج بایه‌خیکیش به‌شیوازی فله‌سه‌فی ناده‌ن. چونکه نه له‌پاربدوو و، نه له‌ئێستاشدا، به‌په‌یره‌وکردنی نهم پێگایه‌ نه‌توانراوه - به‌ده‌ر له‌چهند کاتقامیک که پیشه‌یان نه‌وه‌یه - هه‌یج شتیک به‌هه‌یج که‌سیک بگه‌یه‌نریت. خوای گه‌وره‌ش ویستی له‌سه‌ر نه‌بووه سه‌رقالیان بکات به‌کاریکی وا بی هوده‌وه. هه‌ر بۆیه نه‌رکه‌که‌یان خۆی له‌وه‌دا ده‌بینیت‌ه‌وه که به "حیکمه‌ت" و "نامۆزگاری چاک" بانگه‌واز بکه‌ن.

مرۆڤ ته‌نها "عه‌قل" و "زیه‌ن" نییه، به‌لکو "دل" و، "روح" و، "سر" و، "خه‌فی" و "آخفی" شی هه‌یه، و هه‌ر یه‌کی‌کیش له‌مانه‌پێویستی به‌تیرکردنه. ئیدی پێغه‌مبه‌ران به‌په‌چاوکردنی کۆی نهم لایه‌نانه، په‌یامه‌کانیان ده‌گه‌یه‌نن و دل‌نیایی و قه‌ناعه‌ت ده‌به‌خشنه سه‌رجه‌م هه‌ست و نه‌سته‌کانی مرۆڤ. جا سه‌ره‌نجامی وه‌ها ته‌به‌لیغیک، که هه‌یج لایه‌ن و تایبه‌تمه‌ندییه‌کی مرۆڤی تیدا فه‌رامۆش ناکریت، توانه‌وه‌ی شه‌خته‌سه‌هۆلی گومانه‌کانی به‌رامبه‌ر و، گه‌یشته‌ به‌پله‌ی یه‌کبوون (وحدة) له‌ئیماندا، که نه‌مه‌ش چه‌قی بوونی مرۆڤه.

نه‌وانه‌ی له‌بازنه‌ی ده‌رسی پێغه‌مبه‌راندا پێده‌گه‌ن، ده‌بنه‌خاوه‌ن یه‌قینیکی ته‌واو جیاواز. له‌پال نه‌و چاوانه‌یاندا که ته‌ماشای نهم جیهانه‌ی پێده‌که‌ن، پیلووی چاوه‌کانی دل‌شیان ده‌کرته‌وه و، شتانیک که به‌لای که‌سانی ته‌روه

نه‌زاناون، بۆ نه‌مان ناشکرا ده‌بن. نه‌گهر سه‌رانسه‌ری دنياش پر بیت له گومان و ختوره، له‌وانه‌یه نه‌مان ته‌نها به بزه‌یه‌کی گالته‌نامیزه‌وه به‌لایدا گوزهر بکه‌ن. به‌لێ، هیچ مێش و مه‌گه‌زیکی گومان ناتوانیت به‌سه‌ر شانه‌ی مه‌عریفه‌تی نه‌وانه‌وه بنیشیته‌وه. په‌روه‌ردگاری خاوه‌ن توانست و زانستی په‌هاش هه‌ر مه‌عریفه‌تیکیان ده‌کات به‌هه‌زار و، به‌ره‌که‌ت ده‌خاته زانیاریه‌کانیانه‌وه و، نه‌و شتانه‌شیان فێرده‌کات که پێشتر نه‌یانزانیه‌وه.^۱

سروه‌ی نه‌و ئیله‌هامانه‌ی له‌ ئاسمانه‌وه شنه‌یان دێ، وه‌ک بلیسی دلی نه‌وان ده‌کاته ئاسمان و، کاتیکیش کار به‌وه ده‌که‌ن که ده‌یزانن، خۆیان له‌سه‌ر پشتی "الكلمة الطيبة" وه‌ ده‌بیننه‌وه و به‌ره‌و ئاسۆ به‌ره‌زه‌کانی ئاسمان به‌رز ده‌بنه‌وه.^۲

ته‌نانه‌ت له‌نێواندا که‌سانێکی وه‌ک ئیمامی عه‌لی (رَحِمَ اللّٰهُ عَنْهُ) هه‌لده‌که‌ویت، که‌ فهرموویه‌تی: "نه‌گهر په‌رده‌ش لابدریت، من یه‌قینم هیچ زیاد ناکات."^۳ واته‌ نه‌گهر په‌رده‌ی غه‌یبیش لابدریت و هه‌موو نه‌و شتانه‌ بیه‌نم که له‌ دوا قوناغدا ده‌یه‌ینم، وانا زانم بگه‌مه‌ ئاسۆیه‌کی مه‌عریفی بالآتر له‌وه‌ی که‌ ئیستا ئیمانم پێیه‌تی. چونکه‌ دلنیام که له‌ تروپکی ئیمان به‌ غه‌یبدام.

۱- ناماوه به‌ فهرمووده‌یه‌کی له‌م جوژه ده‌کرێ: (من عمل بما علم ورثه الله علم ما لم يعلم) أبی نعیم، حلیه‌ الاولیاء ۱۵/۱۰ واته: "هه‌رکس کار بکات به‌وه‌ی که ده‌یزانیت، خودا زانستی نه‌وه‌یشی پێ ده‌بخشی که‌ نایزانی."

۲- ﴿إِنَّهُ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ﴾ (فاطر: ۱۰) واته: "گوفتاری چاک و جوان و به‌جێ بۆ لای نه‌و زاته (خوای گه‌وره) سه‌رده‌که‌وی، کار و کرده‌وه‌ی چاکیش به‌ری ده‌کاته‌وه."

۳- أبو نعیم، حلیه‌ الاولیاء ۲۰۳/۱۰ - علی القاری، الأسرار المرفوعة ۱۹۳.

نەم قەسەدە لە لای کەسێکی وەك حەزەرەتی عەلی، قەسەدە کە لە مەقامی باسکردنی نەعمەت (تحديث النعمة) دا و تراوە. ئەوەتا پێغەمبەری خوا (ﷺ) رایگەیاندوووە کە بە تەقدیری خۆی گەورە، حەزەرەتی عەلی دەبێتە باوکی هەموو ئەو ئەولیایانەی کە تا پوژی قیامەت دێن. چونکە لە پەنای خۆیدا پەرورە دەی کرد و باشتەری و جوانترین و شۆخترین ئافەرەت و گۆلی باخچەیی پێغەمبەرایەتی، حەزەرەتی فاتیمەیی دایکمانی لێ ماره کرد، کە لە حۆریەکانی بەهەشت جوانتر بوو. لەو هاوسەرگیرییە پێرۆزەشەووە هەردوو پێچانە کەیی بەهەشت حەزەرەتی "حەسەن و حوسەین" هاتنە دنیاوە و، سەرچەم قوطب و ئەولیایانیش هەر لەم وەچەییوە هاتوون.

جا هەروەك ئەوەی حەزەرەتی عەلی بەم شێوەیە بوو، نزیکەیی دانە دانەیی ئەلقەکانی ئەو زنجیرە زێڕینەش کە لەووە بەردەوام بوو، هەریە کەیان بۆ خۆی پالەوانێك بوو لە نوێنەرایەتی کردن و پەیکەر کردنی ئەم شعورەدا.

بەلێ، ئەم شعورە لەو کەسانەدا شکۆفە دەکات کە لە دەرەنجامی ئیمان و ئیسلامەووە گەیشتونەتە پازی ئیحسان. ئەوانە هەر لە دنیا دا مەزھەری گوفتاری ئەم نایەتە دەبن: ﴿فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ﴾ (ق: ۲۲) "ئێستا ئێمە پەردەمان لەسەر چاوەکانت لاداوە و هەموو شتێک وەکو خۆی دەبینیت و ئەمرۆ چاوەکانت تیزە..."

جا هەرکات ئەو حالەتەیی کە خۆرئاواییەکان ناوی "Intuition" یان لێناوە، لە ویژدانەیی مەرۆڤدا کارا بوو، ئیتر جیهانی دەرەووە بۆ دەنگ دەبێ و زایەتەیی هەستەکانی ناووە سەرتاپا کیانی مەرۆڤ دەتەنن و پوچ دەبووژیتەووە. چونکە ئەو کات سولتانی مەعریفەت لەسەر تەختی دەرەوون گیرساووەتەووە. ئیتر دواي ئەمە چ پێویست دەکات لە دەرەووە بۆی بگەرێت..؟

به‌لئی، ئەو پێغه‌مبەرە ئازیزە‌ی کە قوتابی و شاگردە‌کانی بۆ ئەم ئاستە بەرز کردە‌وه، هەمیشە و هەردەم "نامۆزگاری چاک"ی - بە فراوانترین واتا‌کانی‌هه - کرد‌بووه بنە‌ما و، تە‌لاری ئیرشادیشی لە‌سەر ئەم بناغە‌یه بونیات نابوو.

ئەم ئایە‌ته پێرۆزه به کورت‌ترین و ڕه‌وان‌ترین شیوه ئەو لایە‌نانه دەر‌ده‌پرێت کە ئێمه دە‌مانه‌وت لێ‌رده‌ا باسیان بکە‌ین: ﴿كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِّنْكُمْ يَتْلُوا عَلَیْكُمْ ءَايَاتِنَا وَيُزَكِّیْكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِکْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ﴾ (البقرة: ۱۲۹) "هەر وه‌کو (بۆ تە‌واو کردنی نازو نێعمه‌تم) له نێ‌وتاندا پێغه‌مبەرێ‌کم له خۆ‌تان بۆ ڕه‌وانه کرد‌وون کە ئایە‌ته‌کانی متمان به‌سه‌ردا ده‌خوێ‌نێ‌ته‌وه، دڵ و ده‌روون و ڕه‌واله‌ت و ئاشک‌راتان خاوێ‌ن ده‌کاته‌وه، فێ‌ری قورئان و حیکمه‌ت و دانایی‌تان ده‌کات، ئەو شتانه‌تان فێ‌ر ده‌کات کە هەر‌گیز خۆ‌تان نه‌تاندە‌زانی."

لام وایه لێ‌رده‌ا پێ‌ویست به درێ‌ژه‌ی زیاتر نه‌کات، چونکە چە‌ند نمونه‌یه‌که‌مان هێ‌نا‌یه‌وه له‌باره‌ی مه‌ودای بایه‌خی پێغه‌مبە‌ری ئازیزمان و هه‌ستیاریی له‌م لایه‌نه‌وه. به‌لام نه‌گه‌ر بانه‌وی بابه‌ته‌که له دوو سی‌ ڕسته‌دا کورت بکە‌ینه‌وه، ئە‌وا ده‌لێ‌ین: به‌راستی پێغه‌مبەر(ﷺ) هه‌موو که‌سی‌کی به‌ گوێ‌ره‌ی حال و ئاستی و به‌ له‌به‌رچاو گرتنی عه‌قل و دڵ و وێ‌ژدانی، بێ‌ زیاد و که‌م ده‌دواند. هه‌موو ئە‌مانه‌شی به‌ شێ‌وازی‌کی دانایانه‌ی ئە‌وتۆ پە‌یره‌ ده‌کرد، کە نه‌گه‌ر ئە‌و که‌سه‌ کۆ‌ره‌که‌ی به‌جێ به‌یشتایه، به‌ دڵ‌کی ئاسووده‌وه ده‌پو‌یشت و ئیمانی ده‌هێ‌نا. تە‌نانه‌ت که‌سانی‌کی هاوشی‌وه‌ی وه‌لیدی کورپی موغە‌یره و عوتبه‌ی کورپی ڕه‌بیعه، وێ‌رای دانانیان به‌وه‌ی قسه‌کانی پێغه‌مبە‌ری خوا حه‌قه، که‌چی غروور و خۆ‌سه‌زل زانیان بوونه ڕی‌گر و، مه‌حکومی زیندانی بێ‌ ئیمانیی کردن. هه‌ندیک‌یشیان بوونه قوربانیی ده‌ستی

ترس و، له ټينكاريدا مانه وه. له راستيدا، هژكاري هم موو نه مانه ش ده گهړپټه وه بؤ كه مو كورتى و ناتواوى نه وانه لى له دؤخى وهرگر دا بوون. جارى واش ده بوو كه سانېكى وه "نه عشاى شاعير" سهره پراى قبوول كړدنې هم موو شتيك، كه چى نه يانده توانى ده سبه ردارى نه رسته خو پيگرتووه كانيان بڼ و لټى دوور بكه ونه وه، بږيه داواى مؤلّه تيان ده كرد. جا نه گهر نه م كه سانه بهر له وهى هيدا يه تيان وهرگر تپت، مرد پټن، نهوا نهو كات ده پټت له پروانگه لى سبه قه زى قه ده ره وه بؤ نه م مه سه ليه بپرواين. له كؤى هم موو نه مانه شدا كه مو كورتيه ك نيه - حاشا - بگهړپټه وه بؤ پيغه مبه رى خوا و ناشپټ.

۵ - بانگه واز بؤ ته وحيد

سهرجه م پيغه مبه ران هه لساون به بانگ كړدنې گه له كانيان بؤ يه كټا پهرستى خواى تاك و ته نيا. نه وه تا قورئانې پيرؤز كاتيك باسى بانگه وازى پيغه مبه ران ده كات، جه خت له سهر نه م خاله ده كات وه و، ده فهرموى: ﴿يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾ (هود: ۸۴) "نه لى قه ومه كه م به ندا يه تى خوا بكهن، هيچ خوا يه كى تر تان نيه جگه له و." ۱

به لټى، بانگه وازى هم موو پيغه مبه ريك به م حقيقه ته مه زنه ده ست پيده كات و ههر به مده ش كؤ تا يى دټ.

كؤده ننگى نه م كه سا يه تيه ناوازانه - كه له كات و شوينى جياواز له يه كتر دا هاتوون - له سهر هه مان خال و، بانگه واز كړدنيان بؤ هه مان

۱- سورة الاعراف: ۵۹، ۶۵، ۷۳، ۸۵ - سورة هود: ۵۰، ۶۱، ۸۴ - سورة المؤمنون: ۲۳، ۳۲

حەقیقەت، هیچ بوارێک بۆ گومان و دوودلی ناهێڵیتەوه کە ئەوانە بانگەشە بۆ فکریک یان ھزریکی تایبەت بە خۆیان ناکەن، بەڵکو بانگخواز و گەییەنەری ئەو پەیامانەن کە لە لایەن پەرورەدگار یانەوێ پێیان گەیشتووێ. چونکە ناچیتە عەقڵەوێ کەسانێک توانا و لێھاتنی جیاوازیان ھەبێت و لە سەردەمی جیاواز و جێگە جیاوازدا ژیا بن، کەچی ئا بەم چەشنە لە بابەتێکدا کۆک و یەکرا بن! خۆ ئەگەر تەماشای ھەر قوتابخانەیەکی فەلسەفی یاخود پێچکەییەکی فکری بکەین، دەبینین تەنانت لە مەسەلە زۆر بچوو و لاوەکییەکانیشدا، ناکۆکی زۆر لە نێوان لایەنگرانی ھەمان پێیازدا بوونی ھەیە، ئەگەر چی لە ھەمان سەردەمیشدا بن.

بوونی جیاوازی لە بزافە فکرییەکانی مەزھەبدا و، یەکدەنگیش لەو کۆرپسا ئیلاھیییەکی کە پێغەمبەران ھیناویانە، بەلگەیە لەسەر ئەوێ کە یەکەمیان لە ھەوێ و ئارەزووی مەزھەبە سەرچاوەی گرتووێ و، دووھەمیشیان ھەلقولای کەنگای وەحی و ھیدایەتە.

بەئێ، کۆدەنگیی پێغەمبەران (ﷺ) لەسەر حەقیقەتی تەوحید، یەکیەکە لە تایبەتە نەندییەکانی مەقامی پێغەمبەرایەتی. ھەربۆیە پێغەمبەری خوا دەفەر مەوێ: "أَفْضَلُ مَا قُلْتُ أَنَا وَالنَّبِيُّونَ مِنْ قَبْلِي: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ." "باشترین شتێک کە من و پێغەمبەرانێ پێش منیش وتومانە بریتییە لە: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ."^۱

۱- الموطأ، القرآن ۳۲، الحج ۲۴۶ - عبدالرزاق، المصنف ۴/۳۷۸. بۆ چەند دەربڕینیکی تری نزیک لەمانەو، بڕواننە: الترمذی، الدعوات ۱۲۲.

ج . ئاكارى پيغەمبەران

۱ - راستگويى (الصدق)

راستگويى تەۋرەدى پيغەمبەرايەتتە. بەلەن، نبوۋەت بە دەۋرى خولگەدى راستگويىدا دەسۋورپتەۋە و ھەر شتەك لە زارى پيغەمبەرانەۋە دەرچىت، مۇرى تەصدىقى پيۋە. چۈنكە ئەوان ھەرگىز شتەك نالەن پيچەۋانەدى راستى بىت. قورئانى پىرۋىش كاتەك راقەدى ئاكار و پايدەبەرزى ھەندەك لە پيغەمبەران دەكات، ئەم سىفەتەيان دەخاتە پىش چاۋ و، دەفەرموۋى: ﴿وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صَدِيقًا نَبِيًّا﴾ (مریم: ۴۱)

"ھەرۋەھا لە قورئاندا باسى (گۆشەيەك لە بەسەرھانى) ئىبراھىم بۇ ئەو خەلکە بگىرەۋە، بەراستى ئەو كەسايەتتەكى راستگۇ بوو، لە پيغەمبەرانىش بوو. واتە، لە "لەۋحى مەحفوز" يان لە قورئاندا - كە ھەقىقەتتەكى جىگىر و نوسخەدى لەۋحى مەحفوزە- يادى ئىبراھىم بکە. ئەو پيغەمبەرىك بوو لە کردار و گوشتارىدا لەۋپەرى راستگويىدا بوو.

﴿وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَى إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا﴾ (مریم: ۵۴)
 "موساش باس بکە لە قورئاندا، بە راستى ئەو لە بەلەن و پەیمانەکانیدا راستگۇ بوو، ئەو پيغەمبەر و پەۋانە كرلوى خوا بوو."

﴿وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صَدِيقًا نَبِيًّا﴾ وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ﴿
 (مریم: ۵۶-۵۷) "ھەرۋەھا لە قورئاندا باسى ئىدرىس بکە، چۈنكە ئەۋىش

پېغه مبهريکی زور راستکار و راستگو بوو.. بویه پړزی زورمان لیگرت و پایه دار و بهرز و بلندمان کرد.

ئو دهمهش که قورنانی پیرۆز وتووێژی هاوه‌لی زیندانییه‌که‌ی حه‌زهرتی یوسف (ع) مان بۆ ده‌گیریته‌وه، هه‌لۆسته له‌سه‌ر هه‌مان په‌سن ده‌کات و ده‌فرمویت: ﴿يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ﴾ (یوسف: ۶۶) ”یوسف ئه‌ی هاوه‌لی راستگۆم!“

ئاخر چۆن ده‌کریت پېغه مبه‌ران راستگویی له‌خوێاندا به‌رجه‌سته نه‌که‌ن، له‌کاتی‌که‌دا خوای ته‌عالا فه‌رمانی راستگویی به‌که‌سانی ئاسایی ده‌دات و، به‌ستایشه‌وه گرو‌ی راستبێژان ناوده‌بات: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصِّدِّيقِينَ﴾ (التوبه: ۱۱۹) ”ئهی ئه‌وانه‌ی ئیمان و باوه‌پتان هێناوه، له‌خوا بترسن و پارێزکار بن، هه‌ول بده‌ن هه‌میشه له‌گه‌ل راستگۆیان و راستاندا بن.“

هه‌روه‌ها ئه‌وه پوون ده‌کاته‌وه که ته‌نیا ئیمانداره‌ خه‌باتکاره‌کان له‌پێناوی خوادا راستگۆن:

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصِّدِّقُونَ﴾ (الحجرات: ۱۵)
”بێگومان ئیماندارانی راست ئه‌وانه‌ن که باوه‌پران به‌خوا و پېغه مبه‌ری خوا هێناوه و پاشان نه‌که‌وتوونه‌ته هه‌یج گومان و دوودلیه‌که‌وه، به‌خوێان و سه‌ر و مالی‌شانه‌وه تیکۆشاوون له‌پێناوی ئایینی خوادا، ته‌نها ئا ئه‌وانه راستن.“

ا - راستگويان شايانى ستايشن

قورثانى پيرۆز ستايشى نۀو راستگوځيانه ده کات که راستيان کرد له گۀل نۀو په ځمانۀى به خوايان دابوو: ﴿مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَّنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا﴾ (الاحزاب: ۲۳) "مهربانانکى زوړ هۀن له ټيمانداران نۀو په ځمانۀى داويانه به خوا، راستيان کرد له سۀرى ژيان و پابه ند بوون پښوۀى و لايان نه دا لږى، جا هۀيانۀ په ځمانۀ کۀى جښۀ جځى کرد و مرد له سۀرى، هۀشيانۀ چاوه پوانۀ، به هښچ شښوۀ يۀک گوړان و لارى پروۀى تڼى نه کردوون."

لږۀ دا ده مه وښت هۀلوښتۀ يۀک له سۀر نۀو نايۀ تۀى سۀرۀوۀ بکۀم:

نۀنۀسى کورپى مالېک (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) خزمۀ تکارى پښۀ مبهۀرى خوا بوو. کاتېک پښۀ مبهۀر (ﷺ) تۀ شريفى هښا بؤ مۀدينۀ، نۀوکات نۀنۀس تۀ مۀنۀى ده سالان بوو. دايکى ده ستى گرت و بردى بؤ جزوورى پښۀ مبهۀرى خوا و وتى: "نۀى پښۀ مبهۀرى خوا! با نۀنۀسى کورم به درښاښى تۀ مۀنۀى له خزمۀ تاندا بښت." دايکى نۀ مۀى وت و، کورۀ کۀى به جځى هښت و روښت.^۱

جا نۀم نۀنۀسۀ ده لږى: "نۀم نايۀ تۀ: ﴿مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ...﴾ له بارۀى "نۀنۀسى کورپى نۀضر" ى مامم و هاو شښوۀ کانى نۀوۀوۀ دابۀ زيوۀ."^۲

کاتېک نۀنۀسى کورپى نۀضر (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) له پۀ ځمانى عده بۀ دا پښۀ مبهۀرى خواى بيښى، کۀ مۀندکښ و شۀيداي بوو. بۀ لآم له بۀر هۀر هؤيۀک بښت، نۀيتوانى له جۀنگى بۀ دردا بۀ شدارى بکا. بښگومان بۀ در پښگۀ يۀکى تايۀ تى

۱ - أبو يعلى، المسند ۳۰۶/۶ - الطبراني، المعجم الصغير ۱۰۱/۲.

۲ - مسلم، الأمانة ۱۴۸ - الترمذى، تفسير (سورة الاحزاب) ۲-۳.

و دیاری هەبوو. جا هەروەك چۆن بەشداربووانی بەدر لە نێو هاووەڵاندا دیار و ناسرابوون، ئاواش ئەو فریشتانەی لە بەدردا بەشدارییان کردبوو، لە نێو ئەهلی ئاسماندا ناسراو و بژاردە بوون. ئەمە و تەبیعی حەزەرەتی جوبەرئەیلە کە خۆشی لە بەشداربووانی بەدرە و سەرکردایەتی سوپای فریشتەکانی کردووە.^۱ بەلام وەرە بێینە و ئەنەسی کۆری نەضر ئەم هەلەمی لەدەست دەرچوو. ئیتر لە تاوا ئۆقرە لی بڕابوو و خەو نەدەچوو چاوانی. بۆیە هاتە حەزوری فەخری کائینات و دەرە دلی خۆی عەرز کرد: "یا رسول الله، ئەگەر جارێکی تر پووبەرپوو بوونەوهی بێباوەراغان بە نسیب بێ، مەگەر خوا خۆی بزانی ت چییان بەسەردا دینم." خۆی ئاگادار بە پەنهناترین پازەکانی دلی مرۆڤ، ئەم نیازە پاک و بێگەردەیی ئەنەسی قبوڵ کرد و، سالی دواتر لە ئوحددا پووبەرپوو بێ باوەراغان بوووە.

ئوحد.. هەر کاتێک ناوی ئوحد دەبریت، دەرووفاغان دەگوشریت و دلتەنگی ناخمان دەتەنێ. چونکە لەویدا حەفتا صەحابی شەهید بوون. کئی دەزانێ، لەوانەیە لە پرانگەیی دەرپرینی حەقیقەتیکەوه، هەروەها پێگەریش لەوهی نەبادا بەهۆی ئەم یادەوهریبە تالەوه، شتیکی نەخوازراو بەدەینە پالی، پۆژتیکیان کە پێغەمبەری خوا بەلای ئوحددا تێ دەپەری، ئەم وشانەیی لە زار هاتنە دەر: اُحَدٌ جَبَلٌ يُحِبُّنَا وَنُحِبُّهُ. "ئوحد چیاوە کە ئێمەیی خۆش دەوێت و ئێمەش ئەومان خۆش دەوێت."^۲

ئوحد چیاوە کە هەلگەراغان و سەرکەوتن بەسەردا سەختە. بەلام جەنگی ئوحد لەویش سەختربوو. جا هەرچۆنێک بێت، بە شیوەیهکی کاتی هەندێک لە هاووەڵان نەیان توانی وەک پێویست شوێنی ئێشکگریی خۆیان بپارێزن.

۱- البخاری، المغازی ۱۱ - ابن ماجه، المقدمة ۱۱.

۲- البخاری، الزکاة ۵۴ - مسلم، الحج ۵۰۳-۵۰۴.

تهنانهت سەنگەریشیان گۆڤی و چوونە دەرەوێ ئەو شوێنە ی پێغەمبەری خوا
 بۆی دیاری کردبوون. بەلام ئەمە تەنھا ستراتیژ و سەنگەر گۆڤینیك بوو، بۆیە
 دروست نییە بەمە بوترت "شکست". بەلێ، ئەدەب و حورمەت زانینی ئێمە
 بەرامبەر بە ئەصحاب (ﷺ) لەم چوارچێوەدا یە.

لەم جەنگەدا پێغەمبەر (ﷺ) بریندار بوو و ددانی موبارەکی
 شکا. دوو ئەلقە لە خوددەکە ی سەریشی چەقی بە ڕوومەتی پێڕۆزیدا و
 خۆیناوییان کرد. کەچی سەرەرای هەموو ئەمانە، پێغەمبەری ڕەحمەت و
 لیبوردەیی، دەستەکانی هەلپێی بۆ بارەگای خوای بالادەست و، فەرمووی:
 اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِقَوْمِيْ فَاِنَّهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ.^١ "خوایە لە گەلەکەم ببورە چونکە ئەوان
 نازانن." هەر لەو جەنگەدا ئەنەسی کۆپی نەضر ئەمسەر و ئەوسەر هەڵدەسورا
 و، لیڕە و لەوێ هەولێ دەدا پەیمانەکی بەیئیتەجێ کە سالتیک پێشتر دابووی
 بە پێغەمبەر (ﷺ). ئیتر وا ئەویش وەک زۆریکی دی بەرەو خاڵی کۆتایی
 هەنگاوی دەنا. جەستە ی شەکەتی لەتاو پێکانی ڕم و گورزی شمشیردا کون
 کون ببوو. کاتیك لە دوا ساتەکانی ژیا نیدا بوو، سەعدی کۆپی
 موعاذ (رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ) هاتە لای و، ئەنەس بەدەم زەرەدە خەنە یە کەووە دوا قسە ی خۆی
 بۆ کرد: "سلاوم بگە یەنە بە پێغەمبەری خوا. وەللاهی ئیستا لە دامی نیی
 ئو خودەو هەست بە بۆنی بەهەشت دەکەم."^٢

لەو ڕۆژەدا ناسینەوێ زۆریك لە شەهیدەکانی وەک حەزەرەتی حەمزە و
 موصەب، کاریکی ئاسان نەبوو. عەبدوللای کۆپی جەحش (رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ) مەگەر
 پارچەکانی جەستە ی بەیئیرایەتەو لای یەک، ئینجا دەتوانرا بناسریتەو و ڕپیار

١ - البخاري، الانبياء ٥٤ - مسلم، الجهاد ١٠٥ - القرطبي، الجامع لأحكام القرآن ١٩٩/٤.

٢ - البخاري، المغازي ١٧ - مسلم، الأمانة ١٤٨.

بدریټ: "نهمه خوږه تی" نهنهس بن نهضریش له مان جیاوازتر نه بوو، تا خوشکه که ی نه هات نه ناسرایه وه. خوشکه که ی سهیری نه و دهسته ی کرد که شمیری پی هه لگرتبوو - له وانه یه تنها شوین بوو بیت لیدانی بهرنه که وتبیت - نه و جا ناسییه وه و به چاوی پر نه سرینه وه وتی: "یا رسول الله، نهمه خوږه تی." ^۱

نیت نهم نایه ته باسی نه و نازایه تی و جوامیرییه ده کات. نهنه سی کوری نه ضر به لینه که یی برده سهر و، تا دوا هه ناسه جهنگا و ته نانه ت مردنیش به دروی نه خسته وه.

به لئ، پیو یسته هه موو که سینک دوا ی وتی "لا إله إلا الله" تا نه و راده یه له گهل ناوه رږکی نه و ته پیروزه دا راستگو بیت، تا وه کو شکومه ندی دین و نیمان پاریزراو بیت. ههر بویه کاتیک قورنانی پیرو ز ستایشی نه و جوړه شهیدانه ده کات، له و روانگه یه وه یه که بینه نمونه و سهرمه شق بو نیمانداران.

به راستی نهنه سی کوری نه ضر و نهنه سی کوری نه ضره کان راستگو یوو بهرام بهر به لینه کانیا ن و، سه لماندیان که مه ردی مهیدانی راستی و دروستین. تاخر چو ن وا نه بن، له کاتیکدا نهم وانه یه یان له فه خری عالم، حه زره تی موحه مه دی نه مینه وه وهرگرتووه؟! جا ههروهک نه و سهروه ره راستگو و نه مین بوو، نه صحابه کانیشی ناوا راستگو و نه مین بوو...

۱ - البخاري، المغازي ۱۷ - مسلم، الامارة ۱۴۸.

ب - له سهرده می نه فامیدا به "نهمین" ناسرابوو

خه لکی مه ککه هر گیز به ناوی خویه ده بانگیان نه ده کرد، به لکو سیفته تی "نهمین" یان ده دایه پالی و به "موحه ممدی نهمین" بانگیان ده کرد... به لای، به و نازناوه ده ناوی ده رکرد بوو. نیمه ش چنده به خته وه رین کاتیک به یانیا و نیواران به م ویرده ی که خویندنی "مُسْتَحْسَن" ه، یادی ده کهینه وه و، ده لاین:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُبِينُ، مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ صَادِقُ الْوَعْدِ الْأَمِينُ.

مالی خوا (که عبه) به هوی لافاوه ده درزی برد بوو. خه لکی مه ککه ش ده یانویست نۆژه نی بکه نه وه. له و کاته دا به هوی گیرانه وه ی به رده ره شه که (الحجر الأسود) - با بلین به رده به ختیاره که (الحجر الأسود) - بو جیگی پیشووی خوی، کیشه یه کی گه وره له نیوان هۆز و تیره کاندایه دروست بوو بوو. چونکه هر هۆزه و ده یویست نه و شکویه بهر خوی بکه ویت. خه ریک بوو جهنگ و به لایه کی مه زن بهر یا بی، تا له کوتایدا گه یشتنه ریک که و تنیک: هه موو لایه ک ناو بریوانی و دادوهری نه و که سه یان قبول ده کرد که یه که م کهس ده هاته ناو که عبه وه. نیتر هه مووان به جارئ چاویان بریپووه ده رازه ی بهیت و به مهراقه وه چاوه ریان ده کرد یه کیک بیته ژووره وه. له م نیوه نده شدا پیغه مبهری خوا شاگای له هیچ شتیک له مانه نییه. جا هر که سیمای حه زره تی موحه ممد - که دنیایی ده به خشی به دۆست و دوژمن - لییان به ده رکهوت، گشتیان به جارئ هاوریان کرد: "وا نهمین هات" و رایانگه یانند که رازین به هر هوکیتیک نه و بیدات...^۱

۱ - أحمد ابن حنبل، المسند ۳/ ۴۲۵ - حاکم، المستدرک ۱/ ۶۲۸ - ابن هشام، السيرة النبوية ۲۰۹/۱.

به لئی رازی ده بوون، ناخر چونکه متمانه ی ته وایان پیی بوو. نه گهر چی رسول الله (ﷺ) تا نهو کاته به نهرکی پیغه مبهرایه تی رانه سپیرابوو، به لام که سیك بوو جیی متمانه ی هه مووان بوو و خاوه نی هه موو نهو سیف هت و ناکارانه بوو که ده بوو له پیغه مبهریکدا هه بن.

به لئی، الفضل ما شَهِدَتْ بِه الْأَعْدَاءُ. "فهزل و گه وره یی نه وه یه، دوژمن شایه تی بدات." نه وه تا نه بوو سوفیان - که تا نهو کاته - سه رسه ختترین دوژمنی پیغه مبهری خوا بوو، ته صدیقی راست و دروستی سه روه رمان ده کات:

پیغه مبهری خوا له ریگه ی نیرده کانیه وه، نامه ی بۆ پاشا و ده سه لاتدارانی ناوچه که ده نارد. "هیردقل" نیمپراتۆری رۆمه کانیش، نامه یه کی له پیغه مبهری خوا وه به ده ست گه یشتبوو. هیره قل نامه کی له سه ره تا وه تا کۆتایی خوینده وه. نه و جا ناردی به شوین نه بوو سوفیاند، که له و کاته دا به مه به ستی بازرگانی چوبوه شام. له نیوانیاندا ئه م وتووێژه ی خواره وه روویدا:

- نه وانه ی شوینی دده کون، زیاتر هه ژاره کانن یان ده وله مه نده کان؟
- هه ژاره کان.
- هیچ پاشگه زبون نه وه یه ک روویدا وه له نیو نه وانه ی باوه ریان پێ هینا وه؟
- تا ئیستا، نه خیر.
- له زیاد بووندان یان که م بوون؟
- پۆژ به پۆژ له زیاد بووندان.
- له ژیانیدا هیچ درۆیه کتان لی بیستوه؟
- نه خیر، که سمان درۆمان لی نه بیستوه.

ئيتىر ھىرەقل لەتار كارىگەرىيى نامەكە و ئەو وەلامانەي لە ئەبوو سوفيانهو
 بىستنى، كە تا ئەو كاتە دوژمنايەتى پىغەمبەرى خواي دەکرد، خۆي
 پىنەگىرا و ئەم وتانەي لە زار ھاتنە دەر: 'كەسەيەك بە درىژايى ژيانى درۆي
 لە گەل ھىچ كەسەيەكدا نەكردىت، مەحالە ئىستە بەدەم خواوہ درۆ
 بكات'.^۱

ئەم بەسەرھاتە - كە تەنھا ئەو لايەنەيان باسكرد كە پەيوەندى بە
 باسەكەوہ ھەيە - دوو بەلگەي تىدايە لەسەر راست و دروستى پىغەمبەرى
 خوا. يەكەميان ھىرەقلى ئىمپراتۆرى پۆمەكانە، كە لە سەرەوہ قسەكانيمان
 تۆمار كرد. دووھەميشيان وەلامەكانى ئەبوو سوفيانه، كە تەسدىقى
 پىغەمبەرى خويان دەكرد، ھەرچەندە تا ئەوكاتەش شەرەفمەند نەبووبو بە
 ئىسلام.

ئەوئەندە ھەيە ھىرەقل نەيتوانى زال بىيەت بەسەر عەشقى مولك و
 دەسەلاتەكەيدا و، مولكەيەكى حەقىقى و ئەبەدى لە كەيس خۆي دا كە تا
 بەردەستى ھاتبوو. بەلەي، ھىرەقل موسولمان نەبوو و نەھاتە ريزى گروى
 بەختيارانەوہ. بەلام لەگەل ئەمەشدا قبوول كردنى ريسالەتى پىغەمبەرى خوا
 و، رەفتار نواندنەي بە رىز و حورمەتەوہ، نامازەيە بۆ بەسەرەتى ھىرەقل و، لە
 پوانگەي ئىمەشەوہ دان پىندانائىكى دلخۆشكەرە. دانپيانان بە صىدق و
 صەداقەتى رسول اللہ دا (ﷺ).

لەپاستيدا ناوەرۆكى قسەكانى ھىرەقل واتا و نامازەي قووليان تىدايە.
 ناخر نەگەر كەسەيەك تا تەمەنى چل سالىي تەنانەت بە گالتەش، تەنھا

۱ - البخارى، بدء الوحي ۶ - مسلم، الجهاد: ۷۴.

درۆیه کی له گهڵ کەسانی ناسایدا نەکردبێ، چۆن دەکرێ له دەمی نزیک بوونەوهی له مەرگدا، درۆ به دەم خواوه بکات!

"ياسر" بهر له موسوڵمان بوونی، پرسباری له "عهمار"ی کورپی کرد که بۆ کوێ دهچێ. عهماریش له وهلامدا وتی: "بۆ لای موحهممەد."

ئهم وهلامه بهس بوو بۆ عهمار: "ئهو ئه مینه. خهڵکی مهککه وا دهیناسن. نهگهر وتبێتی پیغه مبهرم ئهوه پیغه مبهره. چونکه هیچ کەس درۆی لی نهیستوه."

ئهمه قسه و قهناعهتی چهند کەسیک نهبووه، بهلکو بۆچوونی هاوبهشی ههموو ئهوانه بووه که له کاتی پیغه مبهرایهتی و پیش بوون به پیغه مبهریشدا ناسیوانه.

ج. هه میشه ئامۆژگاری راست په ویی ده کرد

پیغه مبهری خوا ههروهک چۆن پێک و راست ده ژیا، ناوهاش ئامۆژگاری بهردهوامی ئوممهتەکهی ده کرد تا سهراست و راستبێژ بن. جا لیته دا به مبهستی بههره مند بوون له فەرو بهره کهتی ئهو فەرموودانه، هه ندیکیان به نمونه ده هیینه وه:

اضْمَنْوْا لِي سِتًّا مِنْ اَنْفُسِكُمْ اَضْمَنْ لَكُمْ الْجَنَّةَ: اُصْدِقُوا إِذَا حَدَّثْتُمْ،
وَأَوْفُوا إِذَا وَعَدْتُمْ، وَأَدُّوا إِذَا أُؤْتِمِنْتُمْ، وَاحْفَظُوا فُرُوجَكُمْ، وَغَضُّوا أَبْصَارَكُمْ،
وَكُفُّوا أَيْدِيَكُمْ.

١- أحمد ابن حنبل، المسند ٣٢٣/٥ - الطبراني، المعجم الكبير ٢٦٢/٨ - المعجم الأوسط ٧٧/٣ - البيهقي، السنن ٢٨٨/٦.

”شەش شتم لە خۆتاندا بۆ مسۆگەر بکەن، منیش چوونە بەهەشتان بۆ
مسۆگەر دەکەم؛

- کە قسەتان کرد، راستگۆ بن.
- کە پەیانتان دا، بیبەنە سەر.
- ئەمەن و دەستپاک بن.
- داوستان بپارێزن.
- چاوتان لەناست هەرامدا بپۆشن.
- دەستان لە هەرام بەدوور بگرن.

بەلێ، پیغمبەری خوا تیراسا هەمیشە پێک و راست ژیاوە. داوای دەکرد
هەمووانیش هەر بەو شێوەیە بژین. تەنانەت بەو ”صدّاقەت”ە تایبەتییهی
خۆی، گەیشتە خالێک کە لە نیوان ”ئیمکان” و ”جوب”دا بوو. نێر ئەمە
خالێک بوو کە لەودیوییەوه تەنها و تەنها ”صیدقی ئیلاهی” هەبوو. بە
دەرپرینیکی تر، رسول الله (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) لە راستی و دروستیشدا، بە نێو
ئاسۆی ﴿قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى﴾ (النجم: ٩) دا سەیر و سلوکی دەکرد. بەلێ،
پاستە ئەو لە ڕوویەکەوه لە بازەنی ”ئیمکان”دا بوو، بەلام لە ڕوویەکی ترەوه
جیهانی ئیمکانی تی پەراندبوو. هەرۆک ”قازی عەیاض” لە باسی میعراج دا
دەلێ: ”حەزەرەتی موحەممەد گەیشتە شوئیتیک نەیدەزانی پێی لە کوێدا دابنێ.
پێی وترا: ’پێهەکت لەسەر پێهەکی تەرت دابنێ.’” بەلێ ئەو لە هەموو
ڕوویەکەوه مەژ بوو، بەلام راستیی و دروستییەکی بۆ وەها پلەیهک بەرزیان
کردبوووه. نامۆزگاری ئێمەش دەکات لەسەر هەمان خەسەلت و دەفەرمویی:

”به‌لینى راستبوییم بدهنى و درو ناویتهى ژيانتان مه‌کهن، منیش به‌لینى به‌هه‌شتان ده‌ده‌مى.“

له فەرموده‌یه‌کى تردا ده‌فەرموی:

دَعْ مَا يَرِيْبُكَ إِلَى مَا لَا يَرِيْبُكَ، فَإِنَّ الصِّدْقَ طُمَأْنِينَةٌ، وَإِنَّ الْكَذِبَ رِيْبَةٌ.^١
 ”واز بیینه له شتیك كه گومانى لی‌ده‌كه‌ی، بۆ شتیك كه گومان‌ت لیتی نییه.
 چونكه راستگویی دل‌نیا‌یه و درو‌ش گومان و دل‌ه‌راو‌کی‌یه.“

هه‌روه‌ها ده‌فەرموی:

تَحَرَّوْا الصِّدْقَ وَإِنْ رَأَيْتُمْ أَنَّ فِيهِ الْهَلَكَةَ فَإِنَّ فِيهِ النَّجَاةَ.^٢ ”هه‌رده‌م به‌شوین
 راستیدا برۆن، ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر لاشتان وا بوو به‌هۆیه‌وه تیا ده‌چن، بزانه‌ن كه
 رزگار بوونی تیدا‌یه.“

له فەرموده‌یه‌کى تردا ده‌فەرموی:

عَلَيْكُمْ بِالصِّدْقِ، فَإِنَّ الصِّدْقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ، وَإِنَّ الْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ.
 وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَصْدُقُ وَيَتَحَرَّى الصِّدْقَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ صَدِيقًا. وَإِيَّاكُمْ
 وَالْكَذِبَ، فَإِنَّ الْكَذِبَ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ، وَإِنَّ الْفُجُورَ يَهْدِي إِلَى النَّارِ، وَمَا
 يَزَالُ الرَّجُلُ يَكْذِبُ وَيَتَحَرَّى الْكَذِبَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ كَذَابًا.^٣

”پێویسته راستگۆ بن، چونكه راستگویی پێی پێشاندەره به‌ره‌و چا‌كه،
 چا‌كه‌یش پێی نیشاندەره به‌ره‌و به‌هه‌شت. كه‌سى وا هه‌یه به‌رده‌وام راست ده‌لێ

١ - الترمذي، القيامة ٦٠ - النسائي، الأشربة ٥٠ - الدارمي، البيوع ٢.

٢ - ابن أبي الدنيا، الصمت ٢٢٧ - مكارم الأخلاق ٥١ - هناد، الزهد ٦٣٥/٢.

٣ - البخاري، اللباس ٦٩، الادب ٦٩ - مسلم، البر ١٠٣-١٠٥.

و به دواى پاستى و پاستگوويدا ده گهړئ هه تاوه كو له لاي خوا به پاستگو
(صديق) دهنوسرى. نه كهن هه رگيز درؤ بكن. چونكه درؤ كردن سهرده كيښى
بؤ خراپه و به دره فتارى، خراپه كارش پئى دوزه خ پيشان ده دا. كه سى وا هه يه
هه ميشه درؤ ده كات و، به دواى گوftar و كردارى درؤ دا و تله، تا نه وى له لاي
خوا به درؤ زن (كذاب) تومار ده كړئ.

پزگار بوون و سهر فرازى له پاستگوويدا يه. مرؤډ نه گهر بشمريت له پيناو
پاستيدا، نه وا تنه يه ك جار ده صريت. كه چى هه درؤ يه ك بؤ خوى مردنيكه.
كه عى كورى مالك (ﷺ) ده فرموي: ”من به وى پاستگويمه وه پزگارم
بوو.“ به ئى، هه ركات باس له پاستگووى ده كريت، مه حاله نه ومان به بيردا
نه يه ت.

كه عى كورى مالك (ﷺ) بليمه تىكى نه وتو بوو، و ته كانى هينده ي
شمشير كه ي و، شمشير كه شى هينده ي و ته كانى تير و برنده بوو. شاعير و
قسه زانكي به توانا بوو. به شيعره كانى وره ي كافرانى سهره و ژير ده كرد.
يه كيڅكش بوو له وانه ي له عه قبه دا به يعه تيان به پيغه مبهرى خوا (ﷺ) دابوو.
بويه به يه كيڅك له پيشه ننگه كانى نه نصار داده را. به لام نه م هاوه له به ريزه
نه يتوانى به شدارى غه زاي ته بوك بكات. ته بوك جهنگيكي سه خت و تاقت
پرووكين بوو. له م جهنگه دا مشتيك مرؤډ له گم سويى بى شومارى پرمدا،
هه م له جه رگى بيا باني وشك و هه لقرچينمردا دهسته ويه خه ده هات. به م نياز
و خه ياله وه كه وتنه رى و نه و قاره مانيتييه يان نواند. نه وان پاداشتى نه مه يان
بؤ نووسرا، به لام پيكدادان پرووى نه دا و نه و جهنگه ترسناكش ته نها له
يادگه كاندا مايه وه.

پيغه مبهري خوا (ﷺ) له هه موو غه زاكاني تردا، جووله سهربازيه كاني به نهيتي ده هيشته وه، كه چي نهم جاريان به ناشكرا كهوته پړي و هه موواني بانگه يشت كرد بو جيهاد. كه چي كهعب سهره پاي نهم بانگه وازه ناشكرايه ش، هه به شدار نه بوو. ئيست با له زاري خويه وه كورته يه كه له به سهره اته كه ي بيستين:

”هه مووان بو نهم جهنكه بانگه يشت كران. دياربوو جهننگيكي دژوار له پيشدا بوو. به لام خوي گه وړه ته قديري نه كړدبوو پيكدادان پوو بدات، بويه نهم جووله سهربازيه ته نها له چوار چيوه ي نه زمونيكي پراكتيكيده مايه وه. جا نازانم پيغه مبهري خوا له سهره نجامي جهنكه كه ناگدار كرابووه يان نا، به لام بايه خيكي جياوازي بهم غه زايه ده دا.

منيش وه هه كه سيكي تر، ناماده كاريه كانم ته واو كړد. ته نانه تا نه وړه بو هيچ غه زايه كي تر ناوا خوم به چاكي ناماده نه كړدبوو. زوري نه برد سهره وري هه ردوو دنيا (عَلَيْهِ السَّلَام) فرماني جووله ي دا و سويا كهوته پړي. منيش هه به خوم دهوت: ”هه رچونيك بيت پييان ده گه مه وه.“ له م پوه وه متمانم به خوم هه بوو. هيچ سهره قاليه كيشم نه بوو، كه چي هه دهوت: ”نه مړ نا سبه ي..“ هه تا پړژان تيپه رين و، گه يشتنه وه م به رسول الله بوو به كاريكي مه حال. ئيتر ده بووايه به ناچاري چاوه پريم بكردايه.. كړديشم. به لام چ چاوه پوانييه كه! هه سهره عاتيكي به چندان پړژ ليم ده پريشت.

سهره نجام هه والي گه پانه وه ي پيغه مبهري خوا له هه موو لايه كه وه بيسترا. جاخو هه موو جاريك هه و ابوو، هه كه دهنگوياسي نزيكي هاتنه وه ي بلارده بووه وه، مه دينه سهره له نو ي ده بوو ژايه وه. ئيستاش خنده و شادي له سهره روخساري هه مووانه، چونكه پيغه مبهري خوا (ﷺ) ده گه پرايه وه...

له كۆتايدا ساتى چاۋەپوانكراۋ ھات. سۈيۈي موسولمانان گەيشتەۋە مەدىنە. پېئەمبەرى خواش (ﷺ) ۋەك نەرىتى خۆى، سەرەتا سەردانى مزگەۋتى كىرد و دۋاى دوو پكات نۆيژ، دەستى كىرد بە پېشۋاۋى كىردنى موسولمانان. خەلگى پەيتا پەيتا دەھاتنە خزمەتى. ئەۋانەش كە بەشدارىيان نەكردبوو، بىانۋىيان دەھىنايەۋە. تەننەت زۆرىك ئەۋانەى ھالىيان ۋەك مەن بوو، بىانۋىيان دەھىنايەۋە و پېئەمبەرى خواش بىانۋەكەى قىبۇل دەكردن. جا خۆ منىش دەمتۋانى ھەمان شت بىكەم، چۈنكە لە پرووى تواناى قەناعەت پېئەتتان و قسەسازىۋە لە ھەموىيان شەرەزاتر بووم. بەلام بەبى بىوونى ھىچ عوزرىك، چۆن دەكرا لەگەل پېئەمبەرى خۋادا درۆ بىكەم. درۆم نەكرد... نەمتۋانى درۆ بىكەم. كە چۈومە خزوورى، بە بزەيەكى سەرزەنشت ئامىزەۋە كە دلى كوناۋدەر كىردم، پرووى تىكردم و فەرمۋى: 'لە كۆى بوويت؟' منىش بە بى كەم و زىياد، ھالەتەكەم چۆن بوو ئاۋا بۆم گىزايەۋە. لەپاش قسەكانم، پرووى لى ۋەپرگىپرام و لەژىر لىۋەۋە فەرمۋى: 'ھەستە پرۆ' نىتر منىش بەم ھالەۋە چۈومە دەرەۋە. كە ھۆزەكەم منيان بەم ھالەۋە دى، دەورىان لىدام و ھانىيان دەدام منىش بىانۋىيەك بدۆزمەۋە تا خۆمى پى دەرياز بىكەم. تەننەت ۋەك بلىنى قسەكانيان تاۋىك لە دلىدا جىنى خۆيان كىردەۋە. بەلام يەكسەر ھاتەۋە خۆم و، پىرسىم: 'ھىچ كەسىكى تر ھەيە ۋەك مەن بىت؟' لە ۋەلامدا ناۋى دوو كەسى ترىان پى و تم: "مورارەى كوپى رەبىع" و "ھىلالى كوپى ئومەيە". ھەردووكيان دوو صەحابى ناسراۋىش بوون و لە بەشداربوانى بەدر بوون. بەلى، ئەۋانىش ھىچ بىانۋىيەكيان نەھىتابوۋەۋە و كەۋتبوونە ھالى مەۋە - ئاستغفر اللہ، چۈوبوونە ھۆلى چاۋەپوانىيەۋە - ھەردووكيان كەسانىك بىوون شايانى چاۋلىكردن بىوون. بۆيە منىش پىيارمدا ۋەك ئەۋان بىم و ھىچ عوزرىك نەھىنمەۋە.

لهو ماوهیهدا فهرمانیك سهارهت به ههرسیكمان ده‌رچوو. ئیتر له‌وه دوا
هیچ موسولمانیك قسه‌ی له‌گه‌لدا نه‌ده‌کردین. ههردوو هاوه‌له‌كه‌م خۆیا:
خزانده ماله‌كانیانه‌وه و شه‌و و پوژ به‌بۆ وه‌ستان ده‌گریان. جا له‌بهر شه‌وه‌ی مز
گه‌نجترینیان بووم، ده‌چوومه‌ ده‌ره‌وه و له‌كاتی نوێ‌ه‌كانیشدا له‌ مزگه‌وت
ناماده‌ ده‌بووم. به‌لام هیچ كه‌س نه‌یده‌دواندم. زۆریه‌ی كاته‌كانم له‌ مزگه‌وت
به‌سه‌ر ده‌برد. جاری وا ده‌بوو، بۆ بینینی خه‌نده‌یه‌کی پیغه‌مبه‌ری خوا به
پروومدا، چه‌ندین ماوه‌ی دوور و درێژ چاوه‌پروانیم ده‌کرد.. به‌لام هه‌یهات،
هه‌موو جاره‌كان به‌ دلشكاوی ده‌گه‌رامه‌وه. نه‌و زاته‌ی كه‌ هه‌رگیز خه‌نده‌ له
پوخساری نه‌ده‌بپرا، بۆ جاریكیش بۆ، ته‌ماشای نه‌كردم و بزه‌یه‌کی به‌ پروومدا
نه‌واند. زۆرجار كه‌ سه‌لامم ده‌کرد، چاوم ده‌پریه‌ لیوه‌كاني تا بزاتم هیچ
جووله‌یه‌ك ده‌كا یان نا. به‌لام وه‌ره‌ بینه‌، بچووكترین جووله‌شی نه‌ده‌كرد. زۆر
جار كه‌ نوێژم ده‌کرد، به‌ لاچاوێك ته‌ماشام ده‌كرد. كاتیك ده‌ستم ده‌كرد به
نوێژ ته‌ماشای ده‌كردم، به‌لام هه‌ر كه‌ له‌ نوێژ ته‌واو ده‌بووم، یه‌كسه‌ر نیگا‌كاني
لێ بزر ده‌كردم. په‌نجا پوژی ره‌به‌ق ناوا تینه‌په‌ری. نیدی كه‌سه‌كان، جینگه‌كان
هینه‌ده‌ نامۆ بووبوون له‌ به‌رچاوم، وامده‌زانی له‌ ولاتیکی بیگانه‌دام.

پوژنیکیان چووم بۆ بینینی "شه‌بوو قه‌تاده‌"ی ئامۆزام، كه‌ زۆره
خۆشه‌ده‌ویست و شه‌ویش منی وه‌ك گیانی خۆی خۆشه‌ده‌ویست. له‌ دیواری
باخه‌كه‌یه‌وه خۆم هه‌لدايه‌ ژووره‌وه و چووم بۆ لای. سه‌لامم لیكرد، به‌لام
وه‌لامی سه‌لامه‌كه‌می نه‌دايه‌وه. لیم پرسى: 'بۆ خوا بلی، باوه‌ر ناكه‌ی كه‌ خوا
و پیغه‌مبه‌ره‌كه‌م خۆشه‌ده‌وێت؟' شه‌جاریش هیچ وه‌لامی‌کی نه‌دامه‌وه. سێ جار
نهم پرسیاره‌م لێ دووباره‌ كرده‌وه، تا له‌ جاری سێهه‌مدا وتی: 'خوا و
پیغه‌مبه‌ره‌كه‌ی باشت ده‌زانن.' شه‌مه‌ی وت و به‌جیی هیشتم. ده‌توت دنیا
به‌سه‌ردا پووخواه، ئاخه‌ هه‌رگیز چاوه‌پروانی هه‌لوێستی وام له‌ شه‌بوو قه‌تاده
نه‌ده‌كرد. دلم پر بوو و دامه‌ پر مه‌ی گریان.

جاریکیشیان که له کۆلانه کانی مه دینه دا ده سورا مه وه، گویم لیبوو
 پیاویک سۆراغی منی ده کرد. خه لکه کهش منیان پیشاندا. پیاوه که هاته لام و
 نامهیه کیشی به دهسته وه بوو. نامه که له لایهن "پاشای غه سسان" وه بۆ من
 نیررابوو. پاشا له نامه کهیدا بانگهێشتی ده کردم بۆ مهمله که ته که ی و
 نووسیبووی: 'بیستوومه هاوه له کهت دهسته ردارت بووه و دایه پریوت. جا بۆیه
 وه ره لای ئیمه، چونکه کهسانی وهک تو لای ئیمه قه درو قیمه تیان به رزه...'
 داوی خۆپندنه وهی نامه که، له دلی خۆمدا وتم: "ئه مهش تاقیکردنه وه یه کی
 تره." بۆیه نامه کهم دراند و خسته ناو ئاگره وه.

چله مین پۆژ بوو. پیغه مبه ری خوا که سیکی نارد تا پیمان پابگه یه نیت که
 پیوسته له خیزانه کاغان دوور بکه وینه وه. منیش به نیراوه کهم ووت: 'چی
 بکه م، ته لاتی بده م؟' - ئای به قوریانی وه فای بم - فهرموویوی که ته نها
 لییان به دوور بین. نیت به خیزانه کهم وت که به چیته وه مالی باوکی. له م
 نیه ونده شدا خیزانه که ی هیلال به مه رجی خزمه تکردنی هاوسه ره که ی، داوی
 مۆله تی کردبوو. چونکه هیلال که سیکی به ته مه ن بوو و نهیده توانی ئیشه کانی
 خۆی رابه رپیت. پیغه مبه ری خواش مۆله تی داوو. هه ندیک که شیش
 پیشنیاری ئه وه یان بۆ کردم منیش هه مان شت بکه م. به لام قبوولم نه کرد.
 راستیه که ی نه مده زانی هه لۆستی پیغه مبه ری خوا له به رامبه ر ته کلیفیکی
 وادا چۆن ده بیت.

پۆژان هات و پۆژان پۆیشت. په نجا پۆژی ته واومان به م شیویه برده سه ر.
 نه مده توانی چیت به رگه بگرم. دنیام لی هاتبووه وه یه ک و هینه ده ی گۆر ته نگ
 و تاریک بوویو. پۆژیکیان هه ره ک پۆژانی تر، نوێی به یانیم کردبوو و له
 بانیزه ی خانوه که مدا دانیشتبوم. گویم لیبوو یه کیک به ده نگه به رز ناوی
 منی ده هینا. ده نگه که ده یوت: 'مۆده ت لیبی که عب' نیت هه ر که ئه مه م

بیست، یه کسهر زانیم مهسه له چیه. بۆیه راستهوخۆ چوومه سوژدهوه. ئەو
 پۆژه له دواى نوێژى بهیانی، پیغه مبهرى خوا لیخۆشبووغانى راگهیاندبوو. به
 پهله بهرهو مزگهوت راکرد. هه موویان به پتوه وهستاوون و پیرۆزبایان لى
 دهکردم. "ته لحه" باوهشى پیاکردم و ماچى دهکردم. وام ههست دهکرد
 سه رله نوێ له عهقه بهدام. ئەو جا چوومه حزوورى فهخرى کائینات و دهستی
 موباره کیم گرت، نهویش دهستی منى گرت - وا ده زانم نه گهر لهو کاته دا
 مزگینى به ههشتیشى پى بدرایه، بهو نه ندازه یه دلخۆش نه ده بوو - ئینجا
 فرمووی: 'خوای گه وه لیتان خوشبوو.' به دویدا ئەو نایه ته ی خوینده وه که
 سه بارهت به ئیمه دابه زیبوو:

﴿وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ
 وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَن لَّا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ
 لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ (التوبة: ١١٨)

"ههروه ها تهوبه ی ئەو سێ که سه شى وه رگرت که (له غه زای ته بووک)
 دواخران دواى نهوه ی که زهوى چهنده فراوانه لیان تهنگ بووه وه، خویشیان له
 خوایان بێزار بوون، دلنایش بوون که هیچ په نایه ک نییه (له خه شم و قینی خوا
 بیانپارێژیت) جگه لهوه ی خوایان بدهنه په نای ئەو زاته، پاشان تهوبه ی لى
 وه رگرتن، تا تهوبه بکهن، به راستی هه ر خوا تهوبه وه رگر و میهره بانه."

له پاش نهوه ی رسول الله (ﷺ) نایه ته که ی تهوار کرد، عه رزم کرد: "یا رسول
 الله، من به راستگویی رزگارم بوو. په یانیش دهدهم تا له ژياندا بم، جگه له
 راستی چی تر نه لیم."^١

١ - البخاری، المغازی ٧٩ - مسلم، التوبة ٥٣-٥٥.

به‌لئی، حقیقه‌تی نبووه له‌سه‌ر بنچینه‌ی "صدق" واته‌ پاستگۆیی و پاستپه‌وی دارپۆزراوه. هه‌موو پیغه‌مبه‌ران پاستگۆن، پتویستیشه‌ پاستگۆ بن. چونکه‌ نه‌گه‌ر به‌جووکتزین هه‌له‌ یان لاری له‌ هه‌ر یه‌کتک له‌م زاتانه‌دا هه‌بیت، که‌ له‌ جیهانی غه‌یبه‌وه‌ فەرمانه‌کان دێنن و به‌ مروّقایه‌تی ده‌گه‌یه‌نن، نه‌وا هه‌موو شتێک سه‌رغۆون ده‌بێته‌وه‌. نه‌وه‌تا سه‌رجه‌م نه‌و پاستیانه‌ی که‌ ده‌بیت ده‌باره‌ی مروّقایه‌تی بیزانین، له‌ پێگه‌ی نه‌م مروّقه‌ بژاردانه‌وه‌ پیمان ده‌گات. نه‌مه‌ش بابه‌تیکی هێنده‌ هه‌ستیاره‌، به‌جووکتزین هه‌له‌ هه‌لناگریت. بۆیه‌ خوای گه‌وره‌ له‌م باره‌یه‌وه‌ ده‌فه‌رموی:

﴿وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ ﴿١﴾ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ﴿٢﴾ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ﴿٣﴾ فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ﴿٤﴾﴾ (الحاقة: ٤٤-٤٧)

”خۆ ئه‌گه‌ر (محمد صلی الله علیه وسلم) هه‌ندێک قسه‌ و گوفتاری به‌ده‌م ئێمه‌وه‌ هه‌لبه‌ستایه‌، نه‌وا به‌ هێز و ده‌سه‌لاتی خۆمان ده‌مانگرت. نه‌وسا هه‌یج که‌سیک نییه‌ له‌ ئێوه‌ به‌ربه‌ست و به‌رگری بکات له‌ ئێمه‌.“

به‌پاستی پیغه‌مبه‌ری خوا له‌ به‌رامبه‌ر نه‌مر و نه‌هیه‌کانی خوای گه‌وره‌دا، وه‌ک مردوویه‌ک وا بوو له‌ ده‌ستی مردوو شۆردا. وه‌حی به‌ره‌و چ ئاراسته‌یه‌ک بیویستایه‌ وه‌ری ده‌گیرا، نیتێر شه‌ویش هه‌تاهه‌تایه‌ له‌سه‌ر نه‌و ئاراسته‌یه‌ ده‌مایه‌وه‌. ته‌نانه‌ت نه‌و کاته‌ش که‌ "قوریه‌ت"ی به‌ده‌ست هێنا و گه‌یشه‌ خاڵی کوژتایی، تۆسقاڵێک له‌م هه‌ستیاریه‌ی له‌ده‌ست نه‌داوو. له‌ده‌ستدان با له‌ لایه‌که‌وه‌ به‌هه‌ستیت، بگه‌ر قوولتێر بووبوووه‌وه‌ و گه‌یشه‌تبه‌وه‌ ئاستێک که‌ له‌ توانای که‌سدا نه‌بیت پێی بگات.

د - خاوه نى قسه ی خو ی بوو

تا تهمه نى چل سالی نه کهس دیو به تى و نه که سیش بیستویه تى
حه زره تى موحه ممد (ﷺ) قسه به کی دوور له راستی بکات. زاتیک که له دوایدا
به شهره فى صه جابى بوون ده گه شت، ده گپ یتته وه: ” له سرده مى نه فامیدا
له گه پيغه مبه ری خوادا پیکه وتین که له فلانه جیدا یه کتر ببینین - ههروه ک
پیشتریش نامازم پيدا، جاهیلیه ت ناوی نهو سرده مه بوو که نهوی تیدا
ده ویا. دنا نهو مروقه دل و ویزدان پو شنه، هه رگیز له جهاله تدا نه ویاوه.
به لکو هه میشه له چوارچینه ی ژیا نیکی پیغه مبه رانه دا ژیاوه - به لام من
به لینه کم له یاد کردبوو. له پاش سی پوژ که به بیرم هاته وه، به په له به ره و
شوتی دیاریکراو پویشتم. ده بینم وا پیغه مبه ری خوا له وی له چاوه روانیدایه.
نه روخساری به روومدا گرژ کرد، نه لی شم زویر بوو. تهنه نه وه نده ی پی و تم:
’نه ی گه نج، ماندووت کردم. سی پوژه لی ره چاوه روانیت ده کم‘.”^۱

ه - فه رمایشته گانی ته صدیقی ده کن

نهو هه ر له له دایک بوونییه وه هه زره تى موحه ممد موسته فا بوو. هه ر
بو به له پاش پیغه مبه رایه تیش چی بووتایه، خه لکی به دل و به گیان باوه رپان
پی ده هیئا و پشتر استیان ده کرده وه. به لی، سه رانه سهری گه ردوون ته صدیقی
ده کرد و له به رامبه ریدا ده یوت: صَدَقْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ. ” راست فه رموو نه ی
پیغه مبه ری خوا“ له مه شدا مروقه کان ته نه نه بون، به لکو به زمانى
موعجیزه کان، هه ر ”جوړ“ ه و نوینه ری خو ی ده نارد و، وه ک بلئی به یعه تیان
پی ده دا.

۱ - أبو داود، الأدب ۸۲ - ابن سعد، الطبقات الكبرى ۵۹/۷.

لیره دا ده مه ویت که وانه یه که بکه مه وه و تیشک بجه مه سهر بابه تیک که به
 گرنگی ده زانم: ده برپینه نورانییه کانی قورئانی پیروژ و فهرمایشته
 به نرخه کانی سهروه رمان (ﷺ) له پروی ره چاوکردنی په یوه ندیی نیوان زات و
 سیفات و نه سمائه وه، دارای پله یه کی هیئده بهرزن، که نه فیهله سووفه کان له
 ریځه کی عه قله وه و، نه تهولیا کانش به ههنگاوه کانی دل و، نه نه صفیاش به
 په هه ندی رۆح، نه یان توانیوه - و ناشتوان - بگه نه ئاستیکی وه ها له ده رک و
 ده برپین.

به لئی، ئهم رۆحه بهر زانه له ده می سه رکه وتنیان به پله کانی که مالد،
 هه می شه پیشانیانداوه و پیشانی شی ده ده ن که تهوان هه ده رۆن و ده رۆن، له
 کۆتایی هه مه نزل یشدا که پیی ده گهن، راستی و دروستی
 فهرمایشته کانی قورئان و سونه تیان بۆ ده رده که ویت و، به که شف و
 مو شاهه ده وه چیژی فهرمووده کانی پیغه مبهری خوا ده که ن.

به لئی، هه موو نه و فهرموودانه ی پیغه مبهری خوا سه باره ت به تهو له هییه ت
 (خوایه تی) فهرموونی، و نه مپۆ له لایه ن شاهه زایانی نه و بهاره وه دانه دانه
 ته صدیق ده کرین و، ده کرینه بناغه و بنچینه ی لی کۆلینه وه کانیان. ته نانه ت له
 باسی خوایه تی و حه شر و زیندوو به ونه وه و قه ده ردا، له کۆمه له مه سه له یه کی
 هیئده هه ستیار و ورد دواوه - له گه ل پاراستنی هاوسه نگی نیوانیان - که
 پیشینه کان و پاشینه کانش نه ک هه ده سه وسانن له په ی پی بردنیدا، به لگو
 ته گهر گریمانی "ته بوون" ی نه و فهرمووده نوورینانه بکه یین، تهوا هیچیان
 نه یانده توانی له م بهاره دا تاکه وشه یه کیش بلین.

له هه زه ته سی عومه ر و عه مری کوپی ته ختاب (ﷺ) ده گپرنه وه: "
 پۆژیکیان پیغه مبهری خوا دوا ی نوژی به یانی سه رکه وته سه ر مینه ر و هه تا
 نیوه رۆ وتاری بۆ داین. ئینجا نوژی نیوه رۆی بۆ کردین و دووباره چوه وه سه ر

مینبەر و تا عەسر بەردەوام بوو. لەپاش نوێژی عەسڕیش، سەرلەنوێ چوووەوە سەر مینبەر و تا کاتی خۆرئاوابوون وتاری بۆ داین. باسی چیی کرد و دەربارە ی چی دوا؟ تیگەیشتن لە ھەمووی زۆر زەحمەتە. بەلام دەتوانرێت بوترێت باسی ھەموو ئەو شتانەی کرد کە تا ئەو کاتە باس نەکرا بوون. بەڵێ، لە بەدیھێنانی یەکەمەو دەستی پێکرد. ھەر لە یەکەم تۆووە کە لە پەحسێ بووندا چێنرا، تا خەلقى گەردوون و، بەدیھێنانی مەژو و، قۆناغە یەک لەدوای یەکەکانی خەلق. دواتر دانە دانە ی ئەو پووداوانە ی باسکرد، کە تا پۆژی قیامەت بەسەر مەژفایەتیدا دین.^۱

بەڵێ، ئەو پیغەمبەرە نازدارە (ﷺ) قولاڵیەکانی رابردووی تە ی کرد و، باسی تایبەتمەندی و سیفەتی ھەموو پیغەمبەران - تا دەگاتە حەزەرەتی ئادەم- ی کرد. ئەوجا روانینی ناراستە ی داھاتوو کرد و، ھەموو دیمەنەکانی تا مەحشەر و بەھەشت و جەھەننەمی خستەروو. ئەمە لە کاتی کدا کە ئەو ھیچ کتییکی نەخویندبوو و زانیاریشی لە کەس وەر نەگرتوو. دە ی کەوابێ ھەموو ئەم شتانە ی چۆن دەزانی؟ بەڵێ، بەکێک ھەبوو کە ھەموو ئەم شتانە ی فێر دەکرد، بێ گومان ئەویش زاتی اللہ (جَلَّ جَلَالُہ) بوو کە بە ھەموو شتێک زانا بوو...

ئەو بابەتانە ی باسی لێو دەکردن، ھەر لە عەرشەو تا فەرش، لەوێشەو تا قولاڵیەکانی زەوی، ھەر ھەمووی لە لایەن "گوتارییژی ئەزەلی" یەوە فێر دەکرا. تەنانەت مەژو ئەم سەردەمەش باوہری وایە کە مومکین نییە ئەو زانیاریانە بە پێگە یەکی تر بە دەست بێن. ئەمەش خۆی لە خۆیدا بەلگە یەکی ترە لەسەر راستبایی پەسوولی ئەکرەم (ﷺ).

۱ - البخاري، بدء الخلق ۱ - مسلم، الفتن ۲۵ - أحمد ابن حنبل، المسند ۳۴۱/۵.

سەرورەمان باس لە پیڤەمبەرائی پیش خۆی دەکات و، ئەدگەرەکانیان دەناسینیت و هەرۆه کو تابلۆیهك - به هیڵەکانی ڕوو خسار ییشیانەوه - دەیاخاتە پیش چاوان.^۱ ئەهلی کیتابی ئەو سەردەمەش بێ هیچ ڕەخنەیهك هەموو ئەمانەیان قبوڵ دەکرد و دەیانووت: ”بەلێ وایه، وەسفی پیڤەمبەران لە کتیبەکانی ئێمەشدا هەر وا هاتووه.“^۲ جا نایا کەسێک کە تەورات و ئینجیل یان کتیبکی تری نەخویندبێتەوه و، پیڤەمبەرائی پیش خۆی هەم بە وردترین شیوه و بەو چۆنیتییهی کە لە کتیبەکانی پێشوویدا باسکراوه - تەنانهت ئەو شتانەش کە لەواندا باس نەکراوه - وەسف بکات و، لەم کارەشیدا لە لایەن شارەزایانی ئەم بوارەوه تەصدیق بکریت، ئایا ئەمە نابێتە شاھید و بەلگە لەسەر صیدقی رسول الله و راستیی دەعواکەمی؟!

ڕوونکردنەوهی ئەو چەند لایەنەمی کە هەولماندا لە نێو کەوانەیه کدا عەرزیان بکەین، سنووری توانستی من تێپەر دەکات. وا نازاخم خوینەریش - کە حاڵی وەك حاڵی منه - زۆر لەمە جیاوازتر بێت. بەلێ، بۆ ئەوهی مەرۆڤ بگاتە ئاستێک کە لەم جۆرە بابەتانە تیبگات و کەسانی تریش تیبگەیه نیت، سەرەتا پێویستە خۆی خۆی بگاتە پلەمی تەصدیقی ئەو بابەتانە. بەلام ئێمە پالپشت بە وتەمی ئەو کەسانەمی کە باوەرمان وایه ئەم پایەیهیان بەدەست هێناوه، دەلێن: شایەتی دانی سەدان هەزار ئەولیا و ئەصفیا کە پلە پلە لە بەرز بوونەوه دان و، ئەو فەیلەسوف و دانایانەش کە هەزریان بە زانست ڕۆشن بوو تەوه لەسەر ئەوهی کە پیڤەمبەری خوا لە هەر بابەتێک دوا بێت،

۱ - بۆ نمونە ڕووانه: البخاري، الأنبياء ۲۴ - مسلم، الإيمان ۲۶۶ - ۲۷۸.

۲ - ابن هشام، السيرة النبوية ۲/۲۷ - البيهقي، دلائل النبوة ۲/۷۴ - ۱۰۰ - الحلي، السيرة الحلبية ۱/۲۹۸.

فرمايشته کانی له لوتکهي نهو بابته دان، مهودايه کي تري صيدق و راستره ويی نهو پيک دهه نيئت.

به لئی، دان پيانانی نهم که سه بژاردانهش پيشانی ده دات که پیغه مبهري سهروه (ﷺ) له هيچ گوشتاري کيدا پیچه وانهی واقع نه دواوه. جاخۆ قسه کانی له خۆيه وه نه بوون، تا نادروستی توخنی بکه ويئت! نهو ههردهم ده می به پهيامه ئاسمانيه کان پشکوتبوو و، وته کانی ببونه ئاوینهی بيگهردی وه حی. هه ره له بهر نه مه يه که بووه ته "سولتانی وته" ی هه موو زه مان و مه کانیک.^۱

نهو لایه نهی لیڤه دا ده مانه ويئت زیاتر له سه ري بوه ستین، نهو هه وال له غه یی بیانه یه که تاییه ته به چهند پرووداریکی داهاتووه وه و پيش چوارده سه ده، پیغه مبهري خوا ئامارهی پیداون و، که کاتیشی هاتووه، وهك خۆی پروویانداوه. بینگومان هه ریهك له م پرووداوانهش راست و دروستیی حه زره تی موحه محمد (ﷺ) ده رده خهن. به لām بهر له وهی بجینه ناو بابته که وه، مه سه له یهك هه یه پیم باشه که میك هه لویسته ی له سه ر بکه یین، نه ویش لیكدانه وه جیاوازه کانه سه باره ت به مه سه له ی "غەیب" به لئی، نه مه ش له و بابته هه ستیارانه یه که پیویسته به وردی و سه رنجوه توژی نه وه ی له مه ر بکریت.

۱ - ﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ۖ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ﴾ (النجم: ۳-۴) " قسه و گوشتاری له ناره زوو و هه وه سه وه نییه. به لکو ته نه ا نیگا و وه حیی خوا ییه."

غەیب لە روانگەى صیدقەوہ

وشەى "غەیب" لە قورئانى پیرۆزدا، لە چەندین ئایەتدا و بە شیوہ جیاوازەکانییەوہ باسکراوہ:

﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنَ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلْمَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا رَطْبٌ وَلَا
يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ﴾ (الانعام: ۵۹)

"کلیلی ھەموو شاراوہ کان و زانینی ھەموو نھینیەکان بەدەست خوایە و ھەر لای ئەوہ، کەس نایانزانیت جگە لەو زاتە ھەرچی لەسەر و شکانییە (لە گیاندار و بێ گیان و گیا و دار و زیندەوہرانی ورد و درشت لەسەر زەوی و لە تۆبێ خاکدا) خوا پێی دەزانیت، ھەر و ھەھا ھەرچی لە دەریاکانیشتا ھەبە (لە زیندەوہری ھەمەجۆر و ماسی سەیر و سەمەرە) ئاگای لیبەتی و ھیچ گەلایەک ناکەوێتە خواروہ خوا پێی نەزانیت، ھەر و ھەھا دەنکیک یان تۆوێک لە تاریکایەکانی زەویدا نییە، ئەو دەنکە چ شێدار بێت یان وشک بێت، ھیچ شتیکی نیە لە خوا پەنھان بێت و لە (لوح المحفوظ) دا، یاخود لە دۆسیە و دەزگای تاییبەتیدا تۆمار نەکرایت."

لەم ئایەتەدا باس لەوہ کراوہ کە "غەیب" بە تەواوی لەلای خواى گەورەبە و غەیری ئەو - بە ھەزرەتی موحمەدیشەوہ - کەسی تر نایزانیت. مەگەر خواى گەورە خوێ سەرورەمان بەم شیوہیە ناھێتیتە ناخواتن؟

﴿قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِنْ أَتَيْتُمْ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ﴾ (الانعام: ۵۰)

”ئەي محمد (صلى الله عليه وسلم) پېيان بلى: من پېتان نالېم گەنجىنەكانى خوا لاي منه، هەرەھا لە نەينى و شاراوەكانىش هېچ نازانم و ئاگادار نېم و پېتان نالېم بەراستى من فرىشتەم، بەلكو تەنھا شوئى ئەو دەكەوم كە بە وەحى و نىگا پېم دەگات، (هەرەھا) پېيان بلى: ئايا كوئىر و چاوساغ وەك يەكن؟ ئايا بۇ بىرناكەنەو و تېناقەرن (لەو راستىيانە).“

﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَا سَكَنْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسْنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ (الاعراف: ۱۸۸)

”ئەي محمد(صلى الله عليه وسلم) پېيان بلى: كە من ناتوانم هېچ قازانج يان زەرەرېك بەخۆم بگەيەنم مەگەر وىستى خواى لەسەر بىت، خو ئەگەر غەيىم بزانيايە ئەو چاكەى زۆرم كۆدەكرەووە بۇ خۆم و هېچ ناخۆشەكىشم تووش نەدەبوو، من هېچ شتېك نېم تەنیا ترسێنەرېك (بۇ ياخيەكان) و مزەدەريشم بۇ كەسانېك كە باوەر دەهێن.“

لە سورەتى ”الجن“ يشدا بەم شىوہە هاتووە:

﴿عَلِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا ۖ إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ۖ لِّيَعْلَمَ أَن قَدِ ابْتَغُوا رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا﴾ (الجن: ۲۶-۲۸)

”ئەو زاتە زانای نەينى و شاراوەكانە، كەسېش لە نەينى و شاراوەكانى ئاگادار ناكات. مەگەر بۇ پېئەمبەرېك خوا خۆى پازى بىت ، ئەو كاتە فرىشتە دەكاتە پاسەوانى لە بەرو پشتهو، تا خوا چاك بزانيت و ئاگادار بىت لەوہى بەرېكوپېكى پەيام و پېنمووى پەرەردگاريان گەياندوو، هەرچەندە خوا

پي ده جه ننگان، خهريکه له لايهن سوپاي دوژمنه وه له بهري شاخه کموه گه مارؤ ده درتين. بويه له بهرام بهر هم ديمه نه دا وتاره که ي پري و له سهر مين بهر وه سي جار هاواري کرده "سارييه" که سهر کرده ي سوپاکه بو: "نه ي سارييه، بؤ لاي شاخه که." حه زره تي سارييه ش به بيستني هم ده نگه، ناگاداري بؤسه که بوويه وه و گه مارؤ که ي پوچهل کرده وه. ' له لايه که ي تره وه چهندين زاتي وه لي وهک "موحيه دديني عه ره بي" و "مه ولانا جه لاله ديني پؤمي" و "نيمامي په باني" و "موشتاق نه فهندي" و سهدان نه ولياي ترش، چهندين هه واليان له داهاتوو داوه و، پؤزگاريش راستيي هه وال ه کانايي ده رخستوه. هه موو نه مانه ش راده ي دل په يوه ستيي نه و زاتانه به په سوولي نازداره وه دوپات ده که نه وه و، رايده گه يهن هه موو نه واري داتانه ي به هره مهندي بوون له "ميشکاتي موحه مده ي" يوه سهرچاوه ي گرتوه. نيت دواي نه مه، تينگه يشق له وه ي که نه و زاته - به نيزني خوا - تا چ نه دنازه يه که کراوه بووه به پروي غه بيدا، حه وال ه ي نيدرک و هزي خويندري نازيز ده که ين.

جا نه گهر نه و که سانه ي پيغه مبهري خوا پي گه ياندوون، نا به م جوړه مه زهري نيلهام بن و دليان والا بيت به پروي سروه نيلاهييه کاندا و، تا نه و رادديه ش له غه يب ناگادار بکړينه وه، بؤ ده بي ناگادار کردنه وه ي سهرداري هه ردوو جيهان - که نه گهر هه ر خو ي به نه نها بخريته تايه که ي ته رازووه وه و سهرجه م نوممه ته که شي له تاکه ي تر دا، نه و تاکه ي پيغه مبهري خوا سه نگينتر ده بيت^۲ - له غه يب - وه که يه کيک له مو عجيژه کاني - به دوور بزانريت؟..

کتیبه به نوابانگه کاني فهرمووده، نزیکه ي سي سهد مو عجيژه ي له م جوړه ي پيغه مبهري خوا (ﷺ) باس ده که ن. به شيکی زؤري نه و هه وال ه

۱ - أبو نعیم، دلائل النبوة ۵۷۹ - البیهقي، الاعتقاد ۳۱۴.

۲ - أحمد ابن حنبل، المسند ۷۶/۲ - الدارمي، المقدمة ۳.

غەبىيىيەش، ۋەك خۇي ھاتونەتە دى و، ئەوانى تىرىش چاۋەپروانى كاتى سەرھەلداڭيان دەكەن. ئىمە لىرەدا ھەموو ئەو ھەوالاڭنە ناھىيىن، بەلكو تەنھا چەند غوونەيەك دەھىيىنەۋە، تاۋەكو بىرۆكەيەكمان لەمەپ بابەتەكە بداتى. ئەو نمونانەش پۇلئىن دەكەين بۆ سى كۆمەلەي سەرەكى:

يەكەم: ئەو ھەوالە غەبىيىيەنى تايىبەتن بە سەردەمى خۇيەۋە.

دوۋھەم: ئەو فەرمائىشتانەي سەبارەت بە داھاتوۋى دوور و نىزىكەۋە فەرموۋى.

سېھەم: ئەو دەرپرېنە پىر موعجىزاتانەي كە بە شىۋازى "سەھلى مومتەنىع" (السهل الممتنع)^۱ فەرموۋى و، لەپاش پىشكەۋتنى زانستەكان حەقىقەتەكانيان پروون بوۋەتەۋە.

۱- بۆ زانىارى زياتر تىكايە پرواننە: كىتەبى ۋتەكان، ۋتەي بىست و پىنچەم، ل ۵۷۱ - ۵۷۲.

نا لهو کاته‌دا که هه‌ر که‌سه و پرس‌یاری شت‌یک‌ی ده‌کرد، یه‌ک‌یک له
 ئاماده‌بووان که زۆر چاک لهو حاله‌ته پ‌ۆحیی‌یه‌ی پ‌یغه‌مبه‌ری خوا تی‌گه‌یشت‌بوو،
 به‌ل‌ئ، که‌له‌ عومه‌ر (رض‌الله‌عن‌ه) یه‌ک‌راست له‌ج‌یی خۆی راپه‌ری و، فه‌رمووی: رَضِينَا
 بِاللّٰهِ رَبًّا وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا وَبِمُحَمَّدٍ نَبِيًّا. ”پازی بووین الله په‌روه‌ردگارمان و،
 ئیسلام دینمان و، هه‌زهره‌تی موحه‌مه‌دیش پ‌یغه‌مبه‌رمان ب‌یت. “ئه‌م وته‌ ناسک
 و پر واتیانه‌ی هه‌زهره‌تی عومه‌ر، ده‌روازه‌ی به‌رووی ئهو سروه‌ د‌ل‌ئ‌ی‌ای
 به‌خشانده‌دا ئاوه‌لا کرد، که له‌ ناخی پ‌یغه‌مبه‌ری خوادا شنه‌یان ده‌هات. ئیتر
 ته‌جه‌ل‌لییاته‌ جه‌لالیه‌کان، شو‌ئ‌یان ب‌ۆ شه‌ماله‌کانی ئونس به‌ج‌یه‌یشت.^۱

ئه‌م پرووداوه، له‌ حزووری ئهو سه‌حابیانه‌دا پرویدا که مزگه‌وتیان
 پرکردبوو. هه‌ر هه‌موویان ته‌صدیقی فه‌رمایشته‌کانی پ‌یغه‌مبه‌ریان ده‌کرد و،
 وه‌ک ب‌ل‌ئ‌ی به‌ ب‌نده‌نگ بوونیان ده‌یانوت: ”پاست ده‌فه‌رموویت“

۲ - ئیمامی موس‌لیم ده‌گ‌یر‌یت‌ه‌وه: پ‌او‌یی هه‌د‌یسه‌که‌ش هه‌زهره‌تی
 عومه‌ره (رض‌الله‌عن‌ه) .. ده‌فه‌رمو‌یت: ”له‌ غه‌زای به‌دردا بووین. پ‌یغه‌مبه‌ر (ﷺ)
 س‌تراتیژی جه‌نگه‌که‌ی به‌ته‌واوه‌تی دار‌شت‌بوو و مه‌یدانی جه‌نگه‌که‌ ده‌گه‌را. له
 پر‌یک‌دا ر‌وانینه‌کانی بر‌پ‌یه‌ ئه‌ود‌یو په‌رده‌کانی غه‌یب و، نی‌گاکانی‌شی روو له
 ئاس‌ۆکانی دا‌هات‌وو، به‌ ده‌ستی مو‌باره‌کی ئاما‌ژه‌ی ب‌ۆ چه‌ند شو‌ئ‌ین‌یک کرد و،
 فه‌رمووی: ”سه‌ین‌ئ، ئی‌ره‌ ج‌ی‌گه‌ی کو‌ژرانی ئه‌بوو جه‌له‌، ئی‌ره‌ش هی ع‌وت‌به
 و، ئه‌مه‌ش ج‌ی‌ئ شه‌یبه‌یه‌ و وه‌ل‌ید‌یش ل‌یره‌دا ده‌گه‌وز‌یت...“ وه‌ چه‌نده‌ها ناوی
 ت‌ری‌شی ژمارد. “له‌پاش ک‌ۆتایی هات‌نی جه‌نگه‌که‌، هه‌زهره‌تی عومه‌ر سو‌ئ‌ند

۱ - البخاري، العلم ۲۹، الدعوات ۳۵، الفت ۱۵، الاعتصام ۳، مسلم، الصيام ۱۹۷، الفضائل

دهخوات و، دهئیت: " پیغه مبهری خوا ناماژهی بۆ چ شوئیتیک کردبوو، ناوها هه موویانان لهو شوئانه دا به مردوویی دیته وه." ^۱

به ئی، نهو مرۆفانهی که تا له ژياندا بوون، به زمانیان ته صدیقی پیغه مبهریان نه ده کرد، و ئیستا به جهستهی مردوویان، شایه تی ده ده ن له سه ر صیدق و راستگۆیی نهو پیغه مبه ره ئازیزه. به ئی، پیغه مبه ری خوا هه وائی نه دا و، هه وائه کانیشی بێ نه وهی سانتیمیك بترایین، وه ک خۆیان ده هاتنه دی.

۳ - ئیمام نه جمه دی کوپی هه نه ل له موسنه ده کهیدا نه م پرودا وه ده گێرپێته وه:

جاریکیان پیغه مبه ری خوا (ﷺ) له مرگه وت له نیو هاوه لاندان دانیشتبوو، له ده رفه تیکدا فه رمووی: " پاش که میکی تر مرۆفیککی نوورانی لهو ده رگایه وه دیته ژووره وه. نهو کابرایه له چاکترین مرۆفه کانی یه مه نه و ناوچه وانی جێده ستی فریشته ی پێویه. " پاش ماوه یه ک کابرایه ک هه ر به وشپوه ی که پیغه مبه ری خوا وه سفی کردبوو هاته ژووره وه. له حزووریدا چۆکی دادا و، موسولمان بوونی خۆی راگه یانند. نهو مرۆفه سیما پاک و روخسار دره وشاویه ش، که نمونه ی نه ده ب و یقار بوو، جگه له " جه ریری کوپی عه بدیللای به جله ی " که سی تر نه بوو. ^۲

۴ - ئیمامی به یه هه قی له " دلائل النبوة " کهیدا نه م پرودا وه ی خواره وه ده گێرپێته وه: نه بوو سو فیان له کاتی فه قی مه که که دا موسولمان بووبوو، به لام هیشتا به ته واری ئیمان له دلیدا جیگیر نه بووبوو. جاریکیان که پیغه مبه ری خوا ته وافی که عبه دی ده کرد، نه ویش لهو ناوه دا ده سووپایه وه. لهو کاته دا

۱ - مسلم، الجنة ۷۶ - النساء، الجنائز ۱۱۷.

۲ - أحمد ابن حنبل، المسند ۳۵۹/۴ - ۳۶۰، ۳۶۴.

نەوێ بە خەیاڵدا هات کە: " داخۆ دەبیّت چۆن بیّت گەر سەرلەنوێ سوپا رێک بچە مەوێ و بەرەنگاری ئا ئەمە بێمەو؟ " رێک لەو کاتەدا پیغەمبەری خوا (ﷺ) هاتە لای و، بە ئەسپایی ئەم قسانە ی دا بەگوێدا: " دیسانەوێ شکست خواردوو مان دەکردیت. " ئیدی ئەبوو سوفیان لە مەسەلە کە حالتی بوو. ئەو نیمانە لەرزۆکە ی تا ئەو ساتە وەختە هەیبوو، لە پڕێکدا جێگیربوو. . ئیتر لە شوێنی خۆی ئۆقرە ی نەدەگرت و، هەر دەبیوت: " داوای تۆبە و لیخۆشبوون دەکەم لە خوای گەرە. " ۱

باشە دەبێ کێ هەوائی ئەم خورپە ئانییە ی دڵی ئەبوو سوفیانی بە پیغەمبەری خوا گەیانیدیّت؟ ئەبوو سوفیان بەم هەلۆیستە ی دەریدەخست کە حەزەرەتی موحەممەد (ﷺ) پەوانە کراوی پەرەردگارە و راستییژە لە گوشتارە کانیدا...

۵ - کتێبە بەناویانگە کانی فەرموودە ئەم پرووداوە ی خوارەوێ مان بوو دەگێژنەو: عومەیری کورێ وەهەب - کە بە "پیاوێ شەیتانە کە" ی سەر دەمی جاهییلی ناسرابوو - ۲ لە گەل "صەفوانی کورێ ئومەییە" دا رێککەوتن. بەگوێزە ی ئەم رێککەوتنە، عومەیری کورێ وەهەب بەبیانوی کورە کە یەوێ کە لەنیۆ دیلە کانی بەدردا بوو، دەچووێ مەدینە و بە شمشیرە ژەهراویە کە ی پیغەمبەری خوای دەکوشت. لە بەرامبەر ئەمەشدا، صەفوان قەرەزە کانی عومەیری دەبۆارد و هەر شتێکیشی بەسەردا بەهاتیە، سەرپەرشتی کردنی خێزانە کە یی دەگرتە ئەستۆ.

۱ - البیهقی، دلائل النبوة ۱۰۲/۵ - ابن کثیر، البداية والنهاية ۳۴۸/۴.

۲ - ابن هشام، السيرة النبوية ۲۱۲/۳ - ابن الأثير، أسود الغابة ۳۰۰/۴.

عومەير شمشیرەكەي تيز کرد و بەرەو نامانجەكەي كەوتەری. كاتێك گەيشته مەدينە، بردیان بۆ مزگەوتەكەي رسول الله (ﷺ). عومەير كەسێك نەبوو متمانەي پێ بکریت، هەربۆيە ئەصحاب ئەيانداويست بە تەنها لەگەڵ پێغەمبەري خوادا بەجێ بهێلن. هەر هەموويان وەك قەلایەك لە گوشت و خۆین، بەدەوري پێغەمبەري خوادا ريز بـوون و چاودێريان دەکرد. ئینجا پێغەمبەري خوا هۆی هاتنەكەي پرسى. ئەويش لە وەلامدا كۆلێك درۆی رێكخست. بەلام پێغەمبەري خوا باوەرپ بە هیچ کامیان نەکرد. لە كۆتاييدا سەرورەي هەردوو جیهان پێی وت: ”مادام تۆ راستی نادركینى، ئەوا با من پێت بڵێم.“ ئینجا پێغەمبەري خوا (عَلَيْهِ السَّلَام) باسی ئەوەي بۆ کرد كە چۆن لە مەككە لەگەڵ صفوان رێككەوتوون لەسەر كوشتنی پێغەمبەر و، چ گفتوگۆيەك لەنیوانیاندا روى داوه، بـم دوور و درێژی هەمووی بۆ گیرایەوه. عومەير بە بیستنی ئەمانە كاس و ورمابوو. بۆيە بـئ سـی و دوو، دەستی موبارەكی پێغەمبەري گۆشی و موسولمان بوونی خۆی راگەياندا. حەزرەتی عومەير دواتر لە پیناوی سەرخستنی ئیسلامدا، هیندە كۆششی کرد، تا ئەوەي لە رێگەي ئەوەوه چەندەها كەس بە ئیسلام شادبوون.^۱

پێغەمبەري خوا لە كۆیو گۆییستی ئەم گفتوگۆيەي نیوان عومەير و صفوان بوو؟

لەگەڵ بوونی ئەو دوورییە لە نیوانیاندا، كێ ئەم هەوالەي بە سەرورەمان گەياندا؟

جا با باوەرداران و ئەوانەش كە باوەریان نییە، لە هەولێ حوڤەکردنی ئەم پرووداوه و هاوشتیوكانیدا بن و، ئیمەش بچینه سەر بـرگەي دواتر...

۱ - الطبراني، المعجم الكبير ۱۷/۵۶-۶۲ - ابن الاثير، أسد الغابة ۴/۳۰۰-۳۰۱.

دووهم

ئەو ھەوالانەى پەيوەندييان بە داھاتوود ھەيە

أ - لەسەر دەمیکی نزیکدا

ئیمامی بوخاری و موسلیم لە ئوسامەى کورى زەیدەوہ (ﷺ) دەگێرنەوہ:
ھەزەرەتى ئوسامە، کورى "زەیدى کورى حاریشە" یە و خۆشەویستی
پێغەمبەرى خوايە. ھەرکات ھەزەرەتى ھەسەن یان ھوسەینی لەسەر پانیکى
دابنايە، ھەزەرەتى ئوسامەشى لەسەر پانەکەى تری دادەنا. جارێکیان پوو
کردە ھەرسێکیان و، بەم جۆرە دوای کرد: "خودایە پەحم بەمانە بکە،
چونکە منیش پەھیان پێدەکەم."^۱

پێغەمبەرى خوا (ﷺ) لە دوا پۆژەکانى ژيانى موبارەکیدا ئوسامەى کردە
سەرکردەى ئەو سوپایەى کە ئامادەى کردبوو بۆ جەنگان لەگەڵ پۆمەکان و،
ئەركى تەمى کردنى دوژمنانى خۆى لەو ناوچانەدا پى سپاردبوو، کە پێش
چەندین سال باوکى تیا دا شەھید کرابوو.^۲ بەلام کە ئوسامە بىنى تەندروستى
پێغەمبەرى خوا (ﷺ) بەرەو خراپى دەچى، سوپاکەى راگرت و، تا وفاتى
سەرورەمان نەبچستە جوولە.^۳

ئەم ئوسامەى دەلیت: "پۆژێکیان لە خزمەتى پێغەمبەردا بووم. چوو بوو
سەر بانیوێه یەکیک لە خانووە بەرزەکانى مەدینە و، تەماشای دەرووسەرى
دەکرد. لەو بەینەدا فەرمووی:

۱- البخاری، الادب ۲۲ - أحمد ابن حنبل، المسند ۲۰۵/۵

۲- البخاری، المغازی ۸۷ - ابن کثیر، البداية و النهاية ۳۰۴/۶ - ۳۰۵.

۳- ابن سعد، الطبقات الکبری ۲/۲۴۹ - ابن کثیر، البداية و النهاية ۳۰۴/۶ - ۳۰۵.

إِنِّي لَأَرَى مَوَاقِعَ الْفِتَنِ خِلَالَ بُيُوتِكُمْ كَمَوَاقِعِ الْقَطْرِ. "ئىستا له نىتو ماله كاتتانا ههروهك باران بارين، دابارينى فیتنهكان ده بینم." ۱

پیتغه مبهرى خوا نهمه وى وت و لیمان جیابووه... له پاش نهو، كوچه و كۆلانه كان له تاو تهوژمى فیتنهكان ده یاننالاند. به لى، حه زه تى عومهر و حه زه تى عوسمان و حه زه تى عدلى (ﷺ) وهك قوربانى نهو فیتنه شه هید کران. ههروهك بللى فیتنه كانیش به زمانى به لا و موسیبه ته كانیان، به پیتغه مبهرى خویان ده وت: "صَدَقَتْ"...

۱ - فیتنهكان

حه زه تى عومهر (ﷺ) به درژایى ژيانى له سه ره له دانی نهم فیتنه نه هترسا. پۆژى كيان كه له ناو كۆرپكى هاوه لاند له مزگه وت دانیشتبوو، پرسى: "كهس ههیه له ناوتاندا دهنگوباسى نهو فیتنه بزانیت كه پیتغه مبهرى خوا هه والى سه ره له دانی دابوو؟" هاوه لى به ریز حوزه یفه هاته وه لام: "به لى نهى نهمىرى نیمانداران من ده یزانم." له به رامبه ر نهمه دا حه زه تى عومهر فهرمووى: "تۆ كه سیكى بویر و چاونه ترسى، ئاده ی بۆمان باس بكه." نه ویش فهرمووى: "فیتنه و به لاى مروژ له كه سوکار و سامان و نه فس و مندال و دراوسیدایه، به لام نویر و پۆزوو و سه ده قه و فهرمانکردن به چاكه و پىگريکردن له خراپه، ده بنه كه فاره تى نهو به لا یانه و ده یانه ویتنه وه." حه زه تى عومهر فهرمووى: "نه خیر، من نه مانه نا پرسم، به لكو مه به ستم لهو فیتنه یه كه وهك شه پۆلى ده ریا شه پۆل ده دن." ئینجا حه زه تى حه زه یفه فهرمووى: "نهى نهمىرى نیمانداران، جا تۆ چیت داوه له وانه، له نیتوان تۆ و

۱ - البخارى، فضائل المدينة ۸ - مسلم، الفتن ۹.

ئەو فیتنانەدا دەرگایەکی داخراو ھەبە. "لە پاشان ھەزەرەتی عومەر پرسی: "نایا دەرگاکی دەکرێتەو ھەبە؟" ھەر کە ھەزەرەتی عومەر پرسی: "دەکرێت؟" ھەزەرەتی عومەر پرسی: "بەدەنگیکی لەرزۆکەو ھەبە؟" ھەزەرەتی عومەر پرسی: "کەواتە ھەرگیز جارێکی تر داناکرێتەو."

جا کە دواتر ھاوێش لە ھەزەرەتی عومەر پرسی: "داخۆ ھەزەرەتی عومەر (ع) دەیزانی ئەو دەرگایە خۆیەتی؟" لەو لամدا پێی وت: "ھەرۆک چۆن دەیزانی لە دواي ھەو پۆژ دیت، ئاواش دەیزانی کە مەبەست لەو دەرگایە خۆیەتی." ^۱

بەڵێ، باش دەیزانی کە ئەو بڕوات، ئەو دەرگا داخراوانە تاییەتن بە یەکرێزی ئومەتی موحەممەدەو، دەکرێتەو، فیتنە و فەساد لە گەڵ خۆیدا دەیبات و، لەنێو ئومەتیشدا بیروپرای ھەمەچەشن و پەوتی جۆراوجۆر سەرھەڵدەدات...

ھەزەرەتی عومەر ئەمانە دەزانی. چونکە ھەوێش ئەو پەوێشە، زاتی صادق و مەصدق، فەخری کائینات، ھەزەرەتی موحەممەد موسستەفا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

کە پۆژی ھات، ھەرۆک چۆن پێغەمبەری خوا ھەوێش دا، ھەرۆک پەوێش دا. ھەزەرەتی عومەر لەلایەن فارسیکی خائینەو درایە بەر خەنجەر. ھەر لەو پۆژەدا کە ھەزەرەتی عومەر درایە بەر خەنجەر، زامیکی قول و بڕینیکی بەسۆش لە جەرگی یەکرێزی موسولماناندا دروست بوو. بەرەو نەیار زۆر بەچاکی ئامانجەکی ھەبۆاردبوو، تیرە بێ وێژانە کەشی پێک و پاست

۱- البخاری، مواقت الصلاة ۴ - الصوم ۳ - مسلم، الفت ۲۶ - ۲۷

نامانجه کهي پينکابوو. بهلن، به وهفاتي نهو، فيتنه و نازاوه کان وهک بليني
 بونه لافاو و جيهاني نيسلامييان رامالي. بيگومان نه مه له لايه که وه کوست
 و په ژاربه کي گه وره بوو، به لام له لايه کي تره وه، به لگيه کي هينده به هيز
 بوو، هه وهک نه وهی به زماني رووداوه کان له نه ستيره کاني ناسان: "لا اله الا
 الله محمد رسول الله" بنوسريت...

۲. سهرکه وتن

له سونه ني نه بو داوود و صهحي بخاريدا نه به سهرهاته مان بهرچاو
 ده که ويت، که خه بابي کوري نه رهت (ﷺ) بومان ده گيرپته وه. پوخته ی
 به سهرهاته که ش نه مه يه:

"له سهرده ميکي پر نازار و نارپه تيدا، پيغه مبهري خوا (ﷺ) له په ناي
 که عبه دا دانيشتبوو و، سهرپوشه کهي دابوو به سهريدا. کي ده زاني نه مجاره شيان
 تووشي چ نازار و سوکايه تيهک بوويت؟! نهو سهرده مه بوو که هه موو باو و
 نه رسته کاني جاهيلي، وهک چک له دژي موسولمانان به کارده هينران. هيشتا له
 بهندي کزيلايه تي نازاد نه کرابووم. خاوه نه کم و گه وره کاني تري مه که
 به جوړي نازاريان ده دام، که چتر تواناي بهرگه گرتم نه مابوو. جا که بينيم
 پيغه مبهري خوا (عَلَيْهِ السَّلَام) ته نهايه، يه کسر خوم گهياندي و عهرزم
 کرد: 'نه ي پيغه مبهري خوا، ناي له په روه ردگار ناپارپيته وه تا کومه کي و
 سهرکه وتنمان به هاناوه بنيريت؟' - واي ده زاني رسول الله خير دهسته کاني
 بهرزه که اته وه و ده که وپته دوعا کردن.. نهک هه نه وهنده، به لکو چاوه پرواني
 ده کرد دوعاي خراپيشيان ليبيکات - به لام پيغه مبهري خوا دوور له
 چاوه پروانيانه، نه مانه ي خواره وهی فرموو:

”سوئند به خوا، نومته‌کانی پیش ئیوه ئەشکەنجە ی زۆر سەختریان
 چەشتوو. هەیانبوو دەخرایە ناو چالەوه و بە مشار دەکرا بەدوو کەرتەوه،
 کەچی هێشتا لە دینەکە ی پاشگەز نەدەبوووه. یاخود هی وایان هەبوو گوشت
 و ئیسقانی لەیەکتەر جیا دەکرانەوه و، تۆسقاڵێک لەرزە نەدەکەوتە
 ئیمانە کەیه‌وه. وەللاهی خوا ی گەورە ئەم کارە تەواو دەکات و بەئەنجامی
 دەگەیه‌نێت، بەلام ئیوه پەلە دەکەن. پۆژێک دادیت سوار لە ”صەنعا” وە
 دەروات بۆ ”حەزرەمەوت” و جگە لە ترسی ئاژەلە درێندەکان، ترسی هیچ
 شتێکی تری نابێت.“^۱

هەر وەها حەزرەتی ”عەدیی کۆپی حاتەم” کە فەرموودەیه‌کی هاوشتیوی
 ئەمە ی لە پیڤەمبەری خواوە (ﷺ) ریاوایت کردوو، باس لەوه دەکات بە
 چاوی خۆی ئەو رووداوانە ی دیوو کە پیڤەمبەری خوا هەوائی روودانی
 داوون.^۲

۳ - ”تۆ یەکەم کەسی کە پێم دەگەیت“

پیڤەمبەر (ﷺ) لە یەکیەک لە پۆژەکانی ئەو نەخۆشییەیدا، کە بوو هۆی
 کۆچکردنی بۆ خانە ی هەمیشەیی، حەزرەتی فاتیمە ی - ئەو فاتیمەیه‌ ی کە بێ
 هاوتابوو لە ناسکیدا و، لە هەلسوکەوت و، نیگا قوولەکانیدا هەر دەتوت
 خۆیه‌تی - بانگ کرد و چەند شتێکی چریان بە گوێدا. حەزرەتی فاتیمە بە
 بیستنی ئەو وتانە، گریه‌ و فیغانیکی وای کرد، هەمووانی راجەلەکاند. لەپاش
 کەمێک، دیسانەوه پیڤەمبەری خوا (ﷺ) چەند شتێکی تری بە گوێدا

۱ - البخاری، المناقب ۲۵ - مناقب الأنصار ۲۹ - الأکراه ۱ - أبر داود، الجهاد ۹۷.

۲ - البخاری، المناقب ۲۵ - أحمد ابن حنبل، المسند ۲۵۷/۴.

چرپانده وه. نه مجارهیان هیئده شادی گرتی، هه رکه سی بیبیینایه وایده زانی له هه موو ده رگاگانی به هه شته وه بانگه یشت کراوه.. له راستیدا به لای نه وه وه هه رواش بوو. به لئی، نا بهو شیوه یه دلخۆش و شادمان بوو.

نهم پروداوه له چاوی دایکی ئیمانداران هه زه رتهی عائیشه (علیها السلام) بزر نه بوو. پاش که میك هۆکاری نهو پروداوه ی لی پرسی، به لام هه زه رتهی فاتیمه پیی وت: ”نهمه پازینکی تایبه ته به پیغه مبه ری خواوه.“ و هیچ شتیکی تری نه درکانده. به لام له دوا ی وه فاتی فه خری عالمه (علیها السلام) کاتیک هه زه رتهی عائیشه جاریکی تر لی پی پرسییه وه، هه زه رتهی فاتیمه بهم جو ره وه لامی دایه وه: ”له جاری یه که مدها، پیغه مبه ری خوا هه وائی وه فاتی خو ی پیدام، بو یه گریام. (به لئی، وه فاتی نه بی به جو ریک خستییه گریان و، نوقمی فیغانی کرد، نه وه تا چوارینه کانی نهو پرۆره ی به سه بو نه وه ی دنیا به یئیتته گریان:

مَاذَا عَلَيَّ مِنْ شَمِّ ثُرْبَةِ أَحْمَدَا أَلَا يَشُمُّ مَدَى الزَّمَانِ غَوَالِيَا
صُبَّتْ عَلَيَّ مَصَانِبُ لَوْ أَنَّهَا صُبَّتْ عَلَى الْأَيَّامِ عُدُنَ لِيَالِيَا

”که سیك بوئی خو لی مه زاره که ی هه زه رتهی موحه مده دی کرد بی، چ گه ره کیه تی به دوا ی بوئی ترده بگه ری؟ به لا و کاره ساتیکی وام به سه ردها پرژاوه، نه گه ره به سه ر پرژاواره کانها برژانایه، هه موویان ده بوونه شه وگار.“

له جاری دووه میشدا، مژده ی نه وه ی پیدام که من یه کهم کهس ده بم له ناو خیزانه کهیدا، که پیی ده گهم.. نیتر له بهر نه وه دلخۆش بووم.“^۲

له دوا ی شهش مانگ، نه ویش به باوکی شاد بووه وه.. نهم وه فاته ی هه زه رتهی فاتیمه ش ته صدیقی پیغه مبه ری خوا ده کات و، ده لیئت: ”صَدَقْتُ“

۱- الذهبي، سير أعلام النبلاء ۱۳۴/۲.

۲- البخاری، المغازی ۸۳ - مسلم، فضائل الصحابة ۹۸-۹۹.

۴ - صلوح و ناشته‌وایی

له فەرمووده‌یه‌کی پیرۆزدا، که له لایهن زۆرینه‌ی ئەوانه‌ی فەرمووده‌یان گیراوه‌ته‌وه‌ پیاوێت کراوه، پڕۆژیکیان پێغه‌مبهری خوا (ﷺ) له وتاردا ناماژه‌ بوو حه‌زهره‌تی حه‌سه‌ن ده‌کات و، ده‌فه‌رموێت:

إِنَّ ابْنِي هَذَا سَيِّدٌ، وَلَعَلَّ اللَّهَ أَنْ يُصْلِحَ بِهِ بَيْنَ فِئَتَيْنِ عَظِيمَتَيْنِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ.^۱

”ئهم کۆڕهم سه‌ییده، به‌شکوم پڕۆژێ له‌ پڕۆژان خوای گه‌وره‌ به‌هۆی ئەمه‌وه، ناوێژی بچاته‌ نێوان دوو کۆمه‌ڵی مه‌زن له‌ موسوڵمانان.“

به‌ئێ، ئەو که‌رمی کۆری که‌رمه. نه‌وه‌ی پێغه‌مبهری خوايه.. گه‌وره‌ و پابه‌داره. پڕۆژیک دیت ته‌نها له‌به‌ر ئەوه‌ی جو‌دایی و ناکۆکی نه‌که‌وێته‌ ناو ئوممه‌ته‌وه، ده‌ستبه‌رداری ئەو خيلافه‌ت و سه‌لتنه‌ته‌ ده‌بیّت که‌ پێی سپێرراوه‌ و، به‌م جو‌ره‌ش ده‌یسه‌لمیّیّت که‌ چۆن سه‌ییدیکێ کۆری سه‌ییده. بیست و پینج یان سی سالی‌ک تیپه‌ر نه‌بووبوو به‌سه‌ر قسه‌کانی پێغه‌مبهردا، که‌ یه‌ک به‌ یه‌ک هاته‌ندی.

له‌ دوا‌ی حه‌زهره‌تی عه‌لی، ئەمه‌وییه‌کان حه‌زهره‌تی حه‌سه‌نیان له‌به‌رامبه‌ر خۆیاندا دیته‌وه. به‌لام حه‌زهره‌تی حه‌سه‌ن (ﷺ) پیاوی ناشتی و نارامی بوو، بۆیه‌ به‌ وازه‌ینانی له‌ سه‌رجه‌م مافه‌کانی خۆی، ناشته‌وایی خسته‌ نێوان ئەو دوو سوپایه‌ی موسوڵمانانه‌وه‌ که‌ له‌ لیواری به‌یه‌کدا پۆاندا بوون. ئیتر به‌م

۱ - البخاري، الصلح ۹ - الترمذي، المناقب ۳۰.

جۆره - نه گهر به شيويه كي كاتيش بيت - تواني پيشگيري له فيتنيه كي ترسناك بكات. ^۱ شاعير چهند جوان وتويه تي:

كَرِيمُ بْنُ كَرِيمٍ بْنِ كَرِيمٍ وَجَدَهُ خَيْرُ النَّاسِ

”نهو(ههسهن) كهريي كوري كهريه. جا چۆن وا نهبيت، له كاتيكد كاه باپيري باشتريني مرۆفه كانه و مايه ي شانازی بوونه وهرانه.“

كاتيك پيغه مبهري (ﷺ) هه والي نهم پرووداوهي دا، هه زه تي ههسهن هيشتا منداليكي بچكۆلانه بوو. ته نانه ته لوانه يه هه ر تيشنه گه يشتبيت له وه ي پيغه مبهري خوا ئا مازه بۆ چي ده كات. واته، نهو له بهر نه وه ي پيغه مبهري خوا وای فهرمووه، بهم كاره هه ئه ساوه، به لكو پيغه مبهري خوا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بۆيه نه وه ي فهرمووه، چونكه ده يزاني هه زه تي ههسهن وا ده كات. به ئي، هه زه تي ههسهن يش ته صديقي باپيري ده كات و، چه ندين سال دواتر پيني ده وت: ”صَدَقْتَ“

۵ - سه ده يه كي ته واو ده ژي

پيغه مبهري خوا (ﷺ) ده ستي خسته سه سهري ”عه بدولاي كوري بوسر“ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) و، فهرمووي: ”نهم منداله سه ده يه كي ته واو ده ژي، نهو بالوو كانه ي روخساريشي لاده چن.“ ده گيرنه وه نهو زاته سه سه سالي ريك ژيا و بالوو كه كاني روخساريشي لاچوون.^۲

۱ - ابن كثير، البداية و النهاية ۴۵/۸ - ابن حجر، الاصابة ۷۲/۲.

۲ - الطبراني، مسند الشاميين ۱۷/۲ - احمد ابن حنبل، المسند ۱۸۹/۴ - البزار، المسند ۴۳۱/۸ - ۴۳۲ - حاكم، المستدرک ۵۴۵/۴.

جا ھەروەك چۆن پىغەمبەر (ﷺ) بەپىي نەيتى ئايەتى: ﴿وَلَا خِرَۃُۤ اٰیٰتٍ لَّكَ مِنْ اٰلَۤاٰوٰى﴾ (الضحى: ۴) ھەر ساتىكى ژيانى لەچاۋ ساتەكانى پىشۋورتىدا، بەرزىر دەبوۋە و، پەلەكى تىرى كەمالى دەپرى و، ھەردەم ھالى پىشۋورتى بە بەراۋرد لەگەل ھالى دواترىدا، بە كەم دەبىنى و، بەم ھۆيەشەۋە لە پۈژىكىدا سەد جار "استغفار"ى دەكرد،^۱ بەم شىۋەيەش ئومەتەكەي پۈژ دۋاي پۈژ ھەنگاۋىك زياتر لە ناسىن و تىگەيشتنى پىغەمبەرەكەياندا بەرەۋپىش دەچن و، لەبەرامبەر ھاتنەدىي ئەو ھەۋالانى سەبارەت بە داھاتوۋ دابوۋنى، ئىمانىيان تۈزۈك زياتر دەبىت و، روو لە پىغەمبەرە نازدارەكەيان دەلىن: "بەراستى تۈ پىغەمبەرى خۋايت."

ب. داھاتوۋى نزيك

ئىستاش دەمانەۋىت كەمىك لەسەر ئەو نمونانە بوەستىن، كە لە روۋى ۋادەي زەمەنىيەۋە لە سەردەمى پىغەمبەرى ئازىزمانەۋە (ﷺ) دوورن و، زياتر لەو سەردەمانەۋە نزيكن كە ئىمەي تىدا دەژىن. تەنانەت ھەندىكىشىيان روۋيان لەم سەدەيەي خۋمانە. كۆمەلىكى تىرشىيان چاۋەرۋان دەكرىت لە سەدەكانى دواتردا بىنەدى. فەرموۋن ئىۋە و چەپكىك لەو نمونانە:

۱. ھەۋالەكانى خەندەق

زۆربەي كىتەپەكانى سىرە و فەرموۋدە، ئەم بەسەرھاتەمان بۆ دەگىرنەۋە: "موسولمانان سەرگەرمى ھەلگەندى خەندەق بسوۋن بە دەۋرى

۱ - البخاري، الدعوات ۳ - مسلم، الذكر ۴۱-۴۲.

مه‌دینه‌دا. له‌و کاته‌دا تاشه به‌ردی‌کی زه‌به‌لاح هاته ری‌مان، که به هیچ جوړتیک له‌جینی خوی نه‌ده‌جوولا. له کاتی هه‌لکه‌نندن خنده‌قه‌که‌دا، پیغه‌مبه‌ری خواش (ﷺ) له‌گه‌لماندا به‌شداربوو. ته‌نانه‌ت جار‌جاره‌ش بو به‌رزکردنه‌وه‌ی هی‌زی مه‌عنه‌ویمان، ده‌یفه‌رموو:

اَللّٰهُمَّ لَا عَيْشَ اِلَّا عَيْشُ الْاٰخِرَةِ فَاغْفِرْ لِلْاَنْصَارِ وَالْمُهَاجِرَةِ ١

”په‌روهر‌دگارا، جگه له ژیا‌نی ناخیره‌ت، ژیا‌نی‌کی تر نی‌یه. ده‌سا له نه‌نصار و موها‌جیرین خو‌ش ببه.“

نه‌صحابیش به‌م وتانه‌ی رسول الله ده‌که‌وتنه جو‌ش و، له‌به‌رامبه‌ری‌یه‌وه ده‌یانوت:

اَللّٰهُمَّ لَوْلَا اَنْتَ مَا اهْتَدَيْنَا وَلَا تَصَدَّقْنَا وَلَا صَلَّيْنَا
فَاَنْزِلْ سَكِيْنَةً عَلَيْنَا وَثَبِّتِ الْاَقْدَامَ اِنْ لَاقَيْنَا ٢

”په‌روهر‌دگارا، نه‌گه‌ر تو نه‌بوویتایه ئیمه نه‌ده‌گه‌یش‌تینه هیدا‌یت، نه نویژمان ده‌کرد و، نه زه‌کاتیش‌مان ده‌دا. ده که‌وا‌یه سه‌کینه‌ت و نارامی خو‌تمان به‌سه‌ردا ببا‌ری‌نه و، له کاتی ږو‌به‌ږو‌بو‌نه‌وه‌ش‌ماندا له‌گه‌ل دو‌ژمن ږا‌گیر و دامه‌زراومان بکه.“

نه‌وان ته‌نانه‌ت به‌جو‌و‌ک‌ترین ده‌ردی خو‌ش‌یان ده‌برده لای پیغه‌مبه‌ری خوا. بو‌یه خالی شم تاشه‌به‌رده‌ش‌یان عه‌رز کرد. به‌ږپرائی کو‌ږی عا‌ذی‌بی نه‌نصاری (ﷺ) ده‌ل‌یت:

١- البخاری، المغازی ٢٩ - مناقب الأنصار ٩ - مسلم، الجهاد ١٢٦ - ١٢٩.

٢- البخاری، المغازی ٢٩ - مسلم، الجهاد ١٢٣ - ١٢٥.

”سکالای تاشه بهرده که مان برده لای پیغه مبهری خوا. نهویش تهریفی موباره کی هیئا و، ”بسم الله“ی لیّ کرد و چه کووشیکی لیّدا. بهم پیاکیشانه سیّ یه کی بهرده که ی شکاند و، فهرمووی: ”الله اکبر، کلّله کانی شام پیّ دران. سویند به خوا، ئیستا کۆشکه سووره کانیان ده بینم.“ پاشان چه کووشیکی تری لیّ دا و سیّ یه کی تری شکاند و، فهرمووی: ”الله اکبر، کلّله کانی فارسم پیّ به خشران. سویند به خوا، ئیستا کۆشکه سپیه کانی مه داین ده بینم.“ پاشان چه کووشی سیّهمی لیّدا و، باقی بهرده که ی ورد کرد و، فهرمووی: ”الله اکبر، کلّله کانی یه مه نم پیّ به خشران. سویند به خوا، ئیستا ده رگا کانی سه نعا له بهر چاومن.“^۱

ئوه بوو چهند سالیّک تیّ په‌ری که خوی گه‌وره به شمشیری گه‌وره سه‌رکرده کانی وه‌ک ”سه‌عدی کوری ئه‌بی وه‌ققاص“ و ”خالی‌دی کوری وه‌لید“ (ﷺ) فه‌تعی هه‌موو ئه‌و ناوچانه‌ی بۆ موسوّلمانان ناسان کرد و، کلّله کانی‌شیان ته‌سلیم به که‌سایه‌تی مه‌عه‌وی پیغه مبه‌ری خوا کران. دیاره ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه‌کی تر بوو له‌سه‌ر راست‌گویی ئه‌و پیغه مبه‌ره (ﷺ). جا ده‌بوو هه‌ر واشبوویه، چونکه ئه‌و بۆ نماینده‌یی و په‌یره‌وکردنی راست‌په‌وی هاتبوو. ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر - به‌ فه‌رزی مه‌حال - ئه‌و شتانه‌ی فهرموویونی ”ده‌بیّت“ له‌راستیدا نه‌شبو‌نایه، ئه‌وا خوی گه‌وره به‌س بۆ ئه‌وه‌ی خۆشه‌ویسته‌که‌ی به‌درۆ نه‌خاته‌وه، ئه‌و شتانه‌ی ده‌هی‌نایه‌ بوون.

۱- أحمد ابن حنبل، المسند ۳۰۳/۴ - النسائي، السنن الكبرى ۲۶۹/۵ - ابن کثیر، البداية و النهاية ۱۱۶/۴.

جا چۆن وا نه‌بیت! له‌کاتی‌کدا ته‌نانه‌ت ده‌رباره‌ی "به‌رپرائی کوری مالیک" که یه‌کی‌که له‌هاوه‌له‌ ناوداره‌کان و تراوه: **لَوْ أَقْسَمَ عَلَى اللَّهِ لِأَبْرَةٍ**.^۱ "سویند له‌سه‌ر هه‌ر شتی‌ک ب‌غوات، خ‌وای گه‌وره نه‌و سوینده‌ی بۆ به‌جی دینیت." واته‌ ته‌گه‌ر جه‌زه‌رتی به‌رپراء سویندی له‌سه‌ر هاتنه‌دی شتی‌ک ب‌غواردایه، که هاتنه‌دیشی مه‌حال بو‌وایه، خ‌وای گه‌وره بۆی ده‌هینایه‌دی. جا هه‌ر له‌ راستیشدا هاوه‌له‌ به‌پ‌ت‌زه‌کان له‌ جه‌نگدا به‌رپرائیان پ‌یش ده‌خست و، وه‌ک ب‌ل‌تی ده‌یانویست سه‌رکه‌وتنی خ‌ۆیانی پ‌ی مسۆگه‌ر ب‌که‌ن.^۲ تۆ ب‌ل‌تی خ‌وای گه‌وره نه‌م تایبه‌مه‌ندییه‌ خه‌لاتی یه‌کی‌ک له‌ هاوه‌لان ب‌کات و به‌ پ‌یغه‌مبه‌ره‌که‌ی خ‌ۆی نه‌به‌خش؟ نه‌وه‌نده هه‌یه پ‌یغه‌مبه‌ری خوا رووداوه‌کانی ده‌بینی، ئینجا باسی ده‌کردن. به‌ل‌ئ، خ‌وای گه‌وره نه‌وی ناگادار ده‌کرده‌وه و، نه‌ویش رایده‌گیانده...

۲ - مزگینی ئاسایش و ده‌وله‌مه‌ندی

عه‌دی کوری حاتمه‌ ده‌گ‌پ‌ت‌ته‌وه. (عه‌دی، کوری حاتمه‌ی تائیه‌. پ‌یشتر مه‌سیحی بوو. به‌لام به‌رده‌وام له‌ گه‌راندایه‌ بوو تا پ‌یغه‌مبه‌ری خ‌وای دۆزییه‌وه، نه‌و زاته‌ی دۆزییه‌وه و گه‌یشته به‌ سه‌رفرازی) نه‌م سه‌حاییه به‌پ‌ت‌زه به‌م شیویه ده‌دویت: "پ‌ۆژیکیان له‌ حزووری پ‌یغه‌مبه‌ری خوادا باسی هه‌ژاری و نه‌بوونی و، تالانکاری چه‌ته‌کان ده‌کرا. نه‌ویش فه‌رمووی: **رُؤْزُکَ دِیت**، ئافه‌رت به‌ ته‌نها له‌ حیره‌وه ده‌چیت بۆ که‌عه‌ و جگه‌ له‌ خ‌وای گه‌وره له‌ ه‌یچ شتی‌کی تر ناترسی."^۳

۱ - الترمذی، المناقب ۵۴. (نه‌و هاوه‌له‌ به‌پ‌ت‌زه‌ی له‌ فه‌رموده‌که‌دا ناوی هاتوه، "به‌رپرائی کوری

مالیکه، که برای حمزه‌رتی "نه‌نسی کوری مالیک" له‌ باوکه‌وه.)

۲ - حاکم، المستدرک ۳/۳۳۱ - البیهقی، الشعب الايمان ۷/۳۳۱ - ابن حجر، الاصابة ۱/۲۸۱.

عهدى ده لیت: کاتیکى گویستی نه مانه بووم، سهرسام مابووم. له دلی خومدا ده موت: جا تا ریگر و چه ته کانی هۆزی "طانی" مابن، شتی وا چون ده بیت؟ پیغه مبهه (ﷺ) بهرده وام بوو له سهر فهرمایشته کانی: 'رؤژیک دیت گه غینه کانی کيسرا له نیوانتانددا دابهش ده کرتیت.' منیش پرسیم: نهی پیغه مبهه ری خوا، مهبهستان له گه غینه کانی کيسرای فارسه؟ نهویش له وه لامدا فهرمووی: 'به لئی، مهبهستم گه غینه کانی کيسرای فارسه.' نیت نهوندهی تر واقم ورمما - چونکه کاتیکی نعم ناخواتنه پرووی داوه، نیمپراتوریه تی فارس له پرفیزترین و پرشنگدارترین رۆژه کانی ژیانیدا بووه - پیغه مبهه ری خوا بهرده وام بوو: 'رؤژیک دیت، پیاو که سیك نادۆژیته وه زه کاته کهمی بداتتی.' عهدى ده لئی: من به چاوی خوم دوانه کهمی یه که مم دیت، خوا یاریی سیته میشیان ده بینم.^۱

عهدى، نعم ماوهی سیته مهی نه ده دی. به لام رۆژیک هات، که سانیک نهو ماوهیه شیان دی: له سهردهمی خهلافهتی عومه ری کوری عهبدولعهزیزدا (رَضِیَ اللّٰهُ عَنْهُ) نهو راستیهی که پیغه مبهه ری خوا باسی کردبوو، ههروهک خۆی هاته دی.^۲ نهو دهولهته مهزنه، که سی دهولهتی وهک تورکیای نیستای له خۆ گرتبوو، له پرووی دابهشکردنی داهاته وه گه یشتبووه ناستیک که تاکه ههزاریکی تیدا نه ده بینرا. وا نازانم موبالعه مان کردبیت نه گهر بلێین: "پێوه ری گۆزه رانی نه مریکا و هه ندی له ولاتانی خۆرناوا بهراورد به پێوه ری گۆزه رانی هاوالاتیان لهو سهرده مه دا، به جۆریک نزمتره که هیچ بهراورد کردنیک هه لئاگریت."

۱- البخاری، المناقب ۲۵ - أحمد ابن حنبل، المسند ۲۵۷/۴.

۲- عبدالله بن عبدالحکم، سیره عمر بن عبدالعزیز ۱۱۰ - ابن کثیر، البداية و النهایه ۱۹۴/۶ - ابن حجر، الفتوح الباری ۸۷/۱۳.

نهمه له گهڼ نهوې له دهوله ته دهوله مهنده کاني نه مړېدا، دابه شکردني داهات هيڼده ناهاوسه ننگه، له پال نهوانه دا که ژياننکي زور خوشگوزه رانيان هديه، که سانيکيش هن که له نيو خول و خاشاکدا ژيان به سهر ده بن. که چي لمو سرده مه دا نهم ناهاوسه ننگييه ش بهري لي گړابوو.

۳ - شهيد بوونی عه ممار

موسولمانان سرگرمي بوني اتناني مزگهوتي نه بهوي بوون. هديره که و نيشنکي ده کرد. هه يانبوو خشتي دروست ده کرد. هه يانبوو ده يگواسته وه و هي واشيان هه بوو ديوازي داده نا.. به دلتياسيه وه پيغه مبهري خواش (ﷺ) له نيو نهوانه دا بوو که کاريان ده کرد.. به لي، نهو يش له سهر پشتي خشتي ده گواسته وه. له دهر فته تيکدا "عه ممار" هاته لاي پيغه مبهري و له سهر پشتي شتي دوو خشتي هه لگرتبوو.. وهك بيه ويټ ناز بکات، وتي: "يا رسول الله، نه ها دوو دانه يان خسته ته سهر شام". پيغه مبهري خواش زهرده خه نه يه کي کرد و، به دهم سړيني ته پوتوزي رو خساريه وه، نهو رووداوه دلته زينه ي پي راگياند که ريک پاش سي سال دواتر به سهريدا ده هات: وَيْحَكَ! تَقْتُلُكَ الْفِتَّةُ الْبَاغِيَّةُ. (ياخود: أَبْشِرْ! تَقْتُلُكَ الْفِتَّةُ الْبَاغِيَّةُ).^۱ "مړده بي عه ممار، تاقمه ياخي بووه که ده تکزون." بهم شيويه، هه والي دايه و ناگاداري کرده وه لهوې که له لايمن نهو پيړه ياخي بووه وه ده کوژيت، که له حه زره تي عه لي هه لده گه رينه وه.^۲

به لي، له جنگي "صفين" دا حه زره تي عه ممار، له ريزه کاني سوپاي حه زره تي عه لي دا بوو، ههر لهو جه ننگه شدا شهيد کرا. ته نانه ت لايه نگراني

۱ - الترمذي، المناقب ۳۳۴.

۲ - ابن هشام، السيرة النبوية ۲۵/۳ - ابن كثير، البداية والنهاية ۲۱۷/۳.

حەزرەتی عەلی، ئەمەیان وەك بەلگەیهك بۆ ناحەقیی لایەنی بەرامبەر دەهێنایەوه و، دەیانوت: ”كەوابێ تاقمە یاخی بووە كە ئێوەن.“^۱ بەلێ، ئەگەرچی لە صفیندا خۆتی حەزرەتی عەمار پڕا، بەلام هەر دلۆپە خۆتییکی وەك ئەوە وابوو كە لە بەرامبەر پیغەمبەری خوادا بلیت: ”راستت فەرموو.“

بەلێ خۆتەری نازیز، ئەگەر ناگادارکردنەوهی خۆی گەورە نەبێت، مرۆڤ چۆن دەتوانێ ئەم شتانه بزانیت؟ ئەو تا لە فلیمه خەیاڵییەکانی ئەمڕۆدا دەبینین هەندێ پێشبینی و كەهانەت سەبارەت بە پرووداوەکانی داهااتوو دەکرێن. لە راستیدا ئەمە کاریکی هێندە سەختیش نییه، چونكە هەموو ئەو پێشبینییانە، چەندەها پێشەکی و سەرەتایان هەیە.. كەمێك لیهااتوویی لە پێكەوهنان و دارشتنی پرووداوەكان، بەسە بۆ ئەوێ مرۆڤ لەم جۆرە بابەتانەدا خەمڵاندن بکات. بەلام لە هیچ کام لەو مەسەلانەدا كە پیغەمبەر(ﷺ) بە غەیبی هەوائی لەبارەیانەوه داوه، تۆسقاڵتێكیش لەو پێشەکی و سەرەتایانە بوونی نەبووه. بەم پێیه، لە توانای هیچ مرۆڤێكدا نییه — ئەگەرچی زۆر بلیمەت و ژیریش بێت — كە دەیهکی ئەو هەوالانە رابگەیهێت كە پیغەمبەری خوا لەبارەیانەوه داوه. ئەمەش دەگەرێتەوه بۆ ئەوێ كە ئەم جۆرە بابەتانە، لەدەرەوهی سنوورەکانی عەقڵی ئێمەدا نەهێڵد. بەواتایەکی تر، مومکین نییه بەبێ بینایی چاوی غەیب، وە یاخود بەبێ کۆمەکی و پشتیوانی وەحی، ئەم مەسەلانی بزانێن. كەوابێ، پیغەمبەری خوا لە خۆیەوه نا، بەلکو بەهەوال پێدانی لەلایەن پەرورەدگارەوه ئەمانە دیوانی. ئیتر لەبەرئەمە فەرماشتهکانی هەمیشە راست دەرەدەچوون...

۴ - تاقمیکى بى دین به ناوی دینه‌وه

رۆژتیکان پیغه‌مبەر (ﷺ) غه‌نیمه‌تی دابه‌ش ده‌کرد، کابرایه‌کی چاو به‌قوولا‌چووی، ته‌ویل ده‌ره‌پووی، ریش چپی، کولم قوتی، سهر تاشراو، هاته جزووری. له‌وانه‌یه ئهم که‌سه نوینه‌رایه‌تی ئهو تاقمه‌ی کردبیت که له دواتردا سه‌ری هه‌لده‌دا. بى نه‌ده‌بانه پووی له پیغه‌مبه‌ری خوا کرد و، وتی: "ئه‌ی موحه‌مه‌د، دابه‌ش کردنه‌که‌ت دادپه‌روه‌رانه نه‌بوو، دادپه‌روه‌ر به!" به‌ئێ، له‌وانه‌یه مونا‌فیک بو‌ییت، ئاخ‌ر ته‌نها مونا‌فیک بوو که ده‌یتوانی ئاوا و به‌و شیوه‌یه قسه بکات. پیغه‌مبه‌ری خوا له‌به‌رامبه‌ر ئهم هه‌ل‌ئۆسته‌دا فه‌رمووی: وَمَنْ يَعْدِلْ إِذَا لَمْ أَعْدِلْ؟ لَقَدْ خَبْتُ وَخَسِرْتُ إِنْ لَمْ أَعْدِلْ. ^۱ "جا ئه‌گه‌ر من دادپه‌روه‌رانه مامه‌له نه‌که‌م، کێ دادپه‌روه‌رانه مامه‌له ده‌کات؟ ئه‌گه‌ر من دادپه‌روه‌ر نه‌بم، که‌واته خه‌ساره‌مه‌ند و په‌نجه‌رۆ بووم." جا ئه‌گه‌ر هه‌ر دوو پیتی "ت" ی ناو پرسته‌که به‌ شیوازی دو‌یتراو (که‌سی دووه‌می تاک) بخو‌تیننه‌وه، ئه‌وا ئه‌وکات واتاکه‌ی به‌م شیوه‌یه ده‌بیت: "...ئه‌وا تو خه‌ساره‌مه‌ند و په‌نجه‌رۆ بویت."

به‌مه پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ئهم راستیه‌مان بو‌ پوونده‌کاته‌وه: ئه‌گه‌ر که‌لێک پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی دادگه‌ر نه‌بیت، ئه‌وا ئه‌و گه‌له له‌ کێوه دادگه‌ریی فێرده‌بن؟ جی‌گه‌یه‌کیش دادپه‌روه‌ری تیا‌دا نه‌بیت، خه‌ل‌که‌که‌ی مایه‌پو‌وج و خه‌ساره‌مه‌ندن. که‌وابێ ئێوه‌ش مایه‌پو‌وج و خه‌ساره‌مه‌ند ده‌بن. ئێنجا ئه‌گه‌ر من دادپه‌روه‌ر نه‌بم، ئه‌وا من خه‌ساره‌مه‌ندم. به‌لام خو‌ په‌روه‌ردگار منی وه‌ک پیغه‌مبه‌ر نار‌دووه، که‌واته من په‌نج به‌خه‌سار نیم.. که‌وابێ من دادپه‌روه‌رم.

۱ - البخاری، المناقب ۲۵، الأدب ۹۵، الاستطابة ۴ - مسلم، الزکاة ۱۴۸.

هزرتی عومەر (ﷺ) بۆ تەمى کردنى ئەو نادانە کە ئەدەبى قسە کردنى
لە حزوورى پىغەمبەرى خوادا ئەدەزانى، داواى مۆلتى کرد: ”ئىزن بەن تا
لە گەردنى ئەو موناڤىقە بەم.“ بەلام پىغەمبەرى نازدار ئىزنى نەدا. پاشان
لە زارى موبارەككە سەبارەت بەغەيب ئەم وتانە ھاتنەدەرەوہ:

”لە داھاتوودا قەومىكى پوخسار نەبلەقى، چار بەقوولاچووى، لوت پان
سەرھەلدەن. کاتىك قورئان دەخوینن، قورئان خویندنى خۆتانتان لەبەرچاو
دەکەوئیت. بەلام ئەم قورئان خویندنیان، لە گەروویان ناترازیت. وەك چۆن تیر
لە کەوان دەرەدەچیت، ئاوەھا لە دین دەرەدەچن. تەنانەت بازووى یەکیکیشیان
گۆشتە گریبەکی گەورەى پتوہە.“^۱

سائەکان بە خیرایى تیدەپەرین. ھەرەك بلیتى پۆژەکان کىپرکییان بوو بۆ
تەصدىق کردنى پىغەمبەرى خوا (ﷺ). لە نەھرەواندا ھەزرتى
عەلى ھەموو خەوارىجەکانى داہە بەر شمشیر. ھەر لەویشدا مژدەیان پێدا کە
کاھرايەکیان لەبەردەستدايە رێك بەو شتوہەيە کە پىغەمبەرى خوا ھەسفى
کردبوو. کەواتە ئەمە ئەو کەسانە بوون کە لە دین دەرەدەچوون و، لە دژى دین
جەنگیان بەرپا دەکرد.^۲

لە فەرموودەيەکی ضعیفدا ھاتووە کە پىغەمبەر (ﷺ) بە ھەزرتى عەلى
فەرمووہ: ”من لەپێناو تەنزىلى قورئاندا جەنگام، تۆش لە پێناو تەئویلىدا
دەجەنگییت.“ واتە، ھەر کە قورئان دەستى کرد بە نازل بوون، ھەموو خەلکى
لە دژم ھەستان، جا منیش بەرھەنگاریان بووموہ. پۆژىکیش دى، کەسانىک
دین بە ھەلە تەئویل و تەفسىرى قورئان دەکەن، ئیتەر تۆش لە بەرامبەر

۱- البخاري، الأدب ۹۵ - المناقب ۲۵ - مسلم، الزکاة ۱۶۲ - ۱۶۸. (لە پىوايەتەکانى
موسلىمدا، ئەم رووداوہ بە درىژى باس کراوہ.)

۲- البخاري، الأدب ۹۵ - مسلم، الزکاة ۱۶۸ - ابن کثیر، البدایة و النہایة ۷/۲۹۰.

ئەوانەدا دەجەنگییت.^۱ جا که وهختی هات، ئەویش پوویدا. حەزرەتی
عەلی(علیه السلام) لە دژی خەواربەکان جەنگی بەرپا کرد و، بەرەنگاری ئەو کەسانە
بوووە کە وەک دەرچوونی تیر لە کەوان، لە دین دەرچوویون.

بەلئى، ئەو پىياوھ لىووت پانە، دەمۇچاۋ ئەبلەقە، ھەرۈك ئەۋەي بۆ
تەصديق كىردنى پىغەمبەرى خوا دروستكرايىت، وابوو. بەجۆرىك كە ئەو
ھالەتە نەزىنىيەي ئەو، بە شىۋەيەكى ئەرتىنى راست و دروستىي پىغەمبەرى
خوای دەرەدەخست. جا ھەرۈك چۆن ئەو پاداشتەي ئيماندار دەستى دەكەۋىت
لە ئەنجامى بەرەنگاربوونەۋەي شەيتاندا، ھىچ سوود و پاداشتىك دەستى
شەيتان ناخات، ئاۋەھاش بەو جۆرە، ئەو كابرايە، سەرەپاي ئەۋەي بوو بە
ھۆكارىك بۆ تەصديقى پىغەمبەرى خوا(ﷺ)، بەلام ھىچ شتىكى دەست
ناكەۋىت. بەلئى، ھەرچەندە ئىمە لە پەرپارى سىماي ناپەسەندى ئەۋدا،
راستگۆيى پىغەمبەرى خوا دەخوئىننەۋە، بەلام ئەمە ھىچ شتىك دەستى ئەو
ناخات. چونكە ئەو لەم بابەتەدا جگە لە ھۆكارىكى بەدبەخت چى تر نىيە...

۵. گهشت به گهشتی و "نوم حرام"

به گوڙه‌ی به‌کټک له‌ ړېوايه‌ته‌کان، "نوم‌ حه‌رام‌ کچې‌ ميلحان"، پوړۍ شيرې پټغه‌ مېمبر بووه‌. ړېوايه‌تټيکې‌ تړيش‌ باس‌ له‌وه‌ ده‌کات‌ که‌ خزمې‌ نزېکې‌ داېکې‌ بووه‌ و، به‌م‌ پټيه‌ هه‌روه‌ک‌ پوړۍ‌ واپووه‌. جا‌ بډيه‌ پټغه‌ مېمبرې‌ خوا‌ وه‌ک‌ بچټه‌ ماڼۍ‌ خڅيانه‌وه‌، ناوا‌ ده‌چووه‌ ماڼيان‌ و، جارجاره‌ش‌ له‌وې‌ پشورې‌ ده‌دا. جارټيکيان‌ که‌ بډ‌ پشودان‌ ته‌شريفيان‌ چوپوېونه‌ شه‌وې، به‌ده‌م‌ زه‌رده‌خه‌نه‌وه‌ له‌خه‌و‌ هه‌لټسا. نوم‌ حه‌رام‌ هڅکارۍ‌ شه‌م‌ زه‌رده‌خه‌نه‌يه‌ې‌ پرسې: "شه‌ۍ

١ - أحمد ابن حنبل، المسند ٨٢/٣ - أبو يعلى، المسند ٣٤١/٢ - حاكم، المستدرک ١٣٢/٣.

پيغهمبهرى خوا، بۆچى زهرده خه نه گرتيتى؟ "نه ويش فهرمووى: "بينيم كسانيك له ئوممه ته كه م ههروهك پاشاكان، به سوارى كه شتى ده چوون بۆ جهاد. "جا كه ئوم حهرام ئهمى بيست، يه كسهر وتى: "دوعام بۆ ناكهيت منيش له وان بم؟! "پيغهمبهرى (ﷺ) فهرمووى: "تۆ له وانيت. "ئينجا پيغهمبهرى خوا كه ميكي تر پشوروى دا. ئه مجاره شيان به ده م زهرده خه نه وه خه بهرى بووه وه و هه مان شتى به ئوم حهرام وته وه. نه ويش دووباره داواى كرده وه: "دوعام بۆ ناكهيت منيش له وان بم؟! "له بهرامبهر ئهم داواكاريه دا، پيغهمبهرى خوا پتي فهرموو: "تۆ له يه كه مينه كان ده بيت."

ساله كان يهك له داوى يهك تيده پهرين. نه وه بوو ئوم حهرام، له گه ل "عويا ده كورى صامت"ى هاوسه ريدا، هاوده م له گه ل يه كه م كاروانى موسولماناندا، به سوارى كه شتى به ره و فقهى "قوبرص" به ريكيه وتن. به لام له وئى ئوم حهرام له ولا خه كه ي ده كه ويته خواره وه و گيان ده سپيريت.

ئيت له و رۆژه وه موسولمانان زياره تى گۆره كانيان ده كه ن و به كول بۆيان ده گرين. بيگومان هه ر دلۆپيكيش له و دلۆپه فرميسكانه، صيدق و راستگۆيى پيغهمبهرى خوا دووبات ده كاته وه. چونكه سهروه رمان هه واليكي غه يبيى داوه و، نه و هه واله ش مليم به مليم وهك خۆى هاتووه ته دى. قوبرص و ميژووه كه ي، ههروه ها گلکۆى نه و هاوه له به ريژانه ش كه له وين، به لگه يه كى به درۆنه خراوه ي نه و راستگۆيين.

به لئى، جا كه واده ي فهرمايشته كانى پيغهمبهرى خوا دينه پيش، يهك به يهك دهرده كه ون و، ئيمه ش به ته ماشاكرديان له ئاوينه ي ميژوودا، شايه تى خۆمان نوئى ده كه ينه وه. له هه ر جاريكي شياندا، به نه ندازه ي گه رديله كانى جهسته مان ده لئين: "راستت فهرمووه ئه ي پيغهمبهرى خوا."

به لڼ، لهوانه يه گوزار شت و دهر پرېنه کانی نیمه بهس نه بن بو
 روونکړ د نه وهی هم بابته، به لام دلنiam نهو د نګه ی که هر نیماندار ټک له
 ناخی ویر دانی خویدا ده بیستیت، هینده بلند و زولاله گوئ پینه دان و نکوولی
 کردنی وه که تهستم بیت وایه...

٦ - بهنو قهنتورا

پیغه مبهری خوا (ﷺ) دهرباره ی نهو گله ی که به سر جیهانی نیسلامیدا
 زال ده بیت، فمر موویته ی:

فَإِذَا كَانَ آخِرُ الزَّمَانِ جَاءَ بَنُو قَنْطُورَاءَ عِرَاضُ الْوُجُوهِ صِغَارُ الْأَعْيُنِ ذُلْفُ
 الْأُنُوفِ. ' " له ناخره ماندا "بهنو قهنتورا" په یاد ده بن. نه مانه گه لیکن
 ده موچاویان پانه و چاویان بچوکه و لووتیان پانه.

هندیک له په راوه کانی میژوو ده لڼ نهو گله "مه غؤل"ه کان بووه. جا له
 میژووی جیهانی نیسلامیدا دوو ژیرده سته یی گه وره و ترسناک هن که
 وده فکه ی پیغه مبهری خویان به سر دا ساغ ده بیت هوه: یه کیکیان
 داگیر کاریه که ی "فیژدیناند"ه له نه نده لوس، که نه مه له هه موو پرویه که وه
 شالاولیکی به ربهری و درندانه بوو. لهو شالاوله درندانه یه دا. مرؤفه کان کوشتوپر
 کران و کتیبخانه کانیش کرانه کاوله و سووتینران. نهوی تریشیان کاره سات و
 نه هامه تیی مه غؤل. نهوانیش هرچی ناوه ندی کلتووری و نه دگاری
 شارستانی هیه له میسر و سوری و نه نادولدا، هر هه موویان خاپوور کرد و،
 گشت لایه کیان کرده ویرانه و پاشانیش بو ی دهرچوون.

١ - البخاری، الجهاد ٩٥، ٩٦ - أبو داود، الملاحم ٩ - ١٠.

جا له بمرئوهی پیغه مبهری خوا زۆر خه مخۆری چاره نووسی ئوممه ته که به تی و له نزیکه وه په یوه نندیده پتوهی، ئاوا بهم جوړه هه والانه سه رنجیان را ده کیشی و ناگاداریان ده کاته وه، هه روه که به رمویی: کاتی که ئوممه تی موحه مه ده شایسته ی سزادان ده بیته، خوی گه وه وه که نامرازیکی ته می کردن، سته مکارانیان ده که به گژدا. به ئی، سته مکار شمیری خویه. له پیشدا تۆله ی پی ده سه نیته، نینجا ده گه پتیه وه و تۆله له ویش ده سه نیته وه. واته زالمیش له زولمه که یدا به رده وام نابیت. ^۱ به لām له سه رتا دا خوی گه وه شه زالمانه به سه ر موسولماناندا زال ده کات، له پاشاندا ده یانگری و بیخیان هه لده ته کی نی و ده یانبا به ناخی زویدا.

نیت بهم شیوه یه، پیغه مبهری خوا که نمونه ی به رجه سته بو ی شه فقه ته، هوشیاری ده داته ئوممه ته که ی تا دوو چاری ناو هه عاقیبه ت شه پیه که نه بن و وینه شه به لā و موسیبه تانه شیان بو ده کیشیت که به سه ریاندا دیت، تا دوو ره پریز بن له و کردارانه ی که ده بنه مایه ی کیشکردنی خه شم و توو په یی خوی گه وه .. به ئی، هه والدان شه سه روه ره له و پرووداوانه ی که شه شحه وت سه ده دوی خوی هاتنه دی، به ناشکرا رایده گه یه نیت که شه پیغه مبهری خویه.

۷. فه ته ی ئه سته مبهوون

ئه سته مبهوون، که تا شه رۆژه به "قوس ته نینیه" ناو ده برا، فه ته ده کری و ده که ویتته ده سته موسولمانان. حاکم له "موس ته ده ره" که یدا، شه هه واله ده رئا سایی پیغه مبهری خوا بهم جوړه ده گپرتیه وه: لَتَفْتَحَنَّ

۱ - "زولم و سته م به رده وام نابیت، به لām کو فر به رده وام ده بیته." بر وانه: المناوی، فیض القدی ر ۱۰۷/۲. هه روه ها بز شه فدرمایشته ی که به واتای: "خوی گه وه که می که ده رف ته ده دات به زالم، به لām هه ر شه ونده ی گرتی و تۆله ی لیسه نده وه، ده ربازی نابیت." دین، بر وانه: البخاری، تفسیر (سورة هود) ۵ - مسلم، البر ۶۲ - الترمذی، تفسیر (سورة الأنفال) ۱۱.

الْقُسْطَنْطِينِيَّةُ فَلْنِعْمَ الْأَمِيرُ أَمِيرُهَا وَلْنِعْمَ الْجَيْشُ ذَلِكَ الْجَيْشُ. ^١ "هەلبەت
 رۆژتێك دێت قوستەنتینیە فەتح دەکریت. جا سەرکردەى ئەو فەتخە چەندە
 سەرکردەیهکی چاکە، و ئەو سوپایەش کە فەتخی دەکات چەندە سوپایەکی چاک
 و پەسەندە."

خەریکە بلیین هەرچی سەرکردە مەزن و قارەمانە جیهانگیرەکانی میژووی
 ئیسلامی هەیە، هەریەکەو لە سەرەدەمی خۆیدا، تەنانت هەر لەسەرەدەمی
 ئەصحابی کیرامووە(ؓ)، لە پیناوی بوونە ھۆکاری بەدیھاتنی ئەو مژدە
 پڕۆژەدا، چەندین جار تا ئەستەمبوول ھاتوون و گەراونەتەو. ھەزرەتی
 "ئەبوو ئەییوبی ئەنصاری"یش کە وەک گەوھەریکی گرانبەھا بە سنگی ئەو
 شارەدا ھەلواسراوە، یەکیکە لەوانە. وادەزانم دووبارە کردنەوێ کۆمەڵە
 باسیک کە لای ھەمووان زانراوە، ببێتە مایە وەرپس بوون و بەفەرزدانی کات.
 بەلام دیسان پشت ئەستوور بەچاوپۆشینتان، دەمەوێت نامازە بۆ یەک دوو
 مەسەلە بکەم:

"ئولویاتلی ھەسەن"، ئەو قارەمانەکی کە لە رۆژی فەتخی ئەستەمبوولدا،
 بەسەر شوراکاندا سەرکەوت و یەکەم ئالای چەقاند، سەربازیکی ھەروا ئاسایی
 نەبوو. بەلکو یەکیک بوو لەو ئەفسەرانی کە لە "ئەندەرۋون" دا پیگەشتبوو،
 لە ھەمان کاتیشتا ھاوپیۆلی سولتان "موحەممەدی فاتیح" بوو.

ئەوان چەند کەسیک بوون لەو سەرەدەمەدا. "خەز چەلەبی" یەکەم قازی
 ئەستەمبوول، "ئولویاتلی ھەسەن" و "سولتان موحەممەدی فاتیح" تەنها سێ

١ - أحمد ابن حنبل، المسند ٣٣٥/٤ - الطبراني، المعجم الكبير ٣٨/٢ - الحاكم، المستدرک
 ٤٦٨/٤.

٢ - ناوی ئەو قوتابخانەیە بوو کە لە دەولەتی عوسمانیدا کاربەدەستانی دەولەتی پێدەگەیاند.

که سایه‌تیی نهو ده‌سته‌یه بوون که خویندن و پیگه‌یشتنی هه‌رسیکیان پیکه‌وه بووه.

نهو رۆژه‌ی شووراکان به‌زینران، نولوباتلی له‌پای به‌بیژنگ بوونی جه‌سته‌ی و نهو هه‌موو برین و پیکانه‌ی به‌ری که‌وتبوو، چووه سه‌ر شووراکان و توانی به‌یداخه‌کی هه‌لبکات. پاش که‌مێک موحه‌مه‌دی فاتیح له‌په‌نا سه‌ری نه‌م پاله‌وانه‌دا گیرسایه‌وه که‌ دوا ساته‌کانی ته‌مه‌نی ده‌ژیا. زه‌رده‌خه‌نی سه‌ر لیوی هه‌سه‌ن، فاتیحی سه‌رسام کردبوو، بۆیه‌ لیی پرسی: ”هۆی نه‌م زه‌رده‌خه‌نیه‌ چیه‌؟“ نه‌ویش وه‌لامی دایه‌وه: ”که‌مێک به‌ر له‌ ئیستا رسول الله ته‌شریفی هینا و نه‌م ناوه‌ی ده‌پشکنی. دیدهم به‌ بینینی جه‌مالی گولینی شاد بوو، ئیتر چۆن شادمان نه‌بم..“

به‌لێ، نۆ سه‌ده‌ پێشتر هه‌والی دابوو، نۆ سه‌ده‌ دواتریش له‌نیو نه‌و سوپایه‌دا بوو که‌ نه‌ویان فه‌تح ده‌کرد. منیش پالپشت به‌مه‌، هه‌موو جارێک وتوومه‌ و هه‌ر ده‌شلیم: ”نه‌گه‌ر سێ چوار که‌س به‌ دلێکی خاوین و پر له‌ ئیخلاسه‌وه، له‌پیناو خزمه‌تکردنی دینی خوادا له‌ شوینی‌کدا کۆبینه‌وه، نه‌وا به‌دلنیا‌یه‌وه رۆحیا‌نه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له‌ویدا ناماده‌ ده‌بێ و، خوشیان و شوینه‌که‌شیان شه‌ره‌فمه‌ند ده‌کات.“

جا هه‌روه‌ک چۆن فه‌قی ته‌سته‌مبوول به‌ وینه‌ی شایه‌تییه‌کانی تری صیدقی ره‌سول، ده‌بیته‌ به‌لگه‌یه‌کی تر له‌ به‌لگه‌کانی راستگویی پیغه‌مبه‌ری خوا، هه‌ر به‌و جۆره‌، نه‌بوو نه‌یوی ته‌نصاریش شاهیدی‌کی به‌لگه‌ نه‌ویستی تری نه‌م شایه‌تییه‌یه‌. جا خۆ هه‌زهره‌تی نه‌بوو نه‌یوب له‌ پێشه‌نگی نه‌وانه‌وه‌ بوو که‌ مزگینێ نه‌و فه‌قیان بیستبوو.. ئیتر ئا له‌به‌ر نه‌مه‌ بوو، که‌ له‌ مه‌دینه‌ی

مونڤه ووه ره وه كه وتبوه پڻ و، وه سيه تي كر دبوو كه له نهسته مېوول
نه سپه رده ي خاك بكرت.^۱

ج - داهاتووی دوور

۱ - وه هن (خوښه ويستی دنیا و ترس له مردن)

پيغه مېهري خوا (ﷺ) هه والي ته وړوداوانه شي پڻ ډاگه ياندووين كه له
رږځگاري نه مېرمانه وه زور نزيكن. يه كه له وانه:

يُوشِكُ الْأَمَمُ أَنْ تَدَاعَى عَلَيْكُمْ كَمَا تَدَاعَى الْأَكَلَةُ إِلَى قَصْعَتِهَا فَقَالَ قَائِلٌ:
وَمِنْ قِلَّةٍ نَحْنُ يَوْمَئِذٍ؟ قَالَ: بَلْ أَنْتُمْ يَوْمَئِذٍ كَثِيرٌ وَلَكِنَّكُمْ غُثَاءٌ كَغُثَاءِ السَّيْلِ،
وَلَيَنْزِعَنَّ اللَّهُ مِنْ صُورِ عَذُوبِكُمُ الْمَهَابَةَ مِنْكُمْ وَلَيَقْذِفَنَّ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمُ
الْوَهْنَ. فَقَالَ قَائِلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا الْوَهْنُ؟ قَالَ: حُبُّ الدُّنْيَا وَكَرَاهِيَةُ الْمَوْتِ.^۲

” همدروك چوڼ نوممه ته كان، گه له كان، مړوځه كان يه كتری ده عودت ده كه ن
بؤ سر سفره، ناو هاش يه كتری ده عودت ده كه ن بؤ سر نيوه و دده ن
به سهر تاندا. “ يه كيځك پرسى: ” جا نايا له بهر نه وه يه كه نيتمه كه مين؟ “
پيغه مېهري خواش له وه لاما د فهرمووى: ” نه خير به پيچه وانه وه، نيوه ته و
رږځه زورن، به لام همدروك كه ف و شه خه ليكن كه لافاو ږايده مالي. . خواى
گه وره ترس و سامى نيوه له سنگى دوژمنان تاندا دهرده ينى و، ” وهن “ يش
ده خاته دلى نيوه وه. “ ديسان يه كيځكى تر پرسى: ” نهى پيغه مېهري خوا،

۱ - ابن حجر، الإصابة ۱/ ۴۰۵.

۲ - أبو داود، الملاحم ۵؛ أحمد ابن حنبل، المسند ۲/ ۳۵۹، ۵/ ۲۷۸.

وہن چیه؟ “پیغمبیری خواش فەرمووی: ”خۆشیستنی دنیا و ڕقبوونەو
لە مردن.“

لە یەكەم ڕوانیندا بۆ ئەو بڕگانی سەرەو، ئەم واتیانە حالی دەبین:
ڕۆژێك دیت، گەل و نەتەوێكان بەكۆمەڵ دەدەن بەسەرماندا. وەك ئەوێ
لەسەر سفرە خواردن دابەش بكەن، ئاوها سامانە زەمینى و ژێر
زەمینیهكانمان لە نێوان خۆیاندا دابەش دەكەن. بەلێ، دەست دەگرن بەسەر
هەموو سامان و سەرچاوەكاندا، لەسەر زەوى پێت یان ژێر زەوى. هەر بە
بەرچاوى خۆشمانەو وەك بەلێ سفرەكانمان دەپێچنەو و لووشی دەدەن. بەلێ،
خۆمان پارووەكەیان بۆ ئامادە دەكەین و پاشان دەبێخەینە بەردەمیان، ئەوانیش
بە ئیشتیهایەكەو كە تێر بوون نازانیت، چلێسانە هەموو ئەو شتە قوت
دەدەن كە دەخړێنە بەردەمیان.

هەموو ئەمانە لەپای چى؟ ئاخى چونكە ئەوكات ئێمە چى تر درەختێكى
پەگ داکوتاو نین و، بووینەتە ئەو خۆڵ و خاشاكەى كە لافاو ڕایدەمالت.
بەلێ، لە بەرامبەر ئەو یەكتر خۆرى و لە یەكتر خۆیندەنى كە دەرەنجامى
جیاوازی میزاج و مەشرەب و حیزب و بیروپراگمانەو سەریان هەڵداو، ئەوان
لە دەورى بەرژەوهندییه نزمە دنیاىیهكان كۆبوونەو و، ئێمەیان خستە ژێر
پكێفى خۆیان. لەپێشدا ئەوان لە ئێمە دەترسان. چونكە ئێمە، هیندەى
هەلەهاتنى ئەوان لە مردن، بەرەو ڕووى دەچووین و دنیامان بە كەم دەزانى.
ئەى ئیستا؟ هەلبەتە ئیستا ئێمە لە مردن ڕادەكەین و، لەوانیش زیاتر
دنیامان خۆشەوێت. ئیتر ئەوانیش ئەم لاوازییە ئێمەیان قۆستووئەو و، لە
هەستیارترین جیگەمان دەدەن.

جا ئەگەر كەمێك چتر بڕكردنەو مان ئاراستەى ئەم فەرموودەیه بكەین،
كە لەیەكەم ڕوانیندا وا دێنیت بەخەيالى مرۆڤدا كە مەبەستى شالۆى خاچ

پەرستان بېت، ئەوا بۆمان دەرەكەوېت كە بە ناشكرا ناماژەش دەكات بە
كۆمەلە پرووداويك كە لە مېژوويەكى زۆر نزيكتدا پروويانداو.

بۆ نمونە: پائيف قەرەداغ كتيبيكى نووسى بەناوى "گەردەلولولى نەوت".
بەلام دواتر ھەر لەلايەن ئەو دەستانەو كە گەردەلولەكەيان ھەلگيرساندبوو،
تېرۆر كرا. چونكە ئەو كتيبە، لە لايعەو بەدبەختى و غەدر و واويلاكاني
مرۆڤى سەدەى نۆزدە و بېستى ئەو جوگرافيايە و، لەلايەكى تريشەو "قالە
و ھاواری" دەستدریژيکارانی لەخۆگرتبوو.

ئەى چۆن وەك سەفرەيەك دايان بەسەر دەولەتى عوسمانيدا! ھەموو
دەردەكەشيان ئەوھوو دەست بگرن بەسەر سامانە سروشتيەكانى ئەم خاكە
بەرين و دەولەمەندەدا. تەنانت سەخترين ھېرشى ناشكرای خاچپەرستان بە
دریژايى مېژوو، لەچاوەم دەستدریژيە ژیربەژیر و پەنھانەى كوفردا، ھېشتا
بە بچووکی دەمايەو. بەلئى، وەك ئەوھى يەكترى بۆ سەر خوانيک بانگھېشت
بکەن، ئاوەھا يەكتريان بانگيشت كرد و، ھەرچى سەرودەت و بوونی ئەو
میللەتە ھەيە، لەنيوان خوياندا دابەشيانکرد...

ئەو زېھنيەتەى كە چەرخى خيانەتەى لەو سەردەمەدا دەچەرخاند،
سەزەرتەى عوسمان و سەزەرتەى عەلى(ﷺ) لەپشتەو پێكا و عەصرى
سەعادەتەى بەخوين سوور كرد. جا ھەر نەوھەكانى ئەوانيش بوون، كە لە
پشتەو خەنجەريان لە ئالى عوسمان دا و جيھانى ئيسلاميان بى سەر كرد.

ئيتەر بەو جۆرە، وەك ئەوھى بەرەو سەفرەيەكى پازاوەى ئامادەكراو رابكەن،
ئاوەھا دابارينە سەرمان. جا ھەروەك "موحەمەد عاكيف" دەليّت: "كيان

١ - شاعىرى نەوھەيى توركيایە و، لە نيوان سالتەكانى (١٨٧٣-١٩٣٦ ز)دا ژياو. سەرچەم
شيەرەكانى لە ديوانيكدا كۆكراوئەو بە ناوى: "الصفحات".

هيندى و کيشيان گۆشت خۆر، کيشيان نازانم چ به لايهك بوو. “ئيدى هه موو
نه مانه خپروونه وه و دهولهتى عوسمانيان به تالان برد...

له رابردودا هيرشبه ران به زيهنيه تىكى ديارى كراوه وه هيرشيان ده كرده
سه رمان. نه مهش له هيرشى نه وروپاي ده مارگيردا خوى ده بينيه وه. نه و
داماوه چه واشه كراوانه، به عه قلى خويان بو رزگار كردنى گۆرى هه زه رتهى
مه ريم ده هاتن. هه لبه ته نه يانده زانى كه هه زه رتهى مه ريم (عَلَيْهَا السَّلَام) له
ديدى ئيمه دا، زۆر فه زيله تدارتر و پايه بلندتره له وهى نه وان باوه ريان پييه تى.
ئاخر ئيمه باوه رمان وابوو كه نه و له به هه شتدا ده پييه خيزانى سه ووه رمان و
به و چاوه وه ته ماشامان ده كرد كه داىكى ئيماندارانه. ^۱ خو نه گهر هه زه رتهى
مه ريم له ژياندا بووايه، نه و له به رامبه ر بىروباوه رى باطل و په ژموردهى
نه واندا، كه نه ويشى بيزار و نا په حه ت ده كرد، ده بوينه پاريزگارى
راسته قينهى حه قيقه ته كهى...

نه وهى مه به ستمه بيليم نه وهيه كه: شالوى خاچه رستان به ره ه مى نه و
زيهنيه ته نابوته نييه كه پيغه مبه رى خوا ئامازهى پيدا بوو له و فه رموده يه دا
كه كرد بو مانه بنه رتهى باسه كه مان. به لكو مه به ستى نه و ريككه وتنه
ترسناكهى كوفره، كه له رابردوويه كى نزيكدا به هه موو سام و بيميكيه وه
بينيمان و تا ئيستاش هه ر ده بينين. به لئى، تا ئهم ساتهش جيهانى ئيسلامى
سفره يه كى كراوه يه به پروياندا و نه يتوانيه له و حاله تهى ده ريازى بييت. جا
هه ووهك بينيتان، نه و پروودا وهى چوارده سه ده له مه و پيش هه وائيان درابوو،
نه مپۆ وشه به وشه يان ها تۆته دى و بوونه ته به شيك له واقع.

۱- الطبراني، المعجم الكبير ۵۲/۶، ۲۵۸/۸.

۲ - فیتنەى كۆميونىزم

ئىبن عومەر (رضي الله عنه) دەگىرىتەن: "رۇزىكىيان پىغەمبەرى خوا پروى كرده لاي خۆرهلات و فەرموى: أَلَا إِنَّ الْفِتْنَةَ هَاهُنَا مِنْ حَيْثُ يَطْلُعُ قَرْنُ الشَّيْطَانِ^۱" "ورىا بن، فیتنە نا لیروە سەرھەلەدەدات، لەو شۆینەوہ كە چاخى شەیتانى تیدا بلاو بوو تەوہ."

نەگەرىكى بەھیز ھەيە كە پىغەمبەرى خوا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) لەم فەرموودەيەيدا ناماژە بۆ ئەو فیتنەيە بكات، كە وەك بەدیلیك بۆ ستمكاران و كافرانى خۆرناوا، لە خۆرهلاتدا سەرھەلەدەدات.

جا وشەى "قَرْن" كە لە دەقەكەدا ھاتووە، ھەروەك چۆن بە مانای شاخ یان قۆچى ئاژەل دیت، ئاھاش بەمانای سەدە یان سەردەم دیت. بۆيە وا پەسەنترە كە زیاد لە واتای شاخ، "سەدە" یاخود "سەردەم" بەھەند وەرەگىرىت. ھەرچى "قَرْنُ الشَّيْطَان" یشە، بەواتای "سەردەمى شەیتان" دیت كە پىچەوانەى عەصرى سەعادەتە. سەردەمى شەیتان ئەو سیستەمە نەگىسەيە كە لەسەر بناغەى ئىنكارى كردنى ئولۇھىيەت (خوابەتى) دامەزراوە، نامانجىشى بلاو كەردنەوہى ئىلحاد و، ئىباحىيەت (بەدپەشتى) و ھەموو ئەو خراپەكارىانەيە كە لە دوینیۆە تا ئەمڕۆ، شەیتان لە پىنگەى نەفسى ئەمارەى بەدخوازەوہ ھەولێ داوہ بىچىرىتى بە ناخى مرۆڤدا. ئەگەرچى ئەم سیستەمە تۆقىنەرە، كە پۆلەى ناشەرعى پڑىمى سەرمایەدارىيە، ئىستەوا لە گيانەلادايە، كەچى تا ئەم ساتەش لەسەر زەوى، پالەوانى بن پكابەرى دوژمنایەتى كردنى دین و ديانەت و موقەددەسات

۱- البخارى، الفتى ۱۶ - مسلم، الفتى ۴۵-۵۰.

میژوو و تهنانت دیمو کراسیسه و، بوو ته خهونی ترسناکی مرؤفه کان.^۱ بویه
 واده بینم پیغه مبهری خوا شهو سهرده مدهی که شهو سیسته مدهی تیدا
 بالادهسته، به شوینکه توانیشیه وه، به "سهرده می شیتان" ناوزده دهکات.
 نیت به مجوره هوشیاری ددهاته نومته که می له بهرام بهر شهو قهیرانه
 جیهانییانه وه که شهو سهرده مه له گهل خویدا دهیانه پیت.

۳. گهنجینه که می فورات

پیغه مبهری سهره رمان (ﷺ) له فهرمووده یه کدا ده فهرموئ:

يُوشِكُ الْفُرَاتُ أَنْ يَحْسِرَ عَنْ كَنْزٍ مِنْ ذَهَبٍ (أَوْ جَبَلٍ مِنْ ذَهَبٍ) فَمَنْ حَضَرَهُ
 فَلَا يَأْخُذُ مِنْهُ شَيْئًا.^۲ "نزیکه رووباری فورات پوچی و چیا به کی نالتون
 دهرجات. نه گهر همر کهستان لهوی بوو با هیچی لی هه لئه گری."

تا ئیستا چهنده ها جهنگ و کوشتاری گه وره له نزیکه فوراتدا پروویاندا وه.
 جا نه گهر له میژوویه کی نزیکه وه دهست پیبکه یه، ده بینن جهنگی کی مه زن
 له نیوان عیراق و ئیراندا له نزیکه رووباری فوراتدا پروویدا. له سالی (۱۹۵۸)
 یشدا همر له نزیکه شهو روویاره دا، کوشتارگه یه ک پروویدا و چهنده ها کهس له
 نه وه کانی پیغه مبهری خوی تیادا کوژران.. له گهل شهو شهدا ناکریت شهو دوو
 پروودا وهی سهره وه بینه راقه و مبه بهستی فهرمووده که می پیغه مبهری خوا.
 به لکو وا گوڤاوتره به دووی شهو ناماژانه دا بگه رپین، که بۆ کۆمه له پروودا ویک
 کراون که له وانه یه له داهاتوودا پروویدهن. بۆ نمونه:

۱ - شهو لیکدانده وه له سالی ۱۹۸۹ دا کراوه.

۲ - البخاری، الفتن ۲۴ - مسلم، الفتن ۳۰-۳۲.

ههروهك چۆن دهكرى به شيويهكى مهجاسى ئاماژه بىت بۆ ئه
سهردهمى كه ئاوى فورات وهك ئالتون بهنرخ دهبيت، ئاوهاش دهگوئى وشه
"ئالتون" هىما بىت بۆ ئه داهاهى له نهغامى دروستكردى بهنداو و
بهريستهكانهوه بهدهست دى. ههروهك دهشگوئى ههوالى نهوه درابى كه ئاوى
فورات بهتهواوى وشك دهبى و لهژريدا چەندىن پاشخان و سهراوهى ئالتون و
نهوت دهردهكهون. نهمه جگه لهوهى كه دهكرى له نهغامى دارمانه
خاكيهكانهوه كان (معدن)ىكى لهو شيويه بدوزيتهوه. بهلام ههرجۆنىك بىت،
گومان لهوهدا نيهه فهرموودهكه باس له مهترسى ئه ناوچهيه دهكات، كه
وهك بۆمبىكى تهوقيتكراو وايه له جهستهى جيهانى ئيسلاميدا. ئهمانه
شتانىك نين نهپۆ دهركهوتبىتن، بهلكو پروداوگهليكن له داهاوودا
پروودهدهن.. ئيدى ئهوانهى بهو رۆژگاره دهگن، سهرلهنوئى له ناخى دليانهوه
دهلتن: " راست فهرمووه ئه پيغهمبهرى خوا." و بهمهش ئيمانكهيان تازه
دهكهنهوه.

٤ - پالڤتهبوونى مهسيحييهت

سهردارى ههردوو جيهان (عَلَيْهِ السَّلَام) ههوالى ئهوهمان دهداثى كه
ناينى مهسيحى پالڤته دهبى و، ئاويتهى پۆحى موحهممەدى دهبيت.^١ بهلئى، له
كاتىكدا نوينههرانى ئينكار و بباهوپى ئيمانداران دهستگير دهكهن، ئهوانهى
كه هپزى ئاسمانيان بهدهسته، به پشتيوانى پهروهردگار جارىكى تر بهدبهختى
موسولمانان دهگۆرن و، لووتى ئيلحاديش جارىكى تر دهشكىتهوه.. لهم
جەنگه جيهانييهدا ههموو لايهك پر دهبيت له تهرم و جهستهى مردوو. ئينجا

١ - البخارى، الانبياء ٤٩ - مسلم، الايمان ٢٤٤-٢٤٧.

هەلۆكان هەلەدەستن بە گواستنەوهی ئەو تەرمانەیی کە سەرزه‌ویان داپۆشیوه.^۱
ناماژەیی ئەم هەلۆیانە بۆ دەزگایەکی دیاری کراو چەندە مانابەخشە!

۵ - چاکسازی لە کشتوکاڵدا

چەندین چاکسازی و پێشکەوتن لە بواری کشتوکاڵدا ئەنجام دەدرێت. لە سایەیی ئەو پێشکەوتنانه‌وه، هەناری وا دێتە بەرھەم کە بیست کەس نینجا دەتوانن تەواوی بکەن و، سێبەری تۆیکلەکەشی مرۆڤێک دادەپۆشیێت.^۲
هەرەھا دەنکە گەمیش بەوجۆرە گەورە دەبیێت. ئەمانە شتانێک نێمە لە پۆژگاری ئیستاماندا نایانبینن، بەلام بەدۆنیایێه‌وه لە داھاتوودا دەبێنرێن. جا کە ئەو پۆژە دێت، دەوترێت: "بەرستی تۆ نیراوی پەرورەدگاریت." نێتر بەم شیوہیە، رایەلەکانی وابەستەبوون بە پێغەمبەری خواوە نوێ دەکریێنەوه و پتەوی بەدەست دێنن. چونکە سەدەکان راستیی و دروستیی ئەو دەردەخەن و، هەموو فەرمايشتەکانی یەک بە یەک دەخەنە پێش چاوان.

نێمە شەیدا و تامەزرۆی ئەو "سبەینی"یەین کە لە ڕەحمی زەمەنەوه چاو بە دنیا هەلدیێت. ئەو سبەینیێه‌که جگە لەو، هیچ پۆشنایێه‌کی تر نییە..
خۆ ئەگەر ساتێک خامۆش ببێت، ژیان سەرتاپا دەبیێتە شەوی یەلدا. دەک
پۆخت شاد بێ عاکیف!

۱- مسلم، الايمان ۱۱۰ - الترمذي، الفت ۵۹.

۲- مسلم، الفت ۱۱۰ - الترمذي، الفت ۵۹.

٦ - ناهاوسه نگییه گانی سه رده م

با بگه پیننه وه بۆ لای ئهو هه وال و ئاماژانه ی که په یوه ندیان به پوژگاری نه مړۆمانه وه هه یه. پیتغه مبهری خوا (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ده فەر مویت:

إِنَّ بَيْنَ يَدَيِ السَّاعَةِ تَسْلِيمَ الْخَاصَّةِ وَفُشُوَ التِّجَارَةِ حَتَّى تُعِينَ الْمَرْأَةُ زَوْجَهَا عَلَى التِّجَارَةِ، وَقَطَعَ الْأَرْحَامَ وَشَهَادَةَ الزُّورِ وَكِتْمَانَ شَهَادَةِ الْحَقِّ وَظُهُورَ الْقَلَمِ.^١

” له ده می نزیك بوونه وهی قیامه تدا، سه لاکردنی تاییه تی (واته دیاری کردنی ئهو که سانه ی سه لامیان لیده کریت) سه ره لده دات. بازرگانی به جوړیک گه شه ده سینیت، ته نانه ت ژن هاوکاری میړده که می ده کات له بازرگانیدا. سیله ی په حم ده پچرینریت. له کاتی کدا که شایه تی درۆ ده دریت، که چی شایه تیدانی حق ده شارریتته وه. قه له میش بره و ده سینیت.“

ئهم فەرماشته وا به پروونی پوژگاری ئیستامان وه سف ده کات، جی بۆ هیهچ رافه و لیکدانه وه یه ک جیناهیتیت.

بازرگانی به جوړیک بره و ده سینیت، سه رمایه ی ملیاره ها و تریلیونه ها، مامه لیه ی پیوه ده کریت. ته نیا له ریکلامه کاندایلیونه ها و ملیاره ها خه رج ده کریت. ئافره تیش له م نیوه نده دا زۆربه ی جار وه ک ئامرازی ریکلام کردن به کار ده یتیریت. جاری واش ده بی ئافره ت پاسته وخۆ ده چیتته دنیای بازرگانیه وه و، له بازار و پیشانگه کاندای خویان ده بنه ریکلامکاری خویان. تکام وایه گومان نه بن که من دژی بازرگانی یم. به لکو ته نها ده مه ویت ئاماژه به پاستی و دروستی ئهو هه واله بکه م که پیتغه مبهری مړۆفایه تی (ﷺ) باسی کردووه.

١ - أحمد بن حنبل، المسند ١/١٠٧-١٠٨، ٤١٩-٤٢٠ - البخاري، الأدب المفرد ٣٦٠ - حاکم، المستدرک ٩٨/٤.

سىلەى رەحم دەپچىرىتىپ، مافى داىك و باوك و خزمە نىزىكەكان دەخرىنە ژىر پى و پىشىل دەكرىن. كاتىكىش داىك و باوك پىر دەبن و كەلگى هىچيان نامىنىت، واتە رىك لەو كاتەدا كە ناتاجى شەفەقەت و چاودىرىن، رادەستى خانەى پەككەوتە و خەلۋەتگەى پىران دەكرىن. ئىدى ئەو مەرۋفە بەسالچوانە ھەلۋەدەن لەۋىدا ئەو ئاسودەيىيە بەدەست بەيىن، كە لە مائەكانى خۇياندا لەدەستيان دابوو. وىراى ئەۋەى خۋاى بالادەست لە پاش زاتى مەزنى خۇى، گەۋرەترىن مافى بەۋان بەخشيۋە،^۱ كەچى ئەم فەرمانەى پشتگوئ دەخرىت و، بەجۋرىكى ناپەۋا و دوور لە بەزەيى، كە تەنانتە وا لە مەرۋ دەكات رەھمەت بۇ دىندەترىن بەرەرييەكان بنىرتىت، مامەلەيان لەگەلدا دەكرىت. (جا ئايا ئەو شتانەى باسكران، بەسەر رۆزگارى ئەمەرۋماندا دەچەسپىن يان نا؟ ۋەلامى ئەمە بەجىدەھىلەم بۇ دەرەك و عىرفانى خويىنەرى ھىۋا.)

قەلەم پەرەدەسەنىت و، چاپخانەكانىش بى ۋەستان لەكاردا دەبن و، سەرگەرمى لە چاپدانى رۆژنامە و، گۆڭار و، كىتەب دەبن. دەزگاكانى چاپ و بلاوكردەنەۋەش بەردەۋام كىتەب و، ئىنساىكلۇپىدىا بلاۋدەكەنەۋە تا ئەۋەى رەفى كىتەبخانەكان پىر دەبن لە ھەزاران جۋرى كىتەب. نووسىن دەبىتە پىشە و، نووسەرىش پەرە دەسەنىت.

شاىەتىى ناھەق و درۆ، كۆمەلگە دەھەژنىت و كەسىش لە شاىەتىى ھەق نىزىك ناپىتەۋە. ژيانى كۆمەلەيەتىش ۋەك بلىى دەبىتە كارگەيەك بۇ بەرھەم ھىنانى درۆ. ئىتر لە دنيايەكى وادا، درۆ و خيانەت و ساخەكارى تا رادەيەكى بەرچاۋ دەبنە تەۋرەى ژيان...

۱ - (سورة البقرة: ۸۳)، (سورة النساء: ۳۶)، (سورة الأنعام: ۱۵۱)، (سورة الأسراء: ۲۳)،

(سورة لقمان: ۱۴).

جا وهك ده‌بینن، هیئنده به پوونی گوزارشت له بابه‌ته‌که‌کان کراوه، که له‌وانه‌یه ئهم گومانه به می‌شکی هه‌ندی که‌سدا بی‌ت: ”تۆ بلیی به راستی ئهم فره‌مایشتانه هی سه‌روه‌رمان بن؟“

وه‌لامی ئهم‌مه‌ش له‌ویه‌پری ساناییدایه: ئهم وتانه، له‌و کتیبی فره‌موودانه‌دا هه‌ن، که به لایه‌نی که‌مه‌وه سیانزه سه‌ده له‌مه‌ویه‌ر تۆمار کراون. جا نه‌گه‌ر ئهم وتانه هی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) نه‌بن، ئهی هی کێن؟ کێ توانای ئه‌وه‌ی هه‌یه وه‌ك ئه‌وه‌ی به چاوی خۆی ببینی، باس له‌و پرووداوانه بکات که ئه‌و هه‌موو سه‌ده‌یه دوا‌ی خۆی دینه‌ گۆڕی؟ خۆ نه‌گه‌ر ئه‌و وتانه هی هه‌ر که‌سیکی تر بن جگه له پی‌غه‌مبه‌ری خوا، مه‌گه‌ر ناییت لانی که‌م هه‌نده‌ی سه‌روه‌رمان دارای پوانینیکی نورانی بی‌ت؟ جا ئایا له می‌ژوودا که‌سیکی تر هه‌یه هاوشانی پی‌غه‌مبه‌ر بی‌ت، تا ئهم فره‌مایشتانه‌ی بدرینه پال؟ نه‌خیر، ئهم فره‌مووده غه‌یبییانه، هه‌موویان بۆ پی‌غه‌مبه‌ری خوا ده‌گه‌رینه‌وه. چونکه په‌روه‌ردگاری فیری کردووه و، ئه‌ویش ئیمه‌ی لی ئاگادار کردوونه‌ته‌وه. به‌لێ، ئهم پرووداوانه‌ی له رۆژگاری ئه‌م‌ڕه‌ماندا پرووده‌ده‌ن، زۆر به پوونی مه‌ودای راستگۆیی پی‌غه‌مبه‌ری خوا‌مان (عَلَيْهِ السَّلَام) بۆ ده‌رده‌خه‌ن.

٧ - بلا‌وبوونه‌وه‌ی زانست

له فره‌مووده‌یه‌کی قودسیدا هاتووه، که خوا‌ی بالاده‌ست ده‌فرموی:

أَبْثُ الْعِلْمَ فِي آخِرِ الزَّمَانِ حَتَّى يَعْلَمَهُ الرَّجُلُ وَالْمَرْأَةُ وَالْعَبْدُ وَالْحُرُّ وَالصَّغِيرُ وَالْكَبِيرُ.^١ ”له ئاخ‌ر زه‌ماندا، به‌جۆریک زانست و زانیاری بلا‌وده‌که‌مه‌وه، تا ئه‌وه‌ی هه‌رچی پیاو و ژن، کۆیله و ئازاد، بچووک و گه‌وره هه‌یه فیری ده‌بن.“

١- الدارمی، المقدمة ٢٧ - أبو نعيم، حایة الأولیاء ٦/١٠٠.

سەرچەم چىن و يېڭىھاتە جياوازەكانى كۆمەلگە، لە ناوئەندەكانى فېربووندا سەرگەرمى بەدەستەيتنانى زانست دەبن، بە جۆرىك ھەروەك بلىتى دەكەونە پېشېركى كەردنى يەكترى لەم بوارەدا. كەردنەوئى ئەو ھەموو خويئندنگە و، بونياتنانى ئەو ھەموو زانكۆ و، تەرخانكەردن و بە گشتى كەردنى ھۆكارەكانى بەدەستەيتنانى زانىارى و پەيوەندى لەسەر ئاستى جىھانى بۆ ئەم بوارە، ئەو ھەروەخات كە پىڭغەمبەرى خوا (ﷺ) لەم فەرمايشتەيدا كە لە پەروەردگارىيەو دەيگىرئىتەو، ئامازە بۆ سەردەمى زانست و زانىارى دەكات. پېشكەوتنەكانىش لەم بوارەدا وتەكانى سەروەرمان پشتراست دەكەنەو. وەك بلىتى زماغالى ھەر ناوئەندىكى زانستى برىتى بىت لە: ”ئەي پىڭغەمبەرى خوا، تۆ گوشتار دروستيت.“ جا كاتىك زانست دەخريتەو سەر پىچكە رەسەنەكەى خۆى، زانستەكان ھەر خۆيان ئەم گەواھىيە دەدەن...

۸ - ھەلھاتن لە قورئان

ھەروەھا پىڭغەمبەرى ئازىزمان (ﷺ) لە فەرموودەيەكى تريدا، كە دەقائودەق بەسەر واقىعى ئەمروماندا دەچەسپىت، دەفەرموى:

لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يُجْعَلَ كِتَابُ اللَّهِ عَارًا وَيَكُونَ الْإِسْلَامُ غَرِيبًا.^۱

”قيامت ھەلھاتى تا قورئان نەبىتە مايەى شەرم و نەنگى بۆ ھەلگەرانى و، ئىسلامىش غەرىب و نامۆ نەبىتەو.“

لە كاتىكدا كافەر بەناشكرا كوفەرەكەى رادەگەيەنيت، كەچى موسولمان وەك ئەوئى موسولمانىتييەكەى مايەى شەرمەزارى بىت، بەشەرم و دلەپراوكتیوە باسى لىو ھەكات. لە بەرامبەر بانگەشەى ناشكراى ئەوانىشدا

۱ - ابن أبي الدنيا، العقوبات ۲۱۶.

بۆ بېرۇپا و بلاؤكراوه كانيان له پاس و فرۆكه و جینگاكانى تردا، كه چى موسولمانان ناتوانن ته نانه ت قورئانه كانيشيان بگه نه وه و بيخويننه وه. ده كه ونه ژيتر فشاريكي ده روونى نه وتۆوه، كه نه گهر له پواله تيشدا هيچ ياساغيتك نه بيت، كه چى له ژيتر كاريگه رى نه و په ستانه دا، هه ست به شهرم و ته ريقى ده كمن و، نه وه ده شارنه وه كه لايه نگري قورئانن.

جا نايان ئيستا ئيمكانى نكولتى كردنى نهم راستيه له توانادايه؟ مه گهر نه مه يه كيئك نيه له وه نه هه مه تيبانه ي كه موسولمانانى نه مړۆ گيرۆده ي بوون؟ مه گهر ئيسلام به هه موو شتيكييه وه غه ريب نه بووه؟

جا با ليته دا ده ست له ويئاكردنى نهم ره وشه ناسۆره مان هه لبگرين، كه مايه ي به زه يى پيدا هاته نه وه يه. به لى، پيغه مبه رى خوا چه ندين سه ده به ر له روودانيان و به و شيوه يه ش كه رووده دن، هه والى سه رجه م نه و رووداوانه ي راگه ياندووه. ئينجا كه واده ي روودانيان ديتسه پيش، به وجۆره ي هه واليان دراوه بگه به بچووكترين ورده كارييه كانيشيانه وه ده رده كه ون و ته صديقى پيغه مبه رى نازدار (ﷺ) ده كمن. جا ئيتر نازاخم، هه موو نه مانه به س نين بۆ نه وه ي بگه رپيسته وه و سه رله نوئ به يعه ت به و زاته بده ينه وه..؟

٩ - چه مكي كات

پيغه مبه رى سه ره ره مان (ﷺ) له فه رمووده يه كى تردا، له و شوينه دا كه وه ك يه كيئك له نيشانه كانى قيامه ت باس له وه ده كات كه قورئان ده بيتسه مايه ي شهرم، به رده وام ده بى و، ده فه رموى: ” قيامه ت هه لئاسى هه تا لميه كتر نزيك بوونه وه و هاته نه وه يه ك له كات و دووريه كاندا روونه دات.“^١

١ - البخاري، الاستسقاء ٢٧، الفتى ٢٥ - الترمذى، الزهد ٢٤ - أحمد ابن حنبل، المسند ٥١٩/٥.

وشەى "تقارب" كە لە دەقەكەدا ھاتوو، بە واتاى نرىكبونوھەى دوو شت دىت لە يەكترى. جا بەم شىتوازە دەرىپنە، پىغەمبەرى خوا، لە لايەكەوھ ناماژە دەكات بۆ پىژەى (إضافي) بوونى كات (الزمان) و لە لايەكى ترىشەوھ ئەوھمان تىدەگەيەنىت كە دەتوانىت لە ماوھەكى زەمەنى كورتدا، ئەو كارانە ئەنجام بدرىن كە لەو سەردەمەدا كاتىكى زۆرى خاياندووھ. ئىتر ئەو راستىيەى كە گشت كايەكانى ژيان، بەھۆى شوپشى پىشەسازى و تەكنەلۇجىاوە ھەنگاويان ناوھە چاخى خىرايەوھ، لەو بابەتە بەدەھىيانەى كە تەنانت مندالانىش فامى دەكەن. جا ھەروەك چۆن لە فەرموودە پىرۆزەكەدا تىشك خراوھە سەر ئەم راستىيە، ھەر بەو جورەش ناماژە بە ھۆكارە خىراكانى گواستەوھ و گەياندى ئەمپۆ كراو، كە دوورىەكانيان بەتەواوى كورت كردووھتەوھ. ھەروەھا لە فەرموودەكەدا، پەنجە خراوھە سەر بابەتەك كە پسپۆرانی بواری گەردوونزانی و فیزیای گەردوونى تىدەگەن. گۆى زەوى بە تىپەربوونى كات، شىوھەكى ھىلكەى (Elliptical shape) وەردەگریت. ئەم گۆرانكارىيە، كاریگەرى لەسەر كاتیش دەیت. ئىتر بى ئەوھى ھەستى پىبەكەین، سەعاتەكانمان ھەروەك چۆن پەوشى جىھانىش، دەكەونە ژىر كاریگەرى ئەم گۆرانكارىيەوھ.

بە تىگەيشتنى من، ئەم فەرموودەىە پرویەكى ترىشى ھەى، كە ئەمەىە: كات بوونىكى گۆرەى (الوجود الاعتباري) ھەى. بەلام لەگەل ئەوھشدا، لە ھەر جىگەىەكدا بىت كات ھەر كاتە. بۆ نمونە، ئەگەر بچىن بۆ "كەلوى گاجووت" و لەویشەوھ تەماشای تەمىكى گەردوونى (nebula) بکەین كە چل ملیۆن سالى پرووناكى لیمانەوھ دوورە و، بە خىراىى سەد و پەنجا ھەزار كیلۆمەتر لە چركەىەكدا لیمان دوور دەكەوتەوھ، ئەوا چەند كاتىكى زۆر جىاواز و جوراوجۆر دەبینن. جا ئەم یەكەىە، لە تەمىكى گەردوونى دىكەشدا،

که به نیوهی خیرایی پرووناکی له دوورکهوتنه وه دا بچ، هەر به پتوهریکی کاتی دادهنری. بهرچه چاوکردنی رپژهکان، بۆ ئەوانهی له ناسته نزمهکانی تریشدان، هەر هه مان شته ...

بهائی، خو نه گهر رۆژیک بیت و مرۆڤ نهو توانایهی هه بیت که بهیته دهره وهی کۆمهلهی خۆر، نهوا پێدهچیت نهو تیگه یشتنه ی که ئیستا ههیه تی له مەرچه مکی کات، به تهواوی سه ره و ژیر ببیته وه.

نهو هتا به دوو وشهی رازنامیز و نهفسوناوی که "تقارب الزمان ه"، پیغه مبهری سهروه رمان (ﷺ) به یه کجار ناماژه به چه مکی کات و، چهنده ها پیوهری زه مه نیی تر ده دات، که له پاشه رۆژدا دینه ریمان.

جا ئیستا ده پرسین: ئایا ده کری نهو وتانه، و تهی مرۆڤ بن؟ داخو غهیری نهو زاتهی که زه مان و مه کان له دهستی قودره تیدا هه لده سو رینتی، کیی تر ده توانی نهو حه قیقه تانه بزانی؟ تکا ده که م، ئایا نه مانه شتانیکن که که سیکی نه خوینده وار، له سه رده میکی پر له نه خوینده واریدا بیانزانی؟ هه لبه ته نه خیر. به لکو خوی ته باره ک تهعالا هه موو نهو شتانه ی فیڕ کردوه. ئیتر نهو سهروه رهش ته نها نهو شتانه ی راگه یاندوه، که پهروه ردگاری فیڕی کردوه.

رۆژ و مانگ و سال و سه ده کان، یه ک له دوا ی یه ک دین و ده رۆن. زانست و ته کنه لوجیاش به چه ندین هه نگاوی زه به لاح له پتشر په ویدایه. کاتیکیش ده گه نه دوا نامانج، نهو راستیانه یان بۆ ده رده که ویت که پیغه مبهری خوا (ﷺ) پیش چه ندین سه ده بینوونی و له باره یانه وه دواوه. ئیدی بابای زاناش سه رسامیی خۆی پی ناشارریته وه و له ناخی دلپیه وه ده لیت: "نه ی پیغه مبهری خوا، تو بۆ خو ت خودی راستگزییت."

۱۰ - بلا و بوونه وهی سوو (الرّبا)

رۆژتک دیت سیستمی سوو خۆری و فایز تا ده توانیت بلا و ده بیتته وه. ته نانه ت ئهو که سه ش که خۆی مامه له ی پتوه ناکات، ناتوانی خۆی لی ببویرئ و تۆز و پریشکه که بی ههر بهره که ویت. پیغه مبه ری خوا (ﷺ) له فرموده یه کی موباره کیدا، ناماژه بۆ ئهم په تایه ده کات که به یه کێک له گه ره ترین نه خو شیه کانی ئهم سه رده مه مان هه ژمار ده کری و، پۆژ دوا ی پۆژ په هه نده تر سنا که کانی له په ره سه نندن دایه:

لَيَأْتِيَنَّ عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ لَا يَبْقَى مِنْهُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَكَلَ الرَّبَا فَمَنْ لَمْ يَأْكُلْ أَصَابَهُ مِنْ غُبَارِهِ.^۱ ”رۆژگارێک به سه ر خه لکیدا دیت، که سیکیان تیدا نامی نیت سوو نه خوات، ههر که سیش نه یخوات ئه و تۆزه که ی بهره که ویت.“

فرموده که سه ر نجه مان بۆ لای دوو خال ڤاده کیشیت:

یه که میان: به هۆی ئه وه ی که سه ر جه م دارایی و سامانی ده ولت له بۆته ی سوو وه به ده ست دیت و ده زگا داراییه کان، بانک بن یان بانک نه بن، له م ږوه وه وه ک یه ک مامه له ده که ن، ئه و مرۆڤ ههر چه ن دیکش هه ستیاری بنوینیت، به دلنیا ییه وه پشکی خۆی له م په تا گوێز راوه یه ی که سه رتا پای ژسانی ته نیوه بهره که ویت. واته چه ند پریشکی کیش به ر ئه و ده که ویت. ئه وه نده هه یه مرۆڤ له وه ها هه لومه ر چی کدا ته نها به نییه تی قوتاری ده بیت و، نیازی دلّی ده بیت په نا که و دالده ده ری.

دوو هه میان: له زمانی عه ره بیدا ته پوتۆز پیاپژان واتایه کی تری شی هه یه. که سانێک سوو خۆری ده که ن، ئه وانه ش که ئهم کاره نا که ن، به ر ته پوتۆزه که ی

۱- أبو داود، البيوع ۳ - النسائي، البيوع ۲ - ابن ماجه، التجارة ۵۸.

دهكهن. له كاتيكددا چيني سهرمايه دار له رتيگي سووخورييه وه سهرمايه كه ي خوي گه شه پيښه دا، چيني هه ژاريش به هه مان ريژه، بينه وا و كه ساس ده بيت. نيت بهم شيويه ته پوتوز و هه را ي ململاني و كيشمه كي شي بي نه ماني تيان نه م دوو چينه، كومنگه هه راسان ده كات و، روتيكيش ديت ده گاته ناستيك هه موان بيتار ده كات.

پيم وايه هه مو نه مانه هاتونه ته دي و، له هاتنه ديشدان. نه وه تا نه و لايه نانه ي كه نه م فهرموده پيروزه به هه ردوو پروه كه ي وه ناماژه ي بو ده كات، نيستا به هه مو قيره ونبيه كه ي وه له بهرچاوي مرؤفي نه م سهرده مه دا يه. به جورتي خهريكه بلين، دامه زراويه كي بازرگاني نه ماوه كه - راسته وخو يان ناپاسته وخو - به سووخوارده وه تيونه گلابي. هه رچي بازرگاني هه يه له جيهاندا، گشتي له نيوان جهر و پيچه كاني نه م جوړه بيركرده وه يه دا هه لده سوړي و، تيكرپاي دنيا، مامه له كردن به سووه وه هه روهك ئالوگوري شمك و دراو به كاريكي ناسايي ده بينيت.

سهرهري هه ردوو جيهان (صلى الله عليه وسلم) هه ر زوو نوممه ته كه ي لهو قهيرانه ناهه مواره ناگدار كرده وه كه له ئاكامي سووه وه بهرؤكي مرؤفايه تي ده گريت و، هو شياري دانتي كه زور وريايانه هه لسوكه وت بكن و، نه كه ونه ناو پهنگاوي سووه وه. به لام وه ره بيينه كه وا نه مړو جيهاني ئيسلامي تاوه كو كه رووي له نيو زه لكاوي سووخوريدا تيئاوه و وا دياره هيچ نيازتيكي شي نيه

لیتی بیتده... ئەمە سەرباری ئەوەی کە ئیسلام، دینی کە جەنگی دژی سوو
پاگەیاندوو. ^۱

خۆزگە موسولمانان، هیچ نەبوایە بەشیکی ئەو دەرپرینە ھەرەشە
نامیزانە قورئانی پیرۆز لەمەر ئەم بابەتە تێگەشتنایە و، لەو دەرەدەری و
پەڕیشانییە ڕزگاریان ببوایە، کە بەھۆی سوو خواردنەو دووچاریان بوو.

۱۱ - ئەو دەمەی ئیماندار خۆی دەشاریتەو

پێغەمبەری ڕەحمت (ﷺ) لە فەرموودەیەکی تردا، کە ڕەوشی
ئەمڕۆمان بە وێنەی تابلویەک دەخاتە پێش چاو، دەفەرموی:

يَأَيُّهَا النَّاسُ عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ يَسْتَخْفِي الْمُؤْمِنُ فِيهِمْ كَمَا يَسْتَخْفِي الْمُنَافِقُ فِيكُمْ
الْيَوْمَ. ^۲ ” ڕۆژگاریک دادی بە سەر مەردوودا، ئیماندار لەناو خەلکیدا خۆی
دەشاریتەو، ھەروەک چۆن ئەمڕۆ موناڤیق لەناو ئێوەدا خۆی دەشاریتەو...”

لەو سەردەمەدا دووروو چۆن ھەلسووکەوتی دەکرد؟ چ ڕێگەچارەییەکی
دەگرتەبەر بۆ ئەوەی پیتی نەزان؟ ئیتر بە ھەمان شێوە، مەروشی باوەردارێش
ھەروەک ئەو ڕەفتار دەکات و، ناچار دەبێت خۆی دەرەخات و پەرستشەکانی

۱ - ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الزَّيْوَإِ إِنَّكُمْ مُؤْمِنِينَ ۖ فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِمَرْحَبٍ مِنَ اللَّهِ
وَزُرْهُ لَكُمْ ۚ وَإِنْ يُبْذَرُ فَلكُمْ زُرْهُنَّ أَمْوَالُكُمْ لَا تَطْلُمُونَ وَلَا تَطْلُمُونَ﴾ (البقرە ۲۷۸-۲۷۹) ” ئەو ئەوانە
باوەرتان ھێناو، پارێزگاری خۆناس بن و واز لە پاشماوەی سوو بھێنن ئەگەر ئیماندارن. خۆ ئەگەر
وانەکن، ئەو جەنگ لەگەڵ خوا و پێغەمبەرە کەیدا ڕاگەییەن (کە سەرئەنجامەکی زۆر سامناکە)، خۆ
ئەگەر تەوێبە بکەن و (لە سوو خۆری واز بھێنن) ئەوا تەنھا سەرمایە کاتتان بۆ ھەیە وەری بگرنەو، نە
ستەم دەکەن (لە قەرزەرەکان) نە ستەمتان لێ دەکەیت.”

۲ - الطبرانی، مسند الشاميين ۱/۱۴۸.

بەنھیتی ئەنجام بدات. تا بەشكۆم بەم شۆەیه بتوانیت پاریزگاری لەو پێگەیه بكات كه له كۆمەلگەدا هەیهەتی. ئەگەرنا ژيانى لى تال دەكەن. زیهنیەتى ئەم شەپخوזה زالە، جیى كەسانى باوەردار و پاك داوینى تیدا نابیتەوه. نیت بەم جۆره بوارهكانى كارکردن و بەشیک له پله و پۆستهكانى دەولەت، بەتەواوى بەپرویاندا دادەخرین و، لەنێو كۆمەلگەدا بە چاویكى سووك و بى ئەرزشەوه لیتان دەپوانریت.

فەرموودهیهكى تریش هەیه جەخت لەسەر هەمان لایەن دەكاتەوه: " فیتنەگەلیكى ئەوتۆ دینە پێش، وای لیدیت مەرۆ لەبەر نوێژکردن عەبیدار دەکری. هەرۆك چۆن ئەمەرۆ ئافرهتی داوین پیس عەبیدار دەکری." ^۱

جا کاتیک عەبیدارکردنى ئافرهتی داوین پیس دەشوبهینریت، ئەوا لەسەر بناغەى رەچاوکردنى بنەما و نۆرمە كۆمەلایەتییهكانى ئەو سەردەمەیه. ئەگەرنا له رۆژگاری ئەمەرۆدا، ئەم رەوشته قێزەونه نەك هەر بە عەیب و ئابروو چوون دانانریت، بەلكو بەتایبەتی له هەندى ناوچەدا وەك كار و پیشە تەماشاش دەکریت.

جا بەدەر له ماوهیهكى زەمەنى دیاریکراو، ئەو رۆژانەش دین كە تیايدا خەلكى تەنها لەبەرئەوهی نوێژ دەكەن، سووكایەتیان پێدەکری و، وەك ئەوهی کاریكى ئابرووبەریان ئەنجام دابى، دەستى تۆمەتیان بۆ درێژ دەکری و، لەژێر ستمى هیژه شەپخوזהكاندا دەنالینن. نیت له هەلومەرجیكى وادا، باوەرداران بە شارەدەوهی ئیمانەكەیان، ئەم بەلایانە له خۆیان دوور دەخەنەوه.

۱- علي المتقي، كنز العمال ۱۱/ ۱۸۰. (له "نعم بن حماد" و "طبراني" يەوه گێڕاویەتەوه.

۱۲ - نهوت له تالهقان

پیغمبره ځوا (ﷺ) د هغه رموی:

وَيَحَا لِلطَّالِقَانِ! فَإِنَّ اللَّهَ فِيهِ كُنُوزٌ لَيْسَتْ مِنْ دُحْبٍ وَلَا فِطْرَةٍ.^۱

دهسته واژه "وهیح" له زمانې عره پیدا بڼه وړاندې ته کار دیت، که ټاوتیه بزه کی تالڼ. ټه وټا کاتیک پیغمبره ځوا هه والی شهید بوونی حه زه تی عه ماری پراگه یاند، هه مان دهسته واژه بکاره یټنا و، پی فمروو: وَيَحَا يَا عَمَّارُ.^۲

هه رچی "تالهقان" یشه، ناوی ناوچه یه که له قه زوین، که به کیلگه نه وټیه کانی ناسراوه. که وای پاره ی فمرووده که بهم جوړه ده بی: "مژده بی له تالهقان، ځوا گه وړه له ویدا چن دین گه غینه ی هیه، که نه ئالتون نه زیو."

جا بویه له وانه یه له داهاتوودا چنده ها کانی کانزایی تر، به وینه ی یورانیم یا خود نه لاس بدوزینه وه. به لام هیچ کام له مانه نه نجامه که ناگوریت، چونکه سه وړه رمان (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) باس له گه غینه یه که ده کات که له په گزی ئالتون و زیو نیه... ټه مه وپرای ټه وی که ئیستا ټه کانزایانه دوزراونه ټه وه. ئیر ته نانه ت ټه نه وټه ش که له تالهقان ده دیت، ته صدیقی پیغمبره ځوا ده کات و، جاری راستی و دروستییه که ی ده دات...

۱- علي المتقي، كنز العمال ۵۹۱/۱۴. (له "أبو غنم الكوفي" يوه گټه پاره ټه وه.)

۲- البخاري، الصلاة ۶۳ - أحمد ابن حنبل، المسند ۵/۳.

۱۳ - شوینکه وتنی نه هلی کیتاب

جیهانی نیسلامی ههنگاو به ههنگاو و بست به بست شوین نه ته وه کانی پیش خزی، واته مه سیحی و جووله که کان ده که ویت و، لاسایان ده که ته وه. ته نانه ت نه گهر یه کیك له وان سهر بکات به کونی بز ن مژه یه کیشدا، نه و موسولمانانیش چاوی لیده که ن و، سهر ده که ن به و کونه دا. نووری دیده، سهر و ره مان هه زره تی موحه مه د موس ته فا (ﷺ) به م ده رپرینه پوخت و پپر واتایه ی خواره وه، نه م راستیه مان بۆ باس ده کات:

لَتَتَّبِعَنَّ سُنَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ شَبْرًا بِشَبْرٍ وَذِرَاعًا بِذِرَاعٍ حَتَّىٰ لَوْ دَخَلُوا فِي جُحْرٍ ضَبٍّ لَاتَّبَعْتُمُوهُمْ. قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! الْيَهُودُ وَالنَّصَارَىٰ؟ قَالَ: فَمَنْ؟

" به جوریک شوین نه ته وه کانی پیش خۆتان ده که ون و لاسایان ده که نه وه، بست به بست و ههنگاو به ههنگاو شوینیان ده که ون. ته نانه ت نه گهر نه وان سهر یکه ن به کونی بز ن مژه یه کدا، نیوه ش هه مان شت ده که نه وه."

هاوه لآن پرسییان که نایا مه به ست له رسته ی " نه ته وه کانی پیش خۆتان " مه سیحی و جووله که کانه؟ پیغه مبه ری خواش له وه لاما فهرمووی: " نه ی نه بی کیی تر بی؟! " ^۱

حالی حازر بارودۆخی ئیمه و سهرجه م جیهانی نیسلامیش له بهر چاودایه .. نه وه تا زۆریکمان که سایه تی خۆمان بز ن کردوه و دوو چاری قهیرانی ناسنامه بووینه ته وه. حالمان - به ده رپرینی فهرمووده که - ههروه ک حالی نه و مه ره سهر لی شیاوه وایه، که له نیوان دوو پانه مه ردا هه ر له هات و چووندایه. نه مه وپرای نه وه ی سهرجه م نه و هۆکاره نه رینی (سلبی) یانه ی که

۱- البخاری، الأنبياء ۵۰ - مسلم، العلم ۶.

پوڙاڻيڪ دهولت و ژياره كاني تريان پروخاند و له ناويان بردن، وا شه مړو هروهك نه خته پووت، له هر چوار لاهه ژياغاني ته نيون. كه چي نيمه ش به دهم سهرسامي و چاولي كهر يه وه، واده زانين هم داوي مهرگه شاپنگه ي نوښگهري و شارسانيه ته. بهلئ، له هيچ كام له سهرده مه كاندا هيچ گهل و نه ته وه يهك، به نه دازه ي چاولي كهر يي نيمه بڙ خوړناوا، نالووه و مهرقي چاولي كهر ي و لاسايي كردنه وه نه بوه. شه مړو له جيهاني خوړناوا دا هره تازه گهر يهك بيته مهيدان، به يي داوا كردني په رله ي گوزهر يوون (شفرة العبور)، يه كسر لاي نيمه په سه ند ده كړئ و، له خپرايي هم په سه ند كردنه شماندا پيش زوړي ك له ولا ته خوړناوا يه كان كه وتووين. شه مه له كاتي كدا كه پيغه مبهري خوا، ته نانه ته له ورد ترين بابته و شه باسانه شدا كه به لاهه كي ده بينران، پيچه وانهي شه وان ده جو ولا يه وه.^۱

جا هره چوڼي ك بيت، نامانه و يته ده رگاي شه باسه بكه ي نه وه. چونكه ته وه ده ي بابته كه مان شه و نيه. به لام شه و رووه ي نيمه ده مانه و يته هه لويسته ي له سهر بكه مين، هه والدان ي پيغه مبهري خوايه (ﷺ) پيش چه ندين سه ده به رله نيتستا، له هه موو شه و روودا وانهي كه له داهاتودا و رووده دن. كاتي كيش واده و وه رزي ديار ي كراويان ديت، ده قاوده ق وهك خو يان ده رده كه ون. بهلئ، هه موو و روودا وه كان له سهر زاري موباره كي شه ودا، له سهر شي وه ي مزگي نني و ناگادار كردنه وه خو يان پيشان ده دن. نجا كه كاتي ديار ي كراو (الوقت المهرهون) يان دي، ده بنه زمان يكي پاراو و شا يه تي له سهر صيدق و راستگويي شه ده دن.

۱- أبو داود، الصلاة ۸۸ - أحمد ابن حنبل، المسند ۲۶۴/۵ - ۲۶۵.

سیھەم

ئەو ھەوالە غەیبیانی پەيوەندیان بە لقە

ھەمەجۆرەکانی زانستەو ھەپە

لەم بەشەدا کورتەیک لەو فەرمودانە پێغەمبەری ئازیز (ﷺ) باس دەکەین، کە دەربارە لەقە جیاوازیەکانی زانست فەرموونی و، دەبنە بەلگە لەسەر راستبێژی ئەو سەرورە.

پێغەمبەری خوا (ﷺ) چوار دە - پانزە سەدە بەر لە ئیستا وتەیکە فەرموو، لەو پۆژەشەو تا ئیستا لەقە جۆریە جۆرەکانی زانست کە سەرقالی لیکۆلینەوێ فەرماشتەکانی ئەون، چەندین ھەنگاوی گەورەیان بەرەو پێش ناو و قوناغی سەرسۆرھێنیان بریو... کەچی سەرەنجام دەبینیت ئەو کەلە زانایانە کە ھەریەکیان بە پێشەنگ و شارەزای بواریەکانی خۆیان دادەنرێن، لەسەر زمانی زانستەکانیان تەصدیقی ئەو زاتە دەکەن و جەخت لەسەر راست و دروستیەکی دەکەنەو. بەئێ، تا ئەمڕۆ تەنانت تاکە پستەیکیش لە وتەکانی پێغەمبەری خوا (ﷺ) لەمەر ئەم بابەتە بەدرۆ نەخراوەتەو.

لە لایەکی ترەو، سەرباری ئەو ھەموو ماددە پەرستە کە سەریان بۆ زانست و تەکنەلۆجیا ھەو کردوو و لە خزمەتیدان، کەچی ئەو (زانست و تەکنەلۆجیا) - لەگەڵ ئەو پێشکەوتنە مەزنەشیدا - پشت لە ھەموویان دەکات و، لە پێگەدا بەجێیان دەھێڵێ و پوو دەکاتە پێغەمبەری خوا. ئێتر بە ھەدەب و پێژووە لە بەرامبەر ئەو زاتەدا ملکەچ دەوێستێ و، تا دەنگی بێ

بکات ده لئ: ” صَدَقْتُ “ جا خۆ ړئی تیښه ده چوو که به جوړی کی تر بوایه،
چونکه نهو نیژراوی حقی پروه ردگار.

لیږه دا هملده دین هلوتسته له سر چند نمونه په کی هلېږیراو بکهین.
تویښنه وهی زانستی بابه ته کهش ده سپړینه نهو کتیب و بلاو کراوهی تایه تن
بهو بواره وه:

۱. هه موو نه خوشییه ک چاره سهری هیه

له فرمووده په کدا که نیمامی بوخاری (رضی الله عنه) ړیوایه تی کردووه،
پیغه مبهری پیښه و امان (رضی الله عنه) ده فرموئ: مَا أُنْزِلَ اللَّهُ دَاءً إِلَّا أَنْزَلَ بِهِ شِفَاءً.^۱
” خوی گه وړه نه خوشییه کی نه نار دووه، که به دوایدا چاره سهری کیښی بؤ به دی
نه هیښای. “ واته، چند جوړی نه خوشی هه بؤ، به دلنیا یسه وه خوی
گه وړه (سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) شیوازی چاره سهر و تیمار کردنیشی بؤ دروست کردووه.
همه کترین و گشتگیرترین وتهیه که له دنیای پزیشکیدا و له ړو وگهی هاندانی
زانستخوازیسه و تا نه مړ و ترا بیت، ده بیت نه فمرمایسته پیغه مبهری خوا
بیت. نه مه نه وه ده گه یه نی که نه گهر نه خوشییه که هه بیت، بیگومان
چاره سهره که شی هیه. کهوابی، ړوژیک له ړوژان - به پشتیوانی و کومه کی
پروه ردگار - به حتمی ده توانی دهرمانی هه موو دهره کان بدوژینه وه.

ړیوایه تیکی تری فرمووده که بهم جوړه یه: لِكُلِّ دَاءٍ دَوَاءٌ.^۲ ” هه موو
دهر دیک، دهرمانی هیه.“

له فرمووده په کی دیکه شدا هاتوه که:

۱- البخاری، الطب ۱ - ابن ماجه، الطب ۱.

۲- مسلم، السلام ۶۹ - أحمد ابن حنبل، المسند ۳/۳۳۵.

تَدَاوُوا فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لَمْ يَضَعْ دَاءً إِلَّا وَضَعَ لَهُ دَوَاءً غَيْرَ دَاءٍ وَاحِدٍ:
الْهَرَمُ^۱

”تاگادار بن، که مته رخه می نه کهن له تیمارکردندا. خوی گهوره دهر دیکتی نارد بی، نهوا به دلتیاییه وه به دوایدا ریگهی چاره سهریشی پیشانداوه. ته نهها یهک نه خۆشی ههیه چاره سهری نه بی، نهویش پیربوونه.“

خۆ نه گهر ریگه چاره ی درێژکردنه وه ی ژیانیش بدۆزنه وه، یاخود بۆ ماوه یه کی کاتی ته مهنی مرۆقه کان له ناستیکی دیاریکراویشدا بوه ستین، بگره نه گهر مردنیش دوا بجن، نهوا دیسان دهستهوسان ده بن له وهی که گهشتی ته تقدیرکراوی قافلای مرۆقاییه تی بوه ستین. نهو ریگایه ی که له جیهانی رۆحه وه دهست پیده کات و به قوناغی مندالی و لاوی و پیریدا گوزهر دهکا و، سهره نجام به گۆردا تیپهر ده بی و لهویشه وه تا حهشر درێژ ده بیته وه... پاشان بهردهوام ده بی تا کو له بهههشت یان دۆزه خدا کۆتایی پیدیت... بهرگرتنیش بهم ریگایه ههرگیز مومکین نییه. نهو ته مرۆقه کان دینه دنیاوه و گهوره ده بن و پاشان پیر ده بن، له پاش پیربوونی شیان ده مرن. ئیتر جگه له مه، هه موو دهر د و نه خۆشییه کانی تر چاره یان ههیه، نه وهنده به سه که توژی نه وه بکری و بدۆز ریته وه...

فه خری کانیات (عَلَيْهِ السَّلَام) بهم دهر پینه و هاوشیه کانی نه مه، تهواوی مرۆقاییه تی بۆ توژی نه وه ی زانستی هانده دات و، بانگه یشتی سهر جهم زانایان و لیکنۆله روان و، تیکرای نهو ”مُلْهُمُون“ ههش ده کات که به هره مهندی ئیلهامن، بۆ گهران به دوا ی چاره سهردا:

۱ - أبو داود، الطب ۱ - الترمذی، الطب ۲ - ابن ماجه، الطب ۱.

بەشىك لە بودجەكانتان تەرخان بکەن بۆ بونیاتنانی ناوەندی توژیڤنەوێ زانستی. تاوەکو ئەو مەنزڵەى دەگاتە کەنارى مردن، بړۆن و ھەرچۆنیک بوو ئەو گۆرەپانە فراوانەى کە تا ئەو سنوورە دريژ دەبێتەو، بھەنە ژيړ کۆتړۆلى خۆتانەو.

جا خۆ قورئانى پيړۆزیش ھەردەم پيښمايەکانى لەم بوارەدا چرکړدووەتەو. ئەو تا کاتیک تاسە و خولياى زانستخوازى لە مرۆڤەکاندا دەبزوینت، موعجيزەى پيښەمبەرانىيان دەخاتە پيش چاو. بەخستنه پرووى ئەو موعجيزانەش، ئەو کۆتا سنوور و دوايەمین مەنزڵە دياريدەکات، کە ليکۆلینەو و دۆزینەوکان پيى دەگەن. بەلێ، جا ھەر وەک چۆن پيښەمبەران (عَلَيْهِمُ السَّلَام) لە رۆحیانەت و ژيانى مەعنەويدا بوونە رابەر و پيشەواى مرۆڤايەتى و، لە رینگا خوار و خيچەکانەو بەرەو کەنارە راست و سەلامەتەکان ئاراستەيان کردن، ھەر بەو شيوەيەش لە زانستە نەزموونییەکاندا، واتە لەو زانستانەشدا کە مايەى رۆشنایى عەقل و ژيرين، ريبەرايەتى کردنى گروى ئادەمیزادىيان گرتە ئەستۆ و، ھەر يەکیکیان وەک شارەزا و پسپۆرى بواریک، پيشيان کەوتن و رینگەيان پيشاندان. ھەر بۆيە دەتوانين بلێين مرۆڤايەتى کليلى سەرچەم پيشکەوتنە ماددى و مەعنەويەکانى لە پيښەمبەرانەو ھەرگرتووە. بەلێ، مەبەست لە باسکردنى موعجيزەى پيښەمبەران لە قورئاندا، لەپيناو ھاندان و تاسە بزوينيى ئيمەى مرۆڤە بۆ گەيشتن بەو سنوورەى موعجيزەکان کە رینگەمان دراوہ پيى بگەين.

بۆ نمونە: ھەزەرەتى مەسيح - بە ئيزنى خوا - مردووى زيندوو کړدووەتەو. قورئانى پيړۆزیش ئەمەمان بۆ دەگيړيښتەو. بەلام دەبێت ئەوە بزائين کە ئەو کۆتا سنوورە و، پيشکەوتنى مرۆڤ لەو ئاستەدا کۆتايى ديت. بۆچى؟ ئاخر چونکە لەويدا کارە ئاسايەکان (العاديّات) تەواو دەبن و، ئيتړ

لهودیو نهو سنووره وه، کاره ده رثاساکان (الخوارق) ده ست پیده کهن. توانستی ناده میزاد و نهو کارانهش که به نیرادهی مرؤف ده توانی بکړین، ناتوان له چوارچپوهی یاسا فیریه کان (نهو یاسا باوانه ی له گهردووندا به کارن) بترازین. بهلئ، داهینانه سهرسوپهین و ناوازه کانی زانست و تهکنه لوجیا بگه نه ههر ناستیک، هیشتا کولمه وارن له وهی سنووره کانی پهرجو (المعجزة) تیپه بکهن. نه مهش ده گه پتته وه بؤ نه وهی که نهو سنوورانه، کایه و گورپانی نه نبیانی عیزامن و، تا نه به دیش ههروا ده میننه وه. بهلئ، نهو ته نهها پیغه مبه ران که ده توان لهو کایانه دا بچولینه وه. نیر له مدیوی نه مه وه و، تا نهو سنووره ی موعجیزه کان ده ست پیده کهن، پیشکه وتن و قوناغری ناده میزاد هه موو کات مومکینه. جا خو هه موو نهو هاندانانهش ههر له بهر نه مه یه.

نیر نه وه تا ده بینی قورثانی پیروژ، به موعجیزه کهی حه زره تی مه سیح (ﷺ) گیانی شهوق و تاسه ده کا به بهرماندا و پیمان ده لئ: پریگا کانی چاره سهر و هه توان، هه تا سنووره کانی مردن کراوه ن.. ته نانه ت نهو نه خو شییانهش که تا نیستا چاره سهریان بؤ نه دوزراوه ته وه، وه ک شیرپه نجه و نایدز، چاره یه کیان ههر هه یه. به دوایدا بگهړین و بیدوزنه وه. ته نانه ت هه ندیک لهو نه خو شییانه ی که پیشتر وا ده بینران چاره سهریان نییه، وا نه مرؤ به ناسانی چاره سهر ده کړین. جا نه گه ر چاکی هه ول و گه پانی لیکن به لادا، نهوا چاره سهری نهو نه خو شییانهش ده دوزنه وه...

ههروه ها نهو موعجیزه یهش که به ده ستی حه زره تی موسا (ﷺ) پیشکه شی مرؤ فایه تی کرا، نهو وانه یه مان فیرده کات که ده توانیت بی گیانه کان رامبکړین بؤ به جیهینانی کومه له نهرک و فهرمانیک.. بهلئ، له م سهرده مه دا نه م درگایه خراوه ته سهر پشت. به لام نه نه مرؤ و نه سبه نییش، هه رگیز مرؤف ناتوانیت گؤچانه کهی ده ستی فریبدات و له سهر شیوه ی مارنکی راسته قینه دا

بيسينيت. چونكه نموه پرووداويكه له دنياي كاره دهرئاساكاندا بهرپټوه دهچيت. نهوېش كه له تواناي نيمه نادهميزاددايه، تنهها نهو شتانهيه كه له چوارچټوهي ياسا باوهكاني گهردووندا خوځيان دهبيننهوه.

جيى خوځيه تي ليردها باسيك له قورئاني پروژيش بكهين. نهو قورئانهي كه موعجيزهيه كي بى وټنهيه و هيچ توانستيك پټي ناگاتهوه. بهلئ، قورئاني پروژ ههر له سهره تاوه تا كوټايي، دوايه مين ئاسوى هزري نهدهبييه و، پټگه يشتنه وهى مه حاله. نهو وټه و دارپشته وټه ييانهي كه له بهرترين ئاستي نهدهبي و هونينه وه دان و، نهو دهرپرئانهش كه مروقه كانيان راپيچي دواي خوځيان كړدوه، رږڅيك ديت تا بهر دهرگاي قورئاني پروژ نزيك دهنهوه، بهلام نيت له ويدا ههروه "لهبيد" دهگنه ئاسوى سهرسام بوون و دهچقن. چونكه قورئاني پروژ موعجيزهيه كي ناوازهيه له گوftarدا. جا بويه گوftar و ناخاوتنه مروقيه كان ههچه نديكيش قهشنگ و كاريگر بن، هيشتا ههر له چوارچټوهي كاروباره باو و ئاساييه كان دهرناچن.

جا له بهرته وهى هم باسه بابهيكي تهواو جياواز و سهره خوځيه، نهوا - بى نهوهي ناماژه شي بى بكهين - دهستي لى هه لده گرځين و، به جيى دهيلين بى نهو به شهى تاييه ته بهم باسه وه.

ههروهك پيشترش ناماژه مان پيدا، موعجيزهيه پيغه مبه ران (ﷺ) وهك بلټي سنووريكي دياريكراو پيك دهينن و ئاسوى زانسته ناده ميهه كان دهكيشن. له هه مان كاتدا باسكرا نيشيان له قورئاني پروژدا، نهركي هاندان

۱- ناولي "البید بن ربیعہ" په. له شاعره بهناوبانگه كاني سهردهمي جاهيليه و په كنيكه له شاعراني "المقات". به خزمهتي پيغه مبهري خوا (ﷺ) گهيشووه و موسولمان بووه. پاش موسولمان برونيشي جگه له بهيتيك هيچ شيعرنيكي تري نهوتروه.

و تاسە جوولاندنی مرۆڤەکان بەجێ دەهێنن. ئیتر دواى ئەمە، بۆ هەول و کۆششی مرۆڤەکان بەجێ دەهێلرێت.^۱

پێویستە مرۆڤ هەول بەدات بگاتە ئەو خالە و، لە بازەى باو و پێسا ئاساییەکاندا، هەموو شتێک تەى بکات و، لە هەولێ نزیك بوونەودا بێت لە سنووری جیهانی دەرناساكان. بە پادەیهك كه ئەگەر - گریمان - هەنگاوێکی تری لەمدیو ئەو سنوورەشەوه نا، بتوانیّت بەو ئاسۆیانەدا گوزەر بکات که بەروبوومی موعجیزەکانی پێدا شۆرپوونەتەوه.

بۆ نمونە، مرۆڤ لە گۆرەپانی زانستی پزیشکیدا تا ئەو ئاستەى دەگاتە مردن، دەتوانیّت پێشکەوتن تۆمار بکات. بەلام که دیتە سەر مردن، ئەوه شتێکە چارەسەری نییه. چونکه مردنیش هەروەك ژيان مەخلووقیکی خوای گەورەیه. ئایەتى: ﴿خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ﴾ (المک: ۲) "هەر ئەو خۆی مردن و ژيانى بەدیهێناوه." ئاماژە بۆ ئەم حەقیقەتە دەکات.

بەلێ، مردن لەناوچوون و دارزان و کوزانەوه و هەلۆشانەوه نییه. بەلکو بە ئەمر و ویستی پەروەردگار، بریتییه لە وەرگرتنەوهی هەموو ئەو شتانەى که تا ئەو پۆژە بە ئەمانەت پاسپاردە کرابوون. ئیتر هاندانی زانستەکان هەر تا ئەم پادەیه دەبێت. هەربۆیه ئەو بەرپرسیاریتییهی دەکەوێتە سەرشانى هەموو غێرەقەندان و هیممەت بلندان، ئەوهیه که گوێ بەدەنە ئەم هاندانە و، پشکی خۆیانى لى وەرگیرن و، دواى توێژینهوه و هەتسەنگاندن بیهخەنە خزمەت و سوودی مرفایەتییهوه.

پێغه مەهرى سەرورەمان (عَلَيْهِ السَّلَام) سەبارەت بە زانستی پزیشکی، بەتایبەتى دەربارەى هۆشیاری تەندروستی که بە پزیشکیی خۆپارێزی (الطب

۱ - بۆ درێژى زیاتر پڕوانه: کتیبى وتەکان، وتەى بیستەم، مەقامى دووهم، پێشەکی.

الوقائي) ناوده بریت، چەندین فەرمودەى فەرمودە. ئاشکرایە ئەم بابەتە پانتایەکی فراوانی لە زانستی پزیشکیدا گرتووە، ھەر دەشبى وابى. چونکە گەنگرتین شت ئەویە کە تاك لە نەخۆش کەوتن بپارێزیت، ئەمەش تا بلى کارىکى ئاسانە. بەلام پاش تووشبوون بە نەخۆشى، چارەسەر زەحمەت و گران دەبى. بۆیە پیغەمبەر(ﷺ) لە سەرەتادا گەنگى بەم لایەنە داووە، ئەم بابەتە (پزیشکیى خۆپارێزى)ی کردووەتە چەقى زۆرىنەى رێنمايە پزیشکییەکانى.

ھیچ جیگەى سەرسورپمان نییە کاتیک لە عەصرى سەعەدەتدا پزیشکەکان، بە تايبەتیی ئەوانەى لە دەرەو دەھاتن بۆ مەدینەى مۆنەووەرە، کاریان دەست نەدەکەوت. گەنگرتین ھۆکارى ئەمەش دەگەراییەو بۆ تەواو رەچاکردنى ئەو دەستورانی کە پیغەمبەرى خوا لە مەبارەيەو داینابوون.

ھەزەرەتى رسول اللہ(ﷺ) لەگەڵ ئەوێدا کە "طبيب القلوب" بوو و سارپێزى دل و دەروونەکانى دەکرد، لە ھەمان کاتیشدا لە پروی جەستەيشەو ەك بلى پزیشکیى دەکرد و، چەندان پێشوینى دەگرتەبەر لە پیناواراستنى مەرفەھەکانى دەورەبەرى لە ھەموو دەردىکى ماددى و مەعنەوى.

لەو سەردەمانەدا "تاعون" نەخۆشییەکی سامناکى ئەوتۆ بوو کە نەدەتوانرا بەرى پێبگیریت. لەم سەردەمەى خۆماندا ئایدز چى بىت، تاعونیش ئەو سەردەمە ئەو بوو. جا بۆیە یارانی پیغەمبەر(ﷺ) لە بەرامبەر ئەم نەخۆشییە ترسناکەدا زۆر ھەستیار و خۆپارێز بوون. چونکە سەرورەمان بەردەوام لەم پەتايە ئاگادارى دەکردنەو و ھۆشیارى دەدانى. ئیتر ئەم کۆمەڵە نورانییە، لەناو خۆیاندا بە پاکى و بێگەردى خۆیانەو دەژيان. بەلام ھاوکات لەگەڵ ھەڵمەتە سەربازییەکاندا بەرەو شام و ئەنتاکیا، ئەوانیش تووشى ئەو پەتا کوشندەيە بوون کە لە ژینگە پيس و پەتاسینەکەى

رۆمه‌کاندا هاتبوو هاراه. پەتاکەى "عەمواس" یش پەتایەکی لەم جۆرە بوو، کە بە ھۆیەو سى ھەزار سەحابى لەو دەفەرە شوومەدا شەھید بوون.^۱

لەو پۆژەدا، ئەمینى ئومەت "ئەبوو عوبەیدەى جەرپاچ" یش لەنێو ئەوانەدا بوو کە لە عەمواس بوون. ئەو ئەبوو عوبەیدەى کە حەزرتى عومەر چەندین ساڵ دواتر کاتیک بە ھۆى پێکانەکەىو کەوتە سەر جیگا، دەربارەى فەرمووى: "ئەگەر ئەبوو عوبەیدە لە ژياندا بووایە، ئەوا ئەوم لە جینگەى خۆم پێشنياز دەکرد بۆ خەلافەت."^۲

کاتیکیش شاندى نەجراڤەکان هاتنە خزمەت پێغەمبەر(ﷺ) و، داوايان لیکرد کە کەسێکى ئەمین و متمانە پێکراوايان لەگەڵدا بنێرێ، ړووى موبارەکى کردە ئەبوو عوبەیدە و، فەرمووى: "هەستە لەگەڵیان بړۆ."^۳

بەئى ئەو، ئەمینى ئومەت و یەکیکى بوو لەو دە کەسەى مژدەى بەهەشتیان پێدراوو. ئیدى ئەو پۆژە، ئەم سەحابیە بەرێزەش لەو ناوچەیدا بوو، کە پەتای تاعون گیانى مژۆفەکانى دروینە دەکرد.

ئەم بەسەرھاتە لە پۆژەکانى خەلافەتى حەزرتى عومەردا(رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) ڕوویدا. خەلیفەى پێغەمبەرى خوا سەردانى ناوچە فەتح کراوەکانى دەکرد و، لە نزیکەو چاودیڤى پێشھاتەکانى دەکرد. نیازى بوو سەردانى عەمواسیش بکات. بەلام کاتیک بیستى پەتای تاعون لەو ناوچەیدا بلأوبووتەو، بریارى گەرانەوێ دا. لە بەرامبەر ئەم ھەلۆستەدا، ئەبوو عوبەیدە پێشى لیڤگرت و، پێى وت: "ئەى عومەر، مەگەر لە قەدەرى خوا ھەلڤیت؟" حەزرتى

۱- ابن کثیر، البداية و النهاية ۹۳/۷.

۲- ابن کثیر، تفسیر القرآن العظیم ۳۳۰/۴ - الطبری، تاریخ الأمم و الملوك ۵۸۰/۲.

۳- البخاری، فضائل أصحاب النبی ۲۱ - مسلم، فضائل الصحابة ۵۴-۵۵.

عومهریش له وهلامدا فهرمووی: ” بهلئ، له قهدهری خواوه، بهرهو قهدهری خوا ههلدئیم. “ له راستیدا ئه‌مه‌ش یه‌کیکه له بهلگه‌کانی فیراسه‌تی هه‌زه‌تی عومهر.

داخۆ کارێکی دروستی کردبوو؟ نایا به‌ گه‌رانه‌وی پێکابووی؟ جا کاتێک هه‌زه‌تی عومهر له‌ بیری ئه‌م گومانانه‌دا بوو، عه‌بدوهره‌هانی کوپی عه‌وف گه‌یشته به‌ هانایه‌وه و، ئه‌م فهرمووده‌یه‌ی بۆ گێڕایه‌وه:

إِذَا سَمِعْتُمْ بِهِ بِأَرْضٍ فَلَا تَقْدُمُوا عَلَيْهِ، وَإِذَا وَقَعَ بِأَرْضٍ وَأَنْتُمْ بِهَا فَلَا تَخْرُجُوا فِرَارًا مِنْهُ.^١

” نه‌گه‌ر بیستتان له‌ شوێنێکدا تاعون بلاویوه‌ته‌وه، ئه‌وا نه‌که‌ن بچن بۆ ئه‌و شوێنه. وه‌ نه‌گه‌ر له‌و شوێنه‌ی ئێه‌وی لێبون ئه‌م په‌تایه‌ سه‌ری هه‌لدا، ئه‌وا له‌ تاو ئه‌وه‌ی لێی هه‌لبێن، مه‌یه‌نه‌ ده‌ره‌وه. “

تکا ده‌که‌م نایا ئه‌مه‌ هه‌ر ئه‌و پێشوینه‌ نییه‌ که‌ پزیشکی هاوچه‌رخ ناوی په‌رژینی ته‌ندروستی لێناوه؟ جا هه‌روه‌ک ده‌بینن، چه‌ندین سه‌ده‌ له‌مه‌وپێش پێغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئه‌مه‌ی فهرمووه و، زانستی پزیشکی ئه‌مپۆش ته‌صدیقی ده‌کات و، ده‌لئ: ” راستت فهرمووه. “

٢ - ده‌ردی گولی و په‌رژینی ته‌ندروستی

پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له‌ فهرمووده‌یه‌که‌دا، که‌ هه‌ردوو پێشه‌وا نه‌هه‌دی کوپی هه‌نبه‌ل و بوخاری ده‌یگێڕنه‌وه ده‌فه‌رموی: فِرٌّ مِنَ الْمَجْدُومِ كَمَا تَفِرُّ مِنَ

١ - البخاری، الطب ٣٠ - مسلم، السلام ٩٨.

الْأَسَدُ^١ "هروهك له شیر هەڵدیت، ئاواش له كەسێك تووشی گولی بوویت، هەلبێ."

ئەو دەرپرینە چوێنراوەی لە فەرموودە پێژە کەدا هاتوو، هیچ پەیوەندییەکی نە بە میکروبی گولیەوه هەیه، نە بەو شەوه کە مەرۆکی گول له شیر بچیت، وەك هەندێك كەس وا گومان دەبەن. پێم وایه وەك زۆرێك مەسەلەى تر، ئەم لێكچوواندانە (تشبیهاات) كۆمەلە هەلبەستراویكەن لە لایەن كەسانى ترهوه بەرھەم دەھێنرێن. ئەگەرنا پەچاوکردنى نیاز و مەبەستێكى لەم جۆرە لە دەرپرینەكانى پێغەمبەرى خوا، هەرگیز شایانى باس نییە.

نابیت ئەو هەڵاتەنەى لە فەرموودە کەدا ناماژەى بۆ کراوه، وا تێبگەین کە مەبەستى ئەو بێت کابرا كەوشەكانى بختە بن بآلى و پاكات. بەلكو لەوانەى پێغەمبەرى پێشەوا (ﷺ) لە ڕینگەى ئەم فەرموودەىوه نامۆزگارىمان بکات کە بەرەنگارى ئەو نەخۆشییە بێنەوه کە بە گولی ناودەبرێ، بەدووى ڕینگەچارەكانى خۆپاریزیدا بگەرێن. واتە ئەو نامۆزگارى لەبارەوه کراوه، بریتىیه لە پەرژىنى تەندروستى و جماندن (التحشيد) دژی تووشبوون بەو پەتایە. جا مەرۆقەکان لە بابەتى ڕووبەر و پوونەبوونەوهى شیردا چەندە هەستىارى بنوێن، پێویستە لە بەرامبەر گولیشەوه ئەوەندە وریا و هەستیار بن. چونکە سەرچەم گوفتارەكانى پێغەمبەرى خوا دارای پەهەند و قولایىەكى تاییەتن. بەئێ، بە هەول و کۆششێكى زۆر جەددى نەبیت، مەرۆق ناتوانیت دەرکى حەقیقەتى فەرمايشتەكانى ئەو زاتە بکات.

١- البخاري، الطب ١٩ - أحمد ابن حنبل، المسند ٤٤٣/٢.

۳ - دهم و لیکی سهگ

نیمای موسلیم له سه حیح کهیدا نهم فەرمووده یه ده گێ پێتهوه:
 طُهورُ إِذَا أَحَدُكُمْ إِذَا وَلَعَ فِيهِ الْكَلْبُ أَنْ يَغْسِلَهُ سَبْعَ مَرَّاتٍ أَوْ لَاهُنَّ
 بِالْشَّرَابِ.^۱

"نه گەر سهگ ده می خسته ده فری هەر یه کێکتانهوه، نهوا پاکژییه که ی بهوه ده بیته که ههوت جار بیشوات، یه کهم جاریشیان به گل."

نهو که رهسته و ماددانه ی که نه مپۆ له بواری پاکژکردنهوه (تعقیم) دا به کاریان ده هیتن، لهو سهرده مه دا بوونیان نه بووه. نیت لهو پۆژگاره دا پیغه مبهری خوا (ﷺ) به مه بهستی پاکژکاری دژه میکروپ، به زۆری نامۆژگاری به کارهیتانی گلی ده کرد. نجا دواتر و له نه نجامی لیکۆلینهوه زانستییه کاندایه کهوت که گلیش هەر وهک ناو، کرداری پاکژکردنهوه نه نجام ده دات. نه مه سه ره پای نه وه ی که گل ههردوو مادده ی "ته ترالیت" و "نیتراسایکلین" ی تیدایه، که بۆ له ناو بردنی کۆمه له میکروپیک به کار دین. جا کاتیک پیغه مبهری خوا پیتنمای به کارهیتانی گل ده کات بۆ شوستن، مه بهستی نه وه یه که پیتوسته سه ره تا که رهسته که ته عقیم بکریته.

جگه لهم واتایانه ی سه ره وه، فەرمووده پیروژه که سه ره نجام بۆ نهم لایه نانه ش راده کیشیت:

یه کهم: کۆمه له نه خوشیه که له وانیه له سه گدا بوونیان هه بن، نه گه ری نه وه ی هه یه له جهسته ی مرۆفیشدا ژینگه ی له باریان بۆ بره خسی. نه مه ش به یه کیک له بابته هه نوو که ییه کانی پۆژگاری نه مپۆ داده نری.

۱ - مسلم، الطهارة ۸۹-۹۳ - الترمذی، الطهارة ۶۸.

دووهم: نهو شتانهی که وهک پاشه‌پړی سه‌گ وان، ده‌کړئ به‌ته‌واوه‌تی زیانیان هه‌بیټ بۆ ته‌ندروستی مرؤډ، لیکه‌که‌شی هه‌روا... خو نه‌گه‌ر له‌ کاتی خویدا پړئ و شوینی پیویست نه‌گیریته‌ به‌ر، نه‌وا پی‌شگرتن له‌و نه‌خو‌شیه‌ی که له‌وانه‌وه ده‌گوازی‌تته‌وه، ده‌بیته‌ کاریکی مه‌حال. هه‌ریوه‌ ته‌عقیم کردن گرنگی تایبه‌تی خوی هیه.

سی‌هه‌م: لایه‌نیکی دیکه‌ی سه‌رنج راکیش له‌وه‌دا که ده‌بیټ یه‌که‌م شوشتن به‌ گل بیټ، بریتیه‌ له‌وه‌ی که گله‌که له‌و ساته‌دا ده‌گوریت بۆ می‌کروییکی پاک‌وکه‌ر (مُعَقَّم) و ئیتر پی‌ویسته‌ نه‌ویش شه‌ش جار - له‌ ری‌وايه‌تیکی تردا حموت جار - بشوریت. ته‌نانه‌ت ئه‌م بابه‌ته‌ ببووه‌ سه‌رباسی هه‌ندی‌ک له‌ بلا‌وکراوه‌ ئه‌لمانی و به‌ریتانییه‌کان. به‌م جو‌ره‌ راستییی و دروستی فه‌رمایشته‌کانی سه‌روه‌رمان (عَلَيْهِ السَّلَام) له‌لایه‌ن نه‌وانیشه‌وه ته‌صدق ده‌کړین.

پی‌غه‌مبه‌ری خوا له‌به‌رامبه‌ر سه‌گدا هی‌نده‌ هه‌ستی‌ار بوو، ته‌نانه‌ت جارنیکیان به‌گویره‌ی ئیجته‌یادی خوی فه‌رمانی کوشتنیشی دان.^۱ به‌لام دواتر ئه‌م فه‌رمانه‌ی وه‌ستاند و، فه‌رمووی: ”نه‌گه‌ر سه‌گه‌کان به‌ته‌نها خو‌یان ئوممه‌تی‌ک نه‌بو‌نایه‌، نه‌وا فه‌رمانم ده‌دا به‌ کوشتنیان.“^۲

واتای ئه‌مه‌ش نه‌ویه‌: نه‌گه‌ر سه‌گه‌کانیش به‌ وینه‌ی نه‌ته‌وه‌ جو‌را‌وجو‌ره‌کانی تری وه‌ک ناده‌میزاد و پرووه‌که‌کان و بی‌گیانه‌کان و هتد...، په‌گه‌زی‌ک نه‌بو‌نایه‌ له‌ په‌گه‌زه‌کانی پاراستنی هاوسه‌نگی ژینگه‌ی (التوازن البیئي)، هه‌روه‌ها به‌گویره‌ی ریتسا گه‌ردوونی و سروشتیه‌یه‌کان (الشَّریعة

۱- البخاري، بدء الخلق ۱۷ - مسلم، الطهارة ۹۳.

۲- الترمذي، الصيد ۱۶ - أبو داود، الاضاحي ۲۱ - الطهارة ۳۷.

الفطرية) زهرووره تيك نه بووايه له بوونياندا، نهوا شهوكات فهرمانم ددها به له ناوبردنيان. چونكه سدگ سهرچاوه و لانگهي ميكرؤيه...

رواني پيغه مبهري خوا (عَزَّوَجَلَّ) بؤ بابته كه له روانگهي نهم هه لوښته ي دوايه وه، خؤي له خؤيدا موعجيزه يه كي تره.. نه وه تا ده بيسين شهو ريسا و هاوسه نكيه ژينگه يه ي كه له سروشتدا كارايه و نيمه خهريكه تازه به تازه خوځهي ده كه ين، ههر لهو كاته وه بايه خي پي دراوه و، له سهر بنه ماي نه كوشتني به هه وه نته يي سه گه كان باسي ليوه ده كړي و ده كړيت به ياسا. نيمه ش پاش ١٤٠٠ سال نينجا خهريكه ورده ورده دهك به زهرووره تي ريگرتن له قريتيكه وتني (انقراض) ي وه چهي گيانداراني وهك نه ههنگ و فيل و كهركه ده نه كان ده كه ين، كه تيكچووني هاوسه نكيي ناو سروشتيان ليده كه ويته وه. جا كاتييك پيغه مبهري خوا پيش ههزار و نه ونده سال ده فهرموي: ” نه گهر سه گه كان به تنه ا خويان نوممه تيك نه بوونايه...” نهوا له سهرده ميكي زور پيشه خته وه، بابته يكي زور گرنگمان وه بير دينيته وه.

به لي، خوي گه وره (عَزَّوَجَلَّ) گهر دووني به دي هيناوه و، هاوسه نكيه كي گشتيشي له نيوان شهو توخم و ماكانه دا هيناوه ته ناراه كه نهم گهر دوونه يان پيكه هيناوه. نهم نايه ته پيرؤزه ش: ﴿وَوَضَعَ الْمِيزَانَ﴾ أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ﴿ الرحمن: ٧-٨ ﴾ ” ته رازوو و پي وهري بؤ هه موو شتيك داناوه. بؤيه نيوه ش نهم هاوسه نكيه تيك مه ده ن.” ناماژه بؤ نهم بنه ما هه مه كييه دهكات. به لي، پيغه مبهري خوا مه ردي هاوسه نكي بوو. هه لته كه هاوسه نكي ده پاراست و - به ده رپينه كي سهره وي - قه لاچؤي سه كي نه ده كرد. به تنه ا لهو پرسته چهند وشه يه ي سهره وده ا توانيمان چهند لايه نيكي موعجيزه يي تومار بكه ين، به لام كي ده زاني له داهاتودا هه مان

پسته ده‌بیته نیلهامی چند حقیقت؟! خو نه‌گهر هەر که‌سیکی تر - به
 په‌چاوکردنی میژووی دهرپرینی نهم وتهیه - به‌دریژایی ههموو ژییانی له
 بیرکردنه‌وه‌دا بووایه و تنه‌ها نهم تاکه پسته‌یه‌ی بووتایه، نه‌وا نه‌مه به‌س بوو
 بۆ نه‌وه‌ی بیخه‌ینه‌ی ریزی زانا و بلیمه‌ته‌کانه‌وه. که‌چی پیغه‌مبه‌ری خوا(ﷺ) نهم
 فهرمووده‌یه و هه‌زاره‌های تری وه‌ک نه‌مه‌ی فهرمووه. ئیستاش با لی‌گه‌پرین
 بلیمه‌تی له‌ ده‌رگانه‌ی نه‌و سه‌روه‌ده‌دا خه‌ریکی سوال‌کردن بی و، ئیمه‌ش
 کۆتایی به‌م پر‌گه‌یه به‌یتین:

زۆر به‌ پوونی و به‌بی هیچ دوود‌لییه‌ک ده‌لین: به‌سه‌ره‌ات و پووداوه‌کان،
 هه‌میشه و هه‌رده‌م به‌ زمانی تاییه‌تی خو‌یان ته‌صدیقی پیغه‌مبه‌ری خوا
 ده‌که‌ن و دووپاتی ده‌که‌نه‌وه که: ”تۆ پیغه‌مبه‌ری خوایت و، هه‌مووکات
 راست‌گۆ و دروستیت.“ جا ئیمه گوماغان له‌وه‌دا نییه که تا هۆشیاری زانستی
 به‌ره و پیش بچی، رۆژێک دئ مرۆفه‌کانیش هه‌مان قسه‌ دووباره بکه‌نه‌وه.
 به‌لئ، نه‌مرۆ زانسته‌کان، هه‌ریه‌که‌یان وه‌ک سیخو‌رێک به‌ناو بوونه‌وه‌راندا
 پۆچوون و، سه‌رگه‌رمی لی‌کۆلینه‌وه و وردبوونه‌وه‌ی نه‌و راستییانه‌ن که قورئان
 و سوننه‌ت باسیان کردوون. له‌ژێر رۆشنایی نهم لی‌کۆلینه‌وانه‌شدا، نه‌و رۆحه
 هه‌ستیارانیه‌ی که به‌رووی حه‌قیقه‌تدا بیدارن، پۆژ دوا‌ی پۆژ پاستی و دروستی
 پیغه‌مبه‌ری خوایان پوونتر بۆ ده‌رده‌که‌وێت و، به‌ زمانیکی زولال‌تر ده‌یده‌ن
 به‌گویی جیهاندا...

٤. ده‌ست شتن له‌ پیش و پاشی خواردن

له‌ فهرمووده‌یه‌کدا که تیرمزی و نه‌بو داوود پیاویه‌تیان کردووه،
 پیغه‌مبه‌ری خوا(ﷺ) ده‌فهرموی:

بَرَكَۃُ الطَّعَامِ الْوُضُوءُ قَبْلَهُ وَالْوُضُوءُ بَعْدَهُ.^۱ ” بهر هکتهی (مویارهک بوونی) خواردن، له شۆردنی دهسته کاندایه له پيش نان خواردن و له پاشیشیدا.“

واته نه گهر له خواردنه کانتاندا به دواى مویاره کیى و پاكوخاوينیدا ده گهر پښ و ههز ده گمن نهو خواردنه ی ده یخون بیته مایه ی بهر هکته بۆتان، نهوا ههم له پيش و ههم له پاش تهواو بوونیشدا ، وهك نهو هی ده ستونوژ بگرن، دهسته کانتان بشون.

پيغه مبهري خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بهم وتانه ی بنه ما و بناغده يهك بۆ پاكوځيى داده پريژيټ. نه گهرنا ئيمه به عه قلى خو مان دهركى نه مانه مان نه ده كرد. نه خاسمه مرؤځي نهو سهرده مه، ههركيز بيرى به لای نهو دا نه ده چوو كه ده كړي له نيو نينو كيكا مليونه ها ميكرؤب خو يان مه لاس دايټ. تۆ واز له خه لكى نهو كاته بهينه، ههر له سهرده مه ی خو ماندا چهنه كس هيه پروى زانستى نه م بابه ته بزاني؟...

ديسان سه باره ت به پاكوخاوينى، پيغه مبهري خوا نامؤزگاريمان ده كات كه كاتيک له خه وه لده ستين، يه كسهر ده ست نه بهين بۆ خواردن، به لكو پيوسته سهره تا دهسته كان جوان بشورين، چونكه مرؤځ نازانيت كاتيک له خه ودا بووه، ده ستى له كويدا بووه و بهر چى كه وتوه.^۲ ههروهك ده بينن، پيغه مبهري (ﷺ) پاكوځي دهسته كان ده خاته پيش چاو و به بايه خه وه جه ختى له سهر ده كاتوه.

پزيشكه كان مه گهر له مرؤدا توانييتيان به تهواوى له م مه سه له يه تيبگن و بۆ خه لكيشى پروونكه نه وه. به لئى، مرؤځ له كاتى نووستندا ده ستى به ملاو

۱- أبو داود، الاطعمة ۱۱ - الترمذي، الاطعمة ۳۹.

۲ - البخاري، الوضوء ۲۶ - مسلم، الطهارة ۸۷-۸۸.

نهولادا ده گيرې و بې نهوهی ناگاشی لیږی، دهستی میکرؤباوی ده بی. ننجا کاتیک بې دهست شق ده ست دها بؤ ده می، نهوا پروونه که چی قووت ده دات...

جا مه گهر لهو سهرده مه دا مایکرؤسکؤب و تیشکی ئیکس و تاقیگه شیکاری هه بوون، تا پیغه مبهری خوا ئومه ته که ی لهو میکرؤبانه ناگاداریکاته وه که دهستی مرؤف پیس ده که ن؟! نه خیر، هیچ کام له مانه بوونیان نه بووه. به لآم لهودیو هه موو نه مانه وه، حه قیقه تیک بوونی هه بوو، نهویش مه وجودییه تی نهو زاته بوو، که له ریگه ی دریژه شه پوله جوړاو جوړه کانی وه حییه وه، سهر جه م نه مانه ی فیرده کرد... به لآی، نهو هه میسه له لایه ن موعه لیلی نه که به ره وه، جا له ریگه ی "الوحی المتلو" وه بیت یان "الوحی غیر المتلو" وه، فیرده کرا، ئیر نهویش ئومه ته که یی فیرده کرد و ته بلیغی ده کردن... هه ر بویه مه حاله له فهرمایشته پیروژه کانیدا هینده ی توسقالتیک هه لبه ست و ناراستی بهرچاو بکه ویت.

۵- پاک و خاوینی دم و ددان (سیواک)

له هه دیسیکی موته واتیردا که له " کوتووی سیتته "دا به کؤی دهنگ ریوایه ت کراوه و، ئیمزای نزیکه ی چل سه حابی هه لگرتوه، پیغه مبهری خوا(ﷺ) ده فهرموی: لَوْلَا اَنْ اَشُقَّ عَلٰی اُمَّتِيْ لَا مَرْتُهُمْ بِالسِّوَاكِ عِنْدَ كُلِّ صَلَاةٍ^۱ " نه گهر له بهر نه وه نه بوایه که بارگرانی ده خه مه سهرشانی ئومه ته که م، نهوا فهرمانم پې ددان پیش هه موو نویتیک سیواک بکه ن."

۱- البخاری، الجمعة ۸- مسلم، الطهارة ۴۲- أبو داود، الطهارة ۲۵- الترمذی، الطهارة ۱۸- النسائی، الطهارة ۷- ابن ماجه، الطهارة ۷- أحمد ابن حنبل، المسند ۸۰/۱.

جا له بهر نه وهی پیغه مبهري په حمت (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) له خه می نه ودها بوو
 نوممه ته که ی نه خاته نارې حمتی و نه زیه ته وه، فه رمانيکی لم جوړه ی نه داوه.
 نه گهرنا نه وکات سیواک کردنیش هه روه ک ده ستونږو، ده بوو به یه کیک له
 فره زه کانی نوږو. شتیکی واش له گهل بنه مای ئاسانکاری که له پوچی نه م
 دینه وه سه رچاوه ی گرتووه، یه کی نه ده گرتووه. چونکه زه حمت ته هه موو که سی
 له هه موو شوینیکدا سیواکی ده ست بکه ویت...

به کارهینانی سیواک فره ز نییه، به لام له گهل نه وده شدا یه کیکه له سوننه ته
 گرنه گه کان. زانایانی پشین چندين بهرگ کتیبیان ده رباره ی نه م بابه ته
 نویسووه. لیکن لهره هاوچه رڅه کانیشمان، چندين توژینه وه ی زانستییان
 له مبه ر نه م بابه ته، به ر هه نده جیاوازه کانیه وه به نه نجام گه یاندووه. ان شاء الله
 له داهاتودا نه و باسانه ش ده خوښنه وه...

سیواک، واته "پاک کردنه وه ی ددان". دیاره نه مه ش ته نیا به سیواک
 ناکړی، به لکو په نجه، خو، معجون یا خود شتی تریش ده کړی
 به کار به یتریت. به لئ، هه رکه سه و به و شیوه یی ده یو، ده توانی ددانی پاک
 بکاته وه، که سیش مافی نه وه ی نییه له بهر امبه ر نه مه دا هیچ بلئ. به لام
 ده بی نه وده مان له یاد نه چی که سیواکیش کو مه له خاصیه تیکی تایبته به خو ی
 هه یه.

نیستا بیر له دینیک بکه نه وه که موبه لیغه که ی (نه ک دامه زرنه ر و
 دانه ر که ی. چونکه دامه زرنه ر و دانری دین، ته نها خوی گه وره یه (جَلَّ وَعَلَا).
 سه روه رمان راگه یه نه ر و ته بلیغ کاریه تی) فرمان ده دات پوژی پینج تا ده جار
 سیواک بکړی و، به کارهینانیشی وه ک سوننه تیک داناوه. بویه له م روانگه یه وه
 ده توانی بلین: ئیسلام هه ر له زووه وه چه مکی پاکوچی ده م و ددانی هاوچه رڅی
 له دواوه به جی هپشتووه. له راستیدا وا نازام ته نانه ت پزیشکه کانی ددانی ش چ

جای خەلکی ناسایی، پۆژی پینج تا دە جار ددانیان بشۆن. ئەمە لە کاتی کدا
 کە ددان پاکردنەوی پۆژانە سەر وەرمان - بە لایەنی کەمەو - خۆی لەم
 ژمارەدا دەبینیوە. ئەوەتا شەوانە چەند جارێک هەڵدەستا بۆ نوێژ و، لە
 پێش هەر نوێژی کیشدا سیواکی بەکار دەهێنا.^۱ نینجا لە نوێژی بەیانی، هەر
 دوو نوێژی ئیشراق و ضحی، نیو پۆ و عەسر و شیوان و خەوتناندا، هەروەک
 لە کاتی دەستنوێژ و بەر لە نوێژکردنیشدا بەردەوام سیواکی دەکرد. ئەمە
 سەرباری ئەوەی کە لە دواي هەر خواردنێکدا هەرگیز پاککردنەوی ددانەکانی
 پشتگوێ نەدەخست. جا ئەگەر هەموو ئەمانە بژمێرین، پێم وایە سیواک
 کردنی پێغەمبەری خوا (ﷺ) واتە پاککردنەوی دەم و دانسی، ئەو ژمارە
 تێپەر دەکات کە لە سەر وەدا ناماژەمان پێدا.

۶ - هاوسەنگی لە خواردن و خواردنەویدا

پێغەمبەری خوا (ﷺ) لە فەرموودەیەکی تردا دەربارەی پزیشکی خۆباریزی،
 دەفەرموێ:

ما مَلَأَ ابْنُ آدَمَ وَعَاءَ شَرًّا مِنْ بَطْنِهِ، يَحْسَبُ ابْنُ آدَمَ أَكْلَاتِ يُقَمِّنَ بِهِ
 صُلْبُهُ، فَإِنْ كَانَ لِأَعَالَةٍ فَمَثَلُ لَطْعَامِهِ، وَ ثُلُثٌ لَشَرَابِهِ، وَ ثُلُثٌ لِنَفْسِهِ.^۲

”خراپترین شتێک کە ئادەمیزاد پەری کردبێت، سکیەتی. ئادەمیزاد
 ئەوەندە بەسە کە چەند پاروویەکی بھوات و پشتی خۆی پێ پاگرێت. ئەگەر
 هەر نەیتوانی وا بکات، ئەوا با گەدە دابەش بکات: سێیەکی بۆ خواردن،
 سێیەکی بۆ خواردنەو، ئەو سێیە کەشی ماوەتەوە بۆ هەناسەدان.“

۱ - البخاري، الوضوء ۷۳ - مسلم، الطهارة ۴۲-۴۸.

۲ - الترمذی، الزهد ۴۷ - ابن ماجه، الاطعمة ۵۰ - أحمد ابن حنبل، المسند ۱۳۲/۴.

ههروه‌ها چهند فرموده‌یه‌کی تریش ههن، که ده‌بنه پالپشتی ئەم فرموده‌یه. له به‌کێک له‌وانه‌دا بێغه‌مه‌ری خوا ده‌فرموی:

”زۆرترين شتيك دهر باره‌ي ئومه ته كه م ليى بترسم: ورگنى و زور خه‌وى و ته مه‌ل، و لاوازم، به قينه.“

بهائی، لیبره دا دیسانه وه قسه حه والہی سیما ناوازه کانی جیهانی پزشکی ده کین و له گه ل شیکاره زانستییه کانی نهواندا به جیتان ده هیلین. له پاش خویندنه وه و هه لسه نگاندنی توژینه وه کانیا، بوستان درده که ویت که فهرمایشته کانی پیغه مبهری خوا (ﷺ) که بهر له چننن سده فهرمونی،

عهدنی حدق و حقیقه تن و، شتیکی ناراسته قینه با بچووکیش بیّت له
ناخاوتنه کانیدا بهرچاو ناکه ویت...

۷. "کل"ی چاو

نیستاش ده مه ویت بچینه سهر فهرموده یه کی تر. پیغه مبهری خوا (ﷺ)
ده فهرموی:

إِنَّ خَيْرَ أَكْحَالِكُمُ الْإِمْدُ، يَجْلُو الْبَصَرَ وَيُنْبِتُ الشَّعْرَ.^۱ "باشترین کلیک
به کاری بهینن، "ئه سمه د"^۲. نهم کله دیده روشن ده کاته وه و مووی برژانگیش
به هیژ و دریز ده کات."

دکتوره زیهن و دلّ پۆشنه کاغان ده لّین: باشترینی ئه وه ده رمانانه ی که تا
نیستا به کار هینراون بۆ به هیژ کردنی چاو و برژانگ، بریتییه له کل، که
پیغه مبهری نازداریشمان پینمای کردوه. نیمهش له لایهن خۆمانه وه
پیشبینی نه وه ده که یه که به کارهینانی کل له سالانی داهاتووی دنیای
جوانکاریدا، ببیته دیارده یه کی دیار و بهربلاو. یه کیکی تر له و ماددانه ی که
هاوشانی کله و، به هژی پاریزگاری کردنی له پیست و، کاریگه ریه دژه
زینده ییه که یه وه (antibiotic) پیغه مبهری خوا نامۆزگاری به کارهینانی کردوه،
خه ندیه.^۳ توژینه وه زانستییه کان ده ریاغستوه که توانای ته عقیم کردنی
خه نه، ته نانه ت له و ماددانهش که بۆ ئه وه مه بهسته به کاردین، وه که "گیراوه ی
نایۆدین" و "میرۆفسیلۆن" به هیژتره.

۱- الترمذی، اللباس ۲۳ - ابن ماجة، الطب ۲۵.

۲- الترمذی، اللباس ۲۰ - الطب ۱۳ - أبو داود، الترجل ۱۸.

۸ - رەشكە

لە فەرموودەيە كەدا كە ئىمامى بوخارى لە ئەبوو ھورەيرە (رضي الله عنه) دەيگىرتتەو، پىغەمبەرى نازدار دەفەرموي: **إِنَّ فِي هَذِهِ الْحَبَّةِ السَّوْدَاءِ شِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ إِلَّا السَّامَ**^۱. "ئەم دەنكە رەشكەيە دەرمانە بۆ ھەموو دەردىك جگە لە مەرگ."

دەستەواژەي "ھەموو دەردىك"، لە زمانى عەرەبيدا كىنايەيە بۆ زۆرىي. لەگەڵ ئەمەشدا، ئەگەر بىخىرتە بەر نەشتەرى تويۇنەوئەيەكى بنەپەرتى و لىكۆلەينەوئەي جددىي لەسەر بىكرىت، كى دەزانى چارەسەر و دەرمانى چەندەھا نەخۆشى لى دەدۆزىتەو. ھەروەھا فەرمايشتە پىرۆزەكە سەرنىجمان بۆ لای دوو خال رادەكىشىت:

يەكەمىيان: رووى شىفابەخشی رەشكەيە.

دووھەمىيان: تەنانت رەشكەش چارى مەرگ ناكات.

جا با لىرەدا رووى زانستىي ئەم باسە بۆ پىسپۆراني ئەم بوارە بەجى بهيلىن و، ھەلۆتستە لەسەر يەك دوو خال بکەين:

لە كاتى نەخۆشىدا و، بەتايبەت لە ماوئى چاكبۆنەوئە (النفاحة)دا، بوونى پىژۆيەكى زۆر لە پىرۆتىن لە خواردنەكاندا زۆر گرنگە. لەپال ئەمەشدا، دەولەمەندى لە گەرمۆكە (كالۆرى) و ئىتامىن و، ئىنجا ئاسانىي ھەرسكردنیش، بەھەمان راددە گرنگن. وا بزانم ئەو شتانەش كە پزىشكەكان لە كاتى نەخۆش كەوتندا رىنمايى دەكەن، ھەر ئەمانەن. جا بۆيە دەبىت ئەو خواردنانەي نەخۆش دەياغوات، پىرۆتىن و كالۆرىي زۆريان تىدايىت و ھەرس

۱ - البخاري، الطب ۷ - مسلم، السلام ۸۸-۸۹.

کردنیشیان ناسان بیت. تا کو له لایه که وه نه خو شه که نهو هیزه ی بیت هوه بهر که له دهستی داوه، له لایه کی تریشه وه له کاتی همرس کردندا وزه ی زور به کار نه بات. له رۆژگاری ئیستاماندا توژی نه وه زانستییه کان سه لماندوویانه که هه موو نه م تابه مه ندیانه له ره شکه دا بوونیان هه یه. نهو نمونه بهرجه ستانهش که له پاش نه زمون کردن گه یشتونه ته نه غجام، نایه نه ژماردن... نه مه نه وه ده گه یه نیت که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه رگیز له خو یه وه قسه ناکات و، تیکرای نهو شتانه ی باسیان ده کات دینه دی و، نه غجامه کان هه می شه ته صدیقی ده کن.

۹ - می ش

جا با به فەرموده یه که له سه حیحی بوخارییه وه، درێژه به با سه که مان به دین. سهرداری مرو فایه تی (ﷺ) ده فەرمو ی: إِذَا وَقَعَ الدُّبَابُ فِي إِثْنَاءِ أَحَدِكُمْ فَلْيَغْمِسْهُ كُلَّهُ ثُمَّ لْيَطْرَحْهُ فَإِنَّ فِي أَحَدٍ جَنَاحَيْهِ دَاءٌ وَفِي الْآخَرِ شِفَاءٌ. " نه گه ر می ش که وته ناو قاپی (خواردن یان خواردنه وه) ی یه کیکتانه وه، نهوا با هه مووی نو قم بکات و له پاشان فری بدات. چونکه له یه کیک له باله کانیدا دهد و، لهوی تریشیاندا شیفا و ده رمان هه یه."

یه که م: پیش هه موو شتیک، لهو رۆژگاره دا کهس نهیده زانی می ش هه لگری میکرۆبه. کاتیک می ش ده که ویتته نار شله مه نییه که وه، بۆ پاراستنی خو ی، هه ولده دات یه کیک له باله کانی به بهزی بهیلتیه وه. واته هه ر دوو بالی نقوم ناکات له شله که دا. تا کو کاتیک رزگاری ده بی، باله وشکه که ی کرداری فرینی بۆ ناسان بکات. نیت بهم شیویه می شه که ده فری، به لام نهو میکرۆبانه ی که

۱- البخاري، بدء الخلق ۱۷ - الطب ۵۸ - أبو داود، الاطعمة ۴۸.

لەناو خواردن و خواردنەوه کاتماندا بەجی هیشتوو، ترووشی نەخۆشیما
دەکەن.

دووهم: لە حالەتێکی وادا پێنمایی دەکریت کە: مێشەکە بەتەواوی
نوقمی دەفرەکە بکری و، دواتر دەربەینتری و فری بدری. چونکە لە یەکیەک
بالەکانیدا میکروۆب و، لەوی دیکەشیاندا دەرمانێک هەیە کە کاریگەری و
زیانی ئەو میکروۆبە ناھێڵێت. جا لەو کاتەدا کە مێشەکە لە تاو ترسی
لەناوچوون بالە فرتی دەکات، بەدەستدان لە پشتی، ئەو کیسە دەتەقێت کە
دەرمانەکی تیادا ئەمبارکراوە. ئێتر بەو شیوێە مێشەکە ئەو میکروۆب
لەناو دەبات کە بالەکە تری هەلیگرتبوو.

ئەو زانایانە بەدواداچوونی ئەم حالەتەیان کردوو، دەڵێن: کاتیەک
دەستمان نا بە پشتی مێشەکەدا، لە پێگەی مایکروۆسکۆپەوه بینیمان کە
چەند بوونەوهرێکی مایکروۆسکۆپی بەملاو ئەولادا پەرش و بلاو بوونەوه. لە
لیکۆلینەوه کانی دواترماندا بۆمان دەرکەوت کە ئەوانە چەند کارمەندیکی
تایبەتن بە کرداری تەعقیم کردنەوه.

١٠. خوێنی بێنویژی

دایکی ئیمانداران ھەزرەتی عائیشە (رضی اللہ عنہا) بۆمان دەگێڕێتەوه: "پۆژیکیان
"فاتمە کچی ھوبەش" ھات بۆ خزمەتی پێغەمبەر (ﷺ) و وتی: 'ئەو
پێغەمبەری خوا، بە ھیچ شیوێەکی خۆنم ناوەستیتەوه و بەردەوام لە سووپی
مانگانەدام، جا ئایا واز لە نوێژ بەینم؟' پێغەمبەری خواش لە وەلامدا
فەرمووی: "نەخێر، ئەو خۆینی سووپی مانگانە (حیض) نییە، بەلکە
گرفتێکە لە دەمارەکانی خۆندا."^١

١- البخاری، الوضوء ٦٣ - مسلم، الحيض ٦٢.

بەلێ، پاش تیپەربوونی ئەو ھەموو سەدەییە، ئینجا بۆمان دەرکەوت کە سەرچاوەی خوینی حەییض خوێن بەربوونیکی ناوەکییە. ئیتر بۆ جاریکی تریش لە بەرامبەر ئەو زاتەو سەراسیمە و ھەیران دادەمێنین. داخۆ ئەبێ پێغەمبەری خوا (ﷺ) لەو سەردەمەدا چۆن ئەم بابەتە زانیی، کە تەنھا لەرێگەی توێژینەوە زانستییەکانی ئەمڕۆو سەلمێنراوە؟ بێگومان لە رێگەی ھەواڵ پێدانی پەرورەدگارییەو.. بەلێ، پەرورەدگاری فیزی دەکرد، ئیتر ئەویش دەیزانی. تیپەربوونی ئەو ھەموو سەدەییەش، چەندین پەھەندی جۆراوجۆری ھاوێشتە سەر ئەو گەوھەری دەرپرینە. قسەی زانیانیشت لەم ڕووەو ئەوێە کە، خاوەنی ئەم وتەییە جگە لە پێغەمبەر ناکرێ کەسیکی تر بێ.

۱۱ - لە "مەی" دا دەرمان نییە

تاریقی کۆری سوھید(ﷺ) دەگێڕێتەو: پێش ئەوێ مەی حەرام بکری، بۆ چارەسەری ھەندێ لە نەخۆشییەکانمان بەکارمان دەھێنا. کاتیک حەرام کرا، چووم بۆ خزمەتی پێغەمبەری خوا و مەسەلەکم عەرز کرد. پرسیری ئەوێ کرد کە ئایا مۆلەت ھەیە مەی بەکاربھێنرێت بۆ تەداوی و چارەسەر. لە وەلامدا فەرموویان: إِنَّهُ لَيْسَ بِدَوَاءٍ وَلَكِنَّهُ دَاءٌ. ' " نەخێر، مەی خۆی بۆ خۆی نەخۆشییە، ھەرگیز نابێتە دەرمان."

لە زۆربە ناوچە جیاوازیەکانی جیھاندا، چەندین کۆنفراس و کۆرپەند دەربارە ئێم بابەتە بەستراون. لە ھەمووشیاندا زانیان و لیکۆلەرەوان یەکدەنگ بوون لەسەر ئەوێ تەنانت تاکە دلتۆپیکیش لەمەیی بەسە بۆ ئەوێ

۱ - مسلم، الأشربة ۱۲ - الترمذي، الطب ۸ - الطحاوي، شرح المعاني الآثار ۱/۱۰۸.

که کۆمهڵێک شیتەڵ بوونەوه و پووکانەوه لە پێنکەتەوی فیزیکی و پۆحی مرۆڤدا بێنیتە کایەوه. جا هەروەک دەبینن، پێغەمبەری ئازیز (ﷺ) بەر لە چەندین سەدە پەنجەمی خستووەتە سەر ئەم بابەتە و، رایگەیاندووە کە مەوی خۆی لە خۆیدا نەخۆشییە.

١٢ - خەتەنە کردن

پێغەمبەری خوا (ﷺ) پێنج شت بە بەشیەک لە فیتەت دادەنێت. یەکێکیان لەوانە خەتەنە کردنە.^١ جا با بزانی زانیان لەمبارەیهوه چی دەلێن؟ مەگەر ئەوانیش هەمان راستییان نەسەلماندووە کە: پێستی خەتەنە، شوێنی کۆبوونەوهی میکروبیە و، ئەندامێکە مەترسی دران و تووشبوون بە شێرپەنجەیی هەیە. تاکە ڕینگە چارەش، بریتییە لە خەتەنە کردن.

ئەمە نیشانەی ئەوێە کە خۆڕئاوا لەم مەسەلەیه‌شدا، زۆر لەپێش هەندێ لە دەبنگە سەرخۆشەکانی لای خۆمانەوهیە. ئەمڕۆ ژمارەیی ئەوانە کە لە ئەمریکا و بەریتانیادا خەتەنە کراون، دەگەنە ملیۆنەها.

تاکا دەگەم ڕێم بەدەن لێردا و تەبەیی کەڵە شایەتی ئەم چەرخەتان عەرز بکەم، کە لە ڕینگەیی بیرکێشییه‌وه هاتەوه بیرم: "خۆڕئاوا سکی پرە بە نیسلا و، پۆژیکیش دێت کە دابینی. هەروەک چۆن دەوڵەتی عوسمانیش سکی پرە بە خۆڕئاوا، پۆژیک دێت ئەویش سکه‌کی دادەنێت."^٢

ئەم و تەبە کە حەفتا - هەشتا ساڵ بەر لە ئێستا و تراوه، بەشیکی هاتۆتەدی. ئێتر ئێستا ئێمەش، بەچاوی پر ئومێد و هیواوه لە چاوه‌روانیی لەدایکبوونەکی ترداین. ئەو هتا ژانی لەدایک بوونەکە تاوی سەندووه. إن شاء

١ - البخاری، اللباس ٦٣ - الأستاذان ٥١ - مسلم، الطهارة ٤٩.

٢ - بديع الزمان سعيد النورسي، السيرة الذاتية.

الله له داهاتوويه کي زور نزيکدا، گرياني مؤدبه خشى نهو کوربه يه
دهيستریت...

تا نيره، له ناست راستگویی و دوستی پیغمبهري خوا(ﷺ) و
پیغمبهرانی تر(ﷺ) دا هلوسته مان کرد. هر پیغمبهريک له راستگویی و
دروستیدا له لوتکه دایه. درو نهیتوانیوه له ژبانیاندا هیندهی گوردیله یهک جی
بؤ خوی بکاته وه. جا نه گهر تۆسقالئیک لارو ختیچی له خویاندا هه بووایه، نهوا
نه یانده توانی رینمای هیچ که سیك بکهن بهرو راسته پئ. خو دیاره نهوان بؤ
نهوه نیروان تا مروقایه تی بجنه سهر ریگهی راست و، پیناسی نهو شارپگیه
بکهن که بهرو به ههشت دهیانبات. بهلئ، نه گهر واتای راستگویی و دوستی
به رجسته ببوایه، نهوا سیفیت و ناکاری پرشنگذاری پیغمبهرانی تیا دا
دهینرا...

لهم نیوهنده شدا بینیمان که راست و دوستی سهروه مان، به هزاران
بهلگهی نیوان نه زهل و نه بهد، پشگیری ده کری. نهو بهو بهلگه کاغان به سهر
سی کۆمهلهی سه ره کیدا پۆلین کرد. ده بی نهو ههش بزانییت که نیمه خو مان
نهو پۆلین و شتوای خستنه پروه مان په سهند کرد. نه گهرنا، ده کری راست و
دروستی نهو زاته (ﷺ) به هزاره ها دانراو و سه ده ها هزار بهلگه
و، شتوای جور به جور باس کریت. جا بؤ کهس هیه بتوانیت دوا وتی نهو
بابه ته بلئ و خالی کوتای دابنیت...؟! پروامان وایه که تا پوژی قیامت
فرمایشته کانی هه میسه راست ده رده چن و، مروقی ههر سه رده میکیش،
په هه ند و لایه نیکی تری نوی راست و دوستی نهویان بؤ ده رده که وی. نیت
نهوسا له قولایی و په هه ندیکی تر دا پی شاد ده بن.

جا خو له پوژی دوایدا، راست و دوستی پیغمبهري خوا(ﷺ) به هه مو
پوونییه کیه وه بؤ گشت لایهک غایان ده بی... بهلئ ههر که سهو به گویره ی

ئاوتتەي پۇغى خۇي، خەقەن نەم فەرمایشانە دەیینج گە دەریارەي زات و
 سیفەت و ئەحساء فەرموونی و، دەرك بە خەقیقەتی و ئەکاتی دەکات، بەلێ،
 یدەشت و دۆزەخ، حزی و غیلەئەکان پێك بەو شیوجیهی گە پێغەمبەری
 خوا بۆی دەست کردووین؛ دێنە پێشان. نێر ئەوانیش بە زمانێ ئەبەدییهت
 بەو پێغەمبەرە نازدارە دەلێن: "صَلُّتْ" ...

نوریانه

نهوانی چندها ساله هزاره‌ها جار شوینان گوری و ویلی لقتن که خویانی پیوه
راکیربکمن، نهوانهش که وا لهم سیستم بۆ نهو سیستم و، لهم رتبار بۆ نهو رتبار له
هه‌نانه‌برکێدان، زوو بیت یان دره‌نگ، مایه‌پوچی و بێ ناکامیی کرد و کوشه‌کانیان
ده‌بین و، به پرتاو به‌ردو مه‌کته‌یه‌که‌ی هه‌زده‌تی صوحه‌مه‌د (ع) راده‌که‌ن، نهو مه‌کته‌یه‌ی
که هه‌رگیز نشوستی به‌خویه‌وه نه‌دیوه‌.

نایا توانیومانه نهو سه‌روه‌دی که شاهی ته‌ختی دلانه، به شیوه‌یه‌ک شایانی قه‌در و
قیمه‌تی نهو بیت، به موزقی نهو سه‌رده‌مه بناسین و، بلیسه‌ی تاسه و شه‌بدایی له
ناخیا‌ندا تاو بده‌ین؟..

نه‌خیر! نه‌گه‌ر موزقایه‌تی نهوی بناسیایه، ده‌بوه مه‌جنوونی و ده‌دایه نهو که ژ و
هه‌رده. هه‌ر کاتیش یادی شیرینی نهو رۆحه‌کانی پێنجابا، دلی ده‌که‌وته خوش و، چاره‌کانی
نه‌سری‌یان بۆ ده‌رشت. نیت نهو کات بۆ چوونه نێو جیهانی پاکی پێغه‌مبه‌رایه‌تییه‌که‌یه‌وه،
ده‌که‌وته په‌رواز و له پێناو گیان به‌به‌ردا کردنه‌وه‌ی خۆله‌میشی ده‌لی سووتاوی، که له‌تاو
عه‌شقی نهو گری سه‌ندبوو، خۆی ده‌دایه به‌ر شنه‌ی با تا به‌ردو هه‌وارکه‌ی نه‌وینی نهو
راپینچی بکا ...

نه‌گه‌ر عه‌قل و هه‌سته‌کانیشمان هه‌رگیز به‌ی پێ نه‌به‌ن، نه‌وا ده‌روونه‌کان بوونه‌ته
په‌روانه‌ی ده‌وری نهو شه‌مه‌ه، نهو خۆره. له داها‌تویه‌کی زۆر نزیکدا، نهو عه‌قله
ده‌به‌ده‌ر و په‌ریشانه‌ی که تا نیستا نه‌یان‌توانیوه به‌ردو نهو بده‌نه پرتاو و، به وینه‌ی
میشی زستان له‌ملاو نه‌ولادا په‌کیان که‌وتوه، بۆ نهو حاله‌یان ده‌ستی په‌شیمانی ده‌که‌زن و
به‌ خۆیان ده‌لێن: ناخ و داخ! ئێمه بۆ نه‌بوینه په‌روانه و به‌ردو نهو نه‌رۆش‌تین؟ " به‌لام
نهو کات له‌وانه‌یه بۆ هه‌ندیکیان زۆر دره‌نگ بیت و هه‌موو شتێک کۆتایی بێ هاتبیت ...

9 649753 154724

www.irfanpublishing.com
Sonsuz Nur-1

نرخ ۳۰۰۰ دینار

IRFAN
PUBLISHING